fără DE ONOARE

LUCY SCORE

LUCY
SCORE

MIDNIulll MOOKI

CAVALERUL
FĂRĂ DE
ONOARE

LUCY SCORE

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
SCORE, LUCY
Cavalerul fără de onoare / Lucy Score. – Bucureşti;
Midnight Books, 2024
1SBN 978-630-6546-08-4

82i.ni

Traducător: **Laura Drăghici**
Redactor: **Mihaela Savu**
Grafician coperta: **Teodora Savu**
Tehnoredactor. **Anca Marisac**

Editura Midnight Books
Şoseaua Berceni nr. 104, sector 4, Bucureşti
Comenzi şi informaţii:
Telefon: 031-433.50.68
E-mail: office@bookzone.ro

CAVALERUL

pvv
fara

Pf 0N0A&

Midnight Books
BUCUREŞTI, 2024

LUCY
SCORE

Lui Joyce şi Tammy pentru timpul pe care
mi l-aţi dedicat, pentru sfaturile prieteneşti,
observaţiile critice şi sprijinul vostru constant.

Capitolul 1

Era cea mai oribilă petrecere de logodnă. Candelabrele de cristal decorate cu foiţă de aur şi hectarele de marmura italiană din sala de bal Grand Terrace nu puteau ascunde faptul că petrecerea care era în toi era un dezastru. Din punctul ei de observaţie de pe balconul care înconjura sala de bal a hotelului, Frankie putea să vadă totul.

Cavalerii de onoare, îmbrăcaţi în costume Armâni şi Brioni, erau foşti colegi de frăţie, al căror destin era să-şi petreacă viaţa retrăind zilele de glorie ale studenţiei. Conturile lor din bancă erau suficient de grase încât să îi scoată din orice belea.

Domnişoarele de onoare erau şi mai şi. Toate erau în căutarea soţului cu numărul doi, sau chiar trei în cazul lui Taffany. Ţinta lor erau bărbaţii dispuşi să încheie contracte prenupţiale avantajoase şi să le pună la dispoziţie un iaht în Saint Tropez.

în opinia lui Frankie, totul era un adevărat circ. Era însă dispusă să facă aproape orice pentru mireasă, inclusiv să îşi susţină prietena cea mai bună într-o reprezentaţie ridicolă care costase 350 000 de dolari. Pru şi Chip erau perechea perfectă din Upper West Side. Fuseseră împreună în timpul studenţiei şi se regăsiseră ceva mai târziu. Iar Frankie era mai mult decât încântată să se implice în evenimentul lor special şi extravagant.

Dacă petrecerea de logodnă era un indiciu despre cât de fabuloasă urma să fie nunta, Frankie nu era sigură cum

avea să se descurce în Barbados o fată săracă şi spirituală din Brookiyn, cu păr bogat, dându-şi coate cu crema societăţii. Pentru Pru era însă dispusă să încerce.

în plus, avea acum ocazia să caşte mai bine ochii la cavalerul de onoare. A luat un pahar de şampanie de pe o tavă, ftcându-i cu ochiul ospătăriţei care se apropiase de ea lângă balustradă. L-a zărit pe Aiden Kilboum în partea opusă a sălii. Impecabil, distant şi frumos ca un zeu.

— Nu-mi vine să cred că am obţinut slujba asta, *a* şoptit Jana, ospătăriţa. Nu m-aş fi gândit niciodată că o să am şansa să îl văd pe Cel Mai Râvnit Burlac din Manhattan în persoană, cu atât mai puţin să îl servesc cu şampanie.

— Ai grijă să nu verşi ceva pe el, Jan, a avertizat-o Frankie.

— Adică să nu fac vreo gafă â la Frankie, a rânjit Jana.

Frankie a ridicat din umeri.

- Tipul m-a ciupit de fiind. Ce era să fac? Să nu-i arunc în poală tava cu aperitive?

— Eşti eroina mea, a oftat Jana.

- Da, da. întoarce-te la treabă înainte să se trezească lumea. Şi spune-i lui Hansen să nu mai dea târcoale pe lângă toaleta femeilor. Nu o să primească niciun număr de telefon în seara asta.

Jana i-a dat onorul în zeflemea.

— Am înţeles, şefa.

Frankie a privit-o pe Jana coborând cu agilitate scările, cu tava deasupra capului. Imediat ce Pru şi

Chip îşi anunţaseră logodna, îşi luase o a doua slujbă la o firmă de catering, pentru că ştia cât costă să ai de-a face cu clasele privilegiate. Nu avea de gând să o lase pe Pru să îi plătească rochia de domnişoară de onoare sau biletul de avion, deşi se oferise să facă asta. Frankie era hotărâtă să socializeze cu lumea bună fără ca acest lucru să fie un act de caritate din partea lor, chiar dacă urma să o coste o avere.

Şi-a trecut mâna peste rochia marca Marchessa pe cai« ea şi Pru o găsiseră în urmă cu doi ani la un magazin ¿e lux din Village. îi era greu să găsească haine elegante care să se potrivească formelor sale generoase. Pru şi celelalte domnişoare de onoare erau nişte slăbănoage. Toate blonde, subţiri, cu cupa B la sutien. Mă rog, Cressida era o excepţie. Sânii ei cupa D se revărsau din rochia Marc Jacobs mărimea 34- Femeia aceea fie era binecuvântată cu nişte gene incredibile, fie sânii nu erau reali, dar Frankie nu putea afirma asta cu certitudine fără să îi pipăie.

Apropo de gene bune, Frankie şi-a îndreptat din nou atenţia spre bărbatul în frac alb. îşi ţinea o mână în buzunar în acea atitudine dezinvoltă pe care bogătaşii o deprind de la naştere.

La patruzeci de ani, Aiden era cel mai râvnit burlac din Manhattan. Nu fusese niciodată însurat şi avea în palmares un lung şir de relaţii, dintre care cea mai lungă durase aproape trei luni. Zâmbea rar, spre deosebire de restul invitaţilor, care aveau întipărit pe faţă un rânjet fals de genul „mă bucur să te văd”. Părea să se simtă la fel de nelalocul lui cum se simţea şi ea în vârtejul evenimentelor.

Pruitt i-a făcut cu mâna lui Frankie din mijlocul mulţimii. Era momentul să îşi îndeplinească îndatoririle de domnişoară de onoare. Frankie şi-a afişat pe faţă un zâmbet înainte de a cobori scările pentru a se alătura petrecăreţilor. Şi-a croit drum printre scaunele cu tapiţerie aurie şi mesele de

cocktail acoperite cu feţe de masă de culoarea fildeşului. E amuzant cât de bine miros bogătaşii. O mulţime de arome subtile şi bogate emană parcă din porii lor.

“ Arăţi minunat, Frankie, i-a spus Pru, sărutând-o ambii obraji şi strângându-i mâna.

— Eu? Te-ai uitat în oglindă în seara asta? Arăţi (a un fotomodel de mare clasă la o şedinţă foto care are ca ^nariu o logodnă.

7 vine s-o mănânci, a spus Chip, chipeşul mire, r°piindu-se să-şi sărute viitoarea mireasă.

LUI Y SIVRF

Cei doi s-au privit radioşi, iar Frankie s-a simţit în plus.

- Ar trebui să mă întorc...

— Nu înainte de a face cunoştinţă cu Aiden, a spus Pru. hiându-şi cu greu ochii de la Chip.

în secunda următoare. Chip i-a făcut un semn lui Aiden.

— E în regulă. Pot să-l cunosc la ceremonie, a spus Frankie.

— Lui Frankie nu-i plac oamenii din lumea bună, i-a şoptit Pru lui Chip la ureche.

Chip şi-a petrecut, cu afecţiune, braţul pe după umerii lui Frankie.

— Bine că a făcut o excepţie pentru noi, deşi suntem al naibii de sofisticaţi.

Franchesca a izbucnit în râs.

— Ar fi trebuit să precizaţi asta în invitaţiile la nuntă.

Hansen, ospătarul, s-a apropiat cu o tavă de crostini cu came de vită, iar Chip a înhăţat o bucată de pe tavă şi a băgat-o în gură, dându-şi ochii peste cap.

— Mmmm... Frankie, îţi rămânem datori pentru firma de catering pe care ne-ai recomandat-o.

Delicios!

Frankie i-a făcut un semn din cap lui Hansen, arătând spre tatăl lui Pru, care stătea încruntat într-un colţ. Omul nu reuşise să treacă peste faptul că Chipper Ran- dolph al IlI-lea o părăsise brusc pe fetiţa lui la câteva luni după absolvirea facultăţii, când ea se aştepta să primească un inel. Se oferise însă să plătească toată distracţia, iar Frankie era hotărâtă să se asigure că avea stomacul plin pentru a preveni orice criză nervoasă pe care foamea ar fi putut să o provoace.

— Chip. Pru.

Vocea care s-a auzit era cu o octavă mai profundă decât cea a lui Chip. Plăcută, educată. Lui Frankie i-a trecut prin cap gândul să-i ceară să citească lista de cumpărături

JTC care o avea în poşetă, doar ca să-l audă pronunţând cuvântul „edamame".

— Aiden!

Dând dovadă de o educaţie aleasă, Chip s-a întors către cel mai bun prieten al său pentm a face prezentările.

- Frankie, el este Aiden Kilboum, cavalerul meu de onoare. Aiden, ţi-o prezint pe Franchesca Baranski, domnişoara de onoare.

- Frankie, a spus Aiden, întinzându-i mâna. Ai un nume interesant.

Frankie i-a strâns mâna.

- Avem o Taffany şi un Davenport la petrecere, şi eu sunt cea care are un nume interesant?

Expresia de pe chipul lui a devenit dintr-odată şi mai sobră. Era evident că nu era obişnuit să fie criticat de cineva aflat sub nivelul lui.

— Era o simplă observaţie.

- Era o părere preconcepută, a replicat ea.

— Uneori o părere se cere emisă.

Mâna lui era încă în a ei. Enervată, i-a strâns-o

mai tare. El i-a întors gestul, iar Frankie i-a dat brusc drumul la mână.

— Deci, Aiden, a început Pru pe un ton vesel. Am cunoscut-o pe *Franchesca* în primul semestru la NYU. E genială, a avut o bursă completă şi a absolvit cu un semestru mai devreme cu nota maximă. Franchesca lucrează cu jumătate de normă pentru o organizaţie nonprofit în timp ce urmează cursurile unui MBA.

Frankie a săgetat-o cu privirea pe Pru. Nu avea nevoie ca prietena ei cea mai bună să încerce să o vorbească de bine în faţa unui dobitoc snob.

— Aiden este COO la compania familiei sale. Fuziuni Şi achiziţii, a intervenit Chip. Nu-mi amintesc cu ce medie [a] terminat studiile la Yale, dar nu a fost la fel de bună ca a ta, Frankie.

IUI \ M 1)111

Era |w punctul de n-fi Iun În revedere şl de »încerc să găsească o nit A InvA cu şampanie când DJ-ul n schimbat ritmul. Primele acorduri ale melodiei HU|HOWM J'imk au mânat jumătate din elita ManhatUnului j* ringul de dans, de parcă s-ar fi anunţat lansarea noului model al genţii Birkin.

Pru a prins-o strâns de braţ.

— E cântecul nostru! a strigat ea. Să mergem.

Frankie s-a lăsat târâtă de Pru pe ringul de dans. Au început să se mişte la unison urmând o coreografte creată cu doi ani înainte, după una dintre despărţiri *e nvx* crat dezamăgitoare ale lui Frankie. Dăduseră gata >ua pizzc întregi şi trei sticle de vin şi îşi petrecuseră res u sern ere ând o coreografie perfectă şi provocatoare.

- Nu mi-am dat seama dacă te certai sau fltrtaj cu el, a strigat Pru, încercând să se facă auzită.

- Să flirtez? Glumeşti, nu-i a$a? Nu sunt eu de nasul lui.

Capitolul 2

pe Aiden îl durea capul încă din clipa în care a străbătut holul de marmură al hotelului Regency, una dintre afacerile deţinute de familia miresei. Ştia că o seară petrecută în compania alaiului de cavaleri de onoare şi a câtorva zeci de persoane care încercau să îl însoare, să obţină bani de la el sau să îi cerşească vreun sfat gratuit nu putea decât să înrăutăţească situaţia.

Era preţul pe care îl plătea pentru situaţia sa privilegiată. I-a întins cupa goală de şampanie unui ospătar care trecea pe lângă el, visând la un pahar de scotch. Ştia însă că a recurge la băutură pentru a scăpa de durerea de cap nu avea cum să ducă la nimic bun în seara aceea.

— Ce zici de Margeaux? l-a întrebat Chip, arătând cu bărbia în direcţia blondei înalte şi zvelte asemenea unui fotomodel.

Purta o rochie aurie cu o crăpătură care îi ajungea practic până la bărbie. Era extrem de elegantă, cu o coafură perfectă şi machiajul impecabil. Niciodată nu mânca şi nu zâmbea în public.

- Ce-ai zice să-ţi vezi de treabă? Pare să fie ca un cub de gheaţă în pat.

De când Chip îşi găsise fericirea alături de Pruitt, îşi asumase misiunea de a-l trage după el şi pe prietenul său cel mai bun, Aiden.

— Da, e oribilă, a convenit Chip. Dar Pni a frxst domnişoara ei de onoare, aşa că... a rostit şi a făcut o grimasă. O să-ţi fac o favoare şi o să trec peste Taffany.

— Mulţumesc, a spus Aiden, sec.

Femeia în cauză îşi schimbase numele în Taffany după ce o verişoară de gradul doi îşi botezase copilul Tiffany. Era petrecăreaţă prin excelenţă. Nu trecea o săptămână fără să facă obiectul tuturor bârfelor, arătându-şi picioarele în rochii suficient de scurte pentru a fi purtate pe post de cămăşi şi coborând în faţa cluburilor din *SUV*-urile unor staruri rock.

— Ce zici de Cressida? a sugerat Chip, făcând un semn cu paharul spre altă blondă.

Sânii ei nu puteau fi ţinuţi în frâu de elegantul corset, în rest, era slabă ca un schelet bronzat. Era foarte încruntată şi se plimba de colo-colo pe o rază de doi metri, urlând la telefon ceva în germană.

— Pare drăguţă, a remarcat Aiden, sarcastic.

— Pare genul de ţipă care ar fi în stare să-ţi taie boa- şele şi pe urmă ţi-ar cere răscumpărare pentru ele, a spus Chip pe un ton vesel.

- Ce zici de Frankie? a întrebat Aiden, intrând în joc.

Şi-a îndreptat privirea spre ea pe ringul de dans. Părul ei era întunecat, des, plin de bucle. Rochia simplă aurie pe care o purta îi scotea în evidenţă curbele generoase. Buzele sale pline schiţau un zâmbet larg în timp ce râdea de ceva ce

spunea Pruitt.

— Oh, e prea bună pentru tine, a declarat Chip. E inteligentă şi spirituală. Ai avea prea multe bătăi de cap cu ea.

- înţeleg ce vrei să faci, a spus Aiden.

I-a făcut semn unui ospătar şi a cerut un pahar de Macallan. Unul nu putea să strice. Un pahar putea să îl ajute să se relaxeze puţin.

_ Ce fac? încerc să te salvez de o femeie care clar nu gCnul $u*

5 _$i care anume este genul meu? l-a întrebat Aiden, ^tând deja întrebarea.

- înaltă, slabă moartă. Care nu zâmbeşte şi nu vor- . ,<te prea mult. Cineva care vrea să te adauge în porto- foiiul ei de amanţi pentru a deveni mai atractivă pentru următorul potenţial soţ.

- Ăsta nu e neapărat genul meu, a protestat \ iden. Este doar genul care nu e deranjată de un astfel de aranjament.

- Frankie ar fi deranjată, l-a avertizat Chip. Dar cred că te-ar putea face şi pe tine să regreţi. E o fată dată naibii, Aiden.

Aiden şi-a îndreptat privirea spre femeia în cauză, care se legăna şi ţopăia în acelaşi ritm cu Pruitt. Se mişca precum o zeiţă, ispitind muritorii cu trupul ei păcătos. Din experienţa sa, femeile aveau tendinţa de a-şi pune în evidenţă farmecele fie la masă, fie în pat. Iar Franchesca era genul care te atrăgea în pat.

Aiden s-a întors cu spatele spre ringul de dans.

- Când o să renunţi la ideea de a mă convinge de avantajele monogamiei? l-a întrebat pe Chip.

Prietenul său a rânjit.

- Când o să-găseşti pe cineva care să te facă să simţi ce simt eu pentru Pru.

- Sunt un Kilboum. Noi nu suntem capabili de sentimente. Doar de fuziuni avantajoase.

- E trist ce spui, a afirmat Chip, bătându-l pe umăr.

Ospătăriţa, o fetişcană subţirică cu o şuviţă bleumarin în părul brunet, s-a apropiat grăbită de el, cu un pahar de scotch în mână.

— Poftim, domnule Kilboum, a spus ea în şoaptă, cu răsuflarea tăiată.

- Mulţumesc... Jana, a răspuns el, aruncând o

pri- rire rapidă spre ecusonul cu numele fetei.

Fata a rămas mută şi s-a îndepărtat cu o privire visătoare.

— Vezi? De ce nu îţi pui la încercare farmecul cu Frankie?

- Nu mă interesează o persoană atât de...

— Amuzantă? Inteligentă? Sexy? a sugerat Chip.

— Stridentă, l-a corectat Aidcn. Dansează de parcă ar avea experienţă la bară. Şi probabil ar considera asta un compliment.

— Te înşeli, s-a auzit un glas ursuz în spatele lui.

ia *naiba!*

Chip, în încercarea de a risipi tensiunea care plutea în aer, a schiţat un zâmbet inocent.

— Frankie! Aiden nu te-a observat, a spus el cu subînţeles.

— Aiden nu pare genul de persoană care să observe pe nimeni cu un venit sub o anumită limită. De *ce* şi-ar pierde timpul? a declarat Franchesca.

Tânăra nu i-a evitat privirea. Nu, ochii săi albaş- tri-verzui l-au săgetat până în străfunduri. Fusese un măgar. De obicei era mult mai atent în a-şi exprima opiniile în locuri unde puteau fi auzite şi interpretate greşit. De vină erau durerea de cap şi cele trei pahare de şampanie băute pe stomacul gol.

— Pru te roagă să îi duci ceva de băut şi să o salvezi de gemenii Danby. Au încolţit-o lângă scări.

Frankie a arătat spre capătul opus al sălii.

- Dacă nu vă supăraţi, trebuie să merg să-mi salvez logodnica. Fără vărsare de sânge, a ordonat Chip, ridicând serios un deget spre Frankie.

— Nu promit nimic, a strigat ea în urma lui,

apoi s-a întors spre Aiden, aruncându-i o privire enervată. Ei bine, dacă nu te superi, şi puţin îmi pasă dacă te superi, nu vreau să-mi petrec seara uitându-mă la tine.

Acestea fiind spuse, s-a întors pe călcâie şi şi-a dat . pe spate ai un gest brusc.

• __ Aşteaptă, a spus Aiden încet, prinzând-o de în- •heietură.

_ ia mâna de pe mine, Kilboum, dacă nu vrei să fii un om mort când termin cu tine.

El i-a dat drumul, însă i-a tăiat calea.

- lasă-mă să îmi cer scuze.

- Să te *las?*

Franchesca şi-a încrucişat braţele la piept.

- Uite ce e, sunt sigură că eşti obişnuit să vorbeşti cu senatorii şi subalternii, dar îţi dau un sfat. Nu cere niciodată cuiva să îţi asculte scuzele penibile. Ai înţeles?

Durerea de cap îi pulsa în spatele ochilor. Nimeni nu vorbea cu el aşa. Nici măcar cei mai vechi prieteni ai săi.

- *Te rog,* dă-mi voie să îmi cer scuze, a spus el, incleştându-şi maxilarul.

A prins-o de cot şi a condus-o spre o firidă aflată în spatele unei draperii grele aurii.

întunericul i-a mai ostoit puţin durerea de cap şi s-a ciupit de puntea nasului, sperând ca durerea să îi dispară cu totul.

— Ce-ar fi să te ajut ca să nu mai pierdem timpul? a sugerat Franchesca. Nu te obosi să-ţi ceri scuze, pentru că ştim amândoi că ai vrut să fii măgar, şi nu mă voi obosi nici eu prefăcându-mă că te iert, pentru că puţin îmi pasă ce crezi despre mine. E bine aşa?

Lângă ei era un divan tapiţat cu mătase crem, iar Aiden s-a aşezat. Zvâcnetul surd îi întorcea stomacul pe dos.

— Nu sunt în cea mai bună formă şi îmi cer scuze pentru asta.

— încă un sfat pentru viitor. „îmi cer scuze" nu sună la fel de sincer ca „îmi pare rău”. Te doare capul?

HM M HUI

Nvhlnibnivn bruscă n subiectului l-a făcut să ame- IfAuril A închis ochii şi n încuviinţat dând din cap.

- Migrenă? a insistat ea.

A ridicai din umeri.

— Posibil.

Frankic a mormăit ceva, iar el a deschis ochii şi a privit-o cum căuta ceva în poşetă.

— Poftim, a spus ea, întinzându-i două pastile. Sunt luate pe reţetă.

- Iei şi tu?

— Nu, dar Pru le ia când e stresată. Nu am vrut să se chinuie la petrecerea de logodnă încercând să nu vomite.

— E foarte amabil şi prevăzător din partea ta.

- Sunt domnişoara de onoare. Intră în atribuţiile mele. la-le ca un copil cuminte.

El a ridicat paharul, dar ea l-a oprit prinzându-l de încheietură.

- Nu fi prost. Alcoolul agravează situaţia.

I-a luat paharul din mână şi şi-a scos capul de după perdea. A auzit-o fluierând scurt şi, o secundă mai târziu, i-a mulţumit cuiva spunându-i pe nume şi i-a întins un pahar cu apă rece.

- îi cunoşti pe cei de la firma de catering? a între- bat-o, făcând conversaţie în timp ce înghiţea pastilele.

- Lucrez la firma de catering. Am două slujbe. Asta e seara mea liberă, a declarat ea, provocându-l parcă să o acuze de ceva. Vrei să-ţi chem un Uber? s-a oferit ea brusc.

— Am maşina jos.

— Nu mă surprinde.

- De ce eşti amabilă cu mine? a întrebat Aiden, masându-şi tâmpla.

- Poate că vreau să-ţi scot pe nas faptul că eşti un măgar. Sau poate că tocmai ţi-am dat două pastile anticoncepţionale în loc de medicamente pentru durerea de cap doar ca să te văd suferind.

_ poate că aş merita asta.

perdeaua s-a mişcat, iar ospătăriţa cu şuviţa albastră ^virMcapu|în«un<n>-

' _ Ţi-am adus sucul acidulat, a şoptit ea.

\ făcut ochii mari când l-a zărit şi s-a îndepărtat mergând cu spatele.

_ 0 intimidez, a remarcat Aiden după plecarea ospătăriţei. . .. ..

— Noroc că eşti chipeş şi bogat, pentru că personali- tatea clar nu e punctul tău fbrte. Poftim, bea asta. Cafeina o să te ajute.

A dat pe gât băutura şi şi-a sprijinit capul de spătarul canapelei.

- Mulţumesc.

îl ajuta după ce îl auzise insinuând că are experienţă ca dansatoare de striptease. Era un nemernic şi se întreba când şi cum ajunsese aşa.

Frankie i-a luat paharul din mână.

- Stai aici până îşi fac efectul, i-a poruncit şi a dat să plece.

- Unde pleci?

— Mă întorc la petrecere ca să-mi fac numărul de dansatoare la bară în faţa celor mai căutaţi burlaci.

- îmi pare rău că o să ratez asta.

— Ţine-ţi gura, Kilboum.

Capitolul *3*

Avionul a aterizat ca un bolovan pe pistă, iar frâna puternică i-a zdruncinat zdravăn pe toţi pasagerii de la clasa economică. De pe locul său de la mijloc, Frankie nu putea să vadă mare lucru din paradisul tropical aflat de partea cealaltă a geamului. Era înghesuită între un tip care mirosea de parcă nu făcuse duş de patru zile şi un bătrânel care aţipise când avionul zbura la şase mii de metri altitudine şi dormise o oră cu capul pe umărul ei.

Avea nevoie să meargă la toaletă şi ar fi făcut orice pentru un sendviş cu came de vită, dar cel puţin ajunsese la destinaţie şi nu mai trebuia decât să treacă de formalităţile vamale şi de controlul paşapoartelor. într-o oră, cel mult două, avea să simtă printre degete nisipul alb şi fin, să ţină în mână un pahar cu băutură şi mult doritul sendviş.

Frankie a aşteptat ca bătrânul cel somnoros să se ridice şi s-a strecurat pe culoar în spatele lui să ¡1 ajute cu bagajul de mână.

Şi-a luat şi ea *bagajul, recunoscătoare că* Pm insistase să transporte rochiile domnişoarelor de onoare cu avionul tatălui ei. Ceilalţi nuntaşi sosiseră cu avioane private pe care le închiriaseră împreună.

A străbătut încet culoarul spre veşnic zâmbitorii membri ai echipajului de zbor şi spre briza umedă.

Fran- kie a păşit apoi pe scara avionului şi şi-a pus ochelarii de soare. Erau douăzeci şi opt de grade şi adia o briză plăcută

. „arfumatJ. Poate di nu avea să fie prea rău până la urmă V r dacă păru[1] ei W> dublase deja volumul.

Ch'a i-a urmat pe ceilalţi pasageri pe pistă şi apoi în clădirea lungă şi joasă a Aeroportului Internaţional Grantley Adams. Coada ?erpl,,a pnnlre cordoane- Călătorii nerăb- lâ(ori să vadă paradisul îşi butonau ecranele telefoanelor. Lui Frankie ii plăcea însă să ii privească pe cei din jurul ei. Coada de la ghişeul de control al paşapoartelor rezidenţilor era scurtă şi extrem de eficientă, deţinătorii paşapoartelor de Barbados fiind primiţi acasă cu braţele deschise. în dreapta ei era coada prioritară, unde călătorii cu geamantane Louis Vuitton şi pălării de soare supradimensionate erau asistaţi de angajaţi ai hotelurilor trimişi să îi preia.

Coada la care stătea Frankie înainta în ritm de melc, părinţii stresaţi încercând să răspundă la întrebările oficialilor şi să se ocupe de ţâncii plângăcioşi, în timp ce tinerii cu rucsacul în spate stăteau cu ochii aţintiţi la ecranele telefoanelor, având nevoie de un imbold de fiecare dată când coada mai înainta puţin.

Unul dintre călători i-a surprins privirea şi i-a zâmbit.

- Salut, a spus încet, dându-şi de pe frunte o şuviţă de păr blond.

Oh, Doamne sfinte, era australian.

- Bună, a răspuns ea.

- Vii des aici?

Frankie a râs.

- Crezi că pot să îţi fac cinste cu ceva de băut? a tachinat-o el.

- Dacă găseşti un barman pe aici, da, poţi să-mi faci anste cu un pahar.

purta S a *ar fe me'a din spatele lui, care o pălărie cu flori pe margine şi o cămaşă hawaiiană, 'a ,InPins să înainteze.

mai vedem pe aici, a zis el şi i-a făcut cu ochiul.

S-au întâlnit din nou când cozile s-a» oprit în loc exact când ajunseseră unul în dreptul celuilalt.

- Ne vedem din nou. Probabil că e mâna destinului.

- Oh. eşti bun. Pun pariu că nu ai fi la iei de bun foră accentul ăla, i-a răspuns Frankie.

- îmi place accentul tău, i-a mărturisit *el.*

Pensionara din Boca Raton l-a împins din nou pe australian.

— Scuze, dragă, dar mă aşteaptă *o Mărgărită cu* gheată, i-a spus lui Frankie din mers.

Funcţionara care i-a verificat paşaportul lui Frankie era o fată cu o mină serioasă, abia trecută de douăzeci de ani şi machiată conform instrucţiunilor dintr-un tutorial depeYouTube.

— Vă doresc o şedere plăcută, a spus ea, împingând paşaportul lui Frankie prin fanta din plexiglas.

Tonul ei sugera că puţin îi păsa dacă şederea lui Frankie avea să fie plăcută sau nu, *dar era firesc având* în vedere că trebuia să se ocupe de trei avioane pline de turişti morocănoşi.

Frankie a trecut *pe lângă* banda de bagaje. Cum Pru îi adusese deja rochia *de* domnişoară de onoare, reuşise să îndese toate celelalte lucruri în bagajul de mână şi să economisească taxa pentru bagajul de cală. O mică victorie într-un an în care aruncase cu bani în stânga şi în dreapta. Cele două petreceri ale miresei, petrecerea de logodnă numai pentru fete, petrecerea de logodnă propriu-zisă, petrecerea burlăciţelor, iar acum nunta într-o destinaţie exotică. Poate că ar fi trebuit să-şi găsească un al treilea loc de muncă, dar încă câteva săptămâni la firma de catering şi reuşea să îşi achite datoria de pe cârdul de credit şi putea să se oprească din *cheltuit bani ca şi* cum aceştia i-ar fi apărut ca prin

farmec în portofel în fiecare dimineaţă.

Formalităţile vamale au mers mult mai repede. După O scanare rapidă a geamantanului, a fost direcţională spre

Telefonul a început să-i sune în geanta de plajă pe folosea şi pe post de poşetă.

_ Salut, mamă.

Oh, slavă Domnului! Credeam că ai murit.

Mav Baranski avea o înclinaţie spre dramă.

_ jj-am murit, mamă. Sunt doar în paradis.

Uşile automate s-au deschis şi a păşit în căldura de

Era o zonă acoperită plină cu turişti care păreau ^ erduti în spat>u şi taximetri$ti care semănau cu nişte vul- uri dând târcoale prăzii.

_ De ce nu m-ai sunat când ai aterizat? Ai spus că o sâ mă suni.

Mama ei avea nişte instincte protectoare supradez- wltate, care o făceau să creadă că toţi copiii ei erau permanent în pericol de moarte sau, chiar mai rău, sortiţi să rămână singuri şi fără copii, în timp ce restul prietenelor sale deveneau bunici.

- Abia am trecut de controlul bagajelor, mamă. Nu ai voie să pălăvrăgeşti la telefon cât timp eşti acolo.

Mama a pufnit. Pentru May, ideea că cineva ar fi putut s-o împiedice să primească raportul de la vreunul dintre copiii ei era ridicolă.

- Spune-mi cum a fost zborul, i-a cerut May.

Frankie se considera vinovată pentru asta. îşi plă- cea părinţii, îi plăcea să vorbească cu ei şi, fără să-şi dea seama, lucrurile evoluaseră, ajungându-se la apeluri telefonice aproape zilnice „doar să văd ce mai faci” sau „să mai stăm de vorbă”. 1^ naiba, de multe ori ea era cea care iniţia apelurile. Mama ei era un izvor de informaţii şi bârfe despre foştii vecini şi ceilalţi membri ai familiei.

- A fost aglomerat şi lung, a spus Frankie, mijind <x: ii să vadă mai bine indicatorul pentru taxiuri.

Acolo erau enumerate destinaţiile de pe insulă şi n

e e, dar trebuia să verifice din nou în ce district se afla ^Plexul hotelier.

- Eu şi tatăl tău am fost în Florida Keys în luna de miere acum patruzeci şi unu de ani, a informat-o May. E |A fel de frumos ca la Keys?

Frankie nu fiisese niciodată în Florida Keys şi nici nu x-ăzuse nimic din Barbados în afară de pista aeroportului şj coada de la taxi.

— Sunt sigură că e frumos la Keys, i-a spus mamei. Uite ce e, mamă. Trebuie să închid. Pot să te sun mâine?

— De ce? Ce s-a întâmplat?

— Nu s-a întâmplat nimic. Trebuie să iau un taxi.

— De ce nu ţi-a trimis Pru o maşină? a protestat mama. Ai de gând să te urci într-o maşină cu un străin?

— Un şofer trimis de Pru ar fi tot un străin.

.Argumentul lui Frankie a fost în zadar.

— îţi interzic să fii jefuită sau violată!

Frankie s-a ciocnit de cineva şi s-a întors să-şi ceară scuze.

— Tu erai. îmi făceam griji că suntem nişte îndrăgostiţi fără noroc, meniţi să nu ne mai întâlnim niciodată.

Australianul îşi aranja rucsacul pe care aproape că i-l dăduse jos de pe umăr.

— Trebuie să închid, mamă.

— Acum ce mai e?

— Un tip drăguţ se uită la mine.

Australianul a zâmbit cu toată gura.

- închide şi flirtează cu el! întoarce-te logodită!

Mama ei a închis pentru a începe să planifice nunta întârziată a singurei sale fiice.

- îmi pare rău, a spus Frankie, schiţând un

zâmbet. Nu eram atentă la ce făceam.

- Poţi să te ciocneşti de mine oricând.

Nu era răvăşitor de frumos. Nu ca diavolul în costum pe nume Kilboum. Era însă drăguţ, şi fermecător, şi foarte, foarte bronzat. Părul ii era de un blond decolorat

a nevoie de o tunsoare. Hainele pe care le purta cran «mode.

_ spune-mi că eşti un australian pasional de sur a oftat Frankie.

Trecuse ceva timp de când altcineva îi provocase un aStn. Fusese leneşă la capitolul relaţii amoroase, iar cele jenă slujbe nu îi lăsaseră prea mult timp pentru distracţii amoroase. Poate că o aventură tropicală cu un surfcr sexy ar fi putut să îi alunge lehamitea în materie de sex.

- Chiar asta sunt. Spune-mi că îţi plac surferii australieni şi că putem lua un taxi împreună ca să te pot convinge să ieşim în oraş.

Frankie a izbucnit în râs. Simpatic, fermecător, amuzant. Perfect.

Şi-a coborât privirea şi a spus:

- Nu am mai fost niciodată cu un surfer australian şi deci nu ştiu ce preferinţe am în domeniul ăsta.

Ochii lui albaştri, de aceeaşi culoare ca marea pe care o survolaseră, s-au mărit în semn de apreciere.

- Unde eşti cazată?

- La Rockley Sands Resort.

- Ce baftă am! a spus şi a făcut o faţă lungă. E la nord de Bridgetown. Eu stau în partea cealaltă a insulei.

- Franchesca.

0 adiere mai puternică ar fi putut să o doboare pe Frankie. Probabil că era un miraj. Era sigură de asta. Nu era Aiden Kilboum sprijinit de un jeep în pantaloni scurţi şi cămaşă sexy cu mâneci scurte, mocasini şi ochelari de soare marca Ray-Ban. Barba lui părea puţin mai neîngrijită decât ultima dată când îl văzuse.

- Ce mama...

- Să înţeleg că te cheamă Franchesca? a

întrebat australianul.

— Da, dar... nu suntem împreună.

Lt'l > M ORI

Aiden s-a desprins de capota *maşinii şi s-a îndr^* spre ea. un Wat

— SA meixem. a spus el, *intimând mâna să-i • geamantanul.* ,a

Instinctiv, Frankie i l-a smucit din mână.

- O să ¡au un taxi, a insistat ea.

— Ba nu.

- Aiden, i-am spus lui Pru că *o să iau* un taxi.

- Iar eu i-am spus că te duc eu.

- Franchesca, mă bucur că te-am cunoscut, dar trebuie să plec, a spus australianul, retrăgându-se câţiva paşi.

- Bine, dar...

— Poate ne mai vedem *pe insulă.*

l-a trimis o bezea, l-a salutat scurt pe Aiden şi a plecat în căutarea unui taxi.

- *La naiba, Aiden! Nici măcar nu am apucat să-i* dau numărul meu.

- Ce păcat.

I-a pus geamantanul în *portbagajul jeepului şi l-a legat* cu o curea.

— Deci care-i ideea? Vrei să *faci fapta bună pe ziua* de azi ducând-o cu maşina pe biata dansatoare la bară? a replicat ea.

— Mi-am cerut *deja scuze pentru asta.*

- Şi au fost înduioşător de sincere, i-a amintit Frankie.

— Urcă-te odată în maşină.

Capitolul 4

Aiden a aşteptat să-şi pună centura înainte de a ieşi x, jnlnuil principal. De fapt, nu îi spusese lui Pruitt că a\ ca de gând să o ia pe Franchesca de la aeroport. O auzise din întâmplare cu o seară în urmă vorbind despre ora de sosire a domnişoarei de onoare. El venise cu ei ca să-l poată supraveghea pe Chip. Le mai stricase o dată celor doi relaţia lui şi intenţiona să se asigure că de data asta totul avea să meargă bine.

în plus, aşa avea o scuză să petreacă ceva timp cu Franchesca. Se gândise mult la ea după petrecerea de logodnă. Era... interesantă. Iar tratamentul pe care i-l dăduse pentru durerea de cap fusese extrem de eficient.

Trebuia să facă ceva cu durerile astea de cap, să descopere cauza lor. Şi se hotărâse să profite de călătorie pentru a-şi face planuri. Pentru a cumpăni lucrurile. Era momentul să ia măsuri.

- Cum a fost zborul? a întrebat-o.

— Grozav. Ar fi fost şi mai bine dacă aş fi obţinut numărul de telefon al surferului.

- Âsta e genul de bărbat care te atrage?

- Ah, ah, ah! l-a ameninţat ea cu degetul. Tu eşti ultima persoană care are dreptul să comenteze în legătură cu genul meu de bărbat.

— Eu sunt ultima persoană? a întrebat el, apăsând Pc acceleraţie la intrarea în sensul giratoriu.

bninkie s-a prins cu mâna de mânerul *de* pe lw>rd, dar nu i-a spus sA încetinească.

Dacă am trece în revistă cele mai recente cuceriri ale tale, am vedea acelaşi tipar de *blonde scheletice care* sunt ahtiate după shopplng,

zâmbesc larg şi adoră să pozeze.

Era adevărat. Dar asta găseai în Manhattan. Sute de femei mondene cu dare de mână care arătau la *fel,* se purtau la fel şi aveau aceleaşi scopuri în viaţă.

— Cuceriri. Asta urma să fie expertul în surfing?

— Taci din gură.

Aiden a încetinit brusc pentru a depăşi o camionetă care se oprise la un stand cu nuci de *cocos de pe* marginea drumului. Conducea rar în Manhattan şi fusese încântat să constate că pe insulă legile rutiere erau mai mult sugestii decât legi reale. îl făcea să-şi amintească *de* vremurile *în* care fusese pilot de curse. Singura perioadă din viaţa lui când se simţise liber ca pasărea cerului.

— Dumnezeule, Aide, a spus Frankie, ţinându-se strâns de mâner în timp ce intrau în următorul sens giratoriu.

Apelativul pe care i-l adresase spontan i-a sunat ciudat... cald, familiar.

— Bine ai venit în Barbados, a replicat el, strecurân- du-se de cealaltă parte a sensului giratoriu.

Ea a dat drumul mânerului pentru a-şi prinde părul care îi flutura sălbatic în toate direcţiile. L-a strâns colac în vârful capului şi l-a fixat cu o bandă elastică. El a măsurat-o din cap până în picioare. Maioul roz şi pantalonii scurţi albi din bumbac îi scoteau în evidenţă frumoasa nuanţă măslinie a picioarelor. Prin venele sale curgea sânge mediteraneean. Ar *fi putut să pună* pariu că aşa era. Franchesca Baranski nu era nici pe departe o blondă scheletică.

— Stai cu *ochii la* drum, amice, i-a spus ea pe un ton sec.

- *Mă întrebam dacă azi e* ziua ţinutelor lejere.

Este singura ţinut A pe care o am În mine care nu n ■» dl se potrivească cu cea n vrăjitoarelor de onoare şi ,nıblî-mi strici plăcerea de a o purta.

,s* _ să se potrivească?

g-a bucurat că nu c femeie.

- E preţul pe care trebuie să-l plăteşti când ai

prie- {?ne •» SP05 pran*iie_I)ar sunt sigură habar n-ai despre 11

Acesta era motivul pentru care Aiden avea puţini

rieteni. Chiar foarte puţini. Nu era sociabil, nu-i plăcea să fie în centrul atenţiei sau să meargă la petreceri. îi plăcea J facă bani, să înfrunte provocările, să găsească cea mai creativă soluţie la problemele complicate.

- Uau! Uită-te cum arată apa!

Frankie a întins spre stânga un deget fără manichiură şi s-a apropiat şi mai mult de el pentru a vedea mai bine. Autostrada mergea paralel cu apele turcoaz ale Mării Caraibilor. Aiden s-a desfătat cu mireasma părului ei, ceva exotic, condimentat. Şi, preţ de o tulburătoare secundă, imaginea lui Frankie goală şi întinsă în patul lui i-a apărut fără să vrea în minte.

- Ca-n poze, a aprobat Aiden.

- Ai mai fost vreodată aici? l-a întrebat Frankie, căutând ceva în geantă.

Triumfătoare, a scos un tub de loţiune cu protecţie solară.

- Faci conversaţie? a întrebat el.

- M-am gândit că nu prea avem cum să ne certăm vorbim despre „marea cea frumoasă" şi „vii des aici”? A stors puţină loţiune din tub şi şi-a întins-o pe faţă

? vârful degetelor. Aiden s-a întrebat când văzuse ultima P o femeie fără machiaj şi fără o coafură perfectă. înftp1 e care 56 întâlnea el preferau să păstreze secretă fişarea lor „naturală”.

obiectat Aid Cre<^ putem 85 ne certăm P6 or*ce subiect, a

l-i a mormăit ceva în loc de răspuns şi nu a mai continuat.

— Ce-ai spus? a întrebat el. • • ♦ P

— încerc să fiu politicoasă. Suntem aici pen ni ni şi Chip şi nu o să Ic stric nunta cvrtându-mă < u ,n *

— Chiar nu mă placi deloc, nu Aiden, zâmbind. , . *

- Nu. Dar asta nu înseamnă că tre mic urât. Unii dintre noi am fast crescuţi a t eL j g

Era un atac la adresa lui, dar, m amuzat.

~ Cum ai fost crescută? a împuns-o el.

— Nu, a clătinat ea din cap. Nu ne jucam de-a „hai să ne cunoaştem mai bine”. Nu ne agreăm şi nu *trebuie să ne cunoaştem mai bine. Tu* fă ce ai *de făcut, iar eu o* să fac ce am eu de făcut. O să pozăm *pentru portretele oficiale şi o* să dansăm la petrecere, *iar apoi nu avem de ce să ne mai vedem vreodată.*

Aiden a râs. Sunetul propriului râs l-a luat prin surprindere.

— Nu e adevărat că *nu te* plac.

- Nu mă convingi, Kilbourn. Aşa că taci din gură şi condu mai departe ca dementul până la hotel, iar eu o să stau aia şi o să mă prefac că eşti un surfer australian simpatic.

— Nu încerc să mă cert cu tine...

— Nu. Nu vorbi. Condu. în linişte.

El a zâmbit larg clătinând din cap şi a lăsat-o în pace. Şi-au continuat drumul pe şoseaua îngustă, ocolind gropile şi oprindu-se din când în când pentru a da prioritate câte unui pieton. Au trecut pe lângă plaje cu nisip alb, cu palmieri care se legănau în bătaia vântului şi turişti arşi de soare. Strada s-a îngustat şi mai mult când au intrat în *Bridgetown. Au trecut* rapid prin faţa magazinelor şi a standurilor cu

legume şi fructe de pe trotuar, au lăsat în

, câteva magazine ale unor mărci de lux şi portul în Ancorau navele de croazieră.

“[1] atenţia lui Frankie era îndreptată spre priveliştea pe irv o oferea marea.

Era frumos. Genul de albastru pe care îl vedeai doar ■ miaginile de pe cărţile poştale. Iar briza tropicală con- intâ ftcea ca acele circa treizeci de grade să se simtă ca o temperatură plăcută, nu apăsătoare. Aiden nu era însă plăcut impresionat. Lungul weekend fusese un şir nesfârşit je neplăceri cauzate de statutul său de persoană înstărită şi privilegiată. Obligaţii sociale, responsabilităţi familiale şi, pentru că era mai apropiat de Chip decât de propriul său frate vitreg, ceremonii inutile. Merita să faci un asemenea tam-tam pentru o nuntă? Nu ar trebui ca mirii să îşi dorească un eveniment mai intim, mai încărcat de semnificaţii? A accelerat pe o rampă nu foarte abruptă, apoi s-a încruntat.

- Ce te-ar putea face să te încrunţi în felul ăsta când ai în faţă aşa ceva? s-a interesat Frankie, făcând un semn cu mâna spre priveliştea care se întindea în faţa lor.

- Credeam că nu vorbim.

- Aşa e. M-a luat valul când am văzut că arăţi de parcă ai fi înghiţit o lămâie întreagă. Să revenim la tăcere.

Ca la un semnal, telefonul a început să-i sune din suportul pentru pahare. Aiden a aruncat o privire spre ecran şi s-a încruntat şi mai tare.

- Ce este, Elliot? a întrebat el pe un ton distant.

Apelurile fratelui său vitreg însemnau un singur luau.

- Cum e în paradis?

Cu cât Aiden îi spunea mai puţin fratelui său, cu atât era rna* u$°r de minimizat prejudiciul.

“ De ce ai nevoie, Elliot? a întrebat Aiden.

-I . 7 Trebuie să vorbim despre votul consiliului de ^Hunistraţie.

Tonul său nu mai era fermecător, ci calculat.

— Am discutat deja despre vot. Nu mi-am schimbat părerea, l-a repezit Aiden.

- Nu cred că ai analizat bine situaţia...

— Nu sunt de acord ca Donaldson să fie numit CFO. Este cercetat pentru fraudă la compania la care a ucrat înainte. Nu poţi să ai pretenţia să îi dau pe mân toa e afacerile noastre şi să mă fac că nu văd ce se întamp

— Zvonurile despre fraudă sunt comp e exagerate E doar o fostă amantă care îi poartă pică.

Aiden a auzit sunetul de neconfundat,ahnetdulu. ,n contact cu o minge de golf, urmat de aplauz po

EH^TpXa mai mult timp pe şi făcând ravagii ta rândul din biroul său ŞSXiSSCiS – i» •* 11 Aiden’_ Mi-am făcut timp pentru o partidă rapidă cu un client.

Era o minciună, dar Aiden nu avea suficientă energie să îl înfrunte. Conducerea companiei şi a afacerilor extinse ale familiei sale cădea tot mai mult *pe* umerii săi, în condiţiile în care tatăl lor se implica din ce în ce mai puţin. Elliot nu se deranja să se ocupe de afaceri decât dacă era vorba de ceva care îl afecta personal. Nu îşi dădea seama ce legătură era între Elliot şi Donaldson, care era un hoţ şi un escroc, dar nu avea de gând să cedeze şi să-l lase pe fratele său să numească următorul CFO al Kilboum Holdings.

— Votul meu rămâne acelaşi. Nu pentru Donaldson. Trebuie să închid.

A întrerupt *apelul* înainte ca fratele său să poată protesta şi şi-a închis telefonul pentru a evita inevitabilul potop de apeluri şi mesaje.

- Drame de afaceri? l-a întrebat Frankie fără să se uite spre *el.*

Drame de familie cu implicaţii în afaceri.

- Poate că nu ar trebui să faci afaceri cu cei din familie.

Aiden i-a aruncat o privire. Avea faţa ridicată spre soare, iar buzele ei schiţau un zâmbet subtil.

— Nu e atât de uşor.

Frankie l-a privit în cele din urmă, coborându-şi pe nas ochelarii de soare.

— Nimic care să merite efortul nu e uşor.

Complexul hotelier era situat pe malul oceanului şi era îngrădit cu ziduri din piatră galbenă şi o poartă. Nu îi dăduse prea multă atenţie când ajunsese cu o seară înainte. Văzând-o însă pe Frankie minunându-se întruna de peisajul luxuriant şi drumul şerpuit, a devenit şi el mai atent la peisaj şi şi-a permis să uite de familie şi de afaceri. Hotelul se ridica pe trei etaje şi era construit din stuc şi piatră, fiind format din două aripi unite printr-un lobby în aer liber întins pe două etaje. Vegetaţia se întindea şi înăuntru, o mulţime de ghivece în culori vii fiind îngrămădite în jurul unei fântâni de piatră. La fiecare capăt al lobbyului era câte un bar cu vedere spre ocean.

— Uau! a şoptit Franchesca în spatele lui.

Femeia aflată la recepţie, care avea înnodată la gât o eşarfă veselă de o culoare galben aprins, şi-a ridicat privirea din calculator.

— Sper că vă simţiţi bine la noi, domnule Kilboum, a spus ea, accentul subtil specific locuitorilor insulei imprimând o intonaţie muzicală cuvintelor sale.

— Sigur că da, a asigurat-o el. Domnişoara Baranski tocmai a sosit.

— Da, sigur. Bine aţi venit, domnişoară Baranski.

— Mulţumesc. Hotelul e superb, a spus Frankie cu Un z-âmbet larg pe care lui nu i-l adresase niciodată.

De parcă i-ar fi auzit gândurile, Frankie s-a întors spre el. L-a privit din cap până în picioare şi şi-a arcuit o sprânceană.

- Mulţumesc că m-ai adus. Acum poţi să pleci.

Aiden a schiţat un zâmbet ameninţător. Franchesca Baranski habar nu avea cu cine se pune. El nu era genul de l>ărbat căruia să i se dea papucii. S-a apropiat şi mai mult de ea. lipind-o cu spatele de biroul recepţiei, şi în ochii ei mari a văzut surpriză şi îngrijorare. Mai era i . ş a ceva 0 mică flacără, o scânteie de dorinţă.

Aiden i-a luat mâna şi a dus-o la buze.

I STbraţu! ei înfiorându-se * i-a

sigură că de obicei este, a replicat ea, smul- gându-şi mâna din a lui şi întorcân u i spa e e.

Capitolul 5

Aiden a lăsat-o pe Frankie la recepţie şi s-a lăsat ghidat de sunetul valurilor. S-a oprit la bar, s-a gândit puţin, după care s-a răzgândit şi şi-a continuat drumul spre ieşire.

Băuse prea mult. Un fel de medicament pentru stresul cronic care îl chinuia. Familia lui părea hotărâtă să ia toate deciziile proaste posibile cu privire la afacere. Ignorase prea mult timp situaţia, preferând să se concentreze asupra propriilor responsabilităţi. Acum însă trebuia să se implice. Nu avea de gând să lase pe nimeni, nici măcar pe cei din propria familie, să distrugă munca a trei generaţii.

Cu mâinile în buzunarele pantalonilor scurţi, a început să se plimbe pe terasa din piatră de coral, cu cămaşa fluturând în bătaia brizei. Piscina imensă scânteia sub razele soarelui în dreapta lui. Câţiva oaspeţi savurau ceviche şi şampanie la restaurantul în aer liber, din stânga lui. care servea fructe de mare.

A urmat poteca în jos pe scări şi a cotit spre dreapta, unde drumul şerpuia între plajă şi vegetaţie. Tatăl lui Pruitt nu era probabil încântat să-l aibă ca ginere pe Chip, dar nu avea de gând să lase astfel de detalii să-i frâneze impulsul de a cheltui cu ambele mâini. Fusese dispus să închirieze zona cu acces restricţionat a hotelului pentru a se asigura că

prinţesa lui avea parte de o atmosferă specială şi intimă.

Aiden i-a găsit pe miri stând la soare pe marginea unei piscine stil lagună cu vedere la plajă şi ocean.

IVnnnişoarele de onoare – vrăjitoarele de »moare, s. ooreetat el amuzat – stăteau tolănite în poziţii studiate care le accentuau În maximum farmecul. A remarcat cum, (|e îndată ce l-au zărit. tetele şi-au îndreptat umerii şi şj.au scos pieptul la înaintare. Erau întotdeauna în căutare d? pradă.

Har el nu era prada nimănui.

S-a aşezat pe rine la capătul şezlongului lui Chip, cu spatele la vrăjitoare.

— Domnişoara de onoare v-a fost livrată, l-a anunţat.

Pru s-a uitat la el pe sub borul unei pălării de soare ridicole.

— Aiden! .Am comandat o maşină care s-o ia pe domnişoara O-Să-Iau-Un-Taxi.

— Am anulat comanda, a spus el, ridicând din umeri. Mergeam oricum în direcţia aia.

— încearcă să îi intre în graţii lui Frankie, a ţinut să-i explice Chip.

Prietenul său şi-a fluturat paharul gol către un ospătar care trecea pe lângă ei şi a desenat un cerc cu degetul, dându-i de înţeles să aducă un rând de băuturi. Până la urmă Aiden urma să aibă parte de băutura mult dorită.

— Ba nu.

Pruitt nu credea o vorbă din spusele lor.

- Ai adus-o cu maşina pe prietena mea genială ca să te iei de ea? Pentru că, dacă ai făcut asta, o să mă supăr pe tine, Aiden Kilboum, a spus Pruitt, împungându-l cu degetul în braţ.

— Să mă iau de ea? Suntem cumva în clasa a doua? a tachinat-o Aiden.

- Ce i-ai spus mai exact la petrecerea de logodnă? s-a interesat Pruitt.

- Nu ţi-a povestit?

Aiden era surprins. Credea că Frankie alergase imediat sâ-l pârască.

HMiwwsn mea prietenii nu vrea să-mi fac

griji nimic. $i « l wn' cfl nstn include şi idioţeniile pe spus sau le-ai ftcut la petrecere.

fin* Aiden a schimbat o privire cu Chip. Niciunul dintre ¿nu tfne»>W*"trtr^JI«n,rM-

* pruitt a pocnit din degete.

- Oh. nu! Nu te uita la el. Chip. Spune-mi imediat

Hotărârea lui Chip s-a fărâmat mai repede decât o prăjitură în mâinile lipicioase ale unui copil.

- E posibil ca Aiden să fi menţionat că Frankie dansează de parcă ar avea experienţă la bară.

- Ai făcut-o *stripteuză?*

Ţipătul lui Pruitt a ajuns probabil până la echipajul catamaranului aflat la cinci sute de metri de coastă.

Aiden a făcut o grimasă.

- în apărarea mea...

- Nu ai ce să zici în apărarea ta! La naiba, Aiden' E una dintre persoanele la care ţin cel mai mult. Nu o noti trata ca pe un nimic.

- Înţeleg, mi-am cerut scuze şi am încercat să-mi îndrept greşeala luand-o azi de la aeroport.

Pru a schiţat un zâmbet.

- Ai încercat? Nu a fost receptivă? a întrebat pe un ton inocent.

- Nu chiar, a recunoscut Aiden. De fapt, chiar deloc. Chip l-a bătut pe umăr.

- îmi pare rău, frate. Frankie a noastră nu este cea mai iertătoare persoană din lume.

- Deci o mică greşeală şi gata?

Pruitt s-a uitat la el pe deasupra ochelarilor de soare.

- De ce? Eşti interesat de ea?

— Aşa cum bine a remarcat chiar ea, nici eu nu sunt genul ei, aşa cum nici ea nu e genul meu, a spus .Aiden, (x»lind întrebarea.

Nu era interesat de Frankie. îl intriga, dar asta altceva.

— De ce nu ai putut să *Iii* pur $* simplu drăguţ şj politicos sau, ştiu şi eu, prietenos? a oftat Pruitt.

— Nu vreau să fiu prietenos. Nu am timp să fiu prietenos.

Pruitt s-a întins din nou pe şezlong, îmbufnată.

— Deci acum avem *o* domnişoară de onoare şi Un cavaler de onoare care se urăsc reciproc.

- Ar fi trebuit să ftigim în lume, a spus Chip, mân- gâind-o afectuos pe coapsă.

- .Asta am şi făcut. Doar că i-am luat cu noi pe toţi.

Aiden şi-a muşcat buzele ca să nu le spună sâ *se* înveţe minte data viitoare. Din cauza lui, aproape că nu existase nici prima dată.

Ospătarul s-a întors cu o tavă plină cu băuturi spumoase roz cu umbreluţe şi suficiente fructe pentru a face o salată.

— Domnule Randolph, a spus cu un gest teatral.

Chip a zâmbit larg şi a distribuit paharele cu băutură.

- Hatfield, eşti grozav, a spus el, lăsând pe tavă o bancnotă de douăzeci de dolari.

Aiden a luat o înghiţitură din paharul său, s-a strâmbat şi l-a pus pe măsuţa de lângă scaun.

— Ia te uită, aici erau domnul şi aproape doamna Randolph.

Pru a ţipat şi a sărit de pe scaun.

- Ai ajuns.’ a rostit şi a îmbrăţişat-o pe Franchesca.

Aiden a remarcat că îşi schimbase hainele. Nu mai purta pantalonii albi extrem de scurţi şi maioul excesiv de strâmt. În locul lor optase pentru o rochie vaporoasă de plajă decupată adânc care lăsa la vedere un decolteu uluitor şi *prin* care se întrezărea costumul de baie negru pe care îl purta dedesubt. Părul îi era tot prins în vârful capului. Avea o înfăţişare exotică, cu curbe generoase. Şi, dacă

«tant în secunda următoare aven să albă o erecţie pueraay'" •
jp adolescent.

Eranchesca nu avea nimic subtil.

- Am reuşit, a spus ea, zâmbindu-i lui Pm.

- Cum a fost zborul? Vrei ceva de băut?

- Uite aici.

Aiden i-a pus în mână băutura sa roz.

Ea s-a uitat bănuitoare la pahar.

- Oh, pentru numele lui Dumnezeu. Nu e otrăvit. Bea-l odată, i-a poruncit el.

- îţi aminteşti ce am discutat, Aiden? l-a avertizat pru. *Prietenos?*

- Ai dat de belea, i-a şoptit Frankie în aşa fel încât să o audă doar el.

A luat o înghiţitură din băutură. Buzele ei pline s-au strâns în jurul paiului pe care cu câteva clipe în urmă fuseseră ale sale.

— Nu-ţi face griji pentru mine şi Aide. Nu va fi nicio dramă. Pe cuvânt de onoare. Chiar dacă a intervenit între mine şi un surfer sexy la aeroport.

Pru a luat-o pe Frankie de braţ şi s-au îndepărtat împreună, aruncându-i o privire răutăcioasă peste umăr.

— Haide, Frankie. Să mergem să stăm puţin cu fetele. Acum spune-mi despre surfer.

Aiden şi Chip le-au privit îndepărtându-se.

- Surfer zici? a întrebat Chip.

— Taci.

Chip a râs.

- Hai să jucăm volei.

Capitolul 6

- Doamnelor, domnişoara *noastră de onoare a sosit,* le-a anunţat Pniitt veselă pe zeiţele întinse pe şezlonguri.

— Ura, *a* spus Maigeaux fără să-şi *ridice ochii din* telefon.

Părul ei blond era prins într-un *coc elegant la ba/i* gâtului. Avea un aer aristocratic, chiar şi în costum *de* baie.

Pniitt a tras-o pe Frankie după ea spre două şezlonguri. Frankie a mai sorbit o dată din băutura roz rece şi acidulată. Avea un gust subtil de grepfrut şi vodcă, dar trebuia să se mulţumească cu ea.

- Stai jos. Şi scuipă tot, i-a poruncii Pru.

Povestea, nu băutura.

Frankie i-a întins paharul oftând. S-a descălţat de sandale şi şi-a tras peste cap rochia de plajă.

A simţit *pe piele o* privire fierbinte şi, întorcându-se, l-a văzut pe Aiden în picioare pe nisip, uitându-se la ea. l-a aruncat un zâmbet arogant şi şi-a scos cămaşa. Nu era slab asemenea *celorlalţi prieteni ai* mirelui. Era mai bine făcut, mai musculos. *Pieptul* său a făcut-o să-i lase gura apă. .Şi-au aruncat *reciproc priviri* admirative.

- 7 răgi *de timp, a fredonat* Pru, atrăgându-i atenţia.

- *Uf! OK!*

S-a întors cu spatele *la plajă şi la Aiden.*

- *Ce vrei să ştii?*

Cum a fost drumul de la aeroport cu Aiden?

Margeaux a scăpat telefonul şi a rămas cu

gura căscată. Taffany. care fusese ocupată să bea tequila direct din sticlă, s-a ridicat; purta un costum de haie întreg din mai puţin material decât costumul din două piese al lui Frankie.

- Tu şi cavalerul de onoare cel extrem de chipeş? s-a interesat Cressida, al cărei accent părea să oscileze între austriac şi rusesc.

Frankie nu-şi putea lua ochii de la sânii ei, care păreau decişi să evadeze din bucăţica de material pe care o folosea pe post de top fără bretele.

Jenată. Frankie şi-a ajustat bretelele propriului costum de baie pentru a se asigura că podoabele ei nu riscau să dea pe dinafară.

Un cor de exclamaţii a ajuns până la ele de pe terenul de volei, iar fetele au ridicat capul pentru a vedea ce s-a întâmplat. Aiden, arătând în continuare spectaculos fără cămaşă şi cu muşchii la vedere, îşi ţinea o mână la ochi.

- Ce v-am spus eu, băieţi? a strigat Pru.

- Fără vânătăi! i-au răspuns ei într-un singur glas.

- Fără vânătăi, fără tăieturi, fără zgârieturi, fără accidente care să implice podoaba capilară. Vreau să ară- taţi perfect în poze, le-a amintit mireasa.

— Scuze, au spus ei în cor.

- Aiden e cu capul în nori, a adăugat Chip, făcându-i cu ochiul.

Aiden i-a aruncat o privire lungă lui Frankie, iar ea şi-a lăsat în jos mâinile cu care îşi aranjase bretelele costumului. *Oare se uitase la ea?*

— Nu puteţi să staţi cuminţi şi să citiţi? i-a implorat Pru.

— Fără serve de sus, a propus Davenport, pacificatori şi beţivul de serviciu.

— Uf, OK. Dar stai cu ochii pe minge, Aiden.

Pni s-a aşezat din nou.

— E ca şi cum aş încerca să supraveghez nişte copi, de grădiniţă la o fabrică de dulciuri. Stai jos, Frankie, hIa. inte ca Aiden să rămână fără un ochi tot holbându-se la tine.

Cu toţi ochii îndreptaţi asupra ei, Frankie s-a aşezat pe şezlong şi şi-a întins picioarele.

— M-a luat de la aeroport, a spus ea.

Nu era adepta bârfelor în general, iar ideea de a le da apă la moară diavoliţelor ăstora nu o încânta deloc.

- De ce? a întrebat Margeaux, încreţindu-şi nasul. A fost o încurcătură?

în lumea frumoasă, perfectă şi poleită cu aur a lui Margeaux, acesta era singurul motiv plauzibil pentru care Aiden Kilboum ar fi putut lua cu maşina o persoană atat de neînsemnată. Deja enervată, Frankie a ridicat uşor dintr-un umăr, trăgându-se de bretelele sutienului.

- Nu. Mă aştepta când am aterizat.

— A anulat maşina pe care o comandasem pentru ea, a adăugat Pru.

Taffany a luat din nou sticla de tequila, dar i-a întins-o lui Frankie.

— Bravo ţie, Francine.

— Frankie.

— Cum zici tu.

- Nu înţeleg, a anunţat Margeaux.

Şi-a scos ochelarii de soare şi s-a întins pe o parte, precum un fotomodel care urmează indicaţiile unui fotograf invizibil.

— De ce s-ar da peste cap Aiden pentru *tine?*

— Hei, ce-ar fi să încetezi cu răutăcismele, Margeaux? a avertizat-o Pru.

- N-o asculta pe enervanta asta, a spus Cressida, arătând spre Margeaux. A pus pariu că o

să şi-o tragă cu Aiden weekendul ăsta.

- Să ţi-o trag, Cressida, s-a răstit la ea Margeaux.

— Parcă nu era ăsta pariul, a insistat CreMida, în- cnintându-şi.

Frankie nu-şi dădea seama dacă o împungea intenţionat pe Margeaux sau dacă bariera lingvistică provoca jigniri accidentale.

- Doamnelor, a oftat Pru, masându-şi fruntea cu un aer absent.

Fără drame, şi-a spus din nou în gând Frankie. *Scopul ei era să se asigure că Pru are parte de nunta perfectă. h* luat o înghiţitură direct din sticlă.

- Nu-ţi face griji, *Margie.* Ai încă şanse mari să-l ademeneşti în capcana ta de muşte. A vrut doar să fie amabil. Nu există niciun interes nici din partea mea, nici din a lui, a asigurat-o Frankie.

— Aiden nu e amabil, a argumentat Margeaux, ignorând aluzia la vaginul ei.

— Atunci de ce vrei să faci sex cu el? a întrebat Frankie, contrariată.

Taffany a început să chicotească şi să sughiţă. A intins mâna după sticlă.

— *Bună dimineaţa.* E superb şi bogat Ce altceva mai vrei? Un contract prenupţial cu el ar aranja-o pe viitoarea soţie cel puţin până la cincizeci de ani.

— Am auzit că e foarte bun la pat, a adăugat Cressida. Copiii lui vor fi nişte exemplare pe cinste.

Femeile astea erau de pe altă planetă. Planeta Scorpiilor Nebune.

Părinţii lui Frankie se căsătoriseră după ce se îndrăgostiseră unul de altul pe când erau la liceu,

iar mama ei rămăsese însărcinată în seara balului de absolvire. Se certau pentru hârtia igienică şi pentru a decide cine să îl sune pe contabil. Aşa era normal. Aşa era dragostea.

Dar chestia asta? Asta era rezultatul prea multor căsătorii între bogătaşii din Manhattan.

Nu vreţi să cunoaşteţi |* cineva de care să V1 îndrăgostiţi? le-a întrebat Frankie fltră să se adreseze cuiv anume.

Blondele s-au uitat una la aha uimite şi au izbllc. nit intr-un încântător şi sofisticat hohot de râs, însoţit de sughiţurile lui Taffany.

- Asta e atât de tipic pentru *sărăntoci,* a declarat Taffany. Sărăntocii caută dragostea pentru că nu pot avea bani.

— Deci banii sunt mai buni decât dragostea? a insistat Frankie.

— Normal. Ce e mai bun decât banii? a ciripit Taffany, luând înapoi sticla cu tequila.

- $i mai mulţi bani, au intervenit Margeaux şi Cressida.

— Pentru soţiile întreţinute, a spus Taffany, ridicând sticla.

Margeaux şi Cressida au ridicat paharele, iar Pru, părând uşor stânjenită, l-a ridicat şi ea pe al ei.

- Pentru soţiile întreţinute, au repetat toate.

- în cazul ăsta nu am făcut nimic cum trebuie până acum, a declarat Frankie veselă. învăţaţi-mă voi cum se face.

Margeaux şi-a pus la loc ochelarii de soare.

- Scumpo, niciun fel de pregătire nu poate face din *asta,* a făcut un semn cu mâna în direcţia lui Frankie, o *soţie întreţinută.* Eşti mai degrabă o medalie pentru participare. Oricine poate obţine o astfel de medalie.

Ce imbecilă nesuferită! Frankie spera ca Margeaux să fie călcată de propria limuzină.

I-a zâmbit dulce.

- Când o să te măriţi a doua oară, în contractul pre- nupţial o să scrie că trebuie să-ţi scoţi din fiind băţul ăla uriaş sau *o* să-ţi rămână bine înfipt?

*** făli ilr**

N aliwx'at 91 * Improşeal -o |N«

Mnrgcmix ni „ 14.Mie «•»«<»••

Idioali»!

Maigeaux a•'Arii În pieloiuv, 11 NIMHIH HIICIH din rnAnn . rtiw Ji««nn>c»t-oinplN<'|iill.

Hei! a exclamai Tnflimy, roacţlmiAud ni şl rum M ux<vmx i-ar I' aruncat căţelul ehihiiahim do pe im pod.

s;i-a «ibiwâl umorii ţii s-a repezii spre eu, amândouă atcrizAntl în apft.

Cressida a spus ceva care 11 aunal ca o insult A În ger- nmnă şi s-a îndepărtat.

- De unde ziceai că le cunoşti |x* paiaţele asini? a intrehal Frankie în timp ce Margeaiix o înşfăca de păr pe Tiifhny.

hisA-mi extensiile în pace! a ţipat Taffany.

- Rahat! O luăm de la început, a mormăit Piu

$i-a băgat degetele în gură şi a fluierat. Meciul de volei |xi nisip s-a întrerupt brusc, Chip cerând o pauză.

- Ce e, iubito? a strigat de pe plajă.

- Se bat din nou în piscină, i-a răspuns Pru, arătând cu degetul.

Prietenii mirelui, ca nişte adevăraţi gentlemeni, au intrat în acţiune strigând cu voioşie „bătaie între fete".

Davenjxirt, înalt şi slab, s-a instalat pe un şezlong şi şi-a scos telefonul.

- OK, filmez!

Digby, un tip blond mai scund cu un abdomen bine lucrat pe care şi-l etala în permanenţă, a sărit în apă ca un olimpic, în timp ce Ford – Bradford scria pe certificatul lui de naştere – venea rapid în urma sa. Ford a scos un strigăt de luptă şi s-a aruncat în mijlocul bătăii.

Aiden urmărea scena de la distanţă, de pe plajă.

În câteva clipe, Digby şi Ford au reuşit să le despartă Pe fete.

— Vă urăsc pe toţi, a strigat Margeaux, bătând scâr. bită apa.

— Sper să îţi iasă iar un herpes, a ţipat Taffany, încercând să sară peste umărul lui Ford.

— Doamne, dacă află tata despre asta, n-o să mai scap de gura lui, s-a plâns Pru.

Chip a îmbrăţişat-o.

— Nu-ţi face griji, iubito. O să le îmbătăm şi o să le trimitem la culcare în camerele lor.

- Eşti eroul meu, a oftat Pru, întorcându-se să-şi sărute mirele.

Frankie s-a uitat cum prietenii mirelui au scos fetele şi sticla din piscină.

— Hai să bem nişte shoturi, a hotărât Digby.

— Shoturi! a spus TafFany şi a pornit în fugă spre bar.

— Hei, tu, domnişoara *de* onoare, a spus Ford. făcându-i lui Frankie cu ochiul şi zâmbind.

Era ridicol de arătos. Top erau, dar Ford avea un farmec tineresc căruia cu greu îi puteai rezista şi se îndrăgostea tot timpul de cineva. Niciodată nu dura mai mult de o săptămână sau două, dar de fiecare dată insista că *„fata* asta e aleasa". încerca să o convingă pe Frankie să iasă cu el de aproape trei ani şi jurase că nu avea să renunţe până când nu o convingea să se căsătorească cu el şi să aibă unsprezece nepoţi şi o casă în Hamptons.

— Nu vorbi cu ea! a şuierat Margeaux, trecându-şi braţul în jurul taliei lui ude. Uită-te la mine.

Frankie şi-a fluturat degetele în semn de salut şi l-a privit pe Ford, care se lupta cu blonda cea furioasă.

- Dumnezeule, sper să nu i-o tragă din nou, a murmurat Chip în timp ce îi priveau pe cei patru destrăbălaţi dându-se în spectacol la bar.

— *Ar fi regretabil, l-a* aprobat Pru. Davenport, sper că iţi aminteşti că ai semnat un acord de confidenţialitate,

a<yi? n adăugat şi l-a privit cu subînţeles pe individul m” fej verifica videoclipurile de |>e telefon.

_ Haide. Pni. Este ca o petrecere a debutantelor ^alwt-orazna.

-Nu.

- Nu mă pune să-l şterg. Este materialul ideal de şantaj dacă Margcaux ajunge să pună gheara pe un senator au ce*» de genul ăsta.

Pruitt a schiţat un zâmbet.

- OK. Păstrează-l, dar nu îl posta. Asta e o nuntă intimă, discretă.

Frankie a clătinat din cap. Nu reuşea să îi înţeleagă pe cei din clasa superioară. Puteai fi ostracizat dacă purtai aceeaşi geantă ca în sezonul trecut, dar dacă te băteai în piscină cu o pipiţă bogată pentru o sticlă de vodcă era în regulă.

- Am nevoie de ceva de băut, a declarat ea. Nu de la barul ăla. Şi de ceva de mâncat.

- Aş fi onorat dacă doamna m-ar însoţi să ne ospătăm împreună cu ce ne va putea oferi această umilă locaţie, deşi, cu siguranţă, va păli în comparaţie cu compania savuroasă a unei persoane atât de încântătoare.

Frankie l-a privit pe Davenport clipind.

— Oh, Dumnezeule. Iar îl citeşti pe Chaucer, Dav?

— Doamnelor le plac bărbaţii cu o retorică romantică. în plus, Digs a pus pariu cu mine că nu o să reuşesc să agăţ nicio ţipă declamând din literatura clasică.

- Cu mine a funcţionat. Hrăneşte-mă şi spune-mi că sunt drăguţă şi m-ai cucerit, a glumit Frankie.

Davenport i-a oferit braţul.

~ Doamna doreşte fructe de mare sau pizza?

- Categoric pizza. Şi o bere.

Pruitt a gemut.

- Carbohidraţi. Vreau şi eu.

— Vino cu noi, i-a spus Frankie.

- Nu pot. Sunt vegană până la petrecere. Altfel VOr trebui să mă îndese cu forţa în rochie.

Pruitt dăduse jos aproape zece kilograme pentru rochia ei personalizată, unică şi superelegantă. Nu con- sumase carbohidraţi, cu excepţia alcoolului de rigoare, timp de şaizeci şi patru de zile. Toate domnişoarele de onoare făcuseră la fel pentru a fi sigure că rochiile lor elegante mărimea 34 aveau să le vină perfect. Frankie era mulţumită ai mărimea 38 şi cu bodyul modelator Spanx pe care îl pusese în valiză.

Viaţa era prea scurtă să nu mănânce pizza.

— O să arăţi minunat, i-a promis Frankie. Chip, aici de faţă, îţi va aduce o salată şi un suc verde delicios şi nici măcar nu o să-ţi lipsească pizza.

Ce minciună! Ce minciună sfruntată!

— Orice vrei, iubito, i-a promis Chip.

Pru a oftat.

— Mănânci şi tu cu mine?

Chip, al cărui metabolism rămăsese neschimbat de la doisprezece ani, a părut abătut o clipă, dar apoi s-a repliat.

— Aş fi onorat.

- Poate că ar trebui să-l inviţi şi pe cavalerul de onoare, i-a sugerat Frankie, făcând un semn cu bărbia spre Aiden, care stătea pe nisip la bustul gol şi se uita în ecranul telefonului. Să mergem, dragul meu Davenport. Subsemnata vrea să mănânce.

Capitolul 7

Distins Fish Fry era genul de piaţă care ar fi trebuit să-l deranjeze pe Aiden. Era un loc extrem de aglomerat dintr-un capăt în altul. Corturile fluturau puternic în adierea constantă a brizei. Lumini de neon, dansatori cu baghete fluorescente şi grătare peste tot. Dar nu mulţimea agitată de oameni care stăteau la coadă pentru un loc la mesele de picnic unde se servea peşte proaspăt la grătar şi bere rece îl preocupa pe el.

Ceea ce îl preocupa era că nimeni altcineva nu părea să fie deranjat de faptul că mireasa şi domnişoarele de onoare întârziaseră o jumătate de oră şi nimeni nu răspundea la telefon.

Nu înţelegea de ce Chip şi Pru aveau nevoie de încă o petrecere a burlacilor şi burlăciţelor. Fusese la petrecerea organizată în oraş. O cină cu friptură şi scotch, urmată de o vizită la unul dintre cele mai bune cluburi de striptease, unde prietenii mirelui făcuseră tot posibilul să se destrăbăleze.

Astăzi vizitaseră trei magazine de rom şi o distilerie într-un tur privat. Fără striptease de data asta, având în vedere că până la nuntă mai erau mai puţin de douăzeci şi patru de ore. Fetele fuseseră însă evazive în legătură cu planurile lor, iar acum erau de negăsit. Aiden era nemulţumit.

Trupa a început să cânte o altă melodie

ritmată, iar Aiden a respins câteva invitaţii la dans. Chip şi ceilalţi

erau încântaţi să se amestece în mulţime şi sg Se tească dansând. pr°s-

- Dă din fund, Kilbourn, a strigat Digby din .. cui unui grup de femei.

L-au încercuit, mişcându-se la unison, iar Aid cochetat cu ideea de a-l pocni pe Digby în faţă. Dar Ist* ar fi supărat-o pe Pm, iar Digby era atât de beat, încât er* posibil nici să nu simtă lovitura. a

- E cea mai tare petrecere a burlacilor, a declarat Chip, strigând cât îl ţinea gura.

Mulţimea din jurul lui l-a ovaţionat. Spusese acelaşi lucru şi la cina din oraş şi încă o dată după un dans erotic extrem de creativ. Chip era un tip expansiv. îi plăcea totul şi era greu să nu-ţi placă de el.

Aiden şi-a făcut loc prin mulţime până a ajuns lângă el.

— Unde sunt fetele? s-a interesat el.

Chip a închis un ochi şi a încercat să se concentreze. Aiden, pentru prima dată după mult timp, era singurul oaspete treaz de la petrecere.

— Fetele? Sunt peste tot, frate, a fluturat din mână descriind un cerc larg.

— Nu fetele astea. Fetele noastre. Mireasa ta, Pru? Frankie? Domnişoarele de onoare?

— Ohhh, fetele alea! Sunt grozave, nu-i aşa? a spus Chip, lăsându-se cu toată greutatea pe Aiden. Cel puţin Pru şi Frankie sunt grozave. Celelalte trei sunt cam înspăimântătoare. Dar tot într-un fel *go-zav.*

— Da. Cât se poate de *go-zav.* Nu ar trebui să ne întâlnim cu ele aici?

— Ah, da! Am uitat.

A scotocit prin buzunar după telefon.

— O s-o sun pe mireasa mea frumoasă. Mă însor mâine. Ştiai?

Aiden şi-a reprimat un oftat.

- Sunt conştient de asta. Sună.

- OK, OK.

Chip a apăsat de mai multe ori cu degetul pe ecran.

- lubiiiire!

Pru, beată criţă, a răspuns la apelul video. Era aplecată peste umărul uneia dintre domnişoarele de onoare blonde.

- Iubito! Sunt aşa de beat! a strigat Chip, vesel.

— Oh, Doamne! Şi eu! Taffany a vomitat deja de două ori!

Fetele au început să chiuie pe fundal.

— E concurs de vomitat, s-a umflat în pene Taffany.

— Dumnezeule! Unde e Frankie? a întrebat Aiden.

— E aici, a ciripit Pru. Nu-i aşa ca e frumoasă?

Camera a surprins în prim-plan imaginea lui Frankie, care era extrem de trează şi de iritată.

- Da, sunt superbă. Cu toţii ştim asta. Pru, bea-ţi apa.

Frankie a luat telefonul de la prietena ei.

— Pentru numele lui Dumnezeu, Aide. Spune-mi că mai e cineva treaz acolo. Trebuie să le fac pe fetele astea să mănânce ceva înainte să se apuce de canibalism de bete ce sunt

- Vineee, a strigat Taffany, aplecându-se peste umărul lui Frankie şi plantându-i pe faţă un sărut umed.

Frankie şi-a dat ochii peste cap.

— Unde sunteţi? s-a interesat Aiden.

— De unde naiba să ştiu? E întuneric şi sunt gropi, deci am putea fi oriunde pe insulă.

Aiden a oftat.

— întreabă şoferul unde sunteţi şi în cât timp ajungeţi aici.

Din unghiul său, Aiden a văzut cum Frankie s-a căţărat peste un scaun, a ocolit o blondă şi şi-a vârât

IU(V SCDRF

capul între scaunul şoferului şi cel de alături. Sânii abia ¡j erau ţinuţi în frâu de decolteul generos al rochiei.

— Nu-i scoate ochiul, a spus Aiden încet.

Frankié s-a uitat în jos, şi-a ridicat privirea şi ¡.a făcut un gest obscen.

- Suportă priveliştea două secunde, idiotule. Seu- ză-mă, Walter. Ştii cumva în cât timp ajungem la Oistins?

Aiden nu a auzit răspunsul şoferului. Nu era sigur dacă din cauza zgomotului din jurul lui, a istenei ®mei or bete criţă de lângă Frankié sau a priveliştii ipnotice o e- rite de sânii ei. , .

- Cinci minute, a repetat ea. Slavă Domnului. Tre- buie să mâncăm.

Brusc a făcut ochii mari.

- Ce e? Ce s-a întâmplat?

- Care dintre voi m-a muşcat de fiind? a întrebat Frankié.

— Vmeee, a ţipat Taffany.

Faţa lui Pru a apărut pe ecran chiar peste umărul lui Frankié. A

- Ce faceţi? Vă giugiuliţi pe telefonul meu? a întrebat ea.

— Nu ne giugiulim, i-a răspuns Frankié.

- Ar trebui. Pun pariu că ar fi SUPER. TARE. Pentru că amândouă sunteţi SUPER. TARI.

Frankié s-a uitat fix în cameră.

- Isuse, voi, ăştia bogaţi, nu puteţi să vă ocupaţi de investiţii? Învăţaţi să rezistaţi la băutură, oameni buni!

- O să-l proptesc pe Chip la o masă şi ne vedem pe stradă. Putem să reevaluăm sugestia cu giugiuleala când ajungeţi aici, i-a propus Aiden.

- *Ha! a* rostit Frankié şi a întrerupt apelul, iar Aiden i-a târât pe Chip şi Ford afară din mulţime.

fluturând un teanc de bani, au reuşit să obţină o intreagâ masă de picnic turcoaz la Uncie George* F«h Set.

- Stati aici, le-a poruncit el *fi* ,j.a d *drum pnn* mulţime. " nou

Când a ajuns în sfi^it pe trotuar, le-a auzi, şi s-a sun» cupnns de un val de uşurare. *Dacá arfifns.*

tu,, mireasa lui nu ar fi cutreierat insula Dacă ar s

altanera care sâ le d,stragă atenfia sau să pro^â

melodrame.

- E petrecerea burlăciţelor în cinstea ei! a strigat una dintre fete, arătând spre Pruitt, care purta o eşarfa pusă invers pe care scria „Eu sunt mireasa" şi o tiară, în cazul în care cineva ar fi putut avea vreo îndoială.

— Te rog, spune-mi că ai *ceva* de mâncare pentru noi în următoarele şapte secunde, a strigat Frankie, iacându-şi loc prin mulţime spre el şi târândo pe Pruitt după ea.

Purta o rochie neagră scurtă cu o crăpătură adâncă în faţă. Rochia o acoperea mai mult decât erau acoperite celelalte domnişoare de onoare la un loc. Putea vedea lenjeria bej a lui Taffany... sau poate

nu purta nimic pe dedesubt. Nu era sigur.

Aiden a apucat-o pe Frankie de încheietura mâinii rămase libere.

- Veniţi după mine.

— Bună şi ţie, a mormăit ea.

Şi-a croit drum prin mulţime, fiind cu un cap deasupra tuturor. Corturile albe ale localului Uncie George erau chiar în faţă. în spatele lui, Frankie s-a împiedicat şi s-a oprit.

- De ce ai insistat să porţi chestiile alea? a intrebat-o prostdispus fără alt motiv decât că fusese îngrijorat.

I.LK.4 MDKb

Frankie purta nişte sandale cu tocuri de zece cenţi, metri, cu curele care i se înfllşiiraii pe gambe.

— întreabă-le pe vrăjitoarele de onoare, a mormAit Frankie. Trebuia să purtăm toate acelaşi stil.

— Aiiiiiden!

Marţeaux, debordând de energie, s-a aruncat 1« pieptul său ai un asemenea avânt, încât a fost nevoit o prindă.

— Mi-a fost dor de tine!

Aiden şi-a dat seama ce urma, dar i-a ost imposi il să oprească cele două buze zmeurii ultraumflate care se îndreptau spre el. . .

Sărutul pe care i l-a dat era oricum numai amical nu. Ea s-a dat înapoi şi a ridicat privirea spre e , mc i zând un ochi.

- Noi doi o să facem sex, a spus ea şi l-a împuns în piept cu o unghie care semăna cu o gheară. S-

— Putem, vă rog, să mâncăm ceva înainte ca voi doi să vi-o trageţi?

— Ştiu ce mau să mănânc, a spus Margeaux pe un ton obscen.

Şi-a coborât mâna de pe pieptul lui Aiden între picioarele lui şi a strâns. Primul impuls al bărbatului a fost să o pocnească. Cel mai bun atac e o apărare bună. Dar. înainte de a decide dacă să lovească pentru prima dată în viaţa lui o femeie sau să se facă mic de frică, Frankie a intervenit.

Şi-a trecut un braţ pe după gâtul ca de lebădă al lui Margeaux şi a strâns mai tare.

- Ia mâna de pe scula lui sau te va da în judecată pentru hărţuire sexuală, Marge.

Margeaux s-a poticnit din cauza forţei şi presiunii cu care o strângea Frankie.

- Nu e hărţuire sexuală dacă sunt o doamnă. Şi dracu să mă ia dacă nu sunt o doamnă!

|.'U şi avocatul meu am fi de altă părere, a spus
. n cu răceală.
AU Of. 1« naiba! la_o Pni'i_a P0™ ™* Frankie,
• ,ul în spatele lui. O s-o ţin eu pe Curviştina.

pruitt decisese să se odihnească şi se aşezase pe rtinându-şi pantofii în mână. Aiden era prea obosit tn'IUJerce să-i pnnă pantofii la loc în picioare, aşa că a **>n at-o pe mireasă peste umăr, sperând că bucăţica de a|bâ acoperea lucrurile importante.

nX Ea cânta »Vine mireasa” când a aşezat-o în braţele Chip- logodnicii turmentaţi au fost încântaţi să se ^'•adă. Frankie era încântată să vadă farfuriile cu peşte şi 0^7 îngrămădite pe masă. I-a smuls berea din mână lui Pru şi a făcut un semn spre ospătar.

- Poţi să ne aduci un metru cub de apă? a întrebat, punându-şi mâna pe braţul lui.

Tipul i-a zâmbit larg de parcă îl întrebase dacă vrea să îi facă sex oral tot restul vieţii.

- Pentru dumneavoastră orice, domnişoară.

- Nu mă mai domnişori şi spune-mi Frankie, a insistat ea. Dacă aduci apă pentru toată lumea, îţi rămân datoare pe vecie.

- Ia uitaţi! Frankie s-a împrietenit din nou cu personalul de serviciu, a ţipat Margeaux. Asta pentru că şi ea e una dintre ei.

- Oh, naiba să te ia, de ce eşti aşa de cretin a întrebat Pruitt din braţele lui Chip.

Margeaux devenise probabil imună la apelaţi »cretină". Era prea ocupată să râdă de propna glumă pe: – tru a răspunde şi a căzut pe spate de pe banc . mi a catadicsit să încerce să o ridice.

Digby şi Davenport au apărut din mulţime St - repezit la mâncare. Davenport avea o urmă de muşcă pe gât. Digby purta o pălărie pe care nu o avusese cu minute în urmă.

Taffany a privit sceptică masa şi aproape că

i-a pUs piedică unui ospătar care ducea o tavă cu sticle de bere.

— Scuze. Unde e salonul VIP?

Ospătarul a râs atât de tare şi atât de mult, încât Taffany a uitat ce întrebase şi s-a aşezat lângă Cressida, care se giugiulea cu un străin.

Aiden s-a strecurat pe bancă lângă Frankie, care era atât de ocupată să-şi umple gura cu mâncare şi să-şi dea ochii peste cap de plăcere. încât nici măcar nu l-a observat. Gemetele care îi ieşeau de pe buze erau interzise minorilor, iar .Aiden şi-a simţit sângele fier >an .

- Frumoasă noapte, a comentat el.

- Oh, minunată, l-a aprobat Frankie pe un ton sarcastic, înţepând cu furculiţa o bucată de peşte la grătar. Nu-mi vine în cap nicio altă chestie pe care aş pre erat să o fac acum.

S-a aplecat peste ea şi a spus:

— Mie da.

Ochii ei mari şi luminoşi l-au privit cu precauţie.

- Ce? Să fii sfâşiat de Marge?

— Nu e în capul listei mele. De fapt, nu e deloc pe lista mea. E înfricoşătoare.

— Ei bine, cel puţin nu eşti complet prost, a pufnit Frankie.

- Nu complet, a fost de acord el.

Aiden şi-a coborât mâna pe fâşia de bancă dintre ei, degetele sale atingându-i uşor coapsa goală. Testa reacţia. A tresărit la atingerea lui, dar nu l-a pocnit. Şi ce a văzut în ochii ei? Acea scânteie fugitivă de dorinţă. Dorea să o vadă din nou. Dorea să o transforme într-o adevărată flacără.

Testând din nou reacţia, şi-a pus mâna pe genunchiul lui frankie pe sub masă. Pielea ei era netedă şi fină ca mătasea sub atingerea mâinii lui.

Voia mai mult.

Ea continua să îl privească.

Ce-ai de gând, Kilboum?

_ Nu sunt sigur, a recunoscut el şi şi-a mişcat ¿na un ccntimetnl mai 8US’uitân(ill_se ,a ea în timp rf îl pri'1®®*

.

Avea o erecţie, o erecţie dureroasă şi palpitândă şi ■ta doar după ce îi atinsese piciorul. Testându-i din nou Jeactia. a început să-i traseze cu vârful degetelor mici cereri pe interiorul coapsei.

Ea a întins mâna după sticla cu bere şi a luat o înghiţitură zdravănă, dar nu i-a cerut să se oprească. Nu l-a făcut idiot. Aiden nu ştia ce face, ce spera să câştige din asta. Voia doar să o atingă în continuare.

încă un centimetru, încă un cerc. Era oare doar imaginaţia lui sau ea şi-a desfăcut puţin picioarele? Genunchiul ei s-a lipit de al lui. Farfuria cu mâncare zăcea uitată în faţa lui. Râsetele şi conversaţiile din jurul mesei au dispărut, tot universul său limitându-se la Fran- chesca. Singurul lucru de care era conştient era pielea ei mătăsoasă şi tivul rochiei ei, felul în care buzele ei erau întredeschise de parcă ar fi vrut să tragă aer în piept.

Când avea de gând să-l oprească?

— E o prostie, a şoptit ea, cu pleoapele grele.

— O mare prostie, a aprobat-o Aiden.

— Nu te plac.

— Ba da.

Şi-a lăsat mâna pe coapsa lui şi a strâns.

- Nu-mi place să stau deoparte.

Penisul ii pulsa dureros la un centimetru de degetele ei. A strâns din dinţi. Se simţea ca un adolescent excitat, incapabil să-şi controleze corpul în prezenţa unei fete drăguţe. Dar Franchesca era mai mult decât drăguţă. Era ispititoare.

A început să se joace cu tivul rochiei ei. încă

un centimetru şi ar fi putut să vadă ce purta pe dedesubt. Voia să-şi treacă degetele peste dantela, sau mătasea, sau bumbacul din care era făcută lenjeria ei. Voia să îi traseze conturul până când trupul ei avea să îl implore. Apoi avea să îşi strecoare degetele dedesubt şi să traseze conturul acelui pliu umed care proteja ce îşi dorea atât de tare.

— Franchesca, nu-i aşa?

A sărit în sus ca arsă, trăgându-şi mana de pe piciorul lui. Aiden a simţit imediat lipsa ace ei atingeri. Practic şi-a auzit penisul scâncind.

- Oh. Dumnezeule! Surferul australian sexy, a rostit Frankie şi a respirat adânc, împingân mana ui en departe de tărâmul făgăduinţei.

Capitolul 8

Frankie era la o secundă distanţă de combustia spontană. De ce îl lăsase pe Aiden Kilboum să îşi plimbe degetele pe interiorul coapsei sale? Şi de ce apăruse surfe- nil sexy ca prin farmec chiar în secunda în care urma să îl lase pe Aiden să îi facă lucruri murdare şi nepotrivite?

— De fapt, mă cheamă Brendan, i-a spus el cu un zâmbet strâmb.

Avea părul tot răvăşit, ochii la fel de albaştri, iar corpul său era la fel de spectaculos într-un tricou şi o pereche de bermude ponosite.

- Pe mine tot Frankie, a spus ea, zâmbind până când a simţit degetele lui Aiden urcându-i pe partea din spate a coapsei.

I-a dat una peste mâna care o pipăia pe la spate, zâmbindu-i în continuare lui Brendan. Aiden i-a prins mâna şi i-a strâns-o cu putere. Mesaj recepţionat.

— Scuze!

Taffany le-a făcut cu mâna şi s-a târât peste masa de picnic, arătându-şi dedesubturile tuturor celor prezenţi la L’ncle George.

- Eu sunt Taffany, a declarat întinzând mâna cu palma în jos către Brendan.

Surferul i-a aruncat lui Frankie o privire

perplexă înainte de a accepta mâna lui Taffany.

~ Taffany ai spus? E un... nume interesant.

- M-am reinventat, a declarat Taflany cu mândri. forţându-l să îi ducă mâna la gură. Pupă!

•

Frankie a păşit între ei şi a forţat-o pe Taflany nj.j dea drumul sudorului. El şi-a scuturat mâna pentru ca sângele să îi circule din nou normal.

— Oricum, mă bucur că am dat de tine. Speram să te mai x'ftd pe aici.

— Da, şi eu, a spus Frankie.

Creierul ei nu funcţiona suficient de repede. *Simţea* privirea lui Aiden aţintită asupra ei.

— Vrei să dansăm? Acolo, mai departe?

El i-a zâmbit cu gropiţe.

— Cu mare plăcere.

Frankie şi-a smuls mâna din strânsoarea lui Aiden.

- Mă întorc în câteva minute, Pru, i-a spus miresei.

— Distracţie plăcută, a ciripit Pru.

- Hrăneşte-o şi dă-i să bea apă, i-a poruncit Frankie lui Chip în timp ce Brendan o conducea în mulţime.

Se ţinuse de mână cu doi bărbaţi în seara asta. Unul de care nu-i plăcea deloc şi unul pentru care făcuse o pasiune fulgerătoare. Atunci de ce pasiunea fulgerătoare nu o fa cea să simtă aceiaşi fiori în stomac cum o făcuse Aiden?

Brendan a învârtit-o, iar mulţimea din jurul ei a devenit un amalgam de culori şi arome. El a tras-o înapoi în îmbrăţişarea sa, iar ea a râs.

— Deci ce face o americancă drăguţă ca tine într-un loc ca ăsta? a întrebat el, etalându-şi gropiţele adorabile din obraji.

Frankie a simţit... nimic. Dumnezeule! Ce mama naibii! Un tip drăguţ, sexy, amuzant, care era predestinat să apară într-un calendar pentru o strângere de fonduri ţinând în braţe un căţeluş, o învârtea pe ringul de dans, iar ea nu se putea gândi decât la amprenta degetelor lui Aiden pe coapsa ei. Ticălosul ăla îi distrugea viaţa.

rijă de câteva femei turmentate ca să mă asi- "

hnnea o să fie prezentă mâine la nuntă. Dar des

surfing aici?

tu? Ea. 7^inbit, iar ea nu a simţit chiar nimic. Aiden Kil- E 3 diavolul în persoană şi intenţiona să îl ucidă în bour" era

chl'lU Birndan s-a lansat în explicaţii cu privire la obiceiu- <a!e în materie de călătorii, la surfing şi la alte chestii.

H'^trelmit să fie fermecată, entuziasmată; la naiba, ar fi V>buit fie udă. Probabil romul, berea sau peştele fuse- •Ză stricate. Era singura explicaţie logică.

- Scuză-mă, Franchesca.

Mâna care i-a atins umărul i-a făcut sângele să fiarbă

în vene.

- Pruitt are nevoie de tine, a anunţat-o Aiden pe un ton cam arogant, după părerea lui Frankie.

Deşi măsura un metru optzeci, Cressida şi-a iţit capul peste umărul lui.

- Dansez eu cu tine, a anunţat ea, trăgându-l pe Brendan în braţele ei slabe şi musculoase.

- Ohhh!

Brendan s-a uitat peste umăr la Franchesca, în timp ce Cressida îl ţâra după ea în întuneric.

- Ce naiba a fost asta? a şuierat Frankie.

Aiden a prins-o de talie.

- Exact asta mă întrebam şi eu. Nu sunt obişnuit să fiu dat deoparte, Franchesca.

- Uite ce e, fie am băut amândoi prea mult, fie am acut o toxiinfecţie alimentară. Sunt singurele explicaţii pe rare le găsesc pentru...

Aiden a întrerupt-o şi a împins-o în spatele unui stand cu peşte. îi auzea pe bucătari şi pe ospătari

strigând j^n_u la altul prin fereastra deschisă aflată deasupra capu-

- Parcă ziceai că Pni are nevoie de mine, s-a rrankie.

A întins mâna şi i-a *aranjat o* buclă capricioasă în spatele urechii, iar ea a simţii din nou aceiaşi fiori afurisit: m stomac. *Nu era corect.*

— Poate că nu e Pni cea care nevoie de tine. Poate ca eu am.

— Aiden, e o idee foarte proastă. Şi *poate* că apariţia lui Brendan a *fost cel* mai bun lucru care s-ar fi putut întâmpla. Ne-a salvat de la o mare *greşeală.*

— *Nu te* culca cu el.

I-a aruncat mănuşa şi, în ciuda absenţei fiorilor în stomac în prezenţa lui Brendan, *declaraţia lui* Aiden l-a făcut pe surfer să pară mai *atractiv.*

— *Mă culc* cu cine vreau, când vreau.

— Mă vrei pe mine.

Dacă Aiden ar fi atins-o în *clipa* aceea, nu ar fi avut cum să mai nege realitatea. *Ar fi fost prea ocupată să se* caţăre pe el ca pe un munte şi să îi desfacă fermoarul pantalonilor scurţi. Distanţa era prietena ei. Distanţa era cea care o ajuta să rămână întreagă *la* cap.

Şi-a ridicat *mâinile.*

— Să nu ne lăsăm duşi *de val. Suntem aici* pentru Pru şi Chip şi pentru nunta lor. Asta-i tot. Nu e un maraton de sex tropical.

Totuşi, când a spus asta şi l-a văzut pe Aiden privind-o de parcă ar fi fost o acadea care aştepta să *fie linsă,* Frankie nu şi-a putut aminti de ce nu le putea avea pe amândouă.

— Franchesca.

Felul în care i-a rostit numele suna ca o ameninţare.

— Aiden, a *ripostat ea.*

— La naiba!

a a acut un pas ¡„apoi, frecându-şi distrat fruntea.

Nu înţeleg de ce spui nu.

rit mai mult decât o partidă rapidă de sex pe "

w<? ţ în serios- Trebuie să-mi placă de persoana pW*'2

măclllc’

^Maxilarul lui Aiden s-a contractat.

Au lip^ doar câteva secunde să mă laşi să-mi Jnc

degetele...

intn Opreşte-te! l-a întrerupt ea, pentru că nu era pre- nsihic să audă ce fusese pe cale să facă cu degetele

• pcrbe. Am greşit. M-am lăsat dusă de val. Dar am ^ptul să mă răzgândesc oricând, indiferent dacă ţi-ai scos-osaunu.

__ Nu te-aş obliga niciodată să faci ceva ce nu vrei să

- La naiba, Aiden! Uite ce e. Poate că trupul meu îl doreşte pe al tău. Dar, dacă nu doresc şi restul, atunci nu se va întâmpla.

- Eu nu vreau o relaţie. Dar ceea ce pot oferi...

- Dumnezeule, nu vorbesc despre o relaţie, ci despre faptul că ar trebui să te plac ca persoană.

- Tot spui că nu mă placi, dar cred că de fapt încerci să te convingi pe tine de asta.

- E treaba mea. Ai înţeles? Ideea e că nu ai nicio şansă să îmi dai jos chiloţii roz. Nu te plac suficient pentru asta. Acum am nevoie de un minut şi de puţin aer. Fă-mi o favoare şi vezi ce fac Pru şi restul idioţilor.

S-a întors pe călcâie, dar şi-a stricat ieşirea triumfală impiedicându-se de o ladă goală lăsată lângă uşa din spate a localului. A reuşit însă să nu cadă în nas. Făcându-şi drum spre trotuar, Frankie nu s-a relaxat decât atunci când nu a mai simţit privirea arzătoare a lui Aiden aţintită asupra ei.

— Care-i treaba cu tipul ăsta? a murmurat ea.

Nu-i plăcea de el, dar fusese mai mult decât încân- tă şă îl să îi dezmierde coapsa până aproape de locul encirii. Simţea că sângele i se transformase în electricitate ?l » zbârnâia prin vene cu o viteză imposibilă. El era rece,

' ’Mu hwivnl hi nnibn, trăsese concluzia că e strint gdihlnl ăNfn iu- fi trebuit să fie suficient pentru a-h-^ |V de ivitul ei.

I hinkir şi-a făcut drum prin mulţimea de pe trotu ^'frrn dc taxi îşi strigau în gura mare *tarifele, iar* turiştf M» w IXMicneau încercând să se urce în microbuzele '¿¡!

|x»ntru transportul public de pe insulă. Pentru un dolar american puteai ajunge aproape oriunde, de)a Bridgetown la St. Ixiwrcnce Gap. Câteva localnice îmbră- cate după ultima modă se faţâiau *de colo-colo* chicotind minate îndeaproape de un grup de băieţi.

L-a zărit în faţa sa pe Chip, care privea în jur de parcă s-ar fi rătăcit. Stătea pe trotuar în faţa şirului de taxiuri, dătinându-se ca un om care nu *înghiţise altceva decât* rom tot weekendul.

Frankie a ridicat mâna să îi facă semn, dar, înainte să apuce să îl strige, o furgonetă albă murdară a oprit brusc în dreptul trotuarului, iar uşa din spate s-a *deschis înainte ca* maşina să se oprească. Chip s-a aplecat, iar în clipa aceea Frankie a văzut nişte mâini întinzându-se şi trăgându-l în furgoneta.

— Hei! Chip! a strigat ea şi a luat-o la fugă spre el.

Şoferul, un tip cu şapcă roşie trasă pe frunte, s-a uitat spre ea.

- Staţi! E prietenul meu! a strigat Frankie.

- Hei, mami, a spus şoferul, facându-i cu mâna în timp ce călca acceleraţia până la podea.

Cu un scrâşnet de roţi, uşa s-a închis brusc în urma lui Chip, iar furgoneta a pornit în viteză.

Mirele tocmai fusese răpit.

Capitolul 9

Aiden spumega în timp ce îşi croia drum ca vijelia prin mulţimea aflată la festivalul peştelui. Voia s-o găsească pe Frankie şi să-i explice că era o idîoată. Era un plan care nu avea cum să dea greş. Lui Aiden îi plăcea să aibă un atu, un avantaj la negocieri. Iar slăbiciunea lui Frankie se manifesta atunci când îşi dădea frâu liber emoţiilor. Când era furioasă, excitată, era vulnerabilă la sugestii.

Era un plan rece şi calculat. Dar el era un Kilboum. Era stilul lor.

A zărit-o pe trotuar, iar calculele pe care şi le făcuse au dispărut de parcă nu ar fi existat niciodată când a văzut frica de pe faţa ei. Frankie făcea semn unui taxi.

- Franchesca!

A ajuns lângă ea exact în momentul în care un microbuz ZR ruginit s-a oprit cu zgomot în faţa ei. în microbuz erau deja câteva persoane.

- Aiden! a spus ea şi l-a prins de braţ. Urcă!

Instinctiv, a urmat-o pe bancheta de vinii ruptă.

— Ce e? Ce s-a întâmplat?

- Unde mergeţi? a întrebat şoferul.

- Urmăreşte maşina aia, i-a spus Frankie, arătând spre stopurile maşinii din faţă.

Microbuzul a pornit cu o zdruncinătură, iar Aiden Şi-a sprijinit mâna pe scaunul din faţa lui.

— Ce naiba se întâmplă? a întrebat el.

— L-au luat pe Chip.

I.I’C'Y MURI-

Respira întretăiat în timp *ce se uita pe deasupra* imului din faţă.

— Ce? Cine l-a luat pe Chip?

- Nu ştiu. Stătea pe trotuar, iar în secunda urm*, toace cineva l-a băgat cu forţa într-o furgonetă.

Aiden şi-a scos telefonul şi a format numărul | uj Chip. Nu a răspuns nimeni.

S-a auzit un clopoţel, iar microbuzul a *oprit* brusc în faţa unui bar sportiv.

- De ce ne oprim? a întrebat Frânte uimită. O să-i pierdem!

- Cucoană, ăsta este un Zed-R- Oprim pentru toată lumea.

Un bărbat îmbrăcat din cap până-n *picioare* m alb, cu un baston sculptat manual, s-a ridicat de pe ane eta din spate şi şi-a făcut loc pe lângă Frankie până la *uşă.* Microbuzul a staţionat în timp ce bărbatul traversa încet strada spre bar.

Aiden şi-a scos portofelul.

- Cât vrei ca să nu mai opreşti deloc? s-a interesat, oferind bancnote de douăzeci de dolari pasagerilor rămaşi înăuntru.

— Nu e nido problemă dacă întârzii, a spus o femeie cu un copil mic adormit în braţe, îndesându-şi bancnota de douăzeci de dolari în sutien.

— luhuuu!

Un bărbat îmbrăcat într-o cămaşă hawaiiană portocaliu cu negru, cu arsuri solare pe nas şi pe frunte, şi-a ridicat triumfător bancnota de douăzeci de dolari.

— Iubesc ţara asta! Sunt plătit să merg cu transportul public.

— Cum vreţi, domnule, a spus şoferul, acceptând bancnota şi apăsând pe acceleraţie.

(a nu se mai vedea, iar Franchesca trepida şi-a petrecut braţul pe după umerii ei, deel.

robuzul a continuat să înainteze încet, prinzând 'un tren de marfă. Şoferul a dat mai tare volumul 'iteZÎ C<kxlii reggae şi a ocolit bine dispus trei gropi. Aiden din nou numărul lui Chip. Tot nimic.

810 A înjurat încet, întorcând problema în cap pe toate rtile O'ne puten *să-l răpească pe Chip cu o seară înalte de nuntă şi de ce?*

__ Franchesca, spune-mi tot ce îţi aminteşti, a spus el, strângând-o de umăr.

- Tot ce îmi amintesc? Prietenul nostru tocmai a fost târât de pe trotuar într-o furgonetă!

Conversaţia din microbuz s-a oprit, toată lumea aplecându-se să asculte.

- .Am înţeles deja partea asta. Acum povesteşte-mi tot ce ai văzut.

Frankie a început din nou relatarea, iar apoi încă o dată, în timp ce furgoneta se îndrepta spre nord. Trupul ei se lipea de al lui la fiecare curbă.

- Şoferul s-a uitat la mine când l-am strigat pe Chip. Avea un dinte de aur şi o şapcă roşie murdară. Dar o purta trasă mult peste ochi. Atât am văzut. N-am văzut cine l-a înhăţat pe Chip, dar idiotul, beat cum era, şi-a băgat singur capul în furgonetă. Le-a uşurat sarcina.

Au luat un viraj strâns, strecurându-se într-un sens giratoriu cu şase centimetri în faţa unui autobuz. Şoferul a claxonat fie în semn de mulţumire, fie pe post de înjurătură. Aiden nu

era convins.

Mâinile lui Frankie ţineau strâns spătarul banchetei din faţă.

Eşti sigură că nu a urcat de bunăvoie? a întrebat-o den, strangând-o de braţ.

Ea a clătinat din cap.

— Nu l-am auzit ţipând sau *altceva de gpIU|/*
dar nu s-a urcat de bunăvoie în fiirgonrtă. *Toată* care o cunoaşte aici e la *standul de |X'şte. Cine ar fi n. /*' face asta?* *'*'

Era o întrebare |)e care şi-o *pusese şi Aiden.* Chjp Randolph era curat ca lacrima. Fără *datorii la jocuri <|(.* noroc, fără o viată ¡»aralelă secretă. Era doar *un puşti* q, bani, care se bucura de privilegiile sale. Aiden a trecut în revistă tot ce discutase cu Chip în *ultimele săptămâni.* Menţionase oare prietenul său vreo problemă? Vreo ceartă în familie? La muncă?

— Nu crezi că tatăl lui Pru *ar fi putut face asta,* nu-j aşa? l-a întrebat Frankie, cu ochii mari.

— îl urăşte pe Chip, a recunoscut Aiden. *Dar nu i/* văd *pe* R.L Stockton punând *la cale o răpire. Pur şi simplu i-ar fi scos ochii lui Chip în contractul prenupţial.*

— *Ceea ce a* şi făcut, a subliniat Frankie.

— Aşa a făcut, a aprobat Aiden.

îl avertizase pe Chip să nu semneze, dar prietenul lui nici nu voise să audă.

— Totuşi, poate ceva ce a făcut Chip *l-a* enervat pe R.L? a gândit *Franchesca cu voce tare.*

în clipa aceea s-a auzit o bubuitură puternică, iar microbuzul a încetinit. Din motor ieşea fum. *Şoferul a tras o înjurătură* acoperind muzica reggae care se revărsa din difuzoare, în *timp ce pe tabloul de bord se aprindeau mai multe luminiţe de avertizare. A* tras *pe* dreapta şi a sărit afară, cu un *stingător mic în mână.*

- Coboară, a spus Aiden, împingând-o pe Frankie spre uşă.

-o™ O să-i ajungem din urmă? a întrebat ea, arie-

iarPOa'ele r0ChieÎ ' ■ S_au ridicat inde_

Aiden a prins materialul împingea afară din

microbuz.

— Nu putem renunţa.

şi *a tras* în jos în timp ce o

Ea l-a plesnit mană-

_ NU renunţăm, a insistai Aiden. Ne n-orientăm ll»"*e părăsit microbuzul şi pe ocupanţii săi rămaşi fără

, Ad“,ransport şi au luat-o la picior.

nU’ \enil nopţiiera 86 awzea freamftlui constant lorilor pe p'ajă. care acoperea orăcăitul puzderiei de ÎXte de copac-

' _Nu ar trebui să ne îndreptăm spre nord? a intre- Frankie- ţopăind pe tocurile ei înalte pentru a ţine nasul cu el.

Xiden şi-a încetinit paşu în speranţa că ea nu avea ¿.şi rupă ambele glezne.

- Nu vom reuşi să-i prindem din urmă.

- Atunci unde mergem?

- Nu ştiu, Franchesca. Trebuie să mă gândesc.

Nu adusese cu el personal de pază şi se îndoia că familiile Randolph sau Stockton făcuseră asta. Hotelul avea propriul personal de pază. De ce ar fi avut nevoie de gardă de corp personală în paradis? S-a blestemat în gând pentru asta. Prietenul lui dispăruse şi nu putea apela la nimeni m afară de autorităţile locale. Frankie s-a împiedicat şi a ţipat.

- Pantofii tăi sunt ridicoli.

- Nu plănuiam să merg pe jos treizeci de kilometri în seara asta.

- E evident, a răspuns el pe un ton sec şi s-a postat în faţa ei. Hopa sus.

— Poftim?

Tonul ei a sunat la fel de arogant ca al unei reg» căreia i se ceruse să danseze pe melodia „Cupi u

- Suie-te sau o să-ţi rupi picioarele. ......

- Nu o să mă cari în spate prin Barbados. . protestat Frankie.

uniAr ci . ,n *meu acum MU te anine*
j <>»t4 insula o să-ţi vadă *inimoşii chiloţi*
tangi* Un de T°taf *l)nnten4 în sPflh''*ru* < ™*pftele* *w* (,e Ş°Wun,e
iui $> ţinându-l CU *braţele* pe dup« umeri '
» J N.° FLŞA M,'AM <* 0 decurg« no|Wn i A declarat
Aiden volubil, *susţinându-l fundul cu m,* *a* n' e ftcute c*»$
la spate. *Mi-am imnginat că o să fii ¡ntj 1 pe spate.*
Ea l-a ciupit prin *materialul aspni de bumbac* 91
ai cămăşii.

— Foarte amuzant, isteţule. Al naibii de amuzant Te-ai gândit la un plan?

~ încă mă mai gândesc, a spus el, ridicând-o mai sus.

\- Nu cred că a fost *o* întâmplare, a spus Frankie, gânditoare. Nu cred că a fost ceva de genul. *„Hei, ce* ceas frumos ai, acum urcă în fuigonetă.

— Asta înseamnă că era cel vizat, a adăugat Aiden.

\- Pru o să fie distrusă, a spus Franchesca aproape pentru sine. îl iubeşte atât de mult! Ştiai că, atunci când a părăsit-o după facultate, nu a putut să se ridice din pat timp de o săptămână? Am stat amândouă în pat şi ne-am uitat în tavan. Nu voia să mănânce sau să se îmbrace. Nici măcar nu a scos un cuvânt zile întregi. Tatăl ei îl trimitea în fiecare zi pe medicul de *familie să o* vadă.

Aiden a simţit ghimpele vinovăţiei.

— Nu mi-am dat seama că ţinea atât de mult la el pe vremea aia.

Chiar nu-şi dăduse seama. O credea indiferentă şi imatură.

— A distrus-o când a părăsit-o şi i-a luat mult timp să-şi revină. Dacă aş fi fost în locul ei, mi-aş fi petrecut restul vieţii detestându-1. Dar nu şi Pru. Ea nu a încetat niciodată să-l iubească. *Iar* acum, după

atâţia ani, suntem în paradis să asistăm la nunta lor şi uite ce s-a întâmplat.

- 0 să-l găsim, i-a promis Aiden.

Ari *

- Crezi că o să-i facă vreun rău?

Braţele ei l-au strâns mai tare.

Aiden a auzit teama din vocea ei şi a Wacti

_ Nu. a spus cu glas răguşit. Probabil că |-a ' rtn-, pentru banţ. îşt p.erd atuul pentro negociere dacă « ± tratează sau... •

- Sau mai rău, a terminat ea fra7n i ., trebui să se căsătorească mâine. Ce o să-i soim»?! Ar de ce ar face cineva una ca asta? Pentru hani, P I^an,ne' »*"•'

»« – '•»« S ¡JS

-Mă îndoiesc, a spus Aiden, ironic

Au auzit un scârţâit de frânp ci .

lângă ei. .Aiden a lăsat-o pe Frankie jos. aUt°buz s'a °Pnt

- Hai să căutăm nişte răspunsuri.

Capitolul 10

Oricât de mult îi pito lui Frankie 11 vadă Aiden cu ai săi un metru nouăzeci ş> anei de cent.metri înghesuit într-un autobuz, nimic nu ţi putea calma senzaţia de gheaţă din stomac. Cineva îi răpise prietenul chiar dţn faţa ei şi ane ştie prin ce trecea chiar în c ipa as a. . u suporta să nu ştie ce se întâmplă.

Telefonul i-a sunat în poşetă.

- Rahat! a exclamat şi i-a arătat lui Aiden ecranul.

- Răspunde. Poate a contactat-o cineva.

— Hei, Pru, a spus Frankie.

- Unde eşti, Frankenstein?

Era porecla *pe* care Pru i-o dădea lui Frankie când aceasta din urmă era beată.

Frankie i-a aruncat o privire rapidă lui Aiden, care a ridicat din umeri.

- Sunt cu Aiden, a spus ea.

- Oh, Doamne! *Ştiam eu!*

Ţipătul lui Pru i-a spart timpanul lui Frankie.

- Ştiam că voi doi o să vă înţelegeţi până la urmă. Sunt cea mai deşteaptă fiinţă de pe pământ.

— Cea mai deşteaptă, a aprobat-o Frankie.

- întreab-o de Chip, i-a şoptit Aiden.

frankie a întins telefonul ca să audă şi Aiden.

- îmi pare rău că te-am lăsat baltă. Restul lumii mai e acolo? a *întrebat ea.*

Cred că da. Margeaux s-a prăbuşit sub masa de • că l-am pus pe şofer să o ducă înapoi la maşină, un văzut pe Chip de ceva timp. Cred că s-a dus la $i nUacum câteva minute.

Frankie a acoperit telefonul cu mâna.

__ Când e beată, Pru pierde noţiunea timpului. N-ar tea să-ţi spună cât e ceasul acum nici dacă ar fi în joc o Cntă Birkin, i-a explicat ea lui Aiden.

g – Trebuie să se întoarcă la hotel, unde e pază, i-a spus Aiden.

Frankie a dat din cap, refuzând să ia în considerare posibilitatea că dispariţia lui Chip ar fi putut fi doar începutul.

- Este cineva treaz acolo? a întrebat.

— Sigur că da. O grămadă de lume. E un tip aici cu o cămaşă cu pudeli. Cred că e treaz.

— Nu, mă refer la un cunoscut.

-Ce?

Oh, pentru numele lui Dumnezeu! De ce era mai greu să vorbeşti cu un adult beat decât să obţii informaţii de la un copil de grădiniţă?

— Cressida e acolo?

Cressida avea rezistenţa la băutură a unui bărbat din Europa de Est, unul zdravăn.

— Sigur că da! Năsturel! Te caută cineva! a îngânat Pru.

— Da? Ce vrei? s-a interesat Cressida.

— Cressida, sunt Frankie. Vreau să stai cu ochii pe Pru.

— De ce? Are de gând să comită o crimă?

— Nu, nimic de genul ăsta. Dar... ai grijă să nu i se întâmple ceva.

— E enervant de vag, a spus Cressida.

— Da, ştiu. Dar n-am ce face. Poţi să îi duci pe toţi înapoi la hotel? Spune-le că acolo continuă

petrecerea.

ii'cn MORE

- Aşa o să fac. Mai ales că mă dor picioarele să înot goală în piscină.

— Hin, OK. Minunat.

-Pa.

Aiden a smuls telefonul din mâna lui Frankie.

- Stai puţin, Cressida. Dă-mi-odin nou pe Pruitt. Cei doi au auzit o cascadă de hohote de râs şi nişte

- Saluuut! a ciripit Pruitt la telefon.

- Pruitt, sunt Aiden, i-a spus el.

- .Aiden! Ştiam eu că tu ş> F™nkie o să vă îndrăgos tit. Până peste cap unul de celălalt! I-am spus ş. lut Chip. Chip? Chip! A.

Frankie şi-a acoperit faţa cu mâinile.

- Crede că logodnicul ei va veni >n fugă la ea.

- Pruitt, ai nevoie de Frankie sau de mine în noap- tea asta? a întrebat Aiden.

- Oh la la! Nu!

Aiden a aruncat o privire spre Frankie.

- Bun, atunci o s-o mai reţin eu. Ar trebui să dormi puţin în noaptea asta.

- Să trăiţi! Sper ca voi doi să nu dormiţi deloc, dacă înţelegi ce vreau să spun, a strigat Pruitt.

Tot autobuzul a înţeles ce voia să spună Pru, chiar şi fără difuzor.

— Minunat. Mulţumesc, Aide. Acum crede că ne-o tragem pe vreo plajă.

Frankie şi-a îndesat telefonul la loc în poşeta cea incomodă.

— în momentul ăsta e mai bine aşa decât să afle

adevărul.

— în momentul ăsta? a ţipat Frankie. în ce *moment* chemăm poliţia? în ce *moment* trebuie să vorbim cu Pru şi să-i spunem că nunta nu va avea loc?

— *Calmează-te.*

- Oh. «I*[1]» sfl'* fiPui as,a unel P61-80806 care se urcă p^ţi ajut# *întotdeauna.*

- Franchesca.

A prins-o de bărbie şi a facut-o să se uite la el.

O să rezolv problema asta. O să-l găsesc pe Chip, dar am nevoie de ajutorul tău. Suntem într-o ţară străină. Da, probabil cea mai prietenoasă ţară străină din emisfera asta, dar este diferită de Statele Unite. Câţi turişti beţi crezi câ o iau razna şi dispar pentru câteva ore? Câţi bărbaţi se ceartă cu soţiile şi sar intr-un taxi care să-i ducă în altă parte?

- Dar nu asta s-a întâmplat, a protestat Frankie.

— Noi doi ştim asta. Dar un poliţist local o să-ţi spună să aştepţi liniştită până apare.

Vezi să nu facă asta.

După o jumătate de oră şi ceea ce i s-a părut drept şaizeci şi patru de staţii de autobuz, erau înapoi la Oistins. Erau mai puţini oameni acum, aproape de miezul nopţii, şi chiar mai beţi decât atunci când plecaseră ei. Frankie a propus să se despartă pentru a acoperi mai mult teren, dar Aiden nici n-a vrut să audă. A rămas lângă ea ca o umbră, în timp ce ea îi interoga pe primii doi şoferi de taxi. îl văzuseră pe bărbatul ăsta? Le-a arătat o poză cu Chip făcută mai devreme în acea zi. Nu, nu îl văzuseră. Dar un şofer de furgonetă cu un dinte de aur? Nici pe el.

Au continuat aşa timp de o oră. Nu, nu, nu. Nimeni nu văzuse pe nimeni şi nimic. A mai fost, fireşte, şi un şofer de taxi amabil care i-a asigurat că pentru el toţi turiştii beţi arată la fel, ceea ce a stâmit râsul prietenilor săi. Dar nu i-a ajutat cu nimic.

Frankie începea să-şi piardă speranţa. Cu fiecare clipă care trecea, Chip părea să se îndepărteze tot mai mult de ei. Putea să fi ajuns oriunde pe insulă.

A văzut un poliţist fluierând 1a colţul străzii şi şi-a amintit avertismentul iui Aiden.

— M naiba, a şoptit ea. îndepărtându-se de Ai<|(.n în timp ce el interoga doi hncAtnri care prţjeau peşte apropierea trotuarului.

— MA scuzaţi, domnule ofiţer ’’

Poliţistul şi-a mutat privirea de la cearta pentru un loc de parcare aflată în plină desfăşurare.

— Pa. doamnă.

— Prietenul meu a dispAnit.

- Aha.

Şi-« îndreptat din nou privirea spre cele două femei şi locul de parcare. Era clar că nu îl impresionase relata- rea ei.

- Am văzut cum era împins de cineva intr-o furgo- netâ. A fost răpit chiar aici cu circa o oră în urmă.

Poliţistul a oftat. $i-a ridicat marginea chipiului şi şi-a şters fruntea.

-Domnişoară, dacă cineva urcă intr-o furgonetă nu înseamnă că a fost răpit. Se numesc ZR şt sunt folosite pentru transportul public. Poate că prietenul dumneavoas- trâ s-a întors la hotel mai devreme.

- Nu n-aţi înţeles. Se însoară mâine şi nu ar face aşa ceva. Nu şi-ar părăsi logodnica fără să-i spună unde se duce.

Strigătele din parcare au devenit mai puternice. Mai multe maşini de pe stradă au început să claxoneze, de vreme ce cearta afectase şi traficul. Ţipetele s-au transformat în răcnete când una dintre femei a apucat-o pe cealaltă de codiţele împletite şi a tras cu putere.

Poliţistul a oftat, înjurând printre dinţi. A scos un fluier din buzunar şi a suflat cu ftirie în el în timp ce se arunca în mijlocul încăierării.

Frustrată. Frankie s-a întors şi l-a văzut pe Aiden foarte aproape de ea. N-a spus un cuvânt, dar chipul lui vorbea în locul său.

- Da, da. M-ai avertizat. înţeleg.

_ Nu vor Iun o dispariţie în serios timp de cel puţin nift/ec» şi l*tn> dp ore-

_ Bine, deşteptule. Acum ce facem? Am pierdut H fiirgonetei- Habar n-avem unde ar putea fi sau ce vor '¡ja el şi nu Ştim nici măcar cine sunt oamenii ăştia.

Telefonul lui Aiden a sunat, iar el l-a scos din buzunar.

- Număr necunoscut, a spus el, privind ecranul.

- Poate are legătură cu Chip, a spus Frankie, cu ochii plini de speranţă şi groază.

- Kilboum, a răspuns.

Frankie i-a smuls telefonul şi a apăsat butonul difuzorului.

0 voce distorsionată de la celălalt capăt al firului a chicotit.

- Ei bine, Aiden. Se pare că avem nişte treburi de rezolvat până la urmă.

- Cine e? a întrebat el.

- .Asta nu e important. Important e faptul că avem o cunoştinţă comună.

- Unde e Chip? De ce l-aţi răpit?

Vocea a râs.

- O să-l aranjez bine de tot când o să dau de el, a şuierat Frankie.

- Răbdare. Vei afla totul.

— Cine se crede că e? Personajul negativ dintr-un film cu Bond? a întrebat Frankie.

Aiden şi-a dat ochii peste cap şi i-a şoptit: „Taci”.

- Dacă îi faceţi vreun rău, fie şi dacă îi smulgeţi un singur fir de păr, o să vă urmăresc până în gaură de şarpe, l-a asigurat Aiden.

— Atunci hai să nu ajungem la asta, a spus vix-

ea robotică de la celălalt capăt al firului pe un ton amabil. Ceea ce vreau eu este la îndemâna ta. Dă-mi ce vreau, eu iţi dau prietenul înapoi şi plecăm toţi acasă mulţumiţi.

- Ce vrei? a întrebat Aiden. mâ.
„, s £• „x.a npntru <> întâlnire mame, o
- Vreau să fii pregătit pentru
să-ţi comunic ora şi locul.
- O întâlnire? a repetat.Aiden^^ oh ş.

spui nimănui. F^ră agenţi dC

Apeb.1 uX”> W"“ F™-

cerut bani? Aiden încet.
- Pentru că nu vor bani, a p

Frankie s-a oprit brusc. legătură
- E din cauza ta, nu-ii Ş • să le dai ce vor. Chip.
Te-au sunat pe tine pentru
Aiden i-a evitat privirea.

Capitolul 11

- Frumos! Al dracului de frumos! Faci ceva stupid sau ilegal ori cine ştie ce şi oameni nevinovaţi plătesc pentru asta. Nunta prietenei mele e distrusă, logodnicul ei a dispărut, iar acum trebuie să aşteptăm până mâine pentru a afla cine l-a răpit şi ce vor?

Frankie a enumerat pe degete infracţiunile, iar Aiden şi-a masat fruntea. Dacă trebuia, avea să se simtă vinovat mai târziu. în clipa asta avea nevoie de răspunsuri.

- Dumnezeule, Franchesca. Vrei să taci două secunde ca să pot gândi?

- Să gândeşti? Ce-ar fi să facem ceva? Ce-ar fi să-l găsim pe şoferul cu dintele ăla de aur nenorocit şi şapca roşie murdară şi să-l batem mâr până vorbeşte?

- Ce idee bună! Du-te şi caută-1. Sună-mă când îl găseşti, a ripostat Aiden.

- Vorbiţi de Papi, domnişoară?

Frankie şi Aiden s-au răsucit pe călcâie şi s-au uitat în jos. Băiatul nu avea mai mult de doisprezece sau treisprezece ani. Era slab şi avea un zâmbet larg. Purta un tricou alb cu mânecă scurtă şi pantaloni scurţi kaki căleaţi cu grijă. Şapca de pe capul lui era curată, dar o purta şmechereşte intr-o parte.

- Papi?

— Da, are un dinte de aur.

Puştiul a arătat spre dinţii săi din faţă imaculaţi.

— Cu părul grizonant. Cu o şapcă *soioasă* care arata dc parcă a şters cu ea uleiul de la motor? te spune tuturOr femeilor „mamî"?

Frankie şi-a înfipt *degetele în braţul lui Aiden.*

- *Ele.*

— Conduce o furgonetă albă cu un autocolant pătrat roşu lângă farul din spate? a întrebat Aiden.

Puştiul şi-a înclinat *capul.*

- Sigur. O împrumută uneori de *la cumnatul lui,* când are de mers undeva.

- Unde îl putem găsi pe Papi? a întrebat Aiden.

- Vreţi un taxi? O plimbare cu barca cu fund de sticlă? a întrebat puştiul.

- Nu...

A pocnit din degete.

- Ştiu. Vreţi să înotaţi cu ţestoasele. Scufundări, prânz, mult pună cu rom.

- Nu...

- Ah, atunci *droguri? Pot să vă fac rost de ceva* mai bun decât poate Papi, a promis puştiul.

- Poftim? a clipit Frankie cu ochii ţintă la el.

- Iarbă, coca, *Ecstasy...*

Un negustor înnăscut, şi-a dat seama Aiden.

- Doamne, copile, a gemut Frankie. Uite ce e, trebuie să-l găsim *pe* Papi, el ştie unde este un prieten de-ai noştri.

Puştiul a tăcut mâlc.

Frankie mai avea puţin *să-l* scuture ca pe o păpuşă de cârpă până afla de la el nişte informaţii. Aiden a prins-o de braţ.

— Lasă-mă să mă ocup eu de asta, ca între oameni de afaceri.

Şi-a deschis portofelul.

ocazie bu^â" “ an,reprenor care ?de recunoască o

, Eşti suficient de mare să conduci? a întrebat Frankie, strângând spătarul scaunului pasagerului în timp niica furgonetă urca un deal abrupt.

Băiatul, Antonio, noul lor ghid personal, a ridicat din umeri şi a apăsat pe claxon când o maşină le-a tăiat calea încercând să evite o groapă de mărimea unei clădiri din Manhattan.

- Ce e de fapt vârsta? a întrebat el pe un ton filozofic. Acolo a copilărit bunicul meu, a spus arătând spre un loc în întuneric. Şi Rhianna.

Portofelul lui Aiden era mult mai uşor dată fiind firea întreprinzătoare a lui Antonio.

- Nu avem nevoie de turul complet al insulei, i-a amintit Aiden pe un ton prietenos. îl căutăm pe Papi.

- Papi are cinci sau şase localuri unde se serveşte rom şi pe care le frecventează după o seară de muncă productivă.

— Papi răpeşte des oameni? a vrut să ştie Frankie.

Aiden şi-a pus mâna pe coapsa ei şi a strâns, dându-i de înţeles să-şi ţină gura.

— Papi e un fel de... cum îi zice? Un om bun la toate? Face orice trebuie făcut. Apoi se duce să sărbătorească.

— La un local unde se serveşte rom, a completat Aiden.

— Exact. Acum ajungem la primul.

A arătat spre baraca din stânga lor. Era chiar pe marginea drumului, o distanţă generoasă de cincisprezece centimetri despărţindu-i pe clienţi de tumultul traficului. A tras frâna de mână şi a deschis portiera.

— Nu poţi să parchezi în mijlocul drumului, a protestat Frankie.

— Domnişoară, suntem în Barbados. Parcăm unde vrem.

Oi doi s-au giAbil dl II urmeze. inr Akfen J1" 1*’^- cul un braţ |xwsiv pe duprt umerii hii Fm»’**** ~’’‘c ’„r crtiv avea sA fie atmosfera SAU cAl <le bine nvriui s < pr miţi t'Aml s-ar li aflat CAH» cm motivul | wnt ru ‘ *71.^ AI/!" pv Papi. Antonio a împins UŞII. BAIAHU»I<*I‚‘ ’’ ” s'inn de protest.

-Haideţi. pixlrnun de lemn
InAiintnierasnnirinrAhiHlciurnL

era mAhiratA ai grţjA. Barul «niiHis* pntni.
avi mai mare parte a spaţiului înrAfx • ln
<Vi cinci clienţi ssiu oprit din ce ftcem ;

- L-a vAzut cineva pe Papi >n î4‘

Aulon’o x hnlbeze la ei. Barma-

ToatA lumea a continuat sA se * ja vorbea ¡n nul a vorbit primul. Aiden a d expresii îl depă-
englezA, dar talmeş-balmeşu de c ivi•. P rivirca şea. Puştiul i-a răspuns la fel, iar brank e lui Aiden pe deasupra capulu. lui An o

- **Nu-i aici. Hai să mergem. “ *jP"* .**
când.den.ânăpe^nlde^

nio o ÎS *spre furgonetă,* iar Aiden venea în urma lor.

-Ce?
- Limba pe care o vorbeaţi.

Antonio a râs şi s-au urcat cu topi în ftlr«®ne^-

- E argoul din Barbados. Toată lumea 11 vorbeşte. Hai să mergem. Cu viteza înaripatelor.

- Cu viteza înaripatelor? a întrebat Frankie.
- Da, ca vântul şi ca gândul, a dat el din cap.

Au început să gonească cu „viteza înaripatelor înainte ca Aiden să mai poată pune vreo întrebare.

- îl văzuse cineva pe Papi?

Antonio a clătinat din cap, săltând în scaun când maşina a trecut peste o ridicătură.

- Nu. Papi nu a trecut pe acolo în seara asta. încercăm la următorul local.

Câte localuri în care se serveşte rom există? a

întf^ebal o cinc, sute a răspuns Antonio fără să verificat patru dintre cele o mie cinci sute de , I Îi într-o jumătate de oră. Era deja miezul nopţii, iar [l]°Xn începea să se întrebe dacă nu cumva puştiul îi ducea pistă falsă. Frankie stătea alături abătută. Nici măcar a protestat când a tras-o spre el.

Cel puţin până când o tânguială ca de zombi s-a auzit brusc în spatele lor. Frankie a ţipat şi a ridicat mâinile de rvă ar fi vrut să îl atace pe zombi cu o mişcare de karate, iar Aiden a încercat s-o împingă din faţa pericolului.

De pe bancheta din spate s-a ridicat încet un om, nu un zombi.

- Eşti bine acolo, unchiule? a strigat la el Antonio.

Omul a mormăit ceva incoerent. A dus la gură o sticluţă de rom, a luat câteva înghiţituri, după care s-a prăbuşit la loc.

— E unchiul meu Renshaw, i-a anunţat Antonio.

- Ce naiba are unchiul Renshaw? s-a interesat Frankie, neîndrăznind să lase mâinile jos.

— A făcut bani serioşi. Şase turişti. Americani. Au avut nevoie de cineva care să-i ducă cu maşina în nord. Mulţi bani.

— Se pare că a sărbătorit cam mult, a comentat Aiden.

Frankie i-a dat o palmă peste picior.

— Astae!

-Cee?

— Ar câştiga mai mulţi bani răpind pe cineva decât plimbând un turist de colo-colo, nu-i aşa?

— Probabil.

Frankie s-a aplecat între scaunele din faţă.

— Antonio, unde s-ar duce Papi dacă ar avea o grămadă de bani? Unde ar sărbători?

Capitolul 12

Big Chuck's Groceries, Fish, ane1 Shop era un stabiliment dărăpănat situat pe o , din vârful căreia se vedea probabil o P ¡nhlnpri a Mării Caraibilor. Având însă în v ere c beznă, iar strada nu era luminată, Fran e p să îşi imagineze că priveliştea era frumo . xr • A .

- Trebuie să mâ duc la baie, i-a anunţat ea. Vot doi

căutaţi-l pe Papi şi ne vedem la bar.

Frankie a găsit baia minusculă înghesuită intre rafturi cu conserve şi pungi cu fursecuri şi chipsuri. Tot localul mirosea a sendvişuri cu peşte prăjit. Când stomacul ei a protestat, şi-a amintit cât de multă mâncare lăsase în farfurie la cina de la Unde George. Cu o viaţă în urmă, când nu trebuia să-şi facă griji decât pentru mâna lui Aiden pe piciorul ei. Se întreba dacă Cressida îl devorase pe Surferul

Sexy.

După ce a ieşit din baie, s-a opnt şi a comandat patru sendvişuri cu peşte şi Coca Cola la pachet pentru toată lumea. Ţinând în mână punga unsuroasă de hârtie, a pornit în căutarea lui Aiden şi a Iui Antonio. I-a găsit stând de vorbă în timp ce Aiden privea lung ecranul telefonului, într-un colţ întunecat al barului aproape neluminat. Era o magazie dărăpănată ţinută la un loc doar de tablă, lemn şi rugăciuni. Podeaua era din pământ. Barul era unsuros. Şi nu erau decât câteva scaune de lemn pe care te puteai aşeza.

se întâmplă? E aici? a întrebat Frankie.

antonio a arătat spre un bărbat care mono| x4iza.se tuturor în centrul barului. Şapcă roşie

murdară? ^Dinte de aur sclipitor? Ba bine că nu!

03 – pe ce stăm aici când el e acolo? a şuierat ea. ară- d individ cu un gest teatral.

- Nu 'Tea să vorbească, a spus Aiden scurt.

Era clar enervat. Ticul de pe maxilarul lui perfect

-vapâruse.

- Da, i-a spus domnului Mare Mahăr aici de faţă *¿-Islâbească.*

- Va trebui să facem asta aplicând metoda dură, a ¿pus Aiden. formând un număr de telefon.

- Care e metoda dură?

- *O* să angajez nişte agenţi privaţi de securitate care nu o să pună prea multe întrebări despre motivul pentru care 'Tem să-l facem pe nemernicul ăsta să vorbească.

- Agenţi privaţi de securitate? O să apelezi la o ânnă gen Blackvvater? a şuierat Frankie.

- Lasă-mă să mă ocup eu de asta, a insistat Aiden. Nu plecăm tară răspunsuri.

S-a întors şi a ieşit din bar.

Fir-ar să fie! Frankie s-a uitat la Papi, zdrahonul înconjurat de amicii săi, cărora le facea cinste şi le spunea poveşti.

I-a întins lui Antonio punga cu sendvişuri cu peşte.

- Tme-le, nu-l mânca pe al meu şi du-te să-l cauţi pe Aiden. Ne întâlnim afară într-un minut, a poruncit ea.

S-a îndreptat cu paşi şovăielnici spre Papi şi gaşca lui. I-au făcut loc, dându-se laoparte din faţa ei ca marea din faţa lui Moise.

— Papi, Papi, Papi, eşti greu de găsit.

Avea peste şaizeci de ani, a dedus ea după părul cret şi grizonant care se vedea de sub şapcă şi după pielea uşor ridată din jurul ochilor. Avea puncte negre pe ambii

pomeţi şi o barbă nerasă cănmtă fi împodobea maxi|anj(

— Hei. mami. Ce poa' să facă pentru tine bătrâno- Papi? Bradley, ceva de băut pentru prietena mea.

Frankie s-a aşezat |>e scaunul liber de lângă el şj a luat romul pe care i l-a turnat barmanul.

— Papi, mi-ai răpit prietenul. Poţi să-mi spui unde este?

Papi a râs şi, o secundă mai târziu, ceilalţi amici ai săi l-au imitat.

- I-am spus deja amicului matale. Nu vreau banii lui. N-am nevoie de banii lui. Pricepi?

- Dacă nu viei bani, ce altceva vrei? a întrebat Frankie, coborând glasul şi vorbind u-i pe un ton seducător.

- îi am pe tovarăşii mei, romu şi o poveste bună. Ce-aş mai putea sa vreau? a întrebat Papi.

- Ce zici de altă poveste? i-a propus Frankie.

Frankie era disperată. Individul avea informaţiile de care avea nevoie şi, dacă nu le scotea de la el cu frumosul, Aiden intenţiona să dea zeci de mii de dolan unor merce- nari ca sa afle adevărul.

S-a aplecat şi i-a şoptit în ce consta propunerea. Papi a făcut ochii mari ca suporturile ude pentru pahare de la bar.

- în schimb o să-mi spui tot ce ştii? a întrebat Frankie, explicându-i condiţiile.

Papi a dat din cap ca în transă.

- Fără doar şi poate. Batem palma. Tu prima.

Frankie a aruncat o privire spre uşa băcăniei

şi s-a asigurat că Aiden şi Antonio nu erau prin preajmă.

- Un târg e un târg, a spus ea, desftcându-şi partea de sus a rochiei.

Sânii ei lăsaţi liberi s-au bucurat de libertatea temporară şi de adierea slabă a ventilatorului din tavan. Papi

„. sura căscată, hipnotizat. Amicii lui l-au urmat a rămas cu

numărat până la cinci, asigurându-se că toată a văzut ce era de văzut, după care şi-a aranjat cu lurÎ^chia la loc. A dat pe gât romul dintr-o singură înghi- ră Şia

Paharul ** tejfcheaua barului.

ţltU -Băutură pentru toată lumea, a anunţat Papi, jesind din transa provocată de imaginea sânilor ei şi arun- rindu-şi braţele în aer.

Mulţimea a ovaţionat.

- Vorbeşte, Papi, a insistat Frankie.

- OK. Ştiu doar că m-a sunat un tip şi mi-a zis că are o treabă pentru mine. Voia să îl iau cu maşina pe amicu' lui de la Distins. Ah, şi mi-a spus că e posibil ca amicu' lui să nu vrea să urce în maşină, aşa că să mai iau pe cineva să mă ajute.

- Ţi-a cerut să răpeşti pe cineva.

- Nu, nu, nu! Omu' ăsta mi-a dat numărul de telefon al amicului matale. L-am sunat şi i-am zis că am o surpriză pentru el. Americanii beţi nu-s isteţi, nu-s isteţi!

Papi a îndreptat un deget noduros spre Frankie.

- Vinzi castraveţi grădinarului, Papi. Continuă.

- El a zis: „Tare, frate! O surpriză.” Iar eu am zis: „Ne vedem în faţă. Sunt într-o furgonetă albă.” Iar el a venit de bunăvoie şi amicu' meu l-a ajutat

pe amicu' matale să urce în furgonetă şi asta-i tot.

Bietul Chip, ameţit şi prostit de băutură.

— Unde l-ai dus?

— Rockley Ridge Resort lângă Sandy Lane. Mult noroc dacă vrei să intri acolo. Se întâmplă chestii importante în seara asta. Hollywood şi chestii de-astea. Pază multă.

— Cine l-a preluat pe Chip când aţi ajuns la hotel?

Papi a ridicat din umeri şi a împins un alt pahar de mm spre ea.

H’< \ SC« >H|.

- Nu ştiu. N-a simţit nevoia sil prezinte- M‘a plă tit. Am plecat.

— Cum arăta? , . . ,

- Un lip zdravăn. Ca un urs. Nu şti». <" doar un slujbaş. A spus că şefu ’ lui *’ niu..,

- Ce-au fficut cu Chip? u întrebat1 r,,n „

Papi şi-aciocnit pahaml de"I •5^ pnp.

- Ahhh. asta e marfa bun«.(•e era dni amicul tău adormise. A picat lat |a |jft ca o mul până acolo. Aşa că tipul voim mireasă.

— Iar tu ai plecat şi ai venit aici.

Să sărbătoresc o noapte uşoară de muncă.

~ Mulţumesc pentru timpul tău, Papi, a spus Fran Ide. ridicându-se de pe scaun.

— Mulţumesc pentru ţâţe, a răspuns entuziasmat.

— Da, da.

I-a găsit pe Aiden şi pe puşti plimbându-se în sus Şi în jos în faţa localului. Aiden forma un număr. Antonio molfăia un sendviş cu peşte.

Ea a scos din pungă sendvişul ei şi o Coca Cola.

— Cheamă-ţi cavaleria înapoi, Aide. Avem o adresă.

Aiden a închis telefonul.

— Unde?

— Rockley Ridge Resort, a anunţat Frankie, mulţumită de abilităţile ei de detectiv.

- Să mergem! a spus Antonio, facându-le semn spre furgonetă. Unchiul meu o să se trezească în curând şi o să vrea să meargă acasă.

- Al patrulea sendviş e *al lui, i-a spus* Frankie.

- Mulţumesc, Frankie. Eşti o fată pe cinste, a spus
Antonio, manumd volanul cu o mână şi ţinând sendvişul în cealaltă.

- Poftim. Ai face bine să mănânci kie, intinzându-i un sendviş lui Aiden. şi tu, a spus —

— Cum l-ai făcut să vorbească? a întrebat Aiden, dezlipind ambalajul şi cercetând peştele.

Frankie a evitat să-l privească.

- Am întrebat şi mi-a răspuns.

- Rahat, a spus Aiden.

— I-am spus de ce informaţii am nevoie şi a fost bucuros să mi le dea, a minţit ea.

- Deci n-ai de gând să-mi spui cum ai scos informaţiile de la el din moment ce refuzase o mie de dolari cu doar câteva minute mai devreme? a insistat Aiden.

- Presupun că unele lucruri sunt mai valoroase decât banii, a spus Frankie cu un aer nevinovat.

— Puştiule, ştii ceva despre Rockley Resort?

Antonio a fluierat.

— MIŞ-to. Şi paza e pe măsură, a spus el evaziv.

Frankie şi-a scos telefonul, rugându-se să nu se fi descărcat. Era mort.

— La naiba! Dă-mi telefonul tău, Kilboum.

El i l-a întins, iar Frankie a deschis browserul.

- De ce m-ai căutat pe Google? Anormalule!

L-a plesnit pe Aiden peste braţ. Ultima căutare afişa o poză cu ea.

— Ţi-am spus. Sunt interesat de tine şi, când sunt interesat de ceva, fac cercetări.

- în primul rând, sunt cineva, nu ceva, amice. în

al doilea rând, de unde sunt pozele astea?

— Cele mai multe de pe reţelele sociale, a spus Aiden, aplecându-se peste umărul ei să se uite.

— Mă scuzaţi, voi de colo, a strigat Antonio de pe scaunul şoferului. Cred că vă îndepărtaţi de la subiect.

Unchiul a bolborosit ceva pe bancheta din spate şi s-a ridicat în şezut Şi-a dres glasul.

-Ah ah HEM!

Frankie i-a întins punga cu ultimul sendviş şi Coca Cola.

H'(I MORI

Unchiul a dat din cap în semn *de mulţumire* Şl a *•¡i* început să înfulece.

Frankie COnVt' o ^p ,a Aiden niai tăr7'iu' **a *hotărât*

A tastat numele hotelului *şi a accesat paginile* ** *dP* ştin.

- Rahat. Asta nu e bine. *Domnişoara Trellenwy.* Ce dracu' de nume mai e şi ăsta? Voi, bogătanii, le daţi *copiilor* nişte nume oribile.

- Să revenim la subiectul discuţiei, a *îmboldit-o* Aiden.

— Corect. Trellenwy Bostick, vedetă de *la Hollywood* şi moştenitoarea unei averi în Napa Valley, s-a căsătorit azi acolo, a spus ea, citind de pe un site cu ştiri de scandal. Deocamdată nu sunt poze pentru că e multă pază. Cum intrăm acolo?

— Pot să vă trec peste zid *la o jumătate de kilometru mai jos.* Va trebui să vă croiţi drum printre copaa, dar puteţi ieşi pe *plajă,* a spus Antonio.

— Antonio, sper că-ţi *foloseşti puterile doar* în *scopuri nobile, i-a spus Aiden băiatului.*

— *De cele mai* multe ori, a *promis Antonio.*

— *Nu putem să ne strecurăm la o nuntă* aşa, a spus Frankie, uitându-se *în jos la rochia ei scurtă.*

— *Ce altceva ai la tine? a întrebat Aiden.*

- *Nimic suficient de* bun pentru înalta societate, cu excepţia rochiei de domnişoară *de onoare.*

Aiden şi-a trecut mâna peste bărbia nerasă.

— E bună şi aia.

Capitolul 13

Frankie nu ştia pe cine a sunat Aiden sau cum s-a descurcat, dar, când Antonio a oprit în faţa hotelului lor, portarul aştepta afară cu două huse de haine.

Aiden a deschis uşa laterală a furgonetei doar cât să înşface husele şi să-i arunce nişte bancnote portarului, apoi au pornit din nou la drum.

Unchiul sforăia liniştit pe bancheta din spate, după ce dăduse gata peştele şi Coca Cola împreună cu restul de rom, ca să alunece mai uşor.

— Dacă rochia asta păţeşte ceva, Pru o să mă ucidă, iar apoi o să te ucidă pe tine pentru că o să-i spun că a fast vina ta, l-a anunţat Frankie.

S-a strecurat pe bancheta din spatele lui Aiden şi a deschis fermoarul husei pentru a scoate la iveală motivul care o determinase să îşi ia cel de-al doilea job part- time. Rochia de domnişoară de onoare de două mii de dolari. Cea pe care Pru se oferise să i-o cumpere. Cea pe care Frankie insistase să şi-o cumpere singură, chiar dacă au durut-o degetele când a semnat chitanţa de la cârdul de credit. Rochia cu decolteu în V cu paiete aurii costa mai mult decât tot restul garderobei ei.

El s-a întors.

— Ce te face să crezi că e vina mea? a întrebat Aiden.

— Privirea în faţă, băiete. Amândoi, a spus ea atunci când Antonio şi-a reglat oglinda retrovizoare. Spun doar că a fost ideea ta să ne îmbrăcăm în hainele de nuntă ca sA nc stnvuiAm În nit A nunii Suni siguri <A regula lui |»n, fori vânAtAi. fără lAirturi. fără semne se aplică şi hainei»,r de firmă

Xidon s-n mişcai uşor p' bancheta sa ¡»entru a bkx-a vederea puştiului Frankie s-n străduit să se

strecoare în rochie, păstrând tot ce cm important acoperit de rochia mini. în cele din urmă. îmbrăcată în rochie, dar fArA lenjeria potrivită, s-a risucit pe scaun.

— îmi închizi fermoarul, Aide? a întrebat, întorcându-se cu spatele la el.

S-a uitat |x*ste umăr şi l-a văzut abandonând nasturii cămăşii şi lăsând-o seducător de descheiată. Din păcate, ratase momentul în care îşi pusese pantalonii.

l-a simţit mâna pe şold, ţinând-o pe loc în timp ce ii trăgea fermoarul în sus pe spate. Carnea ei ardea acolo unde mâna lui încă mai zăbovea şi s-a îndepărtat uşor de el.

îi venise mintea la cap o dată în seara asta. O dată era mai mult decât suficient când era vorba de arhimilionarul afemeiat Aiden. în plus, aveau un mire de găsit.

— Rockley e chiar în faţa noastră, i-a anunţat Antonio, arătând în direcţia în care luminau farurile furgonetei.

- Treci de el şi întoarce, i-a poruncit Aiden, privind pe geam în întunericul nopţii.

Hotelul era împrejmuit de un zid înalt din stuc, vopsit intr-un galben-paJ, nisipiu. Părea să se întindă pe mai mult de un kilometru. Nu numai că poarta era închisă, dar şase agenţi de pază stăteau în poziţie de drepţi în faţa ei.

- Cine ai spus că se căsătoreşte? a întrebat-o Aiden pe Frankie.

Frankie i-a consultat telefonul.

- Trellenwy Bostick. De fapt, ea şi mirele s-au căsătorit weekendul trecut în Napa, la podgoria familiei ei. Acum e petrecerea. Ultraexdusivistă, toţi oaspeţii hotelului care nu erau invitaţi la nuntă au fost nevoiţi să semneze acorduri de confidenţialitate, a citit ea. Pază privată pentru

Ţrellenwy să aibă parte de un eveniment privat. Bla bla bla. Practic suntem în aer.

Antonio a trecut de hotel şi a oprit într-o parcare pavată cu pietriş de lângă plajă.

- Pot să vă bag înăuntru, i-a asigurat încrezător.

- Ce ai de gând să faci? Să falsifici o invitaţie? a întrebat Frankie.

- Eu şi fratele meu obişnuiam să intrăm la hotel de pe plajă. Reuşeam să vindem câteva brăţări înainte ca agenţii de pază să ne alunge.

- Plaja e probabil plină de agenţi de pază, a remarcat Aiden.

- Da, dar între drum şi plajă e ca o junglă. Copaci, tufişuri, neluminat, a rânjit Antonio.

— Şi, dacă poarta şi plaja sunt păzite, nimeni nu va verifica jungla, a spus Frankie pe un ton triumfător.

— Exact. Ţineţi-vă bine.

Antonio a trecut în trombă pe lângă poarta hotelului, de parcă ar fi fost într-o misiune.

- Mai încet, *desperado,* a strigat Frankie.

- Dacă ne apropiem încet şi ezitant, o să intre la bănuieli.

Aiden a râs încet.

— O să vă las aici, mai departe de hotel, în caz că faceţi mult zgomot când săriţi peste zid.

- Hai s-o facem.

Frankie şi-a îndesat picioarele în pantofii cu toc pentru nuntă extrem de incomozi. Spera că jungla era mai degrabă un petic de vegetaţie bine îngrijit ca să nu îşi rupă glezne explorând.

Aiden a studiat-o în întunericul din furgonetă.

— Poate ar trebui să rămâi aici. Lasă-mă să-l găsesc eu pe Chip.

— Ce spui? Crezi că o să te las să intri acolo singur? în plus, o pereche înţolită ca de nuntă o să trezească mai

ir< i MI »HI

puţine bănuieli decât .Inmes Bond >n o,lzer’e ^oinarin<l
pe plaiâ în frac. Nn mă laşi aici.

A pănit că mai voia să şi>«nâ «’ g vjnl|
de înţelept să-şi ţină gura când Anto cealaltă a
drumului şi a tras pe dreapta«

-Mult noroc! ^Hnfel

Aiden a scos » §eara as ta, Antonio.

- Ne-ai fost de mare ajutor – binedjspus. Puştiul a
băgat banii în bl,zl,"‘, r ¡ti numele meu. – Dacă sunteţi
prinşi, să nu p<

Frankiel-a salutat coborând dmmaşmă.

— Mulţumesc, puştiule.

— Asta e cartea mea de vizită.

Antonio i-a aruncat o carte de vizită *pe* geam.

— Sunaţi-mă oricând aveţi nevoie de ceva.

Frankie a luat-o şi a băgat-o în poşetă.

— Puştiul ăsta va ajunge fie să conducă un cartel de droguri, fie o ţară mică, a prezis ea, urmărind cu privirea farurile maşinii care se îndepărtau în întuneric.

- Mda, a spus Aiden fără convingere. Cât de bine te pricepi să sari peste ziduri?

S-a dovedit că nu prea. I-a trebuit un impuls din partea lui Aiden, a cărui mână a zăbovit mai mult decât era necesar *pe fundul ei. în cele din urmă* a reuşit să sară, aterizând atât de dur, încât i s-a tăiat respiraţia. Sunetul şifonului sfâşiat a făcut-o să tresară. încă mai încerca să îşi recapete răsuflarea când Aiden a aterizat agil lângă ea, cu pantofii ei în mână.

- Eşti bine? a întrebat-o, ridicând-o de jos.
- Da. Cât se poate de bine, a şuierat ea.

S-a îndepărtat de tufişul cu flori pe care îl turtise în aterizarea ei comică şi şi-a scuturat praful de pe rochie. Simţise ţesătura rupându-se în momentul în care trecuse peste zid graţioasâ precum

o balenă cu cocoaşă şi spera
, nu fi« »imic |,n' ar " Ud*^-• da<i * ™i ţinea * |a pentru care merita «ă o uddi.
n',n 1 Rahat! Mi s-a ropt rochia. E în regulă. Pot

- Haide! a şoptit Aiden, luând-o de mână şi condu- ¿nd-o în întuneric.

Frankie nu vedea nimic în faţa ei, dar Aiden părea sâ aibă vedere nocturnă, pentru că o trăgea după el prin hâţi$ şi ocolea copacii în lumina slabă a Junii. Broaştele orăcăiau, intonând o serenadă zgomotoasă şi nesfârşită în noapte. Aerul era încărcat de arome exotice. Paşii lui Aiden erau siguri, în timp ce ea se împiedica de rădăcini, şi ramuri, şi Dumnezeu ştie ce era chestia aia moale ciudată. Tot *ce* zărea era umbra largă a umerilor lui Aiden în faţa ei, pe când o trăgea după el prin pădure.

Se apropiau de ocean. Auzea valurile, simţea gustul de sare din aer. Aiden s-a oprit brusc în faţa ei, iar ea s-a ciocnit de spatele lui lat.

A auzit ritmul îndepărtat al muzicii de club.

în faţă, printre frunzele de palmieri şi în lumina slabă a lunii, Frankie a văzut luminiţe. Licăriri violete şi argintii păreau să pulseze în ritmul zgomotos al muzicii. Cineva adusese cel mai tare club din LA în paradis sau cel puţin un DJ foarte scump la cea de-a doua nuntă a unei moştenitoare bogate.

- Cred că am găsit petrecerea, a spus Aiden încet.

- OK, deci ce ar trebui să facem? a întrebat Frankie. Ne strecurăm afară din tufişuri şi comandam un rând de băuturi?

— Tequila sau whisky? a întrebat el.

— Tequila e întotdeauna răspunsul corect.

— Să încercăm să ne apropiem mai mult, a spus Aiden. Pe urmă mai discutăm despre *ce* comandăm de la bar.

— Stai, care e povestea noastră? Cine eşti tu?

Cine sunt eu? De unde o cunoaştem pe Trell?

— Trell? a întrebat Aiden, buzele sale schiţând)Jn zâmbet strâmb.

— E evident câ. dacă suntem prietenii ei, nu-i spu nem TYellenwy.

Era ta mintea cocoşului.

- OK. Eu sunt un vechi prieten al lui Trellemvy, ¡ar tu eşti însoţitoarea mea.

- De ce nu sunt eu o veche prietenă a lui Trellenwy?

s-a interesat Frankie. M „

Piciorul i s-a prins de o rădăcină groasă ş> a căzut cât era de lungă. .

- Oh. Doamne! Cum o să scot pata de mure de pe chestia asta? a spus ea şi a frecat cu mana pata provocată de planta pe care aterizase.

Arăta de parcă zâna menstruaţiei tocmai işi scuturase bagheta peste şoldul ei.

- Rahat! OK. Pot s-o repar. O s-o pun la înmuiat în... ceva.

Aiden a oftat.

- Franchesca, ce e mai credibil? O persoană mondenă care cunoaşte un bogat patron de companie din New York cunoscut pentru faptul că are relaţii cu femei la fel ca ea sau fiica proprietarilor unei băcănii din Brooklyn?

- Pardon! Vrei să spui că nu pot să trec drept o persoană din înalta societate? a întrebat Frankie.

— Taci din gură.

A prins-o de încheietură şi a târât-o după el, evitând luminile şi muzica.

Era aproape unu dimineaţa în paradis şi un burlac sexy, nebun şi bogat, care ar fi putut face o carieră profitabilă din înfăţişarea sa atractivă, o ţâra după el în întuneric. Frankie ar fi trebuit să fie în al nouălea cer. Când colo, era supărată. O irita întreaga situaţie. Faptul că cineva îl răpise pe Chip.

«
x
>

Faptul că nu putea „trece" drept o mondenă stupidă cu mai mulţî bani decât înţelepciune. Faptul că nişte agenţi de pază ar putea crede că Aiden avea şanse mai mari

şx) cunoască pe Trellenwy. Faptul că făceau parte din lumi diferite. Şi nu ştia de ce lucrul ăsta era important.

Sigur, l-ar putea lăsa pe domnul Mare Brânză Kil- bourn să işi facă de cap cu ea. Dar, în ochii întregii lumi, ea era partenerul inferior. El avea puterea, controlul. S-ar sătura de ea şi ar merge mai departe aşa cum făcuse cu toate celelalte femei din viaţa lui.

Sunetul valurilor era acum mai puternic. Luminile şi zgomotul muzicii rămăseseră în urma lor. Putea vedea lumina lunii dansând deasupra oceanului printre copacii care ii despărţeau de plajă. Acum nu mai vorbea niciunul dintre ei. Erau doar un miliardar şi însoţitoarea sa anonimă făcând o plimbare noaptea târziu.

O crenguţă i-a trosnit sub picior, iar Aiden a înjurat încet. S-a întors şi a tras-o pe Frankie spre eL Ea a vrut să-i spună să-şi ia mâinile mizerabile de pe ea. Să se ducă la naiba.

El a aşezat-o pe nisip cu o mişcare atât de lină, încât abia a simţit schimbarea centrului său de greutate.

— Ce fad? a şuierat ea, în timp ce el i-a acoperit trupul cu al său.

Frankie l-a împins în umeri şi a rămas nemişcată când i-a simţit penisul zvâcnind lipit de ea şi întărindu-se.

Nu s-a obosit să-i răspundă înainte ca gura să i se lipească de a ei. Nu era pregătită. Nu s-ar fi putut pregăti pentru aşa ceva Nu putea fi pregătită pentru valul de căldură care a copleşit-o, pentru electridtatea care a străbătut-o. Buzele lui erau puternice şi ferme, exigente. Frankie nu era insă genul care să renunţe la dominaţie. L-a prins de revere şi a încercat să preia controlul sărutului. Când el a deschis gura, limba ei a ţâşnit înainte. Aiden a scos un sunet răguşit şi i-a dezmierdat gura,

savurând-o şi tachinând-o.

Se simţea ameţită de putere, de nebunie.

îi simţea erecţia groasă şi dură şi şi-a desfăcut picioarele ca el să se poată aşeza între ele. Când s-a frecat

de ea, lumea lui Frankie s-a întunecat. Ar fi putut ajunge |a orgasm aşa, prostindu-se cu un miliardar pe plajă.

Ar fi trebuit să fie jenată, ar fi trebuit să fie mai raţională. înainte însă ca astfel de gânduri să pună stăpânire pe ea. Aiden şi-a coborât mâna mare şi pricepută pe sânul ei Şi s-a năpustit din nou asupra ei.

Murmura cuvinte lipsite de sens cu gura lipită de a lui. *Aşa. Acum. Aici.* Nu-i păsa.

— La naiba, a şoptit el înainte de a relua sărutul.

Sângele i se topise. Prin vene îi curgea acum lavă. -Nu te opri" erau singurele cuvinte rămase în vocabularul ei.

Aiden i-a abandonat sânul, iar când Frankie a gemut nemulţumită, s-a revanşat. Mâna cu pricina a început să-i ridice poalele rochiei. Trupul ei aducea mulţumiri cerului. Dacă nu simţea o parte din el înăuntrul ei în următoarele treizeci de secunde, era conştientă că o aştepta o moarte lentă şi dureroasă.

Se freca acum de coapsa ei, apăsând-o cu erecţia sa aparent dureroasă.

— Nu te opri, Aide, a şoptit Frankie.

îl implora. Nu era obişnuită să implore, dar în momentul ăsta nu se dădea înapoi de la rugăminţi, dacă asta era calea spre orgasm.

— Stai, iubito, a murmurat el cu buzele lipite de ale ei. Te doresc al naibii de rău.

Acesta nu era bărbatul rece ca gheaţa pe care îl întâlnise în sala de bal. Nici şoferul pus pe şotii care o luase de la aeroport. Nu, bărbatul a cărui mână dezmierda satinul chiloţilor ei tanga era un amant păcătos, care îi oferea pasiune şi promisiuni întunecate.

- La naiba, a şoptit el din nou când şi-a apăsat

vârful degetelor în centrul ei.

Ea a ţipat uşor, cu un glas frânt, când el a început să traseze unul dintre cercurile acelea mia" cu care îşi croise drum pe coapsa ei, pe sub masă. Ştia să o atingă. Indiferent

dacă era vorba de instinct sau de experienţă obscenă, nu-i păsa câtuşi de puţin.

- Eşti atât de umedă, Franchesca. Atât de umedă pentru mine.

Frankie şi-a arcuit spatele sub mâna sa.

- Atinge-mă. i-a cerut ea.

Când el şi-a strecurat două degete sub lenjeria ei, când degetele lui i-au atins uşor labiile moi, ea a întins mâna spre el.

A mormăit aprobator când i-a prins penisul tare prin pantaloni.

— Vreau să-ţi simt mâinile, gura, a spus el răguşit.

- Şi eu la fel, Kilboum, a murmurat Frankie.

Degetele lui au atins-o din nou uşor, iar ea s-a topit sub el.

— Eu o să fac sex cu tine, Franchesca. Nu surferul, nu Davenport. Eu.

Trupul ei s-a cutremurat la auzul cuvintelor lui, iar tonul lui posesiv i-a făcut capul să vâjâie.

— Taci şi sărută-mă.

Degetele lui erau pregătite să o pătrundă, iar limba ei era îngropată în gura lui în momentul în care a fost orbită de o lumină puternică.

Capitolul l/i

Aiden se gandea serios sâ-l omoare pe agentul A» pază cu propriile mâini. Dacă individul continua să-c îndrepte lanterna în direcţia sfârcurilor Franchescăi ce încercau să-şi croiască drum prin ţesătura rochiei, avea de gând să-i rupă gâtul.

Franchesca s-a ridicat furioasă cu mâinile în şolduri. El uitase tot, uitase unde erau şi de ce erau aici. îl auzise pe paznic apropiindu-se şi optase pentru povestea amanţilor ieşiţi la o plimbare romantică şi o aventură. Să o atingă? Să o savureze? Toate instinctele îi fuseseră anulate cu excepţia nevoii de a o poseda.

îşi dădea seama după felul în care îi evita privirea că avea impresia că profitase de ea. Şi aşa şi era, sau cel puţin profitase de situaţie.

Acum intenţiona să ucidă un agent de pază, iar după aceea Franchesca avea să-l ucidă pe el.

— Uitaţi care e treaba, domnule, a spus Franchesca. cu obrajii încă îmbujoraţi. Ne-am strecurat afară de la petrecere şi ne-am lăsat duşi de val.

Aiden a păşit în faţa ei. Nu putea să-şi dea seama exact unde cădea privirea paznicului, dar îşi imagina că trebuia să fie undeva în zona pieptului palpitând al lui Frankie.

- E vina mea. M-am lăsat dus de val, a spus el, adresându-i individului un zâmbet jenat. Sunt sigur că nu e cel mai rău lucru pe care l-aţi văzut în seara

asta.

Agentul de pazâ a continuat să-i privească fix preţ ¿teva clipe- Aiden a simţit cum Frankie l-a apucat de <* c u |a spate cu ambele mâini.

L Acum zece minute am prins două fete care făceau haie dezbrăcate în fântâna din hol, a declarat paznicul. Meiţeţi înapoi la petrecere şi ţineţi-vă hainele pe voi.

- Aşa vom face, a promis Aiden.

Ochii lui Frankie erau mari ca două felinare când au trecut în grabă pe lângă paznic pe o potecă ce ducea la terasa aglomerată care servea drept ring de dans.

- Ei bine, a fost uşor, a spus el.

A întins mâna şi a cules o frunză din părul lui Frankie. Începea să se întrebe dacă nu cumva era obsedat de pârul ei. Perdeaua groasă şi întunecată care cădea în valuri ondulate. Voia să-şi îngroape faţa în ea.

- Uşor? a şuierat ea, lovindu-l peste mână.

- Cel puţin de data asta nu a trebuit să-i arăţi nimănui sânii, a subliniat Aiden.

Icnetul ei a meritat aşteptarea.

- M-ai văzut?

- Am văzut destul de mult din anatomia ta.

Aiden a decis să nu menţioneze că uitase timp de o fracţiune de secundă să-i acopere ochii lui Antonio.

Frankie l-a plesnit peste umăr.

- Ce e? Tu eşti cea care a decis să îşi arate sânii în faţa a jumătate din insulă.

- Da, dar asta în niciun caz nu înseamnă că trebuia să te uiţi şi tu!

— Doar nu era să ratez priveliştea, Franchesca.

A încercat s-o atingă, iar ea şi-a ridicat mâinile.

— Ia mâinile de pe mine sau o să-ţi smulg erecţia aia Pc care ai afişat-o toată noaptea şi o să te plesnesc cu ea Peste faţă.

Cum putea să nu-şi dorească mai mult de la ea? Cum ea creadă că o va lăsa în pace?

— începi să atragi atenţia asupra noastrA? a înlr(*bH| el. trăgând-o spre el.

Ochii ei nlbaşlii-vrrziii s-aii îngustat.

— Suntem pe ringul de dans. Deci dansează.

Frankie a aruncat o privire în jur şi a părul sA observe pentru prima dată cA emu înconjuraţi de eşalonul superior al înaltei societăţi califomiene. Aiden a recunoscut câteva fete ici şi colo. Şase politicieni. câteva vedete, dar mai ales o colecţie de moştenitori şi moştenitoare ale diverselor averi, care în mod clar bâuserii mai mult decât suficient.

- Ce e în neregulă cu oamenii ăştia? a întrebat Fran- kie, permiţându-i lui Aiden să o tragă după el mai departe pe ringul de dans.

Chiar şi membrii trupei erau beţi, judecând după ritmul şchiopătat al piesei.

- Oh. Doamne. Asta e Meltdown?

- Trupa care cântă piesa aia pe care o auzi la radio la fiecare şase secunde? Aşa pare. $i ceea ce e în neregulă cu toată lumea este că sunt beţi criţă.

Era ca şi cum asistau la o tombolă unde băutura era la discreţie. Toţi cei trecuţi de cincizeci de ani erau beţi morţi. Un bărbat vomita cu boltă peste balustrada de piatră. O femeie trecută de şaizeci de ani umplea neglijent o fântână de şampanie, oprindu-se din când în când să mai ia câte o duşcă din sticla desfăcută.

Pe ringul de dans era un cuplu care se legăna ameţit de băutură în ritmul muzicii sincopate, scoţându-şi în timpul ăsta hainele.

Părea că grupul celor tineri trecuse de la alcool la ceva mai tare. Patru femei în rochii elegante stăteau în partea mai puţin adâncă a piscinei, râzând ca nişte hiene. în partea mai adâncă era în plină desfăşurare o competiţie de genul *„cine işi rupe gâtul* primul”.

(Avdrrui firi de onoare

Mireasa stătea la bar dând pe gât cocktailuri COsnio- *politan şi strigând: „M-am* măritat, târfelor!”

treilea cocktail s-a vărsat ca o cascadă pe rochia ei Jă ni pietre preţioase.

ilpcor” sofisticată, i-a şoptit Frankie lui Aiden

, ce dansau şi se apropiau pe nesimţite de hotel. E o 'n hie de A>uăzeci ?i şasededC dolari' nX 0 _Mă întreb unde o fi mirele. A luat-o deja la fugă?

Frankie a arătat spre un ghiveci mare în care era lantat un palmier.

P – Crai că e cel cu limba vârâtă adânc pe gâtul cavalerului de onoare.

- Aha, a spus Aiden.

Frankie a clătinat din cap.

- Este ca în Marele Gatsby, dar cu o problemă cu drogurile şi alcoolul.

— Şi tu care credeai că vrăjitoarele de onoare ale lui Pniitt sunt îngrozitoare, a tachinat-o Aiden.

Un deget l-a împuns cu putere în umăr.

- Hei! Cine eşşşti tuuu?

Aiden a învârtit-o pe Frankie în aşa fel încât să se confrunte cu persoana care îl bătuse pe umăr.

- Sunt Aiden. Tu cine eşti? a întrebat-o pe femeie.

Părea să fi trecut de patruzeci de ani, dar încerca cu disperare să pară de douăzeci. Avea buzele operate în ultimul hal. Pielea întinsă din jurul ochilor şi de pe frunte însemna BOTOX sau lifting facial. O bretea a rochiei sale de culoarea fildeşului era ruptă. într-o mână ţinea o sticlă cu şampanie. Extensiile de păr îi ieşeau dintr-un coc complicat de la ceafă şi îi atârnau deasupra ochiului.

- Eu sunt Priscilla, a spun ea şi s-a clătinat în timp ce se prezenta. Eşti preten cu mireasa sau cu firele?

- Suntem prieteni cu firele, a spus Frankie, interve- n,nd imediat. Eu sunt Druscilla, iar el este însoţitorul meu

(Avdrrui firi de onoare

Akten. L-am cunoscut pe mire în sezonul opt din Onduri fiduciare şi căsătorii aranjate”.

- Ăsta e un reality-show? a întrebat Priscilla.

brankie a dat din cap.

— Oh. da. Mediatizarea a fost grozavă. M-a ajutat să mă lansez în cariera de fotomodel pentni picioare. p$_{f/t}$ să-ţi dau numărul producătorului dacă eşti interesată. fost cele mai tari optsprezece luni din viata mea, dacă-ţj place să locuieşti pe un iaht lângă EAU.

- Druscilla. ar trebui să plecăm, a spus Aiden, ciupind-o pe Frankie de talie.

- Sună-mă. a ciripit Frankie în timp ce Aiden o trăgea după el. lăsând-o în urmă pe Priscilla cea încruntată.

- încercăm să trecem neobservaţi, i-a amintit el.

- Aide, singurul lucru pe care o să şi-l amintească mâine oamenii ăştia e un zero barat.

A împins-o în holul în aer liber al hotelului. Departe de vuietul oceanului şi dezmăţul petrecerii, holul era destul de liniştit. A dat să se îndrepte spre recepţie, dar nu a reuşit din cauza lui Frankie, care abia îşi ţâra picioarele.

— Franchesca, vino. Avem treabă.

- Scuze. Doamne! Dacă eşti bogat, se presupune că trebuie să ignori minunăţiile astea? a întrebat ea, admirând tavanul din stuf aflat la două etaje deasupra lor.

Statui albe şi aurii şi ghivece cu palmieri masivi acopereau întreaga podea de piatră. Ochii ei s-au mărit când s-au apropiat de receppe.

- .Asta e foiţă de aur? a întrebat şi a arătat spre o scară mare care, un nivel mai sus, ducea în două direcţii diferite.

— Putem întreba după ce îl găsim pe Chip.

— Corect. OK. Mă concentrez, a promis ea. Care e planul? a întrebat Frankie, dând din cap spre femeia

U ’< V
SCOR!-

aflată la receppe.

- Farmecul mai întâi de toate.
- Bună seara, domnule. Cum pot să vă ajut?

M
M

Hikfe, căci aşa scria pe ecusonul cu numele, era ui ci slabă ca o trestie. Părea că nimic în lume nu o lM1tea tulbura.

, Bună. Hilde. Caut camera prietenului meu şi îmi te ruşii* să spun că nu-mi amintesc numărul.

Frankie. preftcându-se plictisită, s-a îndepărtat de tecepţ* s'a ^us sPre *azu^cu iezind din raza vizuală a lui Hilde.

- înţeleg. îmi puteţi spune cum îl cheamă pe prietenul dumneavoastră?

Aiden a făcut tot posibilul să pară cătrănit.

- Numele prietenului meu e Chip. Dar camera este înregistrată pe alt nume. Chip e cam aşa de înalt. Blond. Este prima lui noapte aici.

Hilde i-a adresat un zâmbet şters.

- îmi pare rău, domnule, dar nu am voie să dau informaţii despre oaspeţi. Care este numărul camerei dumneavoastră?

Aiden şi-a pipăit sacoul ca şi cum ar fi căutat cheia de la cameră.

— Staţi să văd... Iubito, cheia e la tine?

în clipa aceea două femei suficient de ameţite au trecut clătinându-se pe lângă Frankie.

- Şi pe urmă am găurit prezervativul, i-am spus că iau anticoncepţionale şi vi-ol-ă! Sunt milionară şi mi-a plătit operaţia la ţâţe.

- Eşti cea mai îngrozitoare fiinţă, zău, a croncănit cealaltă.

~ Ştiu, nu-i aşa?

Mişcarea lui Frankie a fost atât de rapidă, încât Aiden era să o rateze. într-o clipă Milionara Ţâţoasă s-a lmPiedicat pe podeaua de marmură, iar în clipa următoare a căzut cu capul înainte în iazul cu peşti.

IIK | M om

Ţipetele femeii şi .strigătele lui l'nmkie cerând ajutOr nu (Acut-o |X» I lilde nfl fnffece un walkfe-tfllkle de sub blrou şi sA W RFAIXWICA «pir Hiinm zarvei.

(îrălx'şle-le, n şuierat Frankie, apărând lângă el. Stai d<* pază.

lui N-R strecurat În «palele biroului *şi s-0* aşezat pe scaunul rAmas liber.

- ta naiba. E protejat cu pândă.

biletele nu K pololiseri fnd. <* Aiden a aruncai o privire |x* dii|)A biroul recepţiei.

- Opţiunea unu, spargem singuri parola. Opţiunea a doua, o punem pe Hilde să ne dea parola.

CAntârea «nţumentele pro «i contra când degetele lui Frankie au început să zboare peste taste.

— Ha! Am reuşit.

- Ai spart parola? a întrebat Aiden.

Femeia asta nu avea limite?

- Nu e nevoie să o sparg când e lipită pe monitor pentru mine, a pufnit ea. OK, am intrat. Pe cine căutăm? Nimeni nu e înregistrat ca Răpitor sau Distrugător de nunţi.

Aiden a trecut în spatele biroului, sperând că distracţia din iazul cu peşti avea să mai dureze.

- Caută la rezervări, i-a poruncit el, uitându-se în monitor.

- Crezi că vei recunoaşte ca prin farmec numele răpitorului? a întrebat Frankie.

- Taci. Uite, a arătat el spre ecran. Camera 314. Trei nopţi. Pe ce nume e înregistrată?

- Nu e niciun nume. Doar o companie. El-Kil Corporation, a citit cu voce tare Frankie.

IÂI naiba! Aiden a avut impresia că a primit un *pumn în* stomac. Ar fi trebuit să-şi dea seama.

Oh. uite! Sigur sunt ei. Acum două orc au

dat un sendviş cu salată de ton şi chipsuri. Preferatul lui Chip! Cel puţin ştim că îl hrănesc. E bine, nu?

' 1 _ Kbine. Pa.a murmurat Aiden.

- Oh. la naiba!

Frankie a ieşit din program şi l-a prins de mână. El a aurit ţăcănitul unor tocuri pe marmură. Nu au ajuns decât ivinA la coloana de marmură de lângă recepţie când Hilde ¡¿femeia care căzuse în iazul cu peşti au apărut însoţite de un mic alai.

- Daţi-mi voie să-i sun pe cei de la curăţenie să vă aducă nişte prosoape curate şi un halat, i-a propus Hilde vedetei în devenire, care era udă până la piele şi ţipa ca din gură de şarpe.

- Un peşte mi-a intrat *pe sub rochie.* Crezi că un halat o să mă facă să mă simt mai bine după ce am fost atacată de sushi? a urlat femeia.

Ochii lui Hilde s-au îngustat când i-a văzut pe Frankie şi Aiden stând lângă birou. Lui Aiden i-a trecut prin cap gândul să o sărute din nou, având în vedere că funcţionase atât de bine prima dată, dar Frankie a fost mai rapidă.

L-a plesnit peste faţă atât de tare, încât i-a dat capul pe spate.

- Ştii că mă deranjează când îi bagi limba pe gât surorii tale. Nu-mi pasă câţi ani ai stat la internat în Europa. Tot nu e bine ce faci!

Vocea lui Frankie a răsunat în holul pavat cu marmură, atrăgând toate privirile.

- în primul rând, e sora mea vitregă, a spus Aiden, continuând povestea nebunească inventată de Frankie. Şi, m al doilea rând, nu mă pot abţine pentru că provin dintr-o familie afectuoasă!

— Oh, mă laşi?!

Pufnetul scos de Frankie era s-o dea jos.

~ Afectuoasă? Bunica ta m-a pipăit pe fund de

Ziua Recunoştinţei.

— A vrut să vadă cum a ieşit liftingul pentru care am plătit, a spus şi i-a făcut un semn cu capul spre ieşire.

- Pardon! Mi-am câştigat dreptul la liftingul ăsta!

Au continuat cearta de amorul artei, îndepărtân- du-se cu paşi mari de recepţie. în trecere, Aiden a auzit pe cineva şoptind:

— La ce te poţi aştepta de la o vedetă de reality-show Şi de la un prostituat?

Ştirile circulau rapid.

A tras-o pe Frankié după el afară. Ea a izbucnit în râs în clipa în care au ajuns în rotonda complexului hotelier.

— Eşti nebună, i-a spus el.

— Oh, te rog! Am văzut cum te uitai. Te gândeai să mă săruţi din nou. Şi nu ar fi funcţionat a doua oară.

— De ce nu? a întrebat el, trecandu-şi o mână peste obrazul pe care ea îl plesnise cu atâta convingere.

— Nu fac aceeaşi greşeală de două ori, Kilboum. Iar tu eşti o mare, uriaşă greşeală. Acum haide. Camera 314 este, cred, în direcţia aia.

Aiden a privit fascinat cum Frankié scoate o hartă a hotelului din sân.

- De unde o ai? a întrebat Aiden, smulgându-i harta din mână.

— De la recepţie.

— Nu mergem după Chip.

— Poftim? Am aflat unde este şi dintr-odată vrei să renunţăm?

- Ce vrei să facem? Să batem la uşă şi să cerem să ni-l dea înapoi?

— E un început! Nu-mi las prietenul aici.

Aiden a apucat-o de braţ şi a tras-o spre biroul firmei de taxiuri.

— Avem un atu în mânecă. Acum avem nevoie de

un plan. Trebuie să *aflu cine l-a* răpit şi, dacă ştiu asta, o să ştiu şi motivul.

Era O minciună sfruntată. El ştia deja cine şi de ce dar nu avea de gând să o implice pe Frankie în ' Paba asta. Nu era sigur pe cine ar fi ucis ea prjmul.

1 - Nu-l las pe Chip aici cu un nemernic de răpitor' <3 chemăm agenţii de pază sau poliţia!

- Nu chemăm pe nimeni, a spus el. strângând-o niai tare de braţ.

- De ce mama naibii nu? Ştim unde este!

- Nu ştim cine l-a luat şi de ce. Ştim că e aici şi că îi dau de mâncare. Iar asta înseamnă că e în siguranţă. Deocamdată.

— Deocamdată?

Frankie a încercat să-şi elibereze braţul.

- Ai dat de urma răpitorului pentru că erai curios unde l-au dus? Iar acum, că ţi-ai satisfăcut curiozitatea, vrei să ne întoarcem la hotel să bem nişte Mărgărită şi să vedem cum evoluează lucrurile?

Aiden s-a răsucit spre ea.

- Uite ce e. Crede-mă că loialitatea ta e admirabilă. Dar trebuie să ne regrupăm. Am nevoie de un plan. Dacă intrăm acolo cu pantalonii în vine, ar putea fi un dezastru.

Când privirea i s-a îndreptat spre şliţ, Aiden şi-a dat ochii peste cap.

- Nu te mai uita la scula mea. Plecăm.

Capitolul 15

A condus-o până la camera ei *de parcă ar fi fost o* prizonieră. Făcuseră tot drumul în tăcere, Frankie fierbând de nervi şi Aiden făcând planuri. Ea înţelegea că exista un moment şi un loc potrivit pentru planificare şi manipulare, dar ce se întâmpla când un prieten era în *pericol? Părea* momentul ideal să dai cu piciorul în uşă şi să începi să *faci* zgomot.

Cu o furie abia stăpânită, Frankie a deschis uşa camerei cu cârdul. Intenţiona să năvălească în cameră şi să-i trântească uşa în faţă lui Aiden, dârei a *fost mai* rapid. A prins-o de braţ şi a forţat-o să se uite la *el.*

— Apreciez tot ajutorul tău din seara asta. Dar acum mă descurc singur.

— Eşti cumva Călăreţul Singuratic?

- Franchesca, trebuie să *ai încredere în mine că o să* rezolv treaba asta. îţi promit că îl voi aduce pe Chip înapoi înainte de nuntă.

A deschis gura pregătită să îi spună vreo două, dar, ca de obicei, el a fost mai rapid. Şi-a lipit gura de a ei şi i-a dat un sărut rapid şi intens. Tocmai când se întreba dacă să îl tragă după ea în cameră sau să-i dea un şut în fund, Aiden s-a tras înapoi.

- Ai fost extraordinară în seara asta.

I-a trecut un deget peste vârful nasului şi a plecat.

- Ce naiba a fost asta? s-a întrebat Frankie în timp ce închidea uşa şi punea şi lanţul pentru cazul în care

Xillxium s-ar fi hotărât să-şi încerce din nou do’11’111

no1**1’, ujtaţ în jos la rochie şi a gemut. Avea o rupturi "taliei şi una la poale. Murele alea nenorocite îi lăsa- în zona>a'tă ro^ie ca focul pe sânul drept şi pe şold. Arăta ca *Îdetă asasinată într-o rochie de Monique Lhuillier. 0 pru avea s-o ucidă.

panicată, a format numărul recepţiei şi a apelat la de curăţătorie de urgenţă. Preţul care i s-a comu- sen a ftcut-o să tresară. însemna cel puţin încă o lună de Oîtering Nu am însă de ales. Fie plătea tariful exorbitant «jera ca totul să fie bine, fie mergea spre altar aşa cu ris- cui de a fi înjunghiată de mireasă.

Dacă se mai ţinea nunta. Dacă Aiden nu îşi ţinea promisiunea, Pru nu avea cu cine să se mărite, s-a gândit ea cu amărăciune în timp ce se schimba pentru culcare în pantaloni scurţi şi maiou.

Frankie i-a înmânat rochia băiatului care a ciocănit la uşă, iar apoi i-a trimis un mesaj lui Pru.

Frankie: Eşti trează?

Pru a răspuns practic instantaneu.

Pru: OMG, vino imediat!

Frankie a străbătut holul până la camera lui Pru şi Chip. înainte de a ridica mâna să bată, Pni a deschis uşa şi a tras-o înăuntru. Frankie a clipit. Cea mai bună prietenă a ei purta o pijama de mătase... şi voalul de mireasă.

Era clar că romul şi berea nu-şi pierduseră efectul.

- Ştiu. Ştiu. Arăt ca o nebună, a declarat Pru, intrând înaintea ei în baia acoperită cu marmură, de Htfnmea unui stadion de fotbal. Dar am început să mă gândesc. Suntem în paradis. E foarte cald. Chiar vreau să port părul lăsat pe spate mâine? Stai jos, a spus ea, arătând sPre marginea căzii.

— Şi vrei? Îi întrebat Prmikh'» Himthxhi-m* '**•« »nai îngrozitoare fiinţă din lume.

Logodnicul prietenei Mie fu** rrtl'h ,n ** nu numai cA ca ştia unde sA-l gAwiiwă, <h,r fAr* sâ încerce RA-I salveze. Era o flintă * mestecat de pe talpa unui pantof« (»«nu ar!' mima o boală doar ca sA deruleze canipan rv.rJ.nn4 funding. Ea, Franchesca Mărie Baranflk»< i* foarte rea.

S-a aşezat pe • marginea căzii. *avantajele* unui coc *sexy când a-a între- albaştri*

Pni enumera rupt brusc. Ochii ei *s-au făcut mari în oglindă, pe mine trăncănind la nesfârşit despre tocmai te-ai întors de la o*

— Uite-mă şi părul meu când tu Aiden! Ce fel de prietenă sunt?

- Cea maî bună. Eşti «a mai *bun* pneteţ Pm, s-a văitat Frankie. Eşti o persoană minunată ş. menp toată ^"TiiaTi spună. Dacă ar fi fost în locul lui Pru, ar fi vrutşă ştie. 3 întrebat „ spatele la oglindă. Arăţi de parcă iţi vine să plângi.

Frankie s-a lăsat să alunece pe spate în cadă.

- înainte de a vorbi despre Aiden, ar trebui să vorbim despre Chip.

Cum naiba avea să-i explice celei mai bune prietene că nu a sunat la poliţie, nu a dărâmat uşa cu piciorul şi nu l-a adus pe Chip acasă? Că era cea mai rea prietenă din lume.

Pru s-a uitat la ea cu o privire blândă şi pierdută în reverie.

- Nu-mi vine să cred că în sfârşit mă căsătoresc cu el, Frankie. Eu... îl iubesc atât de mult. Este

amuzant, şi dulce, şi bun, şi deştept, şi arată ca o păpuşă Ken. Iar când mă uit la el, pot să întrevăd cum vom arăta peste cincizeci

ŋj Având grijă de nepoţi, găzduind petreceri, petre- * L-ne vara în Hamptons cu familia noastră imensă. ‘"’[n] prii ?’’[a] împreunat mâinile şi a oftat.

_ El este tot ce am visat de când aveam cinci ani. jxx'hia de vis, pe cea mai bună prietenă a mea şi pot să nă căsătoresc cu bărbatul visurilor mele în paradis.

[11] Ochii ei străluceau de lacrimi.

- Nu plânge, Pru, a implorat-o Frankie.

Cel puţin nu înainte să-i dea vestea proastă că logodnicul ei dispăruse.

- Nu mă pot abţine.

Pru şi-a tamponat ochii cu un şerveţel.

- Sunt atât de fericită. Şi asta vreau şi pentru tine, Frankie. Vreau să găseşti pe cineva care să te facă să simţi că zbori. Cineva care să te facă să aştepţi cu nerăbdare următorii cincizeci de ani.

- Nu mă pot gândi nici la următoarele cincizeci de minute, darămite ani, a tachinat-o Frankie.

Pru a traversat baia. A durat aproximativ zece minute, axând în vedere întinderea de marmură dintre ele. S-a cocoţat pe marginea căzii, jucându-se cu voalul.

- Cred că Aiden va fi aşa pentru tine, a mărturisit Pru.

Frankie s-a dat cu capul de marginea căzii.

- Au! Ce?

- Ştiu că voi doi aţi avut un început greu...

- individul m-a făcut stripteuză!

- După petrecerea de logodnă, i-a pus lui

Chip o mie de întrebări despre tine.

- Poate că a vrut să afle unde dansez şi dacă fac sex oral pentru cincizeci de dolari în plus, a răspuns Frankie.

- Te-a luat de la aeroport. Am văzut cum te privea în timpul cinei. De parcă ar fi vrut să te mănânce pe tine în loc de ce avea în farfurie. Iar apoi te ia pe sus şi plecaţi împreună? Să nu crezi nici măcar o clipă că, doar pentru că

mă căsătoresc mâine, nu vreau să aflu fi«*0’ (,|n ce aţi făcut voi doi în ultimele cinci ore.

Erankie şi-a frecai cucuiul de I»

QX . .linA În chestie asta cu cflsă-

- Să revenim pentru o chpă ‘' s ar întâmp|fl tona de mame. Cât de supărată ai n (ceva şi nu ai mai putea? A• ?

— Ce să nu pot? Să mă căsătoresc în i

— Da. Dacă ar apărea... ccva^ . un nenorocit

- Franchesca Baranski. ch>a şj ar pune îa de uragan s-ar năpusti mame pes g chip, pământ toate clădirile de pe ea, tot

Ah, la naiba!

— Da, dar...

- Ascultă-mă! 0 să mă înţelegi după ce tu şi Aiden începeţi să vă cunoaşteţi cu adevărat, a spus Pru, bătând-o pe braţ. Eu şi Chip ne-am distanţat unul de altul după facultate, iar eu am fost distrusă pentru că ştiam că *el era* alesul meu. Nu am încetat niciodată să cred asta. Nici măcar o dată în top anii ăştia. Şi ne-am regăsit unul pe celălalt. Ne-am răscumpărat greşelile. Despărţirea a fost sfâşietoare pentru mine şi pentru el. Aşa că vom avea o zi magică mâine pentru că o merităm. 0 merit.

Vocea i s-a spart.

Frankie a prins mâna prietenei ei.

- Sigur că da, meriţi asta. Ştiu că Chip este tot ce ţi-ai dorit vreodată şi îl vei avea. Vei avea bărbatul perfect în ziua ta perfectă. îţi promit.

Pru a dat din cap şi voalul i s-a unduit.

- Ar trebui să-i *trimit un* mesaj! Să-i trimit un mesaj şi să-i spun cât de mult îl iubesc şi că abia aştept ziua de mame.’ *Oooh!* Sau aş putea să-l sun!

— Mmnun...

Capitolul 16

Frankie: Pru crede că ne-am făcut de cap timp de cinci ore în seara asta. Şi vrea să-i trimită un mesaj şi să-l sune pe Chip să-i spună cât e de fericită pentru ziua de mâine. în circa treizeci de secunde o să înceapă să intre în panică.

Aiden: Totul e sub control.

Frankie ar fi vrut să bage mâna prin telefon şi să-l sugrume. Sau cel puţin să-l pocnească în mutra aia îngâmfată care spunea „totul e sub control". Tocmai analiza dacă să-şi ia sau nu inima în dinţi şi să-i spună lui Pru adevărul când telefonul prietenei ei a sunat.

— E Chip? a întrebat Frankie, şocată.

Oare Aiden era chiar atât de bun?

- Nu. E Aiden, a răspuns Pru, privind zâmbitoare ecranul telefonului. Spune că Chip doarme dus în camera lui şi nu a vrut să-mi fac griji că nu îmi răspunde la mesaje.

Pru şi-a strâns telefonul la piept, cu ochii strălucind de lacrimi de fericire nevărsate.

— Mâine mă căsătoresc.

I-a naiba, chiar aşa era. Frankie a jurat că avea să facă tot ce îi stătea în putere pentru a o

conduce pe Pru spre altar către bărbatul visurilor ei.

— Destul despre mine. Povesteşte-mi despre Aiden! Este cu adevărat un maestru al orgasmului?

Ziua nunţii lui Pni a răsări! luminoasă, fnimoa.^ şj fierbinte. Iar mirele era în continuare <le negăsit.

Ceremonia programată se*™ nec T ita ,ntr n?i petrecute la spa împreună cu celelalte vrăjitoare de onoare. Frankie se sucise şi se rtsucise lot restul nopţii în camera lui Pru, revfcând cu ochii minţii răpirea lui C hip o dată şi

încă o dată. , . ■ .

Aiden nu se obosise .să o caute, iar

împachetată cu algele marine care erau menite

să *. • „ nu

putea să se ridice şi să pornească m c u < * ra

*> x . .ümp de sa vare cu tancun, mnja doar că

organizase o acţiune oe M , .

şi mercenari. Orice era necesar pentruia P
Randolph inapoi la hotel îmbrăcat în frac -narate de ora

şi&SC

' Cressida a trecut pe lângă ea agale într-un halat scurt de mătase şi cu o mască de nămol.

- Uite, ia asta, a spus ea, fluturând o strclă

de Cns- tal. Pari încordată. *

Frankie şi-a privit braţele, pe care substanţa vâscoasă în care era înfăşurată i le lipise e corp.

— Ai un pai?

Cressida a ridicat din umeri.

— Deschide gura. Tom eu.

Frankie s-a întins pe spate şi a făcut ce i s-a spus. Cressida a turnat cu precizie, iar Frankie a înghiţit lichidul spumos ca într-un ritual de intrare într-o frăţie.

- Te-ai ocupat de ce trebuia să te ocupi aseară? a întrebat Cressida fără să-şi mişte buzele, având grijă să nu i se crape masca.

- E în curs de rezolvare, a răspuns Frankie evaziv.

Nu avea încredere să le dea domnişoarelor de onoare nici măcar o pungă de hârtie cu mâncare cu numele ei pe

e înîixnwtii svnsibik care i-ar fi stricat lui Pru

Jf”*[1] MjnMsa e tot mai agitat*. Nu ştie nimic de soarta
^dc as««'*- *sţHls tıresskıa- d*1**din ra Pin direct»

^^'qătes cu picioarele intr-o căditţă şi se holba la tele- v mn* l-*r fi hipnotizat să sune.

** ţ^nkie s-a nigat ca Aiden să rezolve problema.

- Ce tare Chip astăzi? a intrebat-o Frankie pe Pni, -induse

Se pare că pescuieşte cu Aiden în dimineaţa asta. Pm şi-a muşcat buza.

_ Sună distractiv, a remarcat Frankie.

- Da. dar sunt puţin... ingrijorată.

- Emoţiile, a anunţat-o Margeaux în cunoştinţă de cauză. Aşa am fost şi eu prima dată. A doua oară n-o să pui simţi nimic

— Bravo, Marge, a pufnit Frankie.

Margeaux a râs.

— Fii serioasă. Nimeni nu crede că mariajul ăsta o sâ dureze prea muh. Hei, ai grijă la cuticule. a ţipat ea la femeia care îi făcea manichiura.

- N-o asculta, a rugat-o Frankie pe Pru, ridicân- du-se cu grijă în şezut.

învelişul de alge a cedat la spate şi a putut să respire din nou.

- Nu am mai vorbit cu el de la cina de aseară. Dacă...

Pni nu a terminat fraza, iar Frankie era singura din ^pere care ştia că adevărul era chiar mai rău decât toate ^nariile pe care şi le imagina Pru.

' Dacă pescuiesc în larg, probabil că au plecat ^me şi nu au semnal, a spus Frankie, punându-şi din nou halatul.

Pm şi-a muşcat buza.

- E adevărat. Dar. dacă nu am veşti de la el prânz, o să-l trimit ¡x* tata să vadă ce lace.

Nu-i aşa că nimic nu ¡Hiten merge t^u? R.L. Stockfrin dând târcoale prin tot hotelul în răiibirea viitorului giner(, pe care nu putea să-l sufere. Dacă ar fi bănuit că există o problemă cât de mică, K.L nr li trimis-o pe Pru «e^ intr-un avion privat, în timp ce echi|Mi lui de avţx ati ar fi căutat să-i da în judecată ¡x- Chip şi P? «ui-

- Ai încredere în Aiden, a insistat Frankie. Nu te Va dezamăgi.

Dacâ ar ti ftciit-o. Frtnkie ar fi fost pnma la rând să-l snopească în bătaie.

— Aia era fetita mea!

Addison Stockton a intrat în salonul de tratament îmbrăcată în halat şi cu papuci asortaţi.

- Va fi cea mai frumoasă mireasă, a anunţai ea pe toată lumea din încăpere, fluturându-şi mâinile ca pe nişte aripi de colibri.

— Cuiva i-a priit programarea la epilare cu laser, a spus Taffany, făcând baloane din guma de mestecat.

La prânz, li s-a servit o cremă tartinabilă vegană la spa. Mama lui Chip, Myrtle, a aruncat o privire la rulourile de castraveţi acoperite cu humus şi a comandat un burger, în sânge, cu o porţie mare de cartofi prăjiţi. *N-o poţi dez- văţo pe fiica unuifermier de obiceiurile din Texas.*

Frankie ar fi făcut la fel dacă i-ar fi stat gândul la mâncare. De fiecare dată când Pru punea mâna pe telefon, Frankie se făcea mică.

S-a oferit să se ducă prima să-şi aranjeze părul şi s-a lăsat pe mâna stilistei, care părea hotărâtă să-i înfigă ace în cap.

- Nu văd de ce trebuie să ne schimbăm cu toţii

stilul doar pentru că Pruitt a făcut-o, s-a plâns Margeaux, imbrâncindu-l pe stilist când a încercat să îi ridice de pe gât coama deasă *de păr blond. Şi,* dacă tot eşti aici, pensea- ză-mi sprâncenele.

nuninezeule, Marge! Poţi să-ţi ţii gura o chit A şl

" pentru o alt A peroonnl? Nu e ziua ta specială, o «a mai ai parte de opt sau nouă nunţi pAnA pn^bl J ¿intre soţi o să-ţi pună o pernă pe faţă şl o să ne fân<,U fchil ăsta o favoare tuturor. Aşa că slrănge-ţi odată ^. ¡"i închide gura'

Era exact ce nu trebuia să-i spună unei aoclopate.

_ măcar cine sunt, ticăloasă nenorocită din BnX>k^lgeaax a scuipat cuvântul Brooklyn de parcă ar fi oMit gust de sulf.

- Ştii măcar ce fiinţă mizerabilă eşti? a ripostat Frankie.

Stilista ei, netulburată de schimbul de replici, a imirtit-o pentru a-i arăta rezultatul a opt mii de agrafe de păr şi şase tuburi de fixativ. Reuşise să-i îmblânzească buclele castanii, prinzându-le într-un coc strâns la ceafa.

- .Vată nemaipomenit, a spus Frankie, sărind de pe scaun şi întinzandu-i banii înainte să aducă mai multe agrafe de păr.

- Eşti invidioasă pentru că eşti un nimeni. Eşti practic o servitoare patetică. Stai cu mâna întinsă după bacşiş ca să-ţi poţi plăti factura la curăţătorie.

- Ai grijă cum vorbeşti cu oamenii, Marge. Mulţi dintre noi prestăm servicii şi fară noi ai avea toaleta murdară, iritaţii inghinale şi nu ai avea ce să mănânci la petrecerile tale stupide.

- Cineva ca Aiden Kilboum nu s-ar uita la tine de două ori, decât din milă sau ca să priceapă cum ai reuşit să îţi îndeşi fundul ăla mare ca al lui Kardashian în rochie. O să arăţi ca o balenă în poze pe lângă noi.

A izbucnit într-un râs isteric şi diabolic â la Dr. Evil.

Stilistul care se ocupa de Margeaux a întins mâna uPă ceara fierbinte şi i-a întins-o pe toată sprânceana. I-a aruncat lui Frankie o privire plină de compasiune în timp ce aPhca peste ceară banda epilatoare.

toată hnnea în'Xn SÎ ('U ST * vn
n **81* «sta, a anticipat Frankie. d
t'PeteloH.n EX*lfâ * 5i ' '"n ,ndlPere Pe M.I

~ (e-ai focul ni sprânceana mea, *idiotule?*

Pe hol. şi-a te|efonu| *din* buzunarul *halatul..; oj*
'-atnmis un mesaj *lui* Aiden. *

Frankie: Actualizare. Cum stai cu Operaţiunea Eh- berarea Mirelui? Mireasa începe să fie îngrijorată

Răspunsul lui a fost *concis.*

Aiden: Mă ocup de asta.

Frankie ar fi vrut să se ocupe de el... *aruncându-l pe* geam de la etajul zece intr-un *tomberon plin cu sticlă spartă.*

A format numărul lui în timp ce mergea. Dacă nu-i spunea că sparge chiar acum uşa camerei 314, intenţiona să se ducă ea însăşi după Chip.

— Ce e? a răspuns el tăios.

— Unde eşti? a şuierat ea, străbătând holul luminat de razele soarelui, hol care făcea legătura între salonul de înfrumuseţare şi clădirea principală.

.Aiden a *oftat.*

— Franchesca, sunt ocupat şi, de fiecare dată când trebuie să-ţi dau raportul, sunt nevoit să mă opresc din ceea ce fac.

- Chip o să fie aia înainte de nuntă? a întrebat ea.

- Lucrez la asta, i-a răspuns el sec.

- Ai vorbit azi cu cel care l-a răpit?

- Da. Avem o întâlnire programată.

- O întâlnire?

Frankie a trecut în viteză pe lângă intrarea în barul bibliotecă al hotelului şi s-a oprit brusc. A focut

doi paşi

j s-a uitat prin uşile de sticli Era o încăpere spa- inaP[1'1] înalte pline cu cărţi şi scări de lemn, care ţi^^ dintr-o scenă din Fhwmxjso şi *bestia,* cu ,lârCatia banihii în formă de L cu o vedere spectaculoasă lX^ ocean. Barul în care se afla „Cadavrul Ambulant” ^^vzgustată, Frankie a întrerupt apelul şi i-a făcut un n obscen prin geam lui Aidcn, care îi ignora total pre- zenta Scoţând fum pe nări, s-a apropiat de recepţie.

7 __ Mă scuzaţi, i s-a adresat funcţionarului. Mi-am dat rochia la curăţat în regim de urgenţă.

- Da, domnişoară Baranski. Ne ocupăm chiar acum de remedierea stricăciunilor.

- Vreau să fie gata la timp pentru ceremonie. Pentru că nimic nu va strica nunta asta. Nici lipsa mirelui, nici cavalerul de onoare care e un dobitoc, nici o rochie pătată.

în timpul ăsta gesticula cu degetul în aer ca o eroină de film care face o proclamaţie.

- Desigur, domnişoară Baranski.

Funcţionarul i-a adresat un zâmbet care părea să spună „eşti nebună, iar eu trebuie să fiu drăguţ cu tine”.

- Hm. Mulţumesc, a spus Frankie. O să plec acum.

Funcţionarul i-a zâmbit din nou cu amabilitate, iar Frankie s-a îndepărtat de birou şi a alergat spre lifturi. Odată ajunsă în cameră, şi-a scos halatul şi şi-a pus o rochie de plajă. Cartea de vizită a lui Antonio i-a căzut din poşetă când şi-a scos banii.

Poate că nu trebuia să facă asta singură.

Capitolul 1/

- Unde e furgoneta unchiului tiu? a întrebat *Frankie,* uitându-se la vehiculul fără uşi, asemănător unei maşinuţe de golf.

- O conduce el, a anunţat-o Antonio, strecura n- du-se afară din spatele volanului. Trăsura vă aşteaptă, domnişoară.

Purta o uniformă de *şcoală cu pantaloni* scurţi bleumarin şi cămaşă albă cu mânecă scurtă. Cravata era cu clips.

- Ai furat chestia asta? $i simt nevoia să repet întrebarea de aseară. Eşti suficient de mare să conduci?

- Vrei să stai *aici şi să pui întrebări* sau vrei să mergi la Rockley? a întrebat Antonio.

— Oh, Doamne! Pomeşteodată!

Frankie s-a urcat lângă el şi şi-a pus centura de siguranţă.

— Dii, calule!

Antonio a ambalat motorul, a săltat peste bordură şi a accelerat pe drumul întortocheat care ducea la şosea.

— Ai grijă să nu murim! a strigat Frankie ca să acopere zgomotul motorului.

Antonio a intrat pe autostradă ca un răufăcător urmărit de cineva. Frankie şi-a acoperit ochii cu mâinile şi şi-a spus rugăciunile. A auzit claxoane şi s-

a pregătit să moară, dar impactul şi moartea s-au lăsat aşteptate. A pri- pe *autostradT^* **COnStaÎai* ,na,nta u prin traficul de

_ OK. N-a»[11] murit. E un început promiţător.

_ Deci care e planul, domnişoară? Ţi-ai găsit prieteni aseară?

n – Planul este să mă duci la Rockley, să îmi sal- vC7 prietenul şi să ne aduci înapoi la hotel la timp pentru

nUn __ E un plan bun. a dat din cap Antonio. Unde e Sacul cu Bani?

- Aiden?

Frankie s-a uitat drept înainte prin parbriz.

- Avea treburi de rezolvat.

- Deci ai de gând să-ţi salvezi prietenul singură?

- Dacă vrei ca lucrurile să iasă bine... Antonio a dat din cap cu înţelepciune.

- Apropo de Sacul cu Bani, a început Frankie. Buzunarele mele nu sunt la fel de adânci ca ale lui.

- E în regulă. Poţi sa mă plăteşti arătându-ţi din nou sânii.

Frankie i-a dat una peste ceafă.

- Hei!

Băiatul a rânjit, moment în care telefonul lui Frankie a sunat.

— Oh, la naiba.

Era Pruitt.

- Hei, mireaso! a răspuns Frankie.

— Unde eşti? Suntem pregătiţi pentru pozele cu domnişoarele de onoare.

Frankie s-a plesnit peste frunte. Fir-ar să fie!

- Nu sunt acolo. Mă îndrept spre... chei?

- Spre chei?

Frankie a simţit panica din glasul lui Pru.

— Da, voiam să văd ce face Chip ca să-ţi spun. Ca să, Ştii tu... să ştii, a încheiat în mod lamentabil.

— Eşti cea mai bună prietenă pe care o poate avea cineva, s-a smiorcăit Pru. N-am vrut să spun nimic, dar

Mau ca pe atv. Am newfe sA-i «ml rocea şi sA ştiu ca lnfi. e bine.

- Totul o sA fie mai mult decât bine, i-a pro^ Fhmkie. O sA I pun sA te sune de indatA ce-l văd Pn»hahi| câ şist wApat telefonul peste bord sau ceva de genul ăstrt ^tu cum e el când e rorba de lucrurile astea.

- l>a. a suspinat Piu Ştiu. ffonr cA.. sA te în| Orri repede. OK? Abia aştept sA veri sprânceana lui Margeanx Au fost newiţi sA i-o deseneze la loc.

Frankie şi-a frecat tâmplele.

- MA întorc într-o clipită. a promis ea.

A închis şi şi-a îngropat faţa în mâini.

- Oh. Doamne! Dacă nu reuşesc, am stricat nu numai ziua nunţii, ci şi prietenia noastră.

— O sA fie bine, a spus Antonio vesel.

- Asta e uniformă şcolară? a întrebat Frankie, uitân- du-se la mocasinii care acţionau pedala de acceleraţie.

- Da. M-ai scos dintr-un test la geografie.

- Chiuleşti de la şcoală să mă duci pe mine?

— Sigur! Fac asta uneori. E mai bine decât să stau intr-o bancă şi să ascult bla bla bla-ul profesorilor cât e ziua de lungă.

Frankie a încercat să nu se gândească la toate legile pe care probabil le încălcau chiar în clipa aceea. Telefonul i-a sunat din nou şi a răspuns fără să se gândească.

- Franchesca! Trăieşti! Am fost atât de îngrijorată.

— Mama?

— Oh, slavă Domnului că îţi aminteşti de mine, a spus May *pe* un ton sarcastic. Credeam că te-ai dat cu parapanta, te-ai lovit la cap şi suferi de amnezie.

— Mamă, acum nu este un moment bun.

- Ce ar putea fi mai important decât să-ţi linişteşti mama că eşti în viaţă şi sănătoasă? a insistat May.

— Mamă, e ziua nunţii lui Pru şi am ceva de făcut pentru ea. Chiar trebuie să mă concentrez, OK?

— Părinţii lui Pruitt sunt probabil încântaţi.

tea nu exista în lumea lui May Baranski. îi Rea ' g ţ Addison Stockton în zeci de ocazii. Soţii intâln'^ crau'genul care să se entuziasmeze prea uşor. $t(K'kt°n " ,ar plăcea dacă şi fiica *mea* s-ar mărita la Lent dat. a oftat May.

un m° pa da săraca de tine. Nu ai nepoţi în afară de cel Maix» 0 să dca ,n curând-0 rămân ^^dă cu următorul tip pe care o să-l cunosc pe Tinder. Iţi prom 1J?ranfhesca Marie> nu îndrăzneşti...

__ Trebuie să închid, mamă. O să te sun. _ când? Eşti plecată de foarte mult timp!

- În curând.

Probabil.

- Trebuie să închid. Pa!

A închis înainte ca mama ei, cu precizia unui chirurg. să ii stârnească din nou sentimentul de vinovăţie. Antonio a chicotit.

— Mama ta pare amuzantă.

- Taci, infractor minor, şi condu.

L-a pus pe Antonio să se apropie cât mai mult de poartă. De data asta nu putea pierde timpul târându-se prin junglă. După trei tentative jenante, a reuşit în cele din urmă să sară peste zid, zgâriindu-şi picioarele de pietrele ascuţite din care era făcut.

Mormăi nd şi văitându-se precum o persoană în vârstă. a ieşit din tufa cu flori. *Cel puţin coafura sub formă de cască nu i se clintise.*

Acum trebuia să se furişeze... la naiba!

Trei cameriste erau într-o pauză de ţigară în spate e celei mai apropiate clădiri. Toate o priveau cu atenţie.

Frankie şi-a scuturat praful şi frunzele de pe roc ie şi s-a îndreptat spre ele cu toată stăpânirea de sine e ca era în stare.

- Bună ziua, le-a salutat zâmbind ca o persoană normală. Treaba stă în felul următor...

Capitolul 18

Frankie şi-a legat şorţul în jurul taliei.

- îţi mulţumesc incâ o dată pentru asta, Fior, i-a spus ea femeii cu care schimbase hamele. Partea de sus era puţin cam strânsă, iar pantofii erau cam man dar în afară de asta Frankie era încrezătoare că putea trece drept cameristă. Cel puţin temporar. . ,

- N-ai pentru ce, a spus Fior, îndreptandu-i gule- nil lui Frankie.

- Ştii cumva dacă mai stă cineva în cameră cu el? a întrebat Frankie, în timp ce noile ei prietene o zoreau să străbată un hol din spate.

— Are un asistent care dă târcoale tot timpul. Un tip solid, i-a spus Bianca. Dar stă în altă cameră.

OK, deci, cu puţin noroc, nu trebuia să scape decât de un mercenar. Frankie şi-a apăsat abdomenul cu mâna în timp ce Wilma chema liftul. Fie urma să moară astăzi, fie să realizeze cel mai mare miracol într-o zi de nuntă din toate timpurile. Şi chiar spera să nu moară. Nu înainte de a-l plesni zdravăn pe Aiden Kilboum.

Au coborât din lift la subsol. Fior stătea la pândă, iar celelalte două au umplut cu băuturi un cărucior de room*-service*

— Spune-i domnului HasselhofTcă vrei să aprovizionezi barul, a instruit-o Bianca.

Hasselhoff. Măcar răpitorul avea simţul umorului.

şi nu-l privi în Ură$te chestia asta, i-a »\Vilma.

sUge s au întors la lift cu un cărucior acoperit cu un Jalb şi «ase sticle de băutură.

^ine câpul jos pentru a evita camerele de luat spus Fior, îndemnându-le să urce în lift. Şi, dacă • 6?-oie de ajutor să ascunzi cadavrul, sună la 101 de pe jetonul din cameră şi spune că doreşti să comanzi la room-senice

- Camere. Cadavru. Room-semce Am înţeles, a spusFrankie.

Inima îi bubuia în urechi ca basul iubitului ei din liceu, Chcvy Cavalier.

Făcea oare ce trebuie? Ar fi trebuit să aibă încredere în Aiden să se ocupe de asta? Oare avea să-l vadă măcar pe Chip înainte de a fi ucisă în floarea vârstei?

A fost cea mai lungă călătorie cu liftul din viaţa ei, şi asta luând-o în calcul şi pe cea cu tipul care se despărţea de iubita lui la telefon, pe speaker. Cea mai lungă călătorie cu liftul a fost urmată de cea mai lungă şi mai înfiorătoare plimbare pe holul unui hotel. 302,304,306. Pe măsură ce numerele camerelor creşteau, inima a început să-i pulseze în cap. Ar fi trebuit să-şi facă testamentul înainte de excursia asta.

Dacă fraţii ei aveau să se certe pe colecţia ei de suvenire de la Liga Naţională de Hochei? Şi-i putea imagina pe Gio şi Marco luându-se la bătaie pentru suspen- sorul lui Kreider cu autograf. Spera că cel care avea să moştenească apartamentul ei avea să fie în relaţii bune familia Chu de pe acelaşi palier. Domnul Chu îşi pierdea tot timpul ochelarii, iar doamna Chu îi mulţumea lui Hrankie că i-i găseşte oferindu-i vouchere la restaurantul or coreean din apropiere. Nu avea să mai guste niciodată bulgogi[1] făcut de ei.

’fehi subţiri, marinate, de came de vită sau de porc gătite pe grătar

sau P*P[l]'U(n.red.).

Ochii i s-au umplut de *lacrimi când în faţa* ei i a a niţ camera 314. *A* respirat adânc. *Făcea asta pentru pri. Pnetcna* ei cea mai buni merita şi aibi o viaţă fericită Şi avea şi treacă cu siguranţă *peste durerea provocată de* moartea prietenei ei.

Nu se pricepea deloc la *discursuri încurajatoare. Frankie* a ridicat mâna să bată *la uşă şi a ezitat preţ de 0* secundă.

~ Poţi să faci asta, şi-a *şoptit. Poţi să intri şi să-j* demonstrezi că nimeni nu-ţi răpeşte *prietenul şi scapă nepedepsit.*

Discursul i-a *fost întrerupt de privirile întrebătoare ale* unui cuplu mahmur înţolit *la patru ace.*

— Seamănă puţin cu vedeta de *reality-show* care a aruncat-o pe Kennedy în *iazul cu peşti aseară, a spus femeia* în şoaptă.

Frankie şi-a lăsat *capul* în *jos şi, cu ochii închişi, a ciocănit.*

Uşa s-a deschis brusc.

- Nu vezi plăcuţa cu wNu deranjaţi”? Sau sunteţi toţi analfabeţi şi proşti?

Toţi nemernicii bogaţi aveau tendinţa să arate la fel, iar individul din faţa ei nu făcea excepţie. Era de statură medie, bronzat la salon, cu părul castaniu aranjat cu grijă.

— Am venit să *aprovizionez barul.*

Dumnezeule, accentul ei fals semăna mai mult cu cel al *piraţilor decât cu cel al localnicilor din Barbados.*

— Era şi timpul. Am sunat acum câteva ore, a SDUS idiotul.

l-a făcut semn să intre, făcând nişte gesturi enervante precum un pui care încearcă să-şi ia zborul.

- *Hai odată. N-am toată ziua la dispoziţie.* *dieând*A ^*rta ?en . tUlerai ,ntUneCa, ʼdra Periile 8roase in'P«'*- iXsia 7 roP^ Să ,,âln,ndă înăunt™- Mdea P că se străduise să dea camerei aspectul

ului unui răufăcător. Era însă prea multă mizerie lK • de room-service, sticle goale de băutură – care con- <ta cu opulenţa din jur. Părea că o gaşcă de copii de trftS gata sc adunase pe cheltuiala părinţilor pentru a dis- ! ,n.e o cameră de hotel, nu pentru a duce la bun sfârşit o răpire-

Răpitorul Nemernic nu arăta cu mult mai bine da’ât camera. Avea părul ciufulit de parcă îşi tot tre- cuse mâinile prin el în culmea agitaţiei. Cravata îi atâma neglijent- *Cine naiba purta cravată când lenevea într-o cameră de hotel din Barbados?*

S-a îndreptat spre spaţiul central al apartamentului şi s-a străduit să ghicească unde era ascuns barul. A ghicit greşit, descoperind în schimb televizorul într-un dulap. Bogătaşilor nu le plăcea să se holbeze la un ecran negru.

Răpitorul Nemernic a pocnit din degete.

— Barul e acolo. Eşti cumva nouă?

Telefonul individului a început să sune, iar asta a scutit-o să mai dea un răspuns.

- Dumnezeule! De ce durează atât? întoarce-te odată! O să vină dintr-o clipă în alta şi nu vreau să fac asta singur.

A ieşit valvârtej din salon şi a intrat într-unul dintre dormitoare, trântind uşa în urma lui.

- Oh, Doamne! Oh, Doamne! Oh, Doamne! a repetat Frankié.

A cercetat camera şi a alergat spre următoarea uşă închisă. Era baia. Următoarea era un nenorocit de dres- sing. În cele din urmă, a zărit o altă uşă închisă în partea opusă a camerei. Când a zgâlţâit clanţa, a constatat că era încuiată.

A scos inelul cu chei pe care i-l dăduse Fior şi a •nceput să încerce cheile. I-a a cincea încercare a reuşit şi a »ntrat în cameră. Şi aici era întuneric şi mirosea a ouă clocite.

Frankié a închis cu grijă uşa în urma ei.

- Chip? a şoptit. Eşti aici? .

S-a împiedicat de el înainte să-l vadă. Era întins p„ spate pe podea, lângă pat.

- Oh, Doamne, Chip, a murmurat ea.

Era mortFNenon«'«/^

A întins o mână ‘™ ll,ra^ vomitat, iar ' faptul că. dacă ar fi atms piele . rft fi ţn ar fi comis o cnmă atat de atroce, lele din Barbados. .

- Te rog să nu fii mort, a şoptit ea.

Capitolul 19

Frankie l-a împuns pe Chip cu două degete. Nu a ¡ntâmpinat-o însă pielea rece a unui cadavru, ci o axilă caldă încă şi un sforăit.

- Chip! a rostit ea, scuturându-l iar.
- Hm? Ce? a spus Chip, încercând să se trezească.

A răsuflat atât de uşurată, încât aproape că i-a venit micul-dejun înapoi pe gât. Telefonul i-a vibrat în buzunar. Era un mesaj de la Pru.

Pru: Unde eşti? Unde e Chip?

La naiba!

— Chip, sunt eu, Frankie. Eşti bine?

- Frankie? a întrebat el, ameţit. Sunt tot la Elliot? Ştie că eşti aici?

Frankie s-a uitat înapoi spre uşă.

- N-avem timp să vorbim. Trebuie să ieşim de aici. Poţi să mergi?

- Sigur că pot să merg. Am adormit făcând abdomene. Mi-au dat ceva care să mă lase lat. Şi sunt super- mahmur. Cum e Pru? E supărată? Tatăl ei e...

- Pru e bine. Te aşteaptă nerăbdătoare într-o rochie albă înfoiată.

— Nu a anulat?

Faţa lui Chip s-a lui de la Rockefeller Center.

minat precum pomul de Crăciun

dispărut.

Telefonul lui Frimkic a vibra!<> <,a,ă 9'inrfl ∘
0
succesiune rapidă de mesaje, a presupus ea
l> cc (âceai abdomene? I » l"'reb!" Frankie, prinrându-l
de mâni şi ridicândii-l tn 1™*!"' şezândg.

- Nu am mit ea |>lltri(clcle sil albi de suferit do,r pentru câ am fost răpit. Sunt bine. dur.

Vrând sâ-i dovedească. » »"c,oare " a imediat pe pat. . . .

- îmi pare rău. Mi-a amorţit picioni

Frankie l-a tras din nou în *P^oare. în* camera de alături s-au auzit o vwe şi zgomot e P

Fr.XÎ'.X'f"“ “ ”

î.i^T.hXS& – ”»»'—

deschizându-se. w o ~ m ,

Răpitorul Nemernic venea să o omoare. În mod reflex.Xhemuit şi mai mult în dulapş. s-a lovtt cu capul de un obiect mare şi metalic.

- Fir-arsă... , ...

Şi-a pus mâna la guri când a auzit uşa dormitorulm deschizându-se. .

- Stai aici până îţi spun eu să ieşi, a cerut Răpitorul Nemernic.

- Uite ce e, Elliot. Hai să ne înţelegem. Iţi dau ce vrei tu dacă mă laşi să plec.

- Frumoasă încercare, Randolph. Dar există o singură persoană care îmi poate da ce vreau.

- Aiden n-o să te lase să scapi aşa uşor.

Frankie a încremenit. Tipul ăsta era

probabil cineva pe care Aiden îl cunoştea. Acesta era motivul pentru care nu o lăsase să dărâme uşa seara trecută? Şi-a frecat cucuiul. A întins mâna spre uşă, pregătită să iasă şi să ceară *răspunsuri, când a* auzit o bătaie uşoară.

Stai aici şi totul se va termina în curând, s-a răstit rnicul, trântind uşa dormitorului.

N<?llie Cea a dulapului s-a deschis brusc, iar Frankie a sărit ; |ovindu-se din nou ai capul în acelaşi loc.

Eşti bine? a întrebat-o Chip când a văzul-o ap| ecându-se.

- Au!

părul lui Frankie s-a prins intr-un umeraş. A simţit cum mai multe agrafe i s-au desprins din păr.

1 - Oh, Doamne!

- Cee?

- Părul meu! Capul meu! Trebuie să plecăm de aici!

S-au oprit amândoi şi au ascultat. Acum se auzeau mai multe voci în camera de zi şi era doar o chestiune de timp până când se întorcea careva.

Frankie s-a repezit la perete şi a tras draperiile grele.

- Oh, slavă Domnului, a şoptit ea când a văzut balconul, apoi a deschis cât a putut de încet uşa glisantă de sticlă.

Zgomotul oceanului şi cel provocat de oaspeţii hotelului au umplut imediat încăperea, iar ea a tresărit. Dacă persoanele din încăperea alăturată tăceau, ar fi auzit zgomotele.

Privind peste marginea balconului a constatat ceea ce ştia deja, că se aflau la etajul doi. Nu exista nicio posibilitate de coborâre, dar poate exista una de ieşire. Balustrada era mai lată decât zăbrelele din care era alcătuit balconul. Un arhitect întreprinzător îşi dăduse probabil seama că oamenii vor dori să-şi

pună jos paharele de martini pentru a ace selfie-uri la apus. în plus, conecta toate balcoanele la etajul respectiv.

Chip, vino încoace, a şuierat Frankie.

Bărbatul a ieşit poticnindu-se la lumina zilei, ca un ^mahmur.

— IV ce străluceşte soarele tot timpul aici? nor
n măit el.

— Oh, Doamne! Urcă-te aici»

— Sângerezi! a spus el, holbându-se la ea.

Frankie şi-a atins pAnil eu degetele.

- M-am lovit cu capul de seif. Sunt bine.

— Pare să...

Chip s-a aplecat şi a respirat adânc.

— Revino-ţi, Chip.

Urmase nişte cursuri pregătitoare pentru Facultatea de mediană la NYU până când şi-a dat seama că vederea sângelui îl face să vomite şi să leşine.

— Nu mă face să te plesnesc.

- OK. Poate dacă nu mă uit ia tine.

- Pentru numele lui Dumnezeu, Chip. Vreau să te caţări pe balustradă şi să te strecori în altă cameră a cărei uşă de la balcon este deschisă. Trebuie să plecăm. Acum!

Chip a aruncat o privire spre terasa de dedesubt.

- Doamne, Frankie, asta e sinucidere curată!

Frankie i-a prins fata în mâini şi i-a strâns obrajii, făcându-l să-şi ţuguie buzele. El a închis ochii pentru a nu fi nevoit să-i vadă rana de *la* cap.

- Chip, vrei să te căsătoreşti cu Pru azi sau nu?

-Da.

- Atunci mişcă-ţi fundul şi strecoară-te pe balconul de alături.

— OK.

l-a dat drumul şi l-a împins spre balustradă.

- Vii şi tu, nu-i aşa?

— Sunt chiar în spatele tău. De curiozitate, ce legătură are Aiden cu toate astea?

Chip s-a oprit în patru labe, încercând să-şi ţină echilibrul.

- Nu e vina lui.

au7,ţ voci ridicate venind din interiorul apar- tfl’''

l'l>i-te. Vortrim mai târziu.

Frankie i-a ftcut semn să înainteze pe balustradă şi a ¡napoi în cameră.
n* de gând să baricadeze uşa pentru a câştiga
. ţiinp Cel puţin ăsta era planul ei când a încercat ^niişte noptiera. în clipa aceea, uşa dormitorului s-a d^gâpitonil Nemernic s-a holbat la ea două secunde înainte de a-şi pierde cumpătul.

- Cine eşti tu şi unde e...

- Victima ta? Prietenul meu Chip? Vrei să ştii unde este?

Frankie a ridicat vocea. Degetele i s-au încleştat pe ceasul deşteptător şi pe încărcătorul de iPhone de pe noptieră.

- Da! a ţipat el, trăgându-se de păr. Şi de ce e sânge peste tot? L-ai omorât?

- Ce se întâmplă...

Bărbatul din pragul uşii nu a reuşit să-şi termine fraza pentru că Frankie l-a lovit pe Nemernic cu ceasul deşteptător în faţă cât a putut de tare.

Individul s-a chircit şi a ţipat. Şi mai mult sânge a curs pe covorul alb. Frankie l-a mai lovit o dată pentru mai multă siguranţă, iar individul a căzut în genunchi.

- Am încercat să fiu civilizat, a ţipat Nemernicul.

Frankie s-a întors spre cel de-al doilea bărbat şi a ridicat ceasul deşteptător.

- Vrei să urmezi tu, Kilboum?

Aiden a ridicat ambele mâini.

~ Nu te ambala, bătăuşe. De ce sângerezi?

r ~ De sângerez? De ce sângerez? a râs ea. Sânge-

ln acclaşi motiv pentru care prietenul tău cel mai bun PWe de la propria sa nuntă. Din cauza *ta.*

U’CV
SC0KT- Franchesca, pot să-ţi explic.

— Nu vreau nicio explicaţie! E prea târziu. Chin plecat deja... p a

— Hm, Frankie?

— Chip! Ce naiba faci?

Chip a aruncat o privire spre uşa terasei, *părând* jenat.

— Păi am găsit o cameră care avea uşa descuiată, dar era ocupată şi cred că locatarii au chemat paza.

— înapoi, Kilboum. Păstrează naibii distanta, a poruncit Frankie, ameninţându-l cu ceasul deşteptător.

— Salut, Aiden.

— Mă bucur să te văd, Chip.

— Nu vorbi cu el. $i tu nu te apropia de noi!

Frankie a trecut încet pe lângă Aiden, trăgându-l pe
Chip şi îndreptând ceasul deşteptător spre Aiden.

Răpitorul Nemernic a gemut pe podea.

— Mi-a spart nasul.

- Foarte bine, au răspuns top' trei.

- Eu şi Chip o să ieşim de aia', iar voi doi o să ne lăsap să plecăm sau o să încep să ţip ca din gură de şarpe şi top' agenp'i de pază din hotel o să spaimă uşa aia în treizeci de secunde.

Frankie i-a obligat *pe cei doi să se dea* înapoi spre uşa apartamentului.

Aiden a dat să iasă după ei, dar ea a clătinat din cap.

— *Nicio şansă,* prietene. Eşti *persono non grota.* Stai aici cu amicul tău. Noi trebuie să ajungem la o nuntă.

- Ar trebui să *faci ce* spune, i-a sugerat Chip lui Aiden. E înspăimântătoare când e supărată.

— Văd, a spus Aiden, părând mai mult amuzat

U’CV SCUKI

decât îngrozit.

- Să nu îndrăzneşti să râzi, a mârâit Frankie. O să am grijă să regreţi asta. Să mergem, Chip.

- Hei. sTei te ducem cu maşina, Aiden? s-a oferit ChIPI

Frankie l-a plesnit peste braţ.

- Nu. nu vrea. Răpitorii nu sunt duşi cu maşina de victimele lor.

- Frankie, de fapt nu el m-a răpit.
- Atunci a fost complice la răpirea ta.
- N-am fost complice!
- N-a fost complice!
- 0 să vorbim despre asta mai târziu, a spus Frankie. înţelegând în cele din urmă cât de furios trebuie să fie un părinte pentru a folosi aceste cuvinte.

L-a împins pe Chip pe hol.

- Stai pe loc, a spus ea, îndreptând un deget ameninţător spre Aiden, care îl ajuta pe fratele său să se ridice în picioare. Dacă vreunul dintre voi încearcă să ne urmeze, va omor.

- Cred că nebuna asta de cameristă vorbeşte serios, a şoptit Elliot, ţinându-se încă de nas şi părând îngrozit. *Lo siento,* doamnă. *Lo siento*[2].

— Serios? Suntem în Barbados, idiotule!

A tras uşa după ea şi l-a împins pe Chip spre scări.

- Fugi! Fugi! Fugi!

Au alergat la subsol şi au dat năvală prin uşile duble. Zgomotul de paşi a răsunat la un etaj sau două deasupra lor. Fior, îmbrăcată cu rochia de plajă a lui Frankie, aproviziona un cărucior cu sticluţe de şampon.

- Poţi încuia uşa aia? a întrebat Frankie, în timp ce işi desfăcea fermoarul de la spate.

Bianca a alergat spre uşa de la casa scării şi a meuiat-o.

— Cineva a luat-o la fugă, a spus ea, îndepărtându-se fereastră.

- Mulţumesc mult pentru tot, a spus f rankié, căz- nindu-se să-şi den jos rochia. îmi pare rău pentru sânge. Seifurile alea din dulap sunt ascuţite.

Ceva, o persoană corpolentă judecând după zgomot, s-a lovit de uşă în fugă.

Frankié a tresărit. Urma să aibă coşmaruri în care era urmărită pe scări tot restul vieţii.

Fior s-a dezbrăcat rapid şi i*a *nl’r,s ,a

- Sper că i-ai arătat nemernicului din camera 314 cinp o spfiil

-îmi cer scuze şi pentru sângele din cameră, a spus Frankié, posomorâtă.

Fior a dat scurt din cap şi a bătut-o pe umăr.

- Mult noroc, scumpa mea prietenă.

- Forţa să fie cu tine, a replicat Frankié.

Nu era prea bună la discursuri încurajatoare sau mulţumiri.

- Să mergem, Chip.

Au ieşit în vârful picioarelor pe o uşă laterală şi apoi ba au fugit, ba s-au târât prin hăţiş. Zgârietunle proaspete de pe gambe au început din nou s-o deranjeze pe măsură ce praful ii pătrundea şi mai adânc în răni. Capul u pulsa, iar părul i se prindea în ramuri. îl găsise insă pe mire.

— Au!

Frankié a privit peste umăr. Chip îşi acoperea ochiul cu mâna.

- Eşti bine? a şoptit ea.
- Mi-a intrat o creangă în ochi.
- Uită-te doar cu ochiul bun. Aproape că am ajuns la zid.

în cele din urmă, monumentul grandios din stuc a apărut în faţa lor.

- OK, o să sărim peste zid, o să ajungem la maşină şi *o să mergem să* te căsătoreşti, bine?

- Bine, a spus Chip, ţinându-şi încă mâna la ochi.

Lasă-mă să-ţi văd ochiul.

\ lăsat mâna jos. O urmă roşie se întindea de o parte • ¿e alta a ochiului, care, la rândul său, era roşu ca al unui

ogar. i

__ oh. Doamne!

Şi-a dus o mână la gură. Stomacul lui Frankie putea suport» multe, dar rănile la ochi făceau excepţie.

- De ce mai sângerezi încă? a întrebat Chip, îne- cându-se. Eşti mânjită pe toată faţa.

S-a aplecat şi a icnit.

- Hai să nu ne mai uităm unul la altul şi să ne căţă- răm pe zid.

Frankie l-a împins pe Chip peste zid şi, când el s-a aplecat să-i ofere o mână de ajutor, a fost suficient de prevăzător să închidă ochii strâns.

Au aterizat brusc pe autostradă, la două sute de metri de Antonio şi de maşinuţa lui stupidă. Când s-au apropiat. Antonio a ambalat motorul. Frankie l-a îndesat pe Chip pe bancheta din spate.

— Pune-ţi centura, l-a avertizat ea înainte de a urca rapid lângă Antonio.

Puştiul a pornit în viteză, îndepărtându-se de hotel cu agilitatea unui pilot NASCAR într-o maşină sport nou- nouţă. Frankie şi-a scos telefonul.

— Oh, Doamne!

Avea nouăsprezece apeluri pierdute. Toate în afară de două erau de la Pru. Celelalte erau de la Aiden. A ascultat cel mai recent mesaj vocal de la

prietena ei şi a făcut o grimasă. Pruitt plângea cu suspine.

Frankie a apăsat butonul de apel cu o mână şi s-a agăţat de bord cu cealaltă.

~ Pru? Mă auzi?

— Unde eşti? s-a văitat Pru. Chip a dispărut. Aiden a plecat şi el. Iar tu m-ai *abandonaţi* Tata caută [0] armă, iar mama lui Chip a dat deja iama în aperitivele

pentru cocktail. Ar trebui să mă căsătoresc ¡ieste două, zeci de minute şi nu am nici mire, nici pe cea mai bună prietenă.

- ti ai pe ambii, Pru. Chip e cu mine ş. ne întoarcem chiar acum.

— Chip e cu tine? ? .

Cel puţin asta a dedus Frankié că a spus. întrebarea fusese pusă pe un ton prea piţigăiat şi smiorc i ca . ie sigură. . . .. ,

- E chiar lângă mine. Şi nu există mcim> fel de reguli care să-ţi interzică să vorbeşti cu e inam e monie, nu-i aşa?

— Nu, nu cred, a suspinat Pru.

- Poftim, a spus Frankié, dându-. telefonul lu. Ch.p, Vorbeşti cu mireasa ta?

— Pru, iubito? a îngânat Chip la te e on.

- întotdeauna sunt nunţile aşa e incât întrebat Antonio, ocolind o groapă suficien să le înghită maşinuţa.

- E ceva obişnuit la majoritatea nunţilor amen- cane, a spus Frankié.

— Serios? .

- Nu! Doamne, Antonio! Asta e o nebunie totala. Răpiri şi salvări...

— $i urmăriri, a adăugat Antonio, uitându-se în oglinda retrovizoare.

Frankie s-a răsucit în scaun să privească înapoi. Un SUV mare şi negru era pe urmele lor. Nu l-a recunoscut pe şofer, dar sigur îl cunoştea pe pasager.

Capitolul 20

Frankie şi-a scos centura de siguranţă şi s-a aplecat prin uşa deschisă pentru ca Aiden să îi vadă mai bine degetul mijlociu ridicat în aer.

— E doar Aiden, a spus Chip, încercând să nu scape telefonul şi să facă abstracţie de rana de la ochi, în timp ce o indemna să bage capul înapoi în maşină.

— *Doar* Aiden? Fratele lui te-a răpit’

— Cam aşa fac ei lucrurile.

— Prietenii tăi sunt nişte oameni groaznici, a strigat Frankie.

— Pru, iubito? a spus Chip în telefon. Da, răpit. Nu-i aşa? Trebuie să închid. Mă sună Aiden, iar Frankie mai are puţin şi cade din maşină. Ajungem în curând. O să-ţi explic totul după ce ne căsătorim. Abia aştept să te văd în rochia de mireasă. Te iubesc, a strigat Chip, încercând să acopere vâjâitul vântului.

- Să nu cumva să răspunzi la telefon... Avertismentul lui Frankie n-a avut niciun efect.

- Hei, Aiden. Aha, bine. Eşti chiar în spatele nostru... Nu, nu cred că e o idee bună să-i spun asta acum. E destul de supărată pe tine... Nu ştiu. Nu prea am avut timp să vorbim.

Frankie s-a întins în spate şi i-a smuls telefonul din mână.

— Ce naiba ai de gând să faci, Kilboum? Să ne scoţi de pe şosea? Să ne împuşti în ceafă?

— Stai jos, pune-ţi centura de siguranţă şi

încearcă să rămâi în viaţă, a mârâit el în telefon.

— Poftim? Nu primesc ordine de la răpitori.

- Nu m-a răpit el! a spus Chip-

- Nu l-am răpit eu?

- Nu contează. Nici să nu te gândeşti să ne impiₑ. dici să ajungem la nuntă. N-o să-ţi meargă.

- Nu încerc să vă împiedic să ajungeţi la nuntă, fiinţă iresponsabilă şi exasperantă ce eşti? Sunt de partea voastră.

- Rahat! Ştiai că fratele tău l-a răpit pe Chip.

- Aşa e, a recunoscut el, făcând-o să amuţească pentru o clipă. Mi-am dat seama aseara, când ai citit numele companiei din registrul hotelului. E o filiala a companiei familiei mele.

— Ce veste bună pentru tine!

- îţi promit că mă ocup mai târziu de Elliot. Deocamdată hai să încercăm să-l ducem pe mire la nuntă întreg şi nevătămat.

- Eşti cea mai groaznică fiinţă din lumea asta, iar eu cunosc o grămadă de oameni, a strigat Frankie în telefon.

— Habar n-ai tu, drăguţă.

Aiden a întrerupt apelul înainte ca ea să aibă satisfacţia de a-i închide telefonul.

-Ah!

- Deci Sac cu Bani te-a răpit? a întrebat Antonio în timp ce traversa o alee.

— Da, a spus Frankie.

- Nu, a spus Chip. Hei, eşti suficient de mare să conduci?

Au ajuns la hotel vii şi nevătămaţi, plini de adrenalină. SUV-ul mare şi negru i-a urmat şi a

oprit în spatele lor. Frankie i-a aruncat lui Antonio toate bancnotele pe care le avea în portofel, i-a trimis o bezea şi l-a târât pe Chip afară din maşină.

. Upn a ţâşnit de pe locul din dreapta al SUV-ului şi străbâtut în fugă holul.

10(1 portarul şi recepţionerul au rămas cu gura căscată • ■■ ulu-se după ei.

u,la _ Trebuie să te îmbraci, a spus Frankie, impingân- du-l pe Chip spre lift.

Uşile s-au deschis ca prin farmec, dar Aiden s-a strecurat în spatele lor. Spaţiul limitat a făcut-o să-şi iasă din fire şi să se năpustească asupra lui. Era atât de furioasă, încât nu ştia dacă să-l pălmuiască sau să-l ia la pumni, aşa că şi-a lăsat mâinile să cadă pe pieptul lui.

— A luat-o razna, a remarcat Chip.

- Mulţumesc. Am constatat, a spus Aiden pe un ton sec, înghesuind-o pe Frankie într-un colţ al liftului.

— Nu. Mai. Da.

O ţinea în loc presând-o cu toată greutatea corpului său. Furia lui Frankie a crescut când trupul i-a reacţionat de parcă era fericit că un idiot mincinos de peste un metru optzeci se lipise de el. Ce trup stupid şi trădător!

— Nu te mişca, Franchesca. încerc să mă uit la tăietura de la cap.

A prins-o de bărbie, în timp ce ea se zbătea încă lipită de el.

— încetează, i-a poruncit fără să ridice tonul.

Frankie a tresărit când degetele lui i-au pipăit rana.

— Nu e prea adâncă, dar ar trebui să te vadă un doctor.

Oh, sigur. O să fac o programare la un doctor în următoarele, oh, două minute înainte de ceremonie.

— Ce-ai păţit la ochi? l-a întrebat Aiden pe Chip.

— O creangă m-a lovit în timpul evadării. Asta o să

H ° adevărată poveste de spus nepoţilor într-o zi.

- Da, dar să nu uiţi cine te-a salvat şi cine a fost per- unajul negativ, a mormăit Frankie.

Hşile liftului s-au deschis şi au ieşit toţi pe hol < h a hiat-o la fugă spre camera lui, ţinându-şi mâna la Aiden a rămas pe loc. 1

— Trebuie să stăm de vorbă, i-a spus lui Frankie.

— Asta nu o să se întâmple. Nu am nimic să-ţi spun

- Să mergem, Kilboum. Trebuie să mă căsătoresc, a strigat Chip din capătul holului.

- Ai grijă să nu mai fii răpit, a strigat Frankie după el. apoi s-a răsucit spre Aiden şi l-a împuns cu degetul în piept. El are încredere în tine, dar eu nu. Dacă faci ceva să le strici nunta, o să-ţi duc testiculele acasă în bagajul de mână, l-a avertizat Frankie.

— Sunt destul de ataşat de ele.

— Nu face pe simpaticul cu mine.

- Eşti frumoasă când eşti plină de sânge şi supărată.

- Atunci probabil că arăt ca un fotomodel acum.

I-a mai arătat o dată degetul, doar ca să fie sigură, şi a luat-o la fugă pe hol spre camera ei. Când a intrat, şi-a amintit de rochie. Rochia sfâşiată şi pătată. Husa în care era acesta era atârnată în dulap. îi era prea teamă să verifice dacă spălătoria hotelului fusese în stare să facă un miracol. $i-a scos rochia de plajă acum distrusă şi şi-a pus sutienul fără bretele şi chiloţii de mătase pe care dăduse patruzeci şi şapte de dolari pentru că *trebuiau* să se asorteze cu rochia.

Cu degetele tremurânde, a desfăcut fermoarul husei. Oh, Doamne! Petele de fructe de pădure erau încă vizibile. Cel puţin acolo unde fusese ruptă arăta... ceva mai bine, dar tot părea că fusese

aruncată la coşul de gunoi.

Telefonul i-a sunat din nou şi a apăsat butonul difuzorului în timp ce se străduia să se îmbrace.

-Da?

- Frankie, trebuie să vii aici. Tata şi tatăl lui Chip se bat în faţa altarului.

- Se bat cu pumnii sau corp la corp?

- Ha! Ţipă unul la altul că odrasla celuilalt este nemernică şi egoistă.

Frankie a auzit ţipete pe fundal.

- Ce fac cavalerii de onoare?

- Aţâţă spiritele. Majoritatea sunt de părere că tata ¡1 poate învinge pe domnul Randolph, pentru că a acumulat atâta furie în ultimii ani.

- Uf! Cobor în două minute. între timp, pune-o pe organizatoarea nunţii să facă şi ea ceva, orice.

- Grăbeşte-te!

Frankie a închis telefonul şi s-a uitat îngrozită în oglindă. Obrazul stâng îi era acoperit de sânge, uscat doar parţial. Părul aranjat cu grijă abia se mai ţinea în ultimele agrafe care ii mai rămăseseră. O crenguţă i se prinsese cumva în păr. Iar rochia?

Rochia era mai curată, dar tot sfâşiată. Oare rochiile de domnişoare de onoare puteau avea aspect uzat? Pru avea s-o ucidă cu siguranţă.

Cineva a ciocănit la uşă, iar Frankie s-a împiedicat de poalele rochiei în graba de a deschide.

- Ce naiba vrei?

Aiden stătea acolo într-un frac enervant de curat şi perfect croit Fără sânge sau vânătăi pe faţă. Doar o urmă de zâmbet şi o husă de haine atârnată pe umăr.

— M-am gândit că s-ar putea să ai nevoie de asta, a spus el, dându-i husa.

- De parcă ai putea să-mi dai ceva pe care să-

l accept în momentul ăsta, s-a răstit Frankie.

O durea capul şi inima.

Văzând că nu face nicio mişcare, Aiden s-a întins şi a desfăcut fermoarul husei.

Era rochia ei de domnişoară de onoare. Sau cel puţin o copie perfectă.

— Cum naiba...

Chiar vrei sA ştii cum nm «MI vrei SA îmbraci? a intivhu el

- SA mA îmbine.

l-i naiba ni furia şi ruşinea» Irvbuia sA işi mulţu. meascA prieten« cen mai bun*. Fmnlde s-n dezbrăcat r|<t nx’hie, făcând-ogrilmndA |M‘ jos.

Aiden şi-a pienlut zâmbetul arogant, mulţumin- du-se să o privească lung.

- De parcă n-ai mai văzut mii de sâni până acum, a mormăit ea. punându-şi rochia cea nouă.

A susţinut-o când s-a clătinat şi i-a închis fermoarul la spate.

— Perfect, a spus el.

— Cum de mi-ai ştiut mărimea?

- Ai uitat că mâinile mele ţi-au mângâiat corpul?

- Asta a fost acum optsprezece ore. Cum ai ficut să-ţi fie adusă aici atât de repede o rochie pe mănmea mea?

— N-ar fi mai bine să ne ocupăm de urmele de sânge şi de păr în loc să ne întrebăm cum am făcut? a sugerat el.

- Cum te-ai îmbrăcat atât de repede? Chip e gata? Oh, Doamne! Sper că nu l-ai lăsat singur.

Aiden a împins-o în baie şi a umezit un prosop.

- De ce sunt întotdeauna prosoapele de la hotel albe? a întrebat Frankie, strâmbându-se în timp ce el a început să-i cureţe faţa. Petele alea nu ies.

- întotdeauna baţi câmpii când eşti agitată?

- Agitată? Nu sunt agitată. Sunt tare ca o stâncă. Nu a fost cât pe ce să mor sau să fac o comoţie cerebrală ori să stric ziua perfectă a prietenei mele cele mai bune.

- Şşt...

Aiden i-a frecat uşor tâmpla cu prosopul.

- Nu e cazul să te porţi cu mănuşi. Trebuie să coborâm şi să-i *împiedicăm pe Win* şi pe R.L să se omoare. Mai aveau puţin şi se luau la bătaie când a sunat Pru.

_ Am avut grijă de asta.

- Tot timpul ai grijă de tot, nu-i aşa?

- Aş face-o dacă m-ai lăsa.

- Puteai să-mi spui. Că ştiai cine l-a răpit. Că aveai un plan-

- N-am vrut să te implic în afacerile familiei Kil- boum. Sunt complicate şi urâte şi încerc să te impresionez. Cât de atrăgător ţi-aş fi părut dacă ţi-aş fi spus că fratele meu vitreg a pus la cale toată treaba asta pentru a se asigura că voi vota numirea noului director financiar?

- Onestitatea mi se pare mult mai atrăgătoare decât o persoană care nu greşeşte niciodată, Aiden, a spus ea şi s-a întors să se uite în oglindă.

Aiden se străduise să o cureţe cât putuse de bine, astfel încât să nu mai semene cu o victimă a unui accident rutier.

— Oh, părul meu!

— Lasă-l desfăcut, a zis el şi i-a tras o agrafă din păr înainte ca ea să se poată opune. Nu încerca să-l îmblânzeşti.

Privirile li s-au întâlnit în oglindă. Era încă furioasă. Dar ceva mai puţin furioasă. Probabil că de vină erau fero- monii pe care îi emana el. Feromoni bogaţi şi sexy.

- Am face bine să coborâm, a spus ea, înşfăcând un deodorant şi luciul de buze şi îndesându-le în poşetă. Pot să termin în lift.

A luat-o la fugă spre uşă, dar s-a oprit brusc şi s-a întors din drum.

- încălţările!

Aiden a ridicat o mână în care ţinea sandalele ei.

Capitolul 21

Nunta a fost. în ciuda evenimentelor care au precedat-o. perfectă.

E adevărat, asta după ce tatăl lui Pruitt, R.L., a încercat sâ-l pocnească pe Chip când a condus-o pe fiica sa în faţa altarului. Dar, făcând abstracţie de acest lucru, Aiden a fost de părere că totul mersese destul de bine.

Pruitt strălucea în rochia ei şi nici măcar nu părea sa o deranjeze faptul că Chip purta un plasture pe ochi. Avea o zgârietură pe comee, potrivit spuselor doctorului Erbman, un oftalmolog care se număra printre invitaţii la nuntă. Cuplul şi-a spus jurămintele şi le-a pecetluit cu sărutul obligatoriu. Se părea că toate greşelile fuseseră iertate şi toată lumea era gata să se bucure de petrecere. Toţi în afară de Franchesca.

Nu era nici urmă de iertare în ochii aceia albaştri-verzui. Aiden o urmărise pe toată durata ceremoniei, încercând să înţeleagă ce anume avea Franchesca Baranski de îi atrăgea atenţia ca o mână care i se încleşta în jurul gâtului. Nu era idealul lui de frumuseţe. Nu era rafinată. Şi cu siguranţă nu era obişnuită cu înalta societate.

Avusese întotdeauna grijă ca femeile cu care ieşea să aibă toate aceste calităţi. Lucrurile erau astfel mai uşoare, lipsite de complicaţii.

Nimic nu era simplu când era vorba despre Frankie. Şi îi dispreţuia averea, un alt lucru cu care Aiden nu era obişnuit.

Tânjea însă să o atingă din nou. La Oistins îşi tes-

< reciproc reacţiile. îşi forţase norocul pe plaja de la 18 Dar acum 05 3Vea răspunsul’ nici nu gândea g0C nunţe la urmărire. Dorea să o simtă sub el, goală şi ITorându-l. Dorea să-şi înfigă mâna în buclele acelea şi ’mp nună în genunchi. Era ceva periculos în dorinţele sale.

să o posede, să o domine. *

porea ca ea să complice lucrurile pană la extrem.

A urmărit-o pe tot parcursul ceremoniei. în timp ce celelalte domnişoare de onoare păreau plictisite sau exeisau poziţia perfectă pentru fotograf, Frankie a vărsat lacrimi de bucurie sinceră pentru prietenii ei şi pentru angajamentul pe care şi-l luau. Era o romantică, iar el ştia că ar fi stricat asta dacă o atingea. Dacă o făcea să spună da. El nu era făcut pentru dragoste sau poveşti romantice. Era un învingător înnăscut.

Chiar şi cu urmele de sânge, cu vânătăi şi fără machiaj, Franchesca era un premiu demn de câştigat. Le eclipsa pe toate celelalte, care pozau ca nişte manechine. Acelaşi păr, acelaşi machiaj, aceleaşi aspiraţii.

Avea s-o cucerească, a decis Aiden, din motive pur egoiste. Nu era ce căuta el. Nu-şi avea locul în viaţa lui. însă o dorea oricum. Intenţiona s-o aibă chiar dacă ar fi însemnat să o distrugă.

I-a surprins privirea în timpul jurămintelor, iar fericirea molcomă din ochii ei s-a transformat în răceală. Nu, ea nu-l iertase. Nici nu ar fi trebuit. Dacă însă ranchiuna pe care i-o purta urma să o ţină departe de patul lui, Aiden era dispus să se umilească pentru a înlătura obstacolul.

Au petrecut restul ceremoniei fixându-se reciproc cu privirea. S-a concentrat atât de mult

asupra ei, încât nu a mai văzut pe nimeni în afara lui Frankie, a părului ei răsfirat în bătaia vântului, a rochiei care îi scotea în evidenţă curbele de parcă ar fi fost protagonista unui afiş publicitar.

— încetează, i-a şoptit ea.

El a zâmbit răutăcios. Da, avea să fie o cucerire mai mult decât satisfăcătoare.

Când mirele şi mireasa s-au luat de mână şi au strjj. bătut culoarul bisericii în undele celor prezenţi, Aiden a simţit o nerăbdare crescândă.

A|)oi a atins-o. Frankie şi-a strecurat un braţ ţeapăn pe sub al lui.

A băgat mâna în buzunarul sacoului şi a scos o batistă, pe căra i-a întins-o. Ea a pnvit-o încruntată.

— Ai îmbibat-o în cloroform? a şuierat ea.

Râsul lui i-a suiprins pe amândoi şi a atras pnvmle invitaţilor la ceremonie.

— Eşti unică, Franchesca.

- Uf! Hai să terminăm odată cu asta, rahat ambu-lanţ ce eşti, a mormăit ea. . ... .

- Zâmbeşte frumos în faţa camerelor, iubito, i-a spus el când au pornit pe culoar. .

- Ce-ar fi dacă ţi-aş sparge nasul la fel ca fratelui tău? i-a propus ea cu inocenţă, zâmbmdu-i radioasă de parcă ar fi fost cel mai fascinant bărbat de pe p ma .

— Frate vitreg. Şi, dacă asta te face să mă ierţi, nasul meu îţi aparţine.

— Nu mă tenta.

Au zâmbit şi au salutat din cap păşind pe covorul alb, iar Aiden i-a prins mâna cu cea rămasă liberă. Un fotograf a ţâşnit în faţa lor, iar Aiden i-a strâns mâna pană când Frankie a afişat un zâmbet forţat. Au rânjit unul la altul, mâna lui strivind-o pe a ei, iar unghiile ei înfigându-se în încheietura lui.

Nu dorise niciodată o femeie atât de mult în cei patruzeci de ani de viaţă. Nid măcar pe voluptuoasa şi inaccesibila Natalia, pe vremea când era un adolescent virgin de cincisprezece ani la o şcoală privată. Cu doi ani mai mare, Natalia nu rămăsese inaccesibilă, iar Aiden nu rămăsese virgin.

Frankie era însă suficient de încăpăţânată încât să refuze din principiu ceea ce amândoi îşi doreau atât de mult El nu putea accepta aşa ceva. Era un Kilboum, iar cei din familia lui făceau orice era necesar pentru a obţine

își doreau prin orice mijloace, după cum o demon- a**.^va nechibzuită a fratelui său vitreg.

Aiden i-a dat dn,mul lu' Frankie fără tragere de â când Pru a strâns-o în brațe.

,n' Cele două s-au îmbrățișat legănându-se dintr-o rte în alta, iar lacrimile au revenit.

Aiden l-a bătut pe Chip pe umăr.

_ Ai făcut-o și pe asta.

- Datorită ție și lui Frankie, a spus Chip, pipăin-3u-șî plasturele de pe ochi. Deci ai de gând să-l omori pe ElM? ,

— Am niște planun pentru el, a spus Aiden pe un ton enigmatic.

Era obișnuit cu manipulările celor din familia sa până la un punct, dar Elliot depășise măsura și nu mai era cale de întoarcere.

- Ce voia de la tine? a întrebat Chip.

- Un vot.

— Chestii de familie, nu? a întrebat Chip, ridicând din umeri binevoitor.

- îmi pare rău că te-a târât în chestia asta. Fii sigur că va plăti.

— Nu mă îndoiam, Kilboum. Acum, hai să petrecem. Chip a smuls-o pe Pruitt din brațele lui Frankie și a învârtit-o în loc.

— Doamnă Randolph!

— Domnule Randolph, i-a răspuns ea. Acum spune-mi tot ce s-a întâmplat.

Davenport a apărut cu Margeaux lipită de el. Ea s-a apropiat cu mișcări provocatoare de Aiden și i-a zâmbit cu subînțeles.

— Ce-ai zice de o partidă de sex cu o domnișoară de onoare înainte de cocktail?

Aiden s-a încruntat și s-a aplecat spre ea.

- Ce s-a întâmplat cu sprânceana ta?

« s >

— Clina aia grasă şi sărăntoacă de f*ran ,n s a aliat cu personalul de serviciu şi mi au soiul*'0 <11 iear' •8 mârâit Margeaux.

- Hei. Marge. . cu o farfurie Frankie şi-a finit apariţia nonşala cu aperitive în mână. locul unde

- Ai ceva chiar aici, a spus şi a ar pU pă că|ea îi fusese trasată pe frunte sprânceana < pe nimeni.

~ De ce nu te duci să freci toaleta cuiva? s-a răstit Margeaux.

— De fapt, mă ocup de catering, deci ar trebui să-mi spui să aduc o farfurie cu mâncare. Dar înţeleg cum de le-ai confundat, având în vedere că eşti *o idioată egoistă şi* alintată.

— Doamnelor, a spus Davenport pe un ton jovial, petrecându-şi câte un braţ de după gâtul celor două domnişoare de onoare. Nu putem să ne avem bine cu toţii?

— Sigur, de îndată ce o expediază cineva peste zid în Mexic, unde e locul ei, a răbufnit Maigeaux.

— Familia mea are origini libaneze şi italiene, idioato.

— Nu-mi pasă. Tu şi neamurile tale îmi împăturiţi rufele şi gătiţi pentru mine.

— Margeaux, de ce nu ne *faci* tuturor o favoare şi nu te dud să ţi-o tragi cu vreun biet fraier care nu ştie încă ce scorpie ticăloasă eşti? a spus Aiden scurt.

Frankie şi Maigeaux s-au holbat la el cu gura căscată.

- N-o mai *insulta pe Franchesca, dacă nu vrei să* suporţi *consecinţele.*

— *Hai, păpuşă. Hai* să-ţi luăm o băutură şi nişte aperitive pe care să le poţi vomita mai târziu, a spus Davenport, luând-o pe Margeaux de lângă Frankie.

- Nu am nevoie să mă aperi, i-a amintit Frankie.

- *Iar eu* nu vreau să fii tratată ca un nimic.

- Mă descurc şi singură.

_ Ani constatat. Apropo, frumoasă treaba cu sprân- a o să arate veşnic surprinsă în toate fotografiile.

IV3U Buzele pline ale lui Frankie au schiţat un zâmbet

_ N-a fost ideca mea. Aş vrea eu să fi fost.

Cressida şi Taffany li s-au alăturat. Cressida a pocnit din degete spre un chelner care ducea o tavă ai băuturi.

__ poţi să laşi astea aici, a spus ea. luându-i tava.

pielea lui Taffany avea o nuanţă şocantă de fucsia. A întins mâna după un pahar şi a făcut o grimasă când rochia i $-a frecat de pielea iritată.

- Ce-ai păţit? a intrebat-o Frankie.

- Am adormit la soare azi după-masă, după ce am plecat de la spa, a spus Taffany, încercând să-şi ducă băutura la buze fără să i se întindă pielea.

- De fapt, a căzut lată, a spus Ford, aplecându-se peste umărul lui Taffany şi luând un pahar cu băutură.

îşi slăbise deja nodul de la cravată şi îşi pusese o pereche de ochelari Ray-Ban.

- Să înceapă petrecerea!

- De acord, a declarat Cressida cu vehemenţă.

— Uuuuu, a spus Taffany cea arsă de soare fără să se mişte.

Digby a trecut pe lângă ei mormăind la telefon cuvinte precum „să nu ratăm IPO-ul ăsta” şi „acţiuni cu regim special".

- Hai să vorbim, i-a spus Aiden lui Frankie.

A fost plăcut surprins când ea l-a lăsat să o conducă, cu mâna pe spate, spre un loc mai liniştit.

Se lăsa noaptea. Apusul crea un tablou spectaculos în nuanţe de roz şi roşu pe cer şi pe ocean. în spatele lor, trupa se încălzea cu o melodie veche.

— Ai vrut să vorbeşti, aşa că vorbeşte, a spus Frankie, încrucişându-şi braţele la piept.

Mişcarea a făcut ca sânii aproape să i se reverse din rochie.

— Aş vrea să-ţi explic ce s-a întâmplat.

— Mie sau sânilor mei? a întrebat Frankie.

Fără tragere de inimă, Aiden şi-a ridicat privirea spre faţa ei. Frankie afişa un zâmbet superior, în timp ce pârul i se revărsa peste un umăr şi buclele îi fluturau în vânt.

- $i tie, şi lor, dacă mă laşi.

Ea a făcut un gest larg şi batjocoritor cu mana.

— Ai cuvântul. Vorbeşte. .

— Familia mea nu este una normală, a început el, iar Frankie şi-a dat ochii peste cap, dar nu l-a întrerupt. Nu cerem lucrurile pe care le vrem. Le luăm singuri. Manipulăm şi uneltim până când obţinem ce ne donm sau pana când ne pierdem interesul. , .

- Parcă încercai să mă seduci, nu? a glumit Frankie.

- încerc să fiu sincer. Şi am senzaţia că onestitatea
mă va ajuta mai mult decât dacă aş prezenta şi
aţia în culori sclipitoare. . . .

- Deci sunteţi toţi nişte idioţi egoişti şi manipu
latori. Am înţeles. De ce l-a răpit fratele tău cel
egoist şi manipulator pe Chip? ....

— Elliot este fratele meu vitreg. De ani buni încearcă să-i demonstreze tatălui nostru că e mai bun decât mine.

în ciuda diferenţei de vârstă de zece ani dintre ei, Elliot se străduise de mic copil să ţină pasul cu Aiden.

- Dumnezeu ştie de ce eu sunt preferatul tatei. Dar Elliot încearcă în mod constant să mă depăşească, să mă submineze, să-şi dovedească valoarea.

— Aha. Şi cum l-ar ajuta răpirea prietenului

tău?

— Suntem cu toţii în consiliul de administraţie al Kilboum Holdings. Căutăm un nou CFO. O poziţie puternică şi profitabilă. Elliot vrea să votez pentru candidatul pe care îl susţine el. Candidatul lui... lasă de dorit. Şi i-am spus asta în repetate rânduri.

Era un mod amabil de a spune că Boris Donaldson era un idiot arogant, acuzat de hărţuire sexuală, care demisionase de la ultimul job bănuit fiind de nişte tranzacţii cu

informat« privilegiate. Aiden nu avea de rînd cS 11 apropie de afacerea familiei sale g d as€ 55

' l a rt P" >* ChiP«• forţeze mâna'
Aiden a dat din cap. dna •

_ Suni stupid, dar e o afacere complicată

— E stupid, dar nu e chiar atât Ho o ,. dent. Elliot are un motiv să dorească numi mP !?*' Evi' respectiv, indiferent dacă e un motiv pereon?!* 'ndlvl<!u,ui «nai. CFO la Kilboum Holdings. Asta E s Pr∘fesi' de bani, ca să nu mai vorbesc de prestau ogran,adă de spus în cadrul companiei Fie îl nh § , un cuvant fie e un tâ^ de genul omână ¿iire alta ' ** i"divid'

•Mden a dat din cap, mulţumit că Fnmkie a înţeles situaţia.

- Mi-am dat seama că Elliot era persoana din umbră când mi-ai spus numele companiei pe care era înregistrată camera. El crede că e o corporaţie secretă fictivă, dar eu ştiu tot ce se întâmplă în cadrul companiei. Sunt cu ochii pe el şi pe afacerile lui.

- Asta e partea care începe să mă enerveze. Ştiai unde e Chip şi cine l-a răpit şi probabil ai ghicit şi motivul. Cu toate astea, ai decis să îl lăsăm acolo şi să ne .regrupăm".

- Ţi-am spus că nu voiam să te implic.

- Aş fi putut să-ţi ţin haina în timp ce tu dădeai cu piciorul în uşă, îl pocneai pe fratele tău şi îl scoteai pe Chip din cameră.

Buzele lui au schiţat un zâmbet. Probabil că aşa prefera Frankie să rezolve problemele.

- Nu aşa reacţionează cei din familia Kilboum la ameninţări. . .

- Lasă-mă să ghicesc, a spus Frankie.1°™?^ uşor bărbia cu degetul. Te-ai întors la hotel, ai făcu săpături şi ai aflat de ce tipul ăsta, Boris, e atat e impo tant pentru fratele tău, astfel încât să poţi folosi asta împotriva lui.

Aiden a dat din nou din cap.

1,1 linii mari. încă n-ai hiat-o la fo«ă ţipând, a

ivin.ireat Aiden.

I rankiv a ridicat din umeri.

Nu ai dat cu piciorul în uşă şi nu l «‘ pocnit, dar cel Puţin erai dispus să treci h represalii. Ai fost insă dispus şi SîV I laşi pe prietenul meu în mâinile unui răpitor idiot mai multe ore decât era cazul. Dacă Elliot îi Acea ceva.

Aiden a clătinat din cap. „„ .

- Nu e stilul lui Elliot. Ai văzut cum rile. Chip a fost inchis într-o cameră şi ¡ s'a a n '

- Dar nu ştiai sigur asta, i-a amintit France. Oamenii o mai iau razna. . , .

- Chip a practicat diverse stilun e a după facultate. Cred că i-ar putea veni e bleme unui mucos idiot cum e Elliot. • ~

Frankie a făcut un pas mai aproape. nchcandu-ş. bărbia intr-un gest sfidător. .

- Fratele tău putea şi chiar a angajat™ să-i facă treburile murdare. Nu ar fi tre m P oamenii ăştia n-ar fi fost în stare săa rican bogat şi beat. Ai evaluat greşit s ,^a’ . . prietenul meu intr-o situaţie periculoasa, iar pe mine m-ai minţit. Nu aşa tratezi oamenii, Aiden.

Aiden s-a încruntat, cuvintele ei lovmd direct la

- N-are niciun rost să analizăm .ce-ar fi fost dacă". Am avut mcredere că Elliot nu avea să-i facă mciun rău Im Chip şi aşa a fost.

- Ai fost dispus să îţi asumi riscul.

— Am ajuns unde sunt astăzi doar urmându-mi instinctele.

— Mă faci să râd. Ai ajuns unde eşti astăzi pentru că tatăl tău ţi-a dat o funcţie şi un cont mare şi gras în bancă. Poate că ai muncit din greu de atunci. Poate

eşti bun la ceea ce faci. Dar în cazul ăsta ai dat-o în bară. Chip ar fi putut păţi ceva în timp ce tu şi fratele tău jucaţi şah cu

umane pe post de pioni. Nunta ar fi putut fi anulată " o mulţime de oameni ar fi putut avea de suferit.

? _ Par nu s-a întâmplat aşa, a subliniat Aiden din ce inlTniai frustrat.

Nu era obişnuit să fie tras de urechi de altcineva în afert de tatăl său.

- Ai dat dovadă de indiferenţă faţă de soarta altor persoane. Kilboum. E un defect de caracter destul de grav. Nu mă culc cu oameni care mă tratează pe mine sau pe oricine altcineva ca pe un nimic.

- Franchesca, a început el.

încercarea de a se apăra nu îl dusese nicăieri. Era momentul să schimbe tactica.

- îmi pare rău. Ai dreptate. Am fost nepăsător şi arogant, iar decizia mea ar fi putut afecta mai multe persoane.

- Hmm.

- Ce înseamnă asta?

— Aide, îmi spui că eşti maestru al manipulării şi apoi iţi ceri scuze ca un adevărat gentleman? Să fim serioşi. N-am picat acum din pom. Ştiu cât de departe ar merge un bărbat ca să se culce cu mine.

Nu îi plăcea în mod deosebit să i se atragă atenţia asupra tacticilor sale sau să fie nevoit să se gândească la alţi bărbaţi care avuseseră norocul să se culce cu ea.

- Ai vrut răspunsuri, ai vrut scuze. Şi nimic din toate astea nu e suficient pentru tine. Ce mai vrei de la mine, Franchesca? a întrebat el, încrucişându-şi braţele.

- Vreau să fii autentic. Nu te mai juca. Nu-mi spune poveşti. Fii sincer. Nu mai căuta strategii cu care să ajungi în patul meu.

S-a întors cu spatele şi a pornit înapoi spre locul unde se desfăşura petrecerea, dar s-a oprit.

— Oh, şi le datorezi scuze lui Chip şi lui Piu Ai grijă să fie din suflet.

Capitolul 22

i’rankie s-a întors la recepţie *hotărâtă să* dea *pe gât* o băutură bună şi tare. Era epuizată. Chip era în siguranţă, Pru era măritată, iar ea îl coborâse cu o treaptă sau două de pe piedestal pe marele şi puternicul *Aiden Kilboum. îşi* terminase treaba.

Urma să ia avionul spre casă în dimineaţa următoare. înapoi la viaţa ei obişnuită. Muncă, *şcoală,* mama ei cea nebună. Din punctul ei de vedere, nu avea *nicio* problemă dacă nu îl mai vedea *niciodată pe Aiden.*

— *Aici erai!*

Una dintre asistentele fotografei a apucat-o pe Fran- kie de mână exact când se întindea după un pahar cu ceva rece şi măcar un *strop de alcool.*

— *E timpul pentru portrete, a spus femeia pe* un ton vesel, târând-o *după ea.*

— Dar, dar *tequila!*

— *O să-ţi aduc un ospătar sexy* care să-ţi dea tequila cu linguriţa dacă *mergi mai repede, a spus femeia printre dinţi.*

- *Nu trebuie să-ţi fie frică de mireasă. Nu e* periculoasă, a spus *Franlde, grăbind pasul.*

- *Nu ea e problema, ci* urmaşa lui Annie Leibo-

f^aT un – -P direcţia

dintrP^1Pd“mante mâtaSe de *era* unul

Tnmitc-mi o*P*l"n,l Ala. a şuierat Frankie în " femei" o împingea spre fotografii limF ‘v n sPUS fotografa şi a îndreptat un deget acuza Machiaj!

tor,n , -n farmec, o angajată a hotelului cu o paletă de C feluri şi alifii a apănit în faţa lui Frankie şi a inrp- apli«* tot felul de cheSli‘ fată

I*1’ ţui a zis iar fotografa şi a arătat spre Aiden care intrase, ţinând în mână un pahar cu tărie. Ai părul

UXm hîng în °Pinia mea_Trebuie mai tăiem din el

- Sau mă accepţi aşa cum sunt, a sugerat el calm, indreptându-şi privirea spre Frankie.

- Bah! a râs fotografa. Foarte bine. Stai acolo şi ia-ţi un aer serios. Perfect, a spus ea, văzând că el nici nu s-a clintit.

A arătat din nou spre Frankie şi a poruncit:

- Tu. Du-te acolo.

- Unde e tequila mea? i-a şoptit Frankie asistentei.

- împărţim băutura mea, s-a oferit Aiden, ridicând paharul.

Nu putea să îndure toată situaţia fără alcool. A luat o înghiţitură şi a făcut ochii mari când a simţit pe gât arsura uşoară.

- Whisky? a întrebat luând încă o înghiţitură.

0 echipă de asistenţi şi-a făcut apariţia şi a împins-o spre Aiden, poziţionându-i pentru fotografie.

Aiden a dat din cap. Mâna lui i-a atins uşor talia, degetele încolăcindu-i-se în jurul şoldului.

Unul dintre asistenţi i-a smuls paharul din

mână, iar Frankie i-a aruncat o privire furioasă.

- Probabil că până acum am băut numai mărci proaste.

— O să-ţi dau o ladă, i-a promis Aiden.

Frankie s-a uitat urât la el.

11 o M
(»HI

- Nu începe, Aide.

I nul dintre asistenţi în hiat mâna şi i-a pus-o p. pieptul lui.

Hei! a exclamat Frankie.

Nu-i plăcea sa fie aranjată ea o pAP’'**

Bărbie. Mai ales când Ken al ei era Aiden.

— Perfect! Nu vfl mişcaţi!

Htografa a început să se mişte rapdîn jurul |or tăcând instantanee şi orbindu-i pe amândoi ai lumma bliţului.

— Nu vă mai uitaţi la mine. Uitaţi-vă unul la altul.

Frankie nu a urmat indicaţia suficient e răpi , iar Aiden i-a ridicat bărbia pentru a-i întâlni privirea.

- Aşa da! Acum mai stăm de vorbă, a strigat foto- grafa. Vreau şi mai mult.

— Te doresc, a informat-o Aiden în şoap

Frankie a încercat să se retragă, dar el nu a lăsat-o. A ţinut-o pe loc cu mâinile sale mari şi pricepute.

- Ai vrut sinceritate. Nu vrei să ne jucăm. Te-am ascultat. Te vreau în patul meu, Franchesca. Vreau să ne vedem când ne întoarcem acasă.

- Dumnezeule! Câtă patimă pe voi doi! a strigat fotografa.

— Te doresc şi ştim amândoi că dorinţa e reciproca, a insistat el.

Frankie a tremurat gândindu-se la degetele lui iscoditoare pe sub masă la cina din seara precedentă.

- A ceda fiecărei pofte a trupului e o idee stupidă, a răspuns ea.

11 o M
(»HI

- Poftă. Ce cuvânt perfect pentru asta.

A ridicat mâna şi i-a dat laoparte părul de pe faţă.

- Oh, da! Am un orgasm aici, a strigat fotografa. Mult mai bine decât Ţâţe False Arsă de Soare şi domnul Robot.

-Tocmai Hm spus că nu mă culc cn Hn lează r,pi care fra- oamenii ca pe un nimic.

- Atunci mi-am schimbat obiceiurile

Frankie i-a aruncat o privim din gură" spunea „taci naibii

- Voi fi oricum vrei tu să fiu.

- Aiden! Asta nu înseamnă că tot te joci cu mine?

- încerc să fiu sincer cu tine.

- Atunci încearcă aşa, a sugerat ea. „Frankie, îmi place de tine. Mult de tot. Vreau să mă culc cu tine şi promit că o să merite efortul.”

- Vreau mai mult decât să mă culc cu tine, a recunoscut el.

Frankie a clătinat din cap.

- Ştiu ce faci. Te joci cu femeile de parcă ar fi jucării până când apare cineva mai nou şi mai strălucitor.

— Nu sunt adeptul relaţiilor pe termen lung, a încuviinţat Aiden. Dar nu o să mă joc cu tine. O să fiu bun cu tine.

— Cât va dura pasiunea, a replicat ea. Nu mă interesează să fiu jucăria cuiva. Şi, oricum, ce te face să crezi că mi-aş dori o relaţie cu tine?

— Atunci petrece seara asta cu mine.

— Doar seara asta?

- Vreau să fii a mea în seara asta. Toată noaptea. Apoi hotărăşti.

— Dumnezeule, Kilboum. Vrei să mă culc cu tine şi apoi să decid dacă vreau să fiu jucăria ta?

Părea îndurerat.

— îţi dau orice vrei.

— Am veşti pentru tine. Pe mine nu mă cumperi, idiotule. Mă câştigi.

Obturatorul camerei făcea clic întruna.

— Ce-ar fi să-i pui piciorul peste coapsa ta, i-a sugerat fotografa lui Aiden.

- Cred că am terminat, a spus Frankie, smulgân- du-se din braţele lui.

Avea nevoie de tequila să-şi ostoi«-^ sângele ii fierbea. De fiecare dat» ^fne w s|^a' nu se putea gândi la altceva decât la cmu , , , aibâ încredere în el. Avea nişte stand« Taffany. în călduri ca Margeaux. Şi nu era n i doar Ştia exact în ce s-ar fi băgat şi n-ar patul lui Aiden.

Petrecerea s-a mutat pe terasa pietruită, unde erau senate cina şi alte băuturi. Frankie a constatat că Pru părea puţin şocată după ce auzise de la Chip relatarea evenimentelor recente. Acum era însă o Stockton-Randolph. Aparenţele trebuiau păstrate.

Totuşi, Frankie o urmărea îndeaproape pentru a depista orice indiciu al unei migrene sau al unui eventual atac de panică uşor. în timp ce ea o urmărea pe Pru, Aiden o urmărea pe ea.

Ea îl evita. Dar nu era uşor. A venit şi momentul fotografiei de grup. Al dansului miresei. Şi nu putea să-l ignore complet acum, când urma să ţină un toast în cinstea mirilor.

.Aiden s-a ridicat de pe scaunul din dreapta lui Chip, cu microfonul în mână. Masa lungă era acoperită cu o faţă de masă de culoarea fildeşului şi cu flori crem care costaseră mii de dolari. Şiraguri de cristale aurii şi argintii atârnau de pe masă până la podea. Frankie aproape că se aştepta ca însuşi Gatsby să îşi facă apariţia cu o cupă de şampanie în mână.

Iar Aiden Kilboum, într-un frac la comandă, arăta de parcă ar fi făcut asta toată viaţa.

Nu a trebuit să ceară mulţimii să facă linişte. Când a deschisgura, toată lumea a ascultat.

Frankie a încercat să nu se uite la el, dar era ca şi „,m mi sp““ unu* el7 de şcoală Primară să nu se uite SJrf la soare în timpul une! eclipse. îşi dorea şi mai mult sjofecă-

- Eu Şl Chip ne-am cunoscut pe terenul de polo acum ceva ani, când poneiul meu cam agresiv a încercat <3 îl muşte de umăr, a început Aiden pe un ton cald A fost desnil de înţelegător în privinţa a^, aşa cum este în toate privinţele. Eu, în schimb, semăn mai mult cu poneiul meu

Mulţimea a chicotit, iar Frankie şi-a dat ochii peste

vap A .

- Cu toate astea, ne-am împrietenit. Am crezut că influenţa mea o să-l întărească. O să-l facă mai agresiv, ca să ne potrivim mai bine. Lucrurile nu au stat însă aşa. în ciuda eforturilor mele, Chip a rămas bun la suflet şi prietenos. Şi m-a mai îmblânzit şi pe mine puţin. Chip mi-a amintit că viaţa înseamnă mai mult decât să cucereşti lumea. înseamnă să trăieşti şi să iubeşti. Iar el şi Pruitt sunt un exemplu grăitor.

Chip i-a zâmbit larg lui Aiden.

Ticălos stupid şi elocvent! Nici măcar nu avea notiţe.

— Nu vreau să spun cu asta că tu şi Pruitt m-aţi făcut să mă răzgândesc în privinţa căsătoriei, dar recunosc că faceţi ca dragostea să pară mai atrăgătoare. Nu am avut niciodată pe cineva care să mă susţină aşa cum te susţine Pruitt pe tine. Mă rog, cu excepţia ta, Chip, dar tu eşti deja luat.

Mulţimea a râs cu poftă.

- Sunt onorat sâ fiu astăzi susţinătorul amându- rora- Şi, pentru prima dată în viaţă, îmi fac griji că poate am ratat ceva.

Toate femeile de pe terasă au suspinat. A fost

un oftat asemenea zgomotului scos de un stol de păsări care *Şi ia zbonil în acelaşi timp.

- Pentru Chip şi Pniitt. Vă doresc toată fericirea j*. care o puteţi a\ra trtind şi iubind, a spus Aiden, ridicând paharul de şampanie.

- Pentru Chip şi Pniitt. au repetat oaspeţii.

Şobolan nenorocit şi sexy! Nimeni n-ar fi ghicit că doar ai câteva ore în urmă acelaşi om permisese ca aşa- zisul cel mai bun prieten al său să fie folosit ca momeală. Aiden a venit spre ea cu microfonul în mană. S-a aplecat deasupra ei, buzele lui atingându-i urechea-

— Nu te mai uita chiorâş la mine, iu ito. sa stnci pozele.

I-a întins microfonul, i-a făcut cu ochiul şi s-a mtors la locul lui.

Frankié l-a blestemat. Pulsul îi bătea ca un ciocan pneumatic. O simplă atingere uşoară a buzelor lut pe lobul urechii, iar ea era gata să-i dea pantalonii jos pe su mas şi sâ-i prindă penisul cu ambele mâini.

Cum ar fi putut să ţină un discurs când partea de jos a corpului îi palpita ca un vulcan pe cale sa erup emana feromoni, drogurile naturii.

Recunoscătoare pentru adăpostul pe care i-l ofe- rea masa şi rochia lungă, Frankié s-a ridicat şi a rămas cu picioarele strâns încrucişate. Şi-a dres glasul şt s-a concentrat asupra chipului drăguţ al lui Pru.

- Am doi fraţi gălăgioşi şi nesuferiţi acasă. Toată copilăria mi-am dorit o soră. Cineva care să echilibreze balanţa. Cineva care să nu lase capacul de la toaletă ridicat.

Mulţimea a chicotit. *Decişi ea putea fi amuzantă.*

- Nu mi-am văzut îndeplinită dorinţa decât atunci când m-am mutat la cămin în primul an de facultate. Am intrat în noua mea cameră, cărând după mine toate lucrurile necesare unei proaspete

studente, printre care pufule- ţii cu brânză şi placa de întins părul, în timp ce fraţii mei se dondăneau care dintre ei ducea mai multe lucruri. Şi acolo am găsit-o *pe* ea.

Frankié i-a zâmbit lui Pru, care deja plângea.

_ Sora mea. Le-a spus frati/or mei să nu v ma; •
. d „x-^â să ne comande o *pizza.* *Una* bună, nu oZ,”
ceapă şi anşoa. dacă-mi amintesc bine Ne am în
penoada examenelor pa n iale
” Nietii Ş> mahmurelile, şi dm nou cu băieţii n im««'
şă schiez. Eu am învă(at-o să le arate d«!?,"1'3 metrii
l°r trecerea Pietoni. taxi-

Pru a râs şi s-a şters la ochi.

- Dar pentnj mine cel mai frumos ™ rvlapa
noastră, a făcut o pauză pentru a / °ment din dtne
Aiden, este faptul că sunt astăzi airi ° privire fericiţi.
Când iubeşti pe ri"«a, când de
de acea persoană, nimic nu este mai imLP ^ cn adevărat
decât să o vezi fericită. Şi, astăzi ara, nu aş putea fi
mai fericită sa» m * * ** regăsit unul pe celălalt, v-aţi
câştigat feri mandrl V-ap'
« viitorul ca o ec^

- Sănătate, a repetat mulţimea, iar aerul a
răsunat de clinchetul celor mai bune pahare de
cristal pe care Bar- bados le putea oferi.

... . ..i jn dans. Frankie dansa şi
Aiden a pnns-o ¡x* nngul^d . .
râdea ai Chip când a apărut cu Pru h|”t. < <

- Facem schimb de partenere? a pn-P^

- la-ti mâinile de pe sofa ^me\^K, ."X7sore nai Chip, intinzând mâna spre Pru 5^1 ,ra8^1'

- Aici erai, piratule!

Frankie a dai sâ .se indepârteze, dar A.den - a mhns mâna, provocând-o sâ accepte. *Foarte ine. fată unui dans. Un dans. Asta nu însemna că avea să ajungă în pat cu el şi să-i permită să facă lucrun magice cu trupul ei gol.* . .

- îmi pare rău că am stricat pozele, i-a spus Chip Iui Pru.

- Totul a fost perfect, a spus ea, clătinând din cap. Gândeşte-te la povestea pe care o vom avea de spus nepoţilor noştri într-o zi, a continuat Pru. Mă bucur că n-ai păţit nimic.

- Trebuie să *le* mulţumesc lui Frankie şi Aiden pen tru asta.

-Hm!

Frankie şi-a dres glasul, săgetându-l cu privirea pe Aiden.

- Mai mult Franchescăi, a recunoscut el. De

fapt, mă tem că pe mine trebuie să dai vina, nu să-mi mulţumeşti. Din vina mea Elliot l-a răpit pe Chip.

rit în mijlocul dansului şi l-a împuns pe %^nil impecabil-
Aide>" „ | sâ plătească[8] pentru asta.
'ÎXainioogrijă.apmmisAide".

" ht din cap şi s-a topit dm nou în braţele lui pru [3] «

Chip- . sta i. Asta e tot? a ripostat Frankie, zbă- " " ţn ¿ra ţeie lui Aiden. Din cauza lui mirele a fost rindu*5* nu ajungă la nuntă, iar tu nu ai nimic
rănit, era
-a(tespus?
|'.a privit pe Chip în ochiul cel bun.

_ Aiden se va ocupa de ce trebuie să se ocupe.

- Unde e fata care m-a făcut să-mi cer iertare în genunchi după ce am mâncat ultimul cannoli în primul an de facultate?

- Erau nişte cannoli nemaipomeniţi! Mi se topeau în gură, a protestat Pru.

- Ştiu! îi făcuse tata!

- Păi ai spus că pot să mănânc câţi vreau şi eram la ciclu. Şi voiam să-l mănânc pe ultimul.

- Trei zile. Pentru cannoli. Din cauza ta soţul ei a fost răpit, iar ea zice: „Oh, e în regulă.” Viaţa nu e corectă, l-a informat Frankie pe Aiden.

- Taci şi dansează cu bărbatul ăsta chipeş în timp ce eu mă prostesc cu soţul meu pirat, a spus Pru, făcându-le semn să ia distanţă.

- Ar trebui s-o asculţi pe prietena ta, a spus Aiden cu o voce joasă.

Frankie şi-a dat capul pe spate să se uite la el şi Ş1'a regretat decizia. De ce? DE CE

trebuia să fie atât de os? Pometţii lui erau sculptaţi cu grijă, de parcă o upă de îngeri ar fi calculat proporţiile exacte. Barba lui pe ect aranjată, dându-i un aer rafinat. Iar părul său el id■ Simţea impulsul de a- şi vâri mâinile în e a’ apuca strâns în timp ce i-ar fi împins faţa între...

IXJ naaaaiba!

Nu era cu nimic mai presus

geaux! De ce îl dorea? Dumnezeule, era oare atât de dispe- rată, încât s-ar fi culcat cu un bărbat doar pentru că era sexy? ,

De parcă i-ar fi citit gândurile. A

spre un colţ al ringului de dans ş. a ’ Am făcut

— Nu sunt o persoană rea, r

greşeli, dar nu sunt un ticălos fflri¡■n»’’.

— Te-ai fi simţit prost măcar p

le-ar fi stricat nunta? „ a fâcut mai

— Sigur că da. $1 o să plăteasc pe

mult decât cu un nas spart. curantă

"d * ¿¿nTOlU i f'P""1 scop în viaţă din a o chinui, fusese crescuseră

mulţi pumni decât putea număra. lare^ sann, aceiaşi fraţi au vrut *şi se** g suficient de bun ţină la distanţă once individ care

pentru ea.

8°M. . MI ə ■ «»■ »• *

dacă nu era sigură că avea să supravieţuiască. Nu-i plăcea sentimentul.

- Am nevoie *de* aer, a spus ea şi a inspirat adânc, smulgându-se din strânsoarea lui.

Ceea ce îi trebuia era de fapt mai multă tequila. O sticlă întreagă. Şi un bilet de avion spre casă. Nu-şi mai permitea să se joace cu bogătaşi şi celebrităţi. Nu avea cum să scape nevătămată.

Aiden i-a dat drumul, dar ea a simţit greutatea acelei priviri fierbinţi aţintite asupra ei în timp ce cobora treptele şi se făcea nevăzută pe nisip. Luna strălucea peste apă, o altă bucată perfectă de paradis.

Ce naiba e în nenegul« cu mine? n ^ndu-sespre«««».   '"n«n»nm1 ea.

none *prin preajmd lw„n fân^pidon de*

care nu știa ea? Mai făcuse sex și altă dată. De multe ori. Îi plăcea. Dar era de ajuns o privire de-ale lui Aiden ca lenjeria să i se topească. *Rămâi supărată*, s-a sfătuit singură, mergând pe plajă. Era mai sigur. Poate că Pru era mai ier-

dar asta nu însemna că trebuia să fie şi ea la fel. iW trebuia să-şi păstreze mintea lim| x«de. l.-a simţit înainte de a-l vedea apărând din umbră. I tăiat respiraţia când l-a văzut înaintând spre ea.

- N-am alergat niciodată după nimeni, Franchesca. Lumina lunii se juca pe chipul lui perfect, umbrin-

du-i golurile de sub pometi. Avea mâinile în buzunare, înşelător de relaxat. Nu exista insă nicio îndoială că el era vânătorul, iar ea era prada. O altă provocare.

- De ce mă vrei, Aiden? Şi nu-mi spune prostii cum că sunt frumoasă şi specială. Ştiu deja că sunt, aşa cum ştiu şi că nu sunt genul tău. Aşa că întreabă-te de ce mă vrei pe mine şi nu pe vreo prinţesă din înalta societate care ar fi încântată să stea cu fundul în sus în patul tău.

- Tocmai de asta eşti tu aleasa şi nu Margeaux sau Cressida ori cum naiba o chema-o pe cealaltă. Vreau ca gura la deşteaptă şi răutăcioasă să îmi cuprindă penisul până îţi voi simţi fundul gâtului. Vreau să-mi aud numele rostit de gura ta când te voi face să ajungi la extaz odată cu mine. Vreau provocarea, vânătoarea. Trăiesc pentru asta. 0 să mă faci să

muncesc pentru asta, să te câştig. Iar eu o să te venerez pentru asta.

Frankie a răsuflat adânc şi s-a aplecat în faţă.

— Cel puţin ai fost sincer.

- Nu îţi ofer eternitatea. Asta nu e o opţiune. Pot insă să-ţi ofer momente plăcute de care să ne amintim amândoi.

— Să ne amintim cu plăcere sau în stilul „o să scuip Pe mormântul tău"? a glumit Frankie.

ux.YsaiRF

Aiden stătea în faţa ei, mişcându-se ca o năluci $i-a trecut degetele prin părul ei, iar atingerea a făcut-o $4 tremure.

— N-am de gând să mă *opresc* până nu-mi dai ce vreau. Trebuie să înţelegi asta. 0 să te scot din minţi, o sa te manipulez. Orice e nevoie. Nu o să mă îndrăgostesc, dar o să mă port frumos cu tine.

- Oh, am văzut cum fac afaceri cer din familia Kilboum, a ripostat Frankie.

Era extrem de aproape de ea. îi simţea mirosul, simţea căldura pe care o emana. Prezenţa lui înăbuşea zgomotul valurilor din spatele ei.

Aiden nu ştia, nu avea cum să ştie că utura un steag roşu în faţa unui taur furios. Nu era singurul *up* ceau provocările. Frankie ar fi putut pana că, dacă intre ei avea să fie ceva, putea şi ea să marcheze cateva puncte. Poate chiar să-l facă să se îndrăgostească puţin.

- Deci eu sunt de acord să fiu noua ta jucărie sclipitoare, iar tu îmi dai...

— Orice vrei.

- Şi ce obţii tu din toate astea?

— Pe tine.

Voia să râdă, să facă o glumă. Franchesca Baranski nu avea astfel de experienţe. Ea cunoştea ţipi simpatici în cafenele şi birouri, mergeau la piese de teatru şi prin baruri şi aveau partide de sex plăcute şi dinamice. Chestia *asta* se întâmpla doar în romanele citite şi răscitite din biblioteca ei. Miliardarul cucereşte o fată obişnuită.

Dumnezeule, spera cel puţin ca numărul orgasmelor din romane să devină realitate.

- O să te sărut, a spus el cu voce joasă şi răguşită. Frankie i-a pus o mână în piept.

— Nu cred. O să mă săruţi când o să spun eu că poţi să mă săruţi. Nu sunt genul de fată care se supune masculului alfa. Sunt o femeie care aplică principiul „loveşte-l la ouă şi *fâ-l* să-ţi dea ce vrei".

_ şi ce vrei?

. Să te îmblânzesc.

c nkie l'a luat prin surPrinc*ere- Lucnil ăsta a fost

t când gura ei a căutat-o pe a lui şi a pus stăpânire e'^en rămas nemişcat sub buzele ei, sub mâinile ei, I* ea‘ 0 fracţiune de secundă. Apoi fiara a ieşit din cuşcă. 1*?°^ mâinilor lui era exact ce îi trebuia. Când a tras-o Atl1?el ea a simţit căldura şi duritatea corpului lui.

' Nu era nimic delicat sau blând la el. Iar ea nici nu voia asta.

Voia să sară de pe acea culme colţuroasă a plăcerii care dansaseră. Voia să se lase pradă lupilor. Lupului, frtnţii lui Aiden i-au rănit buza, iar ea a scâncit. Şi-a croit astfel drum în gura ei, limba lui mişcându-se dintr-o parte în alta şi revendicând noi teritorii.

Frankie i-a dat sacoul laoparte, dorind ca între ei să fie cât mai puţine obstacole. Apoi mâinile ei au pipăit materialul subţire al cămăşii. I-a simţit bătăile ritmice ale inimii sub palma întinsă. A simţit un fior la gândul că era aproape la fel de înfierbântat ca ea.

Aiden şi-a înfipt o mână în părul ei, strângând pumnul şi trăgând cu putere. Durerea pe care a simţit-o ar fi trebuit să fie un avertisment să o ia mai uşor, să facă un pas înapoi, dar nu a făcut decât să-i intensifice dorinţa. Cu gura lipită de a ei, a scos un sunet răguşit, pe care ea l-a simţit în abdomen.

Sfârcurile ei implorau să fie eliberate, să fie mângâiate, gustate şi supte. Iar lenjeria îi era atât de umedă, încât nu avea cum să mai ia foc.

-Nu te juca cu mine, Franchesca, a spus Aiden, cu gura la un milimetru distanţă de a ei. Nu mă

tortura.

- Taci şi sărută-mă, Aiden.

— Spune-mi că te pot avea. Spune-mi că eşti a mea.

Capitolul 24

Aiden a deschis uşa camerei lui cu atâta forţa, încât a dat-o de perete. A reuşit însă să treacă pragul cu ea în braţe înainte ca aceasta să revină la loc şi să-i lovească. A închis-o cu piciorul după ce au intrat şi a căutat încuie- toarea orbeşte, fără să se desprindă de buzele lui Frankie. Gura ei, Dumnezeule, gura aceea!

Tot ce făcea cu buzele acelea pline şi cu limba ei răutăcioasă îl scotea din minţi. Ar fi trebuit să stea de vorbă. Ar fi trebuit să clarifice mai întâi ce aşteptări aveau.

Frankie şi-a strecurat mâinile printre nasturii cămăşii lui, degetele încordându-i-se pe materialul din care era făcută.

- Eşti bogat, nu? îţi poţi permite o cămaşă nouă?

- Oh, da, a răspuns el, trăgând adânc aer în piept. Aceasta a fost toată încurajarea de care a avut nevoie.

A tras de material, făcând nasturii să zboare în toate direcţiile. I-a mângâiat rapid pieptul, după care şi-a îndreptat degetele grăbite spre curea.

- Franchesca, dacă nu-ţi dai imediat rochia aia jos, o s-o fac bucăţi.

- Tu mi-ai cumpărat-o, i-a amintit ea.

- Aşa e. O să iau o rochie nouă pentru tine şi o cămaşă nouă pentru mine.

Nu i-a făcut-o chiar bucăţi. I-a smuls doar o bretea şi i-a stricat fermoarul încercând să o atingă mai repede.

& a actioMţ 1« fel dr rapid, «p |/H

Whmti hwln(, „ *j^jos rochia*

pân# În tnlle. *"'''n*

' Aiden nu se mal xflndlw În n||(m .

,„ sutienul firi bretele *ţi* chilot» fl„|... *J '*£' ¡Minte* de ceremonie. Iar anim putea M o *ilh^'Z'' posede.* '

Încă *o* smucituril şi rochia |.a (, ,

fja whiptuoasi ca o wiW, M, d„ slâbânoage cu care se culca de *obicei*

roia sâ-i mângâie şi Mda>

lui inimos, dar pantalonii îi alunecau deia * lnpu'

se lupta d 6 scoată din chiloti *penisul* pa^ni "

-«^cuceIuatoaici,aXlâl>du^

în genunchi.

Imaginea Franchescăi în genunchi în faţa lui, cu ochii ţintă la penisul lui, aproape l-a dat gata. Era mai mult decât orice fantezie. Dacă se mai gândea o secunda la asta, urma să aibă un orgasm înainte ca buzele ei roşii să ii cuprindă penisul.

- Ia naiba!

Simţea nevoia să acţioneze, să preia controlul. Nu permitea nimănui să îl domine. Niciodată.

Era o regulă.

Ea se uita în sus la el, într-o postură aparent supusă, ţinându-i uşor cu degetele penisul în erecţie.

- Fmmos echipament. Aide, a spus cu o sclipire în ochi.

A dat din cap, incapabil să spună un cuvânt. Se concentra din toate puterile să nu ejaculeze pe faţa şi în părul ei.

Isuse!

- Eşti OK? a întrebat ea. Ai făcut un accident vascular sau ceva de genul ăsta?

- Tii şi gura ta spurcată, a gemut el.

Apoi ea şi-a îndreptat gura spurcată asupra lui.

Ştia, mai mult ca sigur ştia, cât de aproape era el rfe orgasm. Când şi-a împins penisul pe gât. a fost *o* mişcare lentă şi provocatoare, oferindu-i câteva secunde preţioase să se obişnuiască cu atingerea limbii ei şi cu umezeala gurii ei.

Ochii aceia. Mai mult verzi decât albaştri acum, se uitau fix la el ai o privire triumfătoare în timp ce lingea şi sugea. Era o vrăjitoare, iar el era victima. Şi-a înfipt mâna în părul ei şi i-a potrivit mişcările, menţinându-le lente şi controlate. Nu putea însă să îi controleze limba. Sunetele acelea incredibile din fundul gâtului. Voia să facă asta şi numai asta tot anul, să o privească aşa, să o simtă aşa.

Şi-a dat seama că *putea* să-l îmblânzească. Doar cu gura aceea abilă putea să îl îmblânzească şi să îl facă să-i mănânce din palmă.

Gândul ăsta şi numai gândul ăsta l-a făcut să o ridice în picioare trăgând-o de păr. Ea şi-a lins buzele şi i-a făcut penisul să zvâcnească pe abdomenul ei.

— Abia începusem.

— Şi eu, i-a promis el şi şi-a dat jos pantalonii şi pantofii. În pat. Acum.

Nu s-a mişcat suficient de repede în opinia lui, aşa că a luat-o pe sus, picioarele ei lungi cuprinzându-i şoldurile. Sânii ei il provocau.

— Scoate-ţi sutienul, i-a spus traversând salonul.

Când a ajuns în dormitor, avea unul dintre acele sfârcuri de caramel în gură, iar ea îl implora cu voce tare să o posede.

- Aiden! l-a apostrofat când a lăsat-o să cadă

pe pat.

A urmat-o însă şi el, nedorind să stea la distanţă de acel trup care îl ispitea de parcă era sub o vrajă. A lovit cu mâna lampa de pe noptieră şi a băgat mâna în sertar. Slavă Domnului că nu călătorea niciodată fără prezervative. Nu ar fi supravieţuit dacă s-ar fi văzut nevoit să caute unul acum. Şi nu ar fi fost nevoie de nicio muncă de convingere

I determina să o penetreze fără nicio protecţie. i[x'nirU] făcuse asta niciodată.
b'u nia' Ţ familia Kilboum nu făceau copii din flori.
Îfi fost însă de ajuns ca Frankie să bată din genele ' • ca să îl convingă să ejaculeze bucuros în ea şi să « '“Mulţumească stelei sale norocoase.
11181 ^Era al naibii de frumoasă întinsă pe patul lui, cu
1 răvă^ şi sfârcurile umflate şi încordate. Avea încă ^'dalele în picioare şi chiloţii pe ea, iar Aiden şi-a propus ^"remedieze problema.

- Ai de gând să te holbezi toată ziua, sau să mă faci să ajung la orgasm, Aide?

- Admiram priveliştea, iubito. Dacă nu mă controlez, nu o să mai poţi să mergi mâine.

- Accept provocarea.

S-a ridicat şi l-a apucat de ceafă, trăgându-l spre ea. L-a sărutat de parca ar fi fost singurul bărbat din lume şi a fost o senzaţie îmbătătoare. Penisul lui lăcrima de dorinţa de a se îngropa în ea, secretând fluid preseminal.

- La naiba!

S-a eliberat din capcana sărutului ei şi i-a străbătut trupul cu gura, oprindu-se să îi venereze sânii cu sfârcurile ridicate şi dornice de mângâieri. Ea a gemut de plăcere când i-a cuprins cu buzele fiecare sfârc, sugându-le până când a început să se zvârcolească sub el.

Nu era o femeie care se prefăcea că are o experienţă sexuală perfectă. Era o zeiţă în căutarea unui orgasm care avea să eclipseze soarele. Iar el intenţiona să îi dea ce îşi dorea.

- în sfârşit, a spus, aşezându-se între picioarele ei.

Şi-a lăsat buzele să-i atingă uşor interiorul coapsei Şi a văzut-o tremurând. Aiden i-a tras chiloţii fini ca pânza păianjen până la nivelul coapselor şi i-a lăsat acolo. Această ultimă barieră

îl împiedica să alunece pur şi sim- P u în vaginul ei umed. Voia să o tortureze aşa cum îl torturase şi ea.

Il'CV M. ORI

— Aiden, dacă nu faci ceva în secunda asta, o să iau singură măsuri, l-a ameninţat Frankie.

Bărbatul a zâmbit. Nu ştia ce înseamnă dragostea, dar cu siguranţă o plăcea pe Franchesca Baranski mai mult decât pe toate celelalte femei cu care se culcase.

Cu două degete i-a dezmierdat labiile moi şi umede.

— Oh, Doamne! Oh, la naiba! Aiden!

A aşteptat să-şi audă numele şi ap°’ $’–a bă Rat degetele în ea. ,

Frankie a strigat, iar el aproape a ejaculat pe cearşafurile care îi atingeau penisul. A penetrat-o cu eg e e şi, când ea a început să îşi ridice şoldurile, s-a aplecat şi şi-a strecurat limba înăuntru. „ 4,

în locul ţipătului pe care îl aştepta, ea a cu ruse. $i-a ridicat privirea şi a văzut-o cu ochu inchtşi, cu gura deschisă într-o exclamaţie mută.

- Eşti în regulă? Ai făcut un accident vascular, a glumit el.

— Aiden, acum *nu* vreau să-ţi foloseşti gura pentru a vorbi! . . - – ...

Şi-a introdus limba adânc. Limba şi degetele lui n frământau vaginul strâmt şi clitorisul mic şi dulce. Frankie se zvârcolea sub mâna şi sub limba lui, hotărâtă să îl conducă spre orgasm. El ştia însă cum să o facă să ajungă acolo fără să aibă nevoie de hartă.

A mai introdus un al treilea deget şi şi-a mutat limba spre fundul ei delicat şi înapoi la clitoris o dată şi încă o dată. Ea suspina rostindu-i numele. îi era imposibil să înţeleagă şi altceva din ceea ce spunea.

I-a simţit pereţii vaginului tremurând sub atingerea sa, iar apoi primul spasm i-a strâns degetele. A lins-o şi a penetrat-o la fiecare contracţie a acelui nemaipomenit orgasm. Ea i-a strâns degetele între pulpele ei alunecoase, trăgându-l cât mai adânc înăuntrul său, iar el dorea mai mult. Voia ca ea să-şi dea drumul pe penisul lui, voia ca acele contracţii flămânde să îl facă şi pe el să ajungă la extaz.

- Aiden!

S-a proptit mai bine pe saltea. încercând să-l simtă şi mai adânc în ea.

Orgasmul ei a fost lung şi, când în sfârşit s-a relaxat, Aiden i-a fost teamă că ar putea să leşine dacă îşi priva U'niai muh creierul de sânge. Pulsul îi bubuia în cap. Ş1 S-a ridicat în genunchi şi şi-a pus prezervativul.

-Franchesca. s-a răstit el. Uită-te la mine. Deschide ochii.

Ea a deschis ochii, la început cu o privire înceţoşată. Când însă l-a văzut cu penisul în mână între picioarele ei, ochii i-au scânteiat.

— Ce mai aştepţi? a întrebat ea, cu vocea răguşită.

— Spune-mi că mă vrei. Spune-mi că vrei să fii a mea.

- Vreau să fiu a ta, Aiden.

- Eşti a mea?

Nu ştia de ce o întreba asta. Nu era posesiv cu femeile, dar voia ca ea să o spună, să pronunţe cuvintele astea. Atunci ar fi ştiut că a câştigat

— Sunt a ta în seara asta. Nu o da în bară.

Era suficient pentru el. Deocamdată. I-a desfăcut coapsele, a apucat-o de şolduri şi, când a pătruns-o, a avut satisfacţia de a o auzi rostindu-i numele cu o voce spartă. Era atât de strâmtă, chiar şi după încălzirea pe care i-o făcuse. A penetrat-o adânc, apăsând-o cu şoldurile.

Ceva în el a cedat Ceva imposibil de înţeles s-a declanşat în el, de parcă ar fi devenit o persoană cu totul diferită de la o secundă la alta.

Ochii ei, atât de strălucitori şi de transparenţi, il priveau lung, priveau în sufletul lui şi vedeau ce era în el. Vedeau golul care nu îl părăsea niciodată.

Dar nu era atât de gol acum. Erau conectaţi. Erau 0 singură persoană. Simţea undele de şoc ale orgasmului reveri)erând în jurul penisului lui. l-ar fi

putut citi gândurile dacă se străduia suficient de tare.

Nu putea să mai reziste mult, văzând cum i se ¡mpA- ienjenea privirea, cum îl ispiteau sânii rotunzi.

- Franchesca. i-a şoptit numele când a început ¡n cele din urmă să se mişte în ea.

Frankie a ridicat mâinile şi l-n mângâiat pe umeri, coborând apoi pe braţe. 0 atingere blândă, liniştitoare. Avea impresia că ceva s-a rupt înăuntrul lui ?’ aci,m lumina pătrundea prin crăpături.

îl vrăjise. Sau contractase un fel de febră tropicală.

Ea a strigat, iar el a văzut lacrimi în ochii ei. Degetele ei i s-au înfipt în umeri, unghiile lăsându-i urme pe piele. Iubea semnele rămase, spera să nu îi dispari.

Nu mai putea să gândească. Nu mai putea să facă nimic decât să simtă, pentru că strânsoarea ei era tot mai mare, iar penisul lui căpătase nişte proporţii imposi i e m aşteptarea unei eliberări care putea să îl distrugă.

Franchesca respira sacadat, iar pielea lui era presărată cu broboane de transpiraţie. Se simţea ca m rai mişcându-se în ea, înconjurat de căldura trupului ei. S-a aplecat şi a cuprins cu buzele un sfârc obraznic.

Frankie şi-a arcuit spatele şi toată dulceaţa toată tandreţea au dispărut. Erau ca nişte animale m călduri, care se zgâriau unul pe altul, se zvârcoleau orbeşte în căutarea unei plăceri prea intense pentru a fi descrisă în cuvinte. El i-a eliberat sânul şi a prins-o de păr, îngropân- du-şi faţa în gâtul ei. Ea i-a înconjurat mijlocul cu coapsele atrăgându-l mai adânc, iar când el a ajuns în profunzimi, când ea i-a strigat numele cu o voce întretăiată, a simţit-o.

Explozia.

Propriul orgasm era iminent, iar când ea l-a strâns cu picioarele, a explodat înăuntrul ei. Jet

după jet, nu se mai oprea din ejaculat, iar orgasmul ei era la fel de intens. La fiecare împingere, la fiecare jet de spermă fierbinte, ea îi venea în întâmpinare, îl strângea, voia mai mult.

S-a golit în interiorul ei primitor, dar nu se simţea deloc gol pe dinăuntru. Nu se simţea rece şi calculat. Nu. Simţea ceva cald, luminos şi periculos de real.

A simţit ceva umed pe umăr şi a auzit-o pe Fran-

chcM*^ strâns stomacul.

_ Franchesca? Frankie? Eşti bine?

Era încă înăuntru ei, iar ea plângea. S-a simţit jcbusolat.

_ Oh. Doamne! Ce ruşine mi-e!

I-a şters o lacrimă de pe obraz cu degetul mare şi a întrebat:

- Ce este? Te-am rănit?

Ce făcuse?

- Nu. Cred că e din cauza nunţii şi a stresului şi am avut două dintre cele mai intense orgasme din viaţa mea. Iar acum vorbesc în dodii şi mi-e ruşine şi, sfinte Doamne, Aiden. Ce-a fost asta?

El şi-a lipit fruntea de a ei, cuprins de uşurare.

— Eşti sigură că eşti bine? N-am depăşit vreo limită sau ceva de genul ăsta?

- Nu mi-ai tras-o pe la spate fără să mă întrebi mai întâi, deci cred că sunt bine. Putem să ne prefacem că partea asta nu s-a întâmplat?

— Ce parte?

Frankie a râs şi i-a mai scăpat o lacrimă.

— Oh, Doamne. Până la urmă poate că nu eşti aşa de rău. Kilboum.

- Ţi-e foame? a întrebat-o.

- Aş putea mânca un bufet întreg în mai puţin de zece minute.

Voia s-o sărute pe acel obraz pătat de lacrimi. Să o sărute şi să rămână îngropat în ea, unde se simţea atât de bine. Dar el nu făcea aşa ceva. Iar ea nu s-ar fi aşteptat de la el să facă asta.

— Să vedem câte feluri de mâncare putem comanda de la room-service, a spus el, alunecând fără tragere de inimă dinăuntrul ei şi întinzând mâna spre telefon.

Capitolul 25

Nimic nu putea să o facă pe Frankiesă se simtă din nou ca la douăzeci de ani mai mult ca un drum al ruşinii. Doar că de data asta avea treizeci şi patru de ani şi ieşea pe furiş din camera unui bărbat purtând tricoul lm cu emblema Yale pentru că el îi rupsese rochia în graba dispe- rată de a face sex cu ea şi de a o duce pe culmile extazului de cinci ori.

Şi-a strâns pantofii la piept, a făcut ghem ceea ce mai rămăsese din rochie şi s-a strecurat pe uşă afară.

Luaseră masa cu şampanie şi friptură fragedă în pat şi ajunseseră din nou goi şi gâfâind. Intenţionase să plece, sa se întoarcă în camera ei pentru a-şi face bagajele şi a-şi recâştiga ultima fărâmă de sănătate mintală pe care o mai avea, dar în schimb adormise lângă Aiden într-o dezordine de membre şi cearşafuri.

S-a trezit tresărind, cu o rază de soare bătându-i enervantă pe faţă printre draperiile pe care nu se obosiseră să le tragă. Fusese îngrozită să se trezească cu faţa îngropată în gâtul lui Aiden şi cu mâna odihnindu-i-se pe smocul de păr de pe piept, simţindu-i bătăile lente şi constante ale inimii.

Avea un picior petrecut peste el, iar erecţia lui i se înfigea în coapsă. Magnitudinea evenimentelor din noaptea aceea, faptul că nu se mulţumise să cedeze asalturilor lui, ci îi ceruse să o posede, a lovit-o precum pumnul unui campion de categorie grea. Iar tot ce îl lăsase sâ-i facă? Tot ce îi făcuse ea lui? *La naiba!*

ra la felde iertătoare ca Pru. Sau se lăsa

j» P*n poni la fel ca Margeaux cea cu o singură JilSă
$**¡¡«1 uit»* »* * P"nă în Şi dcmni,a,ea măi. măi...
' « sărit în sus ca muşcată de şarpe în timp ce
¿7^<le'«o,meraluiAiden J
.n>k' .^ne, Pra. M-ai speriat de moarte.
" ei cea mai bună era încă în rochia de

Tnl părul vâNoi şi machiajul întins pe toată faţa. m,reâSâ ca o distilerie şi zâmbea ca un copil de grădiniţă ^'^ncsupra'tgheat la fabrica de ciocolată Hershey. *ipa

– Tu şi Aiden? a ţipat Pru pe un ton ascuţit.

- Şşt! Doamne! Vorbeşte mai încet.

Pru s-a înclinat mult într-o parte, de parcă ar fi mers pe puntea unei bărci.

- Sunt superbeată, dar nu suficient de beată încât să nu fiu foarte, foarte bucuroasă.

- Ai dormit vreun pic? a întrebat-o Frankie.

Pru a clătinat violent din cap şi a intrat într-un perete.

- Nu. E petrecerea mea. Hei! Vrei să-mi ţii părul cât vomit? Poţi să-mi povesteşti de ce te furişezi afară din camera Ştii-Tu-Cui cu părul ciufulit după sex şi cu urme de dinţi pe gât

Pru vomita de parcă era specialistă în asta. Şi-a băgat genunchii sub ea cu grijă, aşezată fiind în faţa vasu- J! e t(,a'etă. Şi şi-a golit cu graţie conţinutul stomacului. . . ~ Ştii, când dau la boboci sună de parcă aş încerca – dau afară 0 parte din intestin, a remarcat Frankie. în faţa'r s'a auzit din gura lui Pru şi s-a opintit inibujwataPr^nÎt ** C^c^e Părând mândră de ea şi

I (•< V MORI-

- Să vomiţi În beţie e mult mai uşor decât să vomiţi când eşti bolnav. Probabil că nici n-o sâ-mi mai amintesc de asta mâine... sau azi.

— Da. dar ai fost aşa şi când ai avut un virus la stomac în 2005.

- Secretul e să nu te abţii, a spus Pru cu înţelepciune. Când încerci să te abţii, e mult mai greu.

Lecţii de vomitat de la o mireasă zombi veselă. Cel puţin asta o făcea să nu se mai gândească la durerea satisfăcătoare pe care o simţea în fiecare muşchi bine întrebuinţat. Să nu se mai gândească la bărbatul gol de care o despărţea un hol şi care îi arătase pe mtunenc lucrun pe care nu le putea înţelege la lumina zilei. .

- Unde este soţul tău? a întrebat Frankie, mtinzan- du-i lui Pru un pahar cu apă.

- Soţul meu doarme sub masa mare de pe terasă, a spus Pru cu mândrie. Acum povesteşte-mi cu lux de amănunte cum de te-ai pricopsit cu semnele alea de pe gat

Gâtul nu era singurul loc unde căpătase astfel de semne, dar nu avea de gând să menţioneze acum interiorul coapselor.

- Eu şi Aiden am făcut sex, a recunoscut Frankie.

Pru a început să chicotească.

- Doamne, ce e? Dacă mai râzi mult, o să vomiţi din nou.

- iMă gândeam că abia aştept să spun povestea asta la nunta ta!

— De ce ai vrea să spui povestea asta la nunta mea? a întrebat Frankie, îngrozită.

— Pentru că o să te măriţi cu Aiden, iar eu o să fiu doamna ta de onoare!

- Nu mă mărit cu Aiden! Am suferit o pierdere temporară a raţiunii.

- Aha, judecând după aerul extaziat de pe faţa ta drăguţă, ai suferit o pierdere temporară a raţiunii care ţi-a schimbat viaţa.

frankie s- prăbuşit peste măsuţa de toaletă a lui

Pn>- QK a fost plăcut. Foarte plăcut.

t de plăcut încât orice experienţă sexuală înce- yi moment am să pălească în comparaţie cu pgnd d,n *

şi? a insistat Pru, înfoindu-şi poalele rochiei în

jurul eh $ cuv^ntuj<jieie esţe „temporară". Nu sunt genul lui şi nici el nu e genul meu, oricât de bine ne-am potrivi la

- OK- OK. Pe o scală între Jimmy Talbot şi Tanner Freehom. unde se situează Aiden?

Asta era problema când aveai o prietenă foarte bună care ştia totul despre tine. Putea să creeze o scală a sexului care sâ se bazeze pe cea mai plăcută şi cea mai neplăcută experienţă. Jimmy fusese primul ei partener şi fusese inocent de stângaci. Tanner era un tip pe care îl cunoscuse la o petrecere de Anul Nou cu zece luni în urmă şi care îi oferise lui Frankie primul orgasm multiplu.

- Of! Nu mă pune să fac asta! a implorat-o Frankie.

- N-ai de ales, i-a poruncit Pru. E una dintre regulile prieteniei. între Jimmy şi Tanner. Ascult!

- Tanner plus trei, a mormăit Frankie încet.

A urmărit cu degetul dunga de chit, refuzând să se uite în ochii lui Pru.

- Tanner plus cât? a întrebat Pru.

Vocea ei, dogită după ce vomitase, a răsunat puternic.

-Trei.

A privit-o pe Pru, care, încă ameţită de băutură, ^calculele încet pe degete.

- Oh, la naiba! Cinci. Am avut cinci orgasme, bine? s e fak posibil? a ţipat Pru. Stai puţin.

ridicat di 3p’ecat vasul de toaletă şi a vomitat iar. S-a ln nou» vioaie ca o prezentatoare a unui program

dc televiziune matinal cm? nu vomit**86 recent conţinutul unei carafe de şampanie.

- Cinci orgasme într-o singură noapte?

- Mila. Cred cit e o M.perptitere sau <™ de genul ăst A

Sau ceva ce puteau face toţi indiviziiJ^redibil de bogaţi. Oare banii puteau cumpăra Pnce^ a Prii‘ de sex? Nu-i de mirare că femeile îi v nau

- Sunt. Atât. De. Fericită. Pentru, me.

Pni a împuns aerul cu degetul pentru a subhma fiecare cuvânt. ă izolată, a subIinjat

Repet, a fos • P6 fericită sunt pen- Frankie. Dar hai să vorbim despre cai ue tru tine, doamnă Stockton-Rando p •

- Mi-ai văzut inelul? a întrebat Eru.

Frankie îl văzuse de aproximativ nouăsprezece on de la ceremonie.

Pn*' ’ns-a featU^alunece pe podeaua de marmură, cu rochia înfoiată în jurul ei.

— Niciun inel. Şi gata şi cu sexul.

- Dar e destul de bun pentru tine, Frankie.

— OK, e clar că eşti îndrăgostită şi sub influenţa alcoolului, pentru că îmi spui să mă mărit cu tipul al cărui frate ţi-a răpit logodnicul în ajunul nunţii.

- Am uitat de asta. Totuşi, Aiden e nemaipomenit.

— Este şi un burlac convins, căruia îi place să schimbe femeile în fiecare lună. Şi, din nou, fratele lui l-a răpit pe Chip.

Pru a fluturat o mână dispreţuitoare.

- Detalii, detalii.

Frankie s-a trezit pe scaunul din mijloc în avion, hesuit* între o doamnă asiatică minionă cu nişte căşti ’fLuţc în urechi şi un tip al cănii păr de pe piept se împle- 7cu lanţul gros de aur care atârna la vedere pentru că xva pnntii patru nasturi ai cămăşii descheiaţi.

Femeia mirosea a vanilie. Bărbatul a jumătate de <ridă dc Prakkar Noir Avea s* fie un zb°r lung. Reuşise insă să plece din Barbados fără să mai dea ochii cu Aiden. Se întreba dacă fusese enervat sau uşurat când se trezise şi n-o mai găsise acolo.

Şi-a conectat căştile la sistemul multimedia de pe spătarul scaunului şi a ales la întâmplare un post cu muzică. Poate că fugea. Şi poate că era o laşă, dar, dacă ar mai fi stat o secundă lângă trupul gol şi perfect al lui Aiden. ar fi murit la propriu. Era posibil să mori din cauza perfecţiunii? Ea fusese cât pe ce. Sau poate că fuseseră prea multe orgasme.

Frankie ştia că, dacă Aiden s-ar fi trezit şi ar fi adus în discuţie posibilitatea unei relaţii temporare, ea s-ar fi ridicat şi ar fi implorat precum cockerul spaniei al părinţilor ei. Dacă nu-l mai vedea, avea să-i iasă dintre labiile iritate, dar satisfăcute. *Din cap. Voia să spună din cap.*

0 plecare rapidă era cea mai bună soluţie. Aiden avea s-o uite pe ea şi cele câteva ore de plăcere uluitoare, sfâşietoare şi chinuitoare.

Păr pe Piept s-a uitat la ea chiorâş, iar Frankie şi-a dat seama că gemuse cu voce tare. Dacă era aşa după cele cinci orgasme pe care i le provocase cu dibăcie Aiden Kil- boum, nici nu-şi putea imagina în ce stare ar fi adus-o o aventură temporară.

Telefonul ii era oprit, iar în ziua următoare trebuia să meargă la muncă. Revenea la normal... cu câteva amintiri erotice pe care le putea retrăi tot restul vieţii.

Capitolul 26

Aiden a urcat scările câte două deodată, cu inima bătându-i cu putere. Era cu nervii întinşi la maximum de când se trezise în dimineaţa aceea, iar în orele care trecu seră de atunci fusese pe punctul de a exploda.

Frankie îl părăsise. Se trezise singur în pat şi nu era nici urmă de ea în camera lui. Până ce şi-a pus o pereche de pantaloni scurţi şi s-a năpustit pe hol ca să bată la uşa ei şi să o târască înapoi în pat, cameristele făceau deja curat. *A plecat. Ne pare rău, domnule.*

Franchesca avea ceva de învăţat despre modul în care proceda el.

IJOCUI mirosea a naftalină şi praf. Treptele scârţâiau ameninţător sub picioarele lui. Nu era niciun paznic la uşă, iar jumătate dintre luminile stradale din cartier nu funcţionau. Şi nu a fost nevoie decât să spună „vă rog” pentru ca doamna Gurgevich de la apartamentul 2A să îi dea drumul înăuntru.

Totul îl scotea din sărite.

Iar lucrul ăsta a fost mai mult decât evident când pumnul lui a izbit uşa care stătea între el şi sursa enervării lui.

— Doamne, ai de gând să spargi uşa, Gio?

Ochii lui Frankie s-au mărit de surpriză şi poate şi de teamă. Probabil că i-ar fi trântit uşa în faţă dacă Aiden nu s-ar fi năpustit înăuntru.

Apartamentul era mic, cam ponosit, dar curat. Avea o bucătărie, un living şi ceea ce Aiden presupunea că era

n dormitor. Televizorul, un aparat jalnic cu diagonala de Lreri de inch, era pornit, iar |>e măsuţa do cafea era o de bere desfăcută. Canapeaua era mare şi acoperită nH*rne‘ . . .

S-a întors spre ea şi a simţit acea conexiune inagnc- ticA. Oe nu ft,scsc dccorul tropic«*««« adrenalina. ci felul în care ea reacţiona în ţaţa lui. Era obişnuit cu alrac- tia. O folosea ca pe o capcană când era necesar. Dar ceea Je se întâmpla între ci? Era elementar. Era atracţia primitiv a unui corp care avea nevoie disperată de celălalt. Ea nu xoia banii sau numele lui. îl dorea *pe el* şi felul în care o ftcea să se simtă. Iar asta era pentru el o senzaţie mai puternică decât orice afrodiziac.

- Ce naiba cauţi în apartamentul meu?

Stătea în picioare, cu mâinile în şolduri, purtând colanţi şi un pulover gros care îi cădea pe un umăr. Avea părul strâns intr-o coadă groasă.

Aiden şi-a strâns pumnii pe lângă corp ca să nu fie tentat să întindă mâna şi să-i desfacă părul.

- De ce ai fugit?

— N-am fugit. Trebuia să plec la aeroport. Era arogantă, sigură pe ea şi mincinoasă.

- De ce nu m-ai trezit şi nu ţi-ai luat rămas-bun? A văzut umbra vinovăţiei în ochii aceia mari.

— A fost o aventură pasageră, Aiden. Asta e tot.

- Pe dracu'!

Vocea îi era aspră. Era obosit şi furios, dar tot simţea nevoia s-o atingă. S-o pedepsească. S-o satisfacă.

— Oh, haide, Kilboum. Ne-am simţit bine. Acum am revenit la lumea reală.

- Nu am terminat, Franchesca.

— Cred că o dată a fost mai mult decât

suficient, s-a răstit ea, cu ochii strălucitori.

— De două ori, a corectat-o el. Şi chiar crezi asta?

— Du-te naibii acasă, Aiden.

BArlmlul n n«<his distanţa dintre ei şi» îăcul ”n efort *A <» apuce delirat de umeri. Frankie s-a topit în braţele lui, <'hiar dacA îl apostrofa. Aidrn s-a simţit brusc uşurat ştiind vA ca incA mai simţea acea nevoie. Chiar dacă era doar o reacţie biologică, un trup care recunoştea alt trup. Era suficient şi chiar mai mult. a ,

Ce am ffietrt noi noaptea trecut»? »întreba« el. N„ se intAmplâ pnr şi simplu. Iar fuga e o dovad» de laşitate.

- Sugerezi ci mi-e frici de tine?

Vocea lui Frankie era joasă.

- Sugerez că ceea ce am împărtăşit a fost o prenu- eră pentru mine. Acea... conexiune. Nu vreau i în orc spatele pur şi simplu. Şi cred că nici tu nu vrei a. a.

Dacă ea voia să fie sincer şi autentic, atunci asta avea de gând să-i ofere. Aiden spera doar ca preţu nu eprea mare. .

- Nu vreau să fiu jucăria unui bărbat. Ment mai mult decât atât, a răspuns Frankie.

- Aşa e, a aprobat el. Tu eşti cea care ai pus eticheta asta. Doar pentru că nu sunt interesat e ton® nu înseamnă că o să fiu lipsit de respect sau insensi cu ne.

Frankie şi-a muşcat buza de jos, privind cu atenţie primul nasture al cămăşii lui.

- Deci cum ar funcţiona mai exact genul ăsta de aranjament?

Aiden simţea mirosul victoriei în aer, ştia că era la îndemâna lui.

- Petrecem ceva timp împreună. îţi dau orice vrei.

— Temporar, a adăugat ea.

- Nu e ca şi cum ar exista o dată de expirare, Franchesca.

<
HVHIOlui
I4M dr

- Dar întotdeauna îţi pierzi interesul.

- Nu pot să nu remarc că, întâmplător, şi tu eşti singură. Asta pentru că ţi-ai pierdut întotdeauna interesul?

IASIII degetele Mft „rWI Hl,h’ (‘l- 1”< ^KIII-HC " i(l nn,|(). lui II olliil şi, În cule din mină. şl-ii rldl-

P" Uite ce*.nici eu ,m (’nnl (,nW’*l<‘H vieţii melc. Nu h. VIXNiii «A fiu porte chici iml. Aş preferii Nă-inl dini ■”“'""deiisli» înnlnlc de n II nevoită NA hm În conrtdenire M‘an"1'‘i* şi nevoile altcuiva. Şl Dumnezeu NA <I ajute ¡M. ‘’^CHIVXWII asta de la tine.

lfI"' şi.n lăsat mâinile aă alunece peste umerii ei »nlflţi. A toloWH» încet în braţe, masându-i muşchii "^ntati. Ka sPrVlnit cu sl’“,de de cL

Atunci de ce nu spui da? i-a şoptit la ureche cu o VKV răguşită- Mă pui să muncesc pentru asta?

Nu ştia de ce situaţia asta îl excita. Un Kllbourn nu anunţa niciodată de bunăvoie la control.

- Uau! Vă întrerup?

Bărbatul cart* stătea în pragul uşii lui Erankie părea mai mult curios decât supărat că o găsise în braţele altui Mriiat. Avea umerii largi şi era musculos. Purta o bluză de tricot cu mânecă lungă care îi scotea în evidenţă muşchii, în ciuda temperaturii de treizeci de grade de afară. Ţinea în mână o pungă cu mâncare care mirosea mai bine decât orice masă de cinci stele din Manhattan.

- Gio. l-a salutat Frankie, încercând să se desprindă din strânsoarea lui Aiden, căruia nu i-a plăcut asta.

- Ai ajuns mai devreme? l-a întrebat ea, aruncând o privire panicată în direcţia lui Aiden, căruia *chiar* nu i-a plăcut asta.

- Ce-ai spus? a întrebat Gio, scoţând un telefon

din buzunarul pantalonilor de trening.

<
HVHIOIui
I4M dr

t-a ridicat şi a făcut o poză.

- Să nu îndrăzneşti!

I rankie nu mai era neliniştită. Era o leoaică furioasă.

- Ups! Prea târziu, a zis el şi a ridicat din umeri. Iei să mă prezinţi prietenului tău?

Aiden a treoit de la încercarea de a o reţine Frankie în braţele .«le la încercarea de a o Împiedic» «ţţ pocnească pe Mrtxdnl care rfinjea satisfăcut.

- Eşti un dobitoc!

Telefonul lui Gio a sunat scurt, iar el a zâmbit, aruncând o privire spre ecran.

- Mama e nerăbdătoare să-l cunoască pe prietenul tău duminică.

Aiden a trebuit să o prindă pe Frankie de talie când aceasta s-a aruncat spre Gio. A ridicat-o şi a risucit-o în timp ce bărbatul râdea.

- Eu sunt Gio, a spus el, intinzându-i o mană cât mai departe de Frankie. Fratele pacostei.

Aiden i-a scuturat-o cu mâna rămasă liberă.

- Aiden, a spus el.

- Deci voi doi sunteţi împreună? a întrebat Gio.

— Da, a spus Aiden.

- Nu, a răspuns Frankie.

- Mă rog, oricum ar fi, m-aţi salvat de la a nu ştiu câta tentativă neplăcută de a fi cuplat cu cineva. Mary Lou Dumbrowski.

- Mary Lou e din nou singură? a spus Frankie, renunţând să mai încerce să-şi ucidă fratele.

Gio s-a îndreptat spre măsuţă şi a lăsat jos punga cu mâncare.

— Da. Soţul numărul trei a dat în primire luna trecută la curăţătorie. Bam! Era mort înainte să atingă podeaua.

- Mama e probabil disperată dacă a ajuns să-ţi caute proaspete văduve, a remarcat Frankie.

Aiden i-a strâns mâna şi apoi i-a dat drumul lui Frankie, care nu mai părea să aibă intenţii criminale.

- Mamei nu-i place să aibă un fiu burlac de

treizeci şi şase de ani, a explicat Gio. Aşa cum nu-i place nici să fie singura dintre surorile ei fără nepoţi.

Marco a lăsat-o însărcinată pe Rachel, i-a arnintit 7 Marco e celălalt frate al nostru, iar Rachel ? sofia explicat ea lui Aiden.

lui[1]' Nu.0 face griji, pentru că tocmai i-ai dat şi mai Speranţe că o să fie bunică, a tachinat-o Gio, scoţând

1 inutu'Pungi,or

[1] ITankie a clătinat din cap.

_ Te urăsc. Ce-ai adus?

Gio a scos patru sendvişuri, murături învelite în hâr- ^tă şi o pungă mare de chipsuri barbecue.

t,e – Ca de obicei. Mănânci cu noi, Aide?

Nimeni până la Franchesca nu-i spusese Aide. Se părea că celor din familia Baranski le plăcea să folosească nume de alint.

- Am înregistrat lupta din UFC de seara trecută, a spus Gio, împingând un sendviş spre el.

- Arte marţiale mixte? a întrebat Aiden, uitându-se la sendvişurile frumos stivuite.

- Uf, a exclamat Frankie şi şi-a dat ochii peste cap. Bine. Poţi să rămâi. Dar sendvişul cu friptură de vită e al meu.

- Ai bere? a întrebat Gio.

— Da, da. Nu te ambala.

Frankie s-a îndreptat spre bucătărie, iar Aiden a urmat-o.

Iot mai trebuie să stăm de vorbă, i-a spus el, intinzând mâna să o prindă de încheietura subţire.

- Da, da, a oftat ea. Dar nu în preajma lui eură- spartă ăsta. 6

~~ Ia cina cu mine mâine.

scuză. * 3 P1 ™ 1 0 *ar s-a gândit că încerca să găsească o

~~ Bine, a spus ea. Dar aleg eu locul.

~~ S-a făcut.

S a aplecat şi i-a atins uşor obrazul cu buzele.

— Vezi ce uşor e? hi îmi spui ce vrei, iar eu îţi fac plac.

A avut satisfacţia de a mica cum [se înfioarfi pielea de pe gât şi de pe braţe. Aiden a luat lierile pe care e-a scos din frigider şi s-a întors în lîving _ • . . 4

Cei doi s-«u aşezat pe *

fotoliul ponosit, au mâncat sendvişun sn0Deail7« tm şi s-au uitat la bărbaţii şi ieindle ‘ '
bătaie până la sânge. toate meciurile ş. s-au luat ţxste P * jmagjneze durat vizionarea Aiden a încerca^ neconcepu(acelaşi lucra cu fratele lui « ? de jată precum Nu avuseseră niciodată o relaţie a cea dintre Frankie şi fratele ei.
, . mimrărvi

- Deci cum v-aţi cunoscut? a întrebat Gio, muşcând dintr-un sendviş cu pastramă.

Franche^ a luat o înghiţitură rapidă de bere

-PăiAide aici de faţă, m-a făcut stnpteuză h cina secunde după ce’ne-am cunoscut Eu dobitoc. Pe urmă fratele lui l-a răpit pe Chip cu o seară ma inte de nuntă şi a trebuit să-i dăm de urmă.

Gio a ¿pat sendvişul din mână în ambalajul din poală.

— Vorbeşti *serios?*

— Din păcate, da, a recunoscut Aiden. Dar n-am vorbit serios când am spus că e stripteuză.

- Ce bine, a spus Gio, binevoitor. N-aş fi vrut să fiu nevoit să te bat cu stomacul plin.

- Nu mi-ar plăcea să fiu bătut, a *fost de acord* Aiden.

Frankie şi-a luat berea şi a aşteptat până când Gio a muşcat din nou din sendviş.

- Oh, şi am făcut un sex grozav aseară. Al naibii de grozav.

Gio s-a înecat cu sendvişul şi a început să tuşească, până când Frankie s-a ridicat şi l-a bătut pe

spate.

- Fir-ar să fie! Urăsc când faci asta.

Capitolul 27

Restaurantul ales de Frankie era un local sordid cu specific portughez, înghesuit între o prăvălie goală şi un studio de yoga, pe o stradă liniştită din Brooklyn. Mesele nu aveau feţe de masă, iar meniurile arătau ca şi cum ar fi fost tipărite la o imprimantă de birou, dar mirosurile care veneau din bucătărie erau dumnezeieşti.

Aiden şi-a pus telefonul pe modul silenţios şi l-a băgat în buzunarul jachetei. Nu dorea ca nimic să îi dis- tragă atenţia de la femeia care stătea în faţa lui la masă. Frankie îşi lăsase părul pe spate şi, în ton cu atmosfera relaxată a restaurantului, purta blugi strâmţi, un pulover cu un guler care îi tot atrăgea privirea spre decolteul ei delicios şi cizme moi de piele întoarsă.

Părea... în largul ei, citind cu atenţie meniul şi spri- jinindu-şi bărbia în mână. Aiden a încercat să-şi amintească ultima femeie pe care o văzuse care nu încerca să îşi menţină o postură perfectă şi care îşi amintea numele ospătarilor.

- Ce e? l-a întrebat Frankie, încruntându-se la el pe deasupra meniului.

— Nu făceam decât să...

- Dacă spui că nu făceai decât să admiri priveliştea, o să vomit pe masă.

Aiden a clătinat din cap. *Ce cuvinte era în stare sâ spună...*

— Nu cred că ar fi o idee bună acum.

Atunci de œ fe uit n i În mine?

— Pentru cA îmi place să mA uit la tine,

interesantă.

Voi presupune cA e un compliment ca sA nu fini nevoiţi sA începem prima întâlnire cu o ceartă, a decis Frankie.

— Chiar se voia a fi un compliment. Eşti diferită de...

— Femeile cu care eşti obişnuit, a spus ea şi a închis meniul. Ceea ce mA duce la primul punct al unei discuţii care sper să fie civilizată.

— Ai de gând să mA ameninţi că o sA-mi rupi faţa şi o sA mi-o dai s-o mănânc aşa cum ai făcut aseară cu fratele tău? a întrebat Aiden.

- Ha ha, ce tip isteţ! Hai să punem cărţile pe masă. Nu avem absolut nimic în comun în afară de nişte orgasme destul de spectaculoase.

Cuvântul „orgasme” i-a făcut penisul să tresalte.

- Mi-e greu să cred că nu mai e nimic altceva. Ce părere ai despre căţeluşi şi plăcintele cu mere?

Buzele ei au schiţat un zâmbet.

- Bine, hai să încercăm aşa. Care e obiectivul tău săptămâna asta? Ce ai de gând să realizezi până vineri?

Ospătarul s-a întors cu paharele. Era un local unde îţi aduceai singur băutura, motiv pentru care Aiden îşi verificase colecţia şi alesese o sticlă destul de bună de cabemet. Au comandat mâncarea şi i-au dat ospătarului meniurile.

— Până vineri? a întrebat Aiden, umplând mai întâi paharul ei, apoi pe al lui. Votul consiliului de administraţie e săptămâna asta. Intenţionez să mă asigur că lucrurile ies aşa cum vreau eu. Lui Elliot trebuie să i se amintească unde-i e locul în familie şi în companie. Mai am şi o achiziţie nouă care întâmpină nişte, să spunem, probleme de dezvoltare şi care necesită atenţia mea.

— .Aha, a spus Frankie cu un aer infatuat. Ştii ce fac eu săptămâna asta?

_ Mi-ar plăcea să aflu.

încerc să promovez cu brio examenul de responbilitatc socială corporativă de joi.

53 - Examen?

Sunt înscrisă la MBA. Ar trebui să-l termin în mai

• o să mă pot concentra suficient de tare. Slujba de la 1 H ' de catering a fost una suplimentară, ca să pot face ^cheltuielilor cu nunta lui Pru. Lucrez part-time la un intru pentru dezvoltarea afacerilor mici.

_ Eşti interesată de afaceri? a lansat el o ipoteză.

Era un punct comun care nu implica orgasme.

- Foarte. Aşa se întâmplă când părinţii tăi conduc o afacere. Sunt sigur că înţelegi asta.

Aiden a dat din cap.

- Bineînţeles. Uneori simţi ca şi cum ai avea asta în sânge.

- Mda, în cazul meu poate că partea cu afacerile, dar nu şi mezelurile.

La privirea lui întrebătoare, Frankie a râs.

- Părinţii mei deţin un magazin alimentar în Brook- Ivn chiar vizavi de casa lor. Fratele meu Marcos îl administrează acum. Am crescut în magazinul ăla. Pot să feliez un kilogram de pastramă de came de vită mai bine decât Marco sau Gio.

- Dar n-ai vrut să te ocupi de un magazin

alimentar? Frankie a clătinat din cap.

- îmi place partea cu numerele. Contabilitatea, planificarea, inventarierea.

- Ce o să faci după ce îţi iei MBA-ul?

Frankie a ridicat din umeri.

- îmi place mult ce fac la centrul pentru dezvoltarea afacerilor mici. Unii oameni cred că afacerile mari, corporaţiile uriaşe, sunt cele care merg bine în America. Dar nu este aşa. Sunt companiile de instalaţii sanitare aflate la a doua generaţie, sau

magazinul de îngheţată deschis de

Ihl nitt

M“1 mecanic recent înfiinţat, sau
01 *l1 “ e K” companiile de genul ista *să* faci afaceri. Hwinill. Aiden s-a aplecat *înainte şi şi-a* sprijini» cotul pe imi.<

s'i tu care credeai ci nu avem nimic în comun, a subliniat el.

- Cât costă sticla asta? a întrebat ea, *ridicând* paha- nil jH'ntru a studia vinul.

Bărbatul a ridicat din umeri.

— Habar n-am.

— Eu ştiu, pentru că am căutat pe *Google cât ai fost* tu la baie. Chiria mea costă mai puţin decât sticla asta.

- De ce oare am impresia că banii o să fie un subiect de ceartă cu tine? Mie nu-mi pasă câţi bani ai sau cât câştigi. Pe tine de ce te interesează situaţia mea financiară?

— Aiden, *a* rostit ea, râzând. Situaţia ta financiară te plasează intr-o lume cu totul *diferită de a mea. Nu cred că* lumile noastre vor fi compatibile.

— Nu vom şti până nu încercăm.

Ospătarul s-a întors cu frigăruile de pui frumos aranjate ca aperitiv.

— Ce vrei să fac, să te însoţesc la evenimente pe post de damă de companie? Pentru că o să fiu sinceră cu tine. Ce-ai văzut aseară, *pantaloni de trening şi gale* (JFC şi sendvişuri unsuroase... Prefer de o mie de ori să fac asta în weekend decât să mă fâţâi de *colo-colo* cum fac prietenele iui Pru, înţolită elegant şi Jăsându-mă admirată

- în relaţia asta, Franchesca, nu trebuie să *faci* nimic din ce nu vrei să faci. Nu sunt interesat de tine pe post de Bărbie din înalta societate. îmi place de tine aşa cum eşti.

— Hmm...

- Cee?a întrebatei.

— Mă gândesc.

încerci să găseşti o altă scuză. încearcă, Fran-

^leşicu mine- Fă sex cu mine.

Ştii cum să dai pe spate o fată, a glumit ea,

luând incJJniWft“rt,tevin-

- Sunt doar sincer.

Frankie a luat o bucată de pâine din farfurie şi a

Bine. Nu vreau să fiu etalată precum celelalte oiceriri" ale tale. Iar viaţa mea e aici. Nu vreau să mă limb prin tot Manhattanul la chemarea ta.

P – De acord. Nu sunt adeptul dezordinii. Nu sunt adeptul dramelor. Dacă poţi să respecţi principiile astea două, o să ne înţelegem bine.

- Monogamie? a întrebat ea, arcuind o sprânceană.

- E o cerinţă pentru amândoi.

Frankie a dat aprobator din cap.

- Bun. Presupun că avem o înţelegere.

Aiden a întins braţul peste masă şi a luat-o de mână, dar, în loc să i-o scuture, i-a sărutat degetele.

- Am sentimentul că va fi o plăcere să fac afaceri cu tine, a prezis el.

Au mâncat şi au vorbit peste farfuriile cu tocană de peşte şi chiftelele de cod şi au zăbovit la cafea. Era tare, nu amară, dar nici dulce, iar Aiden nu se putea abţine să nu se gândească la aroma Franchescăi. Abia începuse să o guste Şi dorea mai mult.

Frankie a achitat nota de plată înainte ca el s-o poată opri.

~ Nu, a spus ea, smulgând bonul. Banii nu sunt un subiect de ceartă, nu-i aşa?

~ Plătesc eu, Franchesca.

Poţi să plăteşti tu data viitoare. De data asta fac

cinste. Şi nu te mai încrunta aşa. Dacă înseamnă atât de u t pentru tine, poţi să iei tu desertul.

Desert. Cuvântul i-a adus în minte zeci de imagini cu Impui gol al lui Frankie. .

— îngheţată, Kilboum. îmi dau seama a *ce ţe* gândeşti. ,

Ospătarul a revenit cu restul lui Fran e.

- Las eu bacşişul a anunţat Aiden. lăsând o bancnotă care era apmaJ egali cu valoarea întreg.. consuma».

- Dă-temare.

S-au ridicat, iar el a ajutat-o să-şi pună haina. Era o jachetă de lână care văzuse zile mai bune.

- Îţi' lipseşte un nasture, a spus el, imbrăcându-şi haina de caşmir şi privind cu coada ochiului deschizătura din haina ei.

- *Uf,* ştiu. L-am pierdut iama trecută, când fraţii mei m-au provocat să mă strecor pe fereastra fostului meu dormitor din casa părinţilor *şi* să cobor ţinându-mă de copac, aşa cum făceam pe vremuri. În apărarea mea, bău- serăm deja trei sticle de vin la cina de Ziua Recunoştinţei, încă nu am găsit nasturele.

- Deci unde e gelateria aia? a întrebat Aiden, încântat când ea l-a luat de mână la ieşirea din restaurant.

Ar fi vrut să o întrebe ce intenţionează să facă după desert. Avea în maşină *o* geantă cu tot ce-i trebuia ca să rămână peste noapte şi un stoc respectabil de prezervative. Era pregătit... şi poate un pic optimist.

Frankie l-a condus pe străzile din cartier.

— Ai lucrat azi? l-a întrebat.

El a dat din cap. Nu intenţionase să facă asta. La naiba, nici măcar n-ar fi trebuit să se întoarcă din Barbados decât în dimineaţa asta, dar Franchesca îi schimbase planurile când a plecat din patul lui.

- Da. A trebuit să mă asigur că nu s-a întâmplat

nicio catastrofă cât am fost plecat.

- Te-ai hotărât ce o să faci cu Elliot? a întrebat Frankie.

• x>rdat întrebându-se dacă asta era o capcană,

să-l urase* din nou.

0 altă Sl am lovit acolo unde îl doare cel mai mult.

' jn nasul spart? a întrebat Frankie.

xidenarâs. x

Nu dar are ochii vineţi şi nu poate să respire, aşa a amuzant să-l văd ploconindu-se în faţa tatei, câ a dus lg tatăj tău? a întrebat Frankie.

_ Elliot a fost întotdeauna un copil problemă. Ia .^i pripite, care implică adesea sume mari de bani. B-a dat un post în companie pentru că aşa era corect în pinia tatălui meu. Banii lui Elliot sunt însă depuşi într-un fond fiduciar revocabil. Tata nu a vrut să-i piardă la jocuri de noroc sau să-i împrumute unei prostituate ca să-şi deschidă propriul bordel.

- Sau unei fete care dansează ca o stripteuză, a spus Frankie, bătând din gene spre el.

- îmi pare rău pentru asta, a spus Aiden, înghion-tind-o în umăr. Avusesem o zi lungă şi ultimul lucru pe care doream să-l fac era să-mi petrec seara la o petrecere cu prietenii care încercau să mă cupleze cu cineva.

- Şi aveai o migrenă.

- Şi asta.

- Ai des migrene?

- Numai la ocazii speciale. De obicei când am de-a face cu Elliot.

- Deci ce a considerat tatăl tău o pedeapsă potrivită pentru săvârşirea unui delict? a întrebat Frankie.

- I-a îngheţat conturile lui Elliot timp de o lună.

Frankie s-a împiedicat.

- Fratele tău răpeşte pe cineva ca să-şi impună unctul de vedere, iar tatăl tău îi taie *alocaţia?* teacti^en

nıavea de &ând să-i spună că şi el avusese o asemănătoare când tatăl lui dictase pedeapsa. Erau Un personale de familie.

- Tata a fost de părere că asta e soluţia în situaţia dată.

- Şi care crezi tu că ar fi fost soluţia în „situaţia" dată? Te avertizez că de răspunsul tău depinde dacă mergem mai departe după îngheţata din seara asta.

- în cazul ăsta, aş vrea să revină în actualitate tortura cu smoala şi penele.

- înveţi repede, Aide. înveţi repede, a spus ea, cu ochii sclipitori. ,

A fost o victorie mai dulce decât oricare alta din tsto- ria recentă. Fără să se gândească, fără să încerce să o convingă, Aiden a tras-o pe Frankie la pieptul lui.

- Pot să te sărut oricând vreau acum că suntem împreună? A . . ,

Ea şi-a ridicat privirea spre el, îngropandu-şi degetele în reverele lui.

- Presupun că în nişte limite rezonabile.

Aiden a văzut pasiunea în ochii ei pe jumătate închişi şi în buzele întredeschise. Iar când şi-a apropiat gura de a ei, a simţit din nou gustul victoriei. Franchesca Baransla depusese armele pentru moment. Era a lui să o sărute, să o posede, să o tachineze. Şi nu avea de gând să irosească nido secundă din timpul lor împreună.

Frankie s-a tras înapoi, iar el a urmat-o până când umerii ei au întâlnit zidul rece de cărămidă al clădirii. Ţinând-o acolo, Aiden i-a prins bărbia în mâini şi i-a sedus gura. Buzele ei erau pline şi atât de moi! Şi-a amintit de ele alunecând peste penisul lui, şi-a amintit de ele rotunjindu-se în momentul extazului. Iar acum se hrăneau flămânde cu buzele

lui.

Mâinile ei s-au mutat de pe pieptul lui, pe sub haină, până pe şolduri. L-a tras spre ea şi a gemut când i-a simţit erecţia.

— Cat de mult vrei îngheţata aia? l-a întrebat, elibe- rându-se de sub gura lui.

— Urăsc îngheţata.

_ Apartamentul meu este la trei străzi de aici
- Am prezervative în maşină.
- Am câteva acasă.

Avertismentul pe care dMuse tatăl lui când era i-l adolescent i-a răsunat egula numărul în cap. R ¿ece pentru şaptespre- copiii de bani gata, .u folosiţi niciodată pre- zervativele unei femei. «ncearcă să vă prindă în

- Să mergem.

Trei cvartale păreau kilometri întregi
Clitorisul umflat de dorini» |i de

adU^^K^În"?AWaSâfe mai bine? Avea să supravieţuiască?

Nu exista decât o modalitate de a a a. M

A bâjbâit cu cheile în uşă, degetele tremurandu-, vizibil de emoţie. Aiden i le-a luat dm mană şi a descuiat uşa. A fost ultimul gest civilizat pe care l-a ficut în seara
aceea.

Frankie l-a tras înăuntru după ea şi a închis uşa în urma lor înainte ca doamna Chu să-şi scoată capul pe hol şi să le ofere gustări sau sfaturi în materie de sex. Aiden se dezbrăca deja de haină şi sacou când ea a pus lanţul la uşă.

Frankie l-a imitat, aruncând de pe ea straturi de îmbrăcăminte şi pantofii, până când între ei nu a mai rămas decât strictul necesar.

- Vino, a spus el pe un ton grav şi
poruncitor.

Ar fi putut să meargă agale spre el, să-l facă să aştepte, să-l domine puţin mai mult, până când el avea să o supună cu buzele lui păcătoase

şi cu penisul magic care mai avea puţin şi scăpa din închisoarea lenjeriei sale sexy, roşii şi strâmte. Dar nu a făcut asta. Frankie s-a

nit asupra lui. Aiden, spre cinstea lui. nu a cedat sub iiip*1* ’

•c‘vl ’ v]uat-o pe sus, ridicând-o de fund, şi a aşezat-o stf membrul sâu în erecţie.

I*5 Vm ma’ rwiiimscâtoare că se îmbrăcase

¿ândul la o posibilă partidă de sex. Măcar de data asta Îiinţii se asortau cu sutienul. Lenjeria neagră din dantelă era detaliul cel mai sexy la care se putea gândi. Şi se părea câ îşi făcea treaba.

Aiden a continuat să o sărute în timp ce o ducea în braţe în dormitor. De data asta a pus-o încet pe pat, aco- Lfindu-i corpul cu al lui. Patul ei era mic, nu se compara cu salteaua uriaşă pe care se răsfăţaseră în Barbados. Pe Aiden nu părea însă să-l deranjeze.

- Prezervativele? a întrebat el cu o voce răguşită. Frankie a arătat spre o cutie de pe noptieră.

- Sper că le-ai pus acolo gândindu-te la mine, a spus el pe un ton sec.

Era uimită că putea să o aducă în pragul extazului cu penisul lui dur lipit de ea.

- Nu. ţin mereu pe noptieră o cutie mare de prezervative XL pentru plăcere intensă.

El a ciupit-o de fund, iar ea a ţipat. Gura lui i-a înăbuşit orice comentariu suplimentar.

- Te vreau în toate modurile posibile, a mărturisit .Aiden.

— Trebuie să începi de undeva, a zis ea, trăgând adânc aer în piept, pe jumătate râzând,

pe jumătate gata să implore. Cum mă vrei, Aiden?

Aşa cum anticipase, întrebarea ei i-a adus o sclipire de dorinţă carnală în frumoşii lui ochi albaştri. Bărbatul şi-a încleştat maxilarul.

— Arată-mi, a insistat ea.

Frankie îi dădea permisiunea. Ultima dată fusese un război pentru supremaţie. De data asta, a vrut să radă ţe fantezii întunecate se ascundeau în spatele acelui chip îngeresc.

Aidni n M-OS un iimH din 9I *n* în ton o hirta I n linul mpnl În |os. nptirând o < u o mână de *pilr.* şi *i* P'lrrnil un braţ În junii mlid. ridHmlu < şoldurile «Mh| mrâl sA o *n^r* în genunchi.

AŞA rin regulă? n şoptii el

Mi dau undă verde Orice vrei fu •' "• r 'W.lii în M'arn asta.

siguranţă il punea la încercare. Dar, dmă *mi* <t penetra în următoarele zece secunde, *probabil cu* avea să moară.

- Orice vreau? a repetat el. ....

- Nu-mi plac partidele de sex în trei sau tip» care işi fac nevoile pe mine. ,

- Ce zici de... a început el ?i i-a trecut un deget pe coloana vertebrală până la despicătura dintre iest.

Când i-a mângâiat cu vârful degetului fundul, Fran- kie s-a incordat.

— Să vedem cum decurge seara, a spus ea.

- Cred că ar trebui să ne căsătorim, a glumit Aiden.

Frankie a râs cu faţa în pernă.

— Aide, serios, dacă nu simt o parte a corpului tău în mine chiar acum, te dau afară şi mă duc singură după îngheţată.

- Nu putem permite aşa ceva, nu-i aşa? a zis el şi şi-a apropiat degetele magice de picioarele ei.

— Doamne, da.

Frankie şi-a înăbuşit geamătul când Aiden i-a coborât chiloţii *pe coapse. Apoi a* rămas fără cuvinte din cauza şocului şi a plăcerii, în momentul în care, în cele din urmă, el şi-a introdus două degete în miezul ei strâmt şi umed. în sfârşit, nu se mai simţea pustie.

Ea şi-a împins şoldurile înapoi spre el, implorând mai mult. Mâna lui Aiden s-a desprins din părul ei şi i-a alunecat *pe umăr şi* apoi dedesubt pentru a-i prinde sânul care *ii* atârna.

nântând-o cu o mână şi penetrând-o cu cealaltă.

•¿cât încet chinul. Frankie şi-a strigat extazul în
* intens»
1*^ Fsti o falâ atât de frumoasă. Franchesca, a şoptit
sărutând-o de sus până jos pe spate.
'^Doamne, ii plăcea să-l simtă peste ea. Să-i simtă le intrând şi ieşind din ea şi trâgând-o de sfârcuri, '^an^iedemaimulf.

Iar el era dispus să îi dea asta.

Frankie i-a simţii degetul mare pătrunzându-i intre fese §i s-a încordat la atingerea lui.

' – Ai încredere în mine?

Întrebarea era încărcată de tensiune.

Nu avea încredere că Aiden n-ar fi încălcat regulile obţină ceea ce îşi dorea sau că nu ar fi putut chiar să răpească pe cineva, la fel ca fratele său. Dar avea încredere că ştia cum să-i ofere trupului ei o plăcere pe care nu o mai cunoscuse niciodată înainte.

- Da. Bine. Da, a spus ea cu vocea răguşită.

Nu a trebuit să-i spună de două ori. Câteva secunde mai târziu, a începui din nou să implore în timp ce el o atingea în moduri pe care nu le mai experimentase până atunci. Degetele lui erau magice. Simţea pe piele penisul lui gros împungând-o prin

materialul chiloţilor pe care nu şi-i scosese încă. Nu numai că îi auzea respiraţia grea, dar o şi simţea pe pielea ei goală.

Câte senzaţii laolaltă putea suporta o femeie înainte să explodeze?

Frankie a strigat cu faţa în pernă când degetele lui au făcut o mişcare extrem de iscusită. Avea să explodeze şi să distrugă întreaga clădire.

Aiden a gemut pe un ton grav şi gutural.

- Simt că eşti aproape de orgasm.

S-a aplecat şi a muşcat-o de umăr.

Acea durere scurtă a fost tot ce i-a trebuit să cedeze [03] o coardă de chitară. S-a abandonat şi s-a lăsat în voia

<»rXA*[m]iihn (e rrn aMa? 1<ra frva (|r Jnrne Aidrn era noul rj univers.

continuat să îşj mişte drgrleh în *interiorul* ei, j^r Pn s a inh°rat şi A ijbnit în momentul extazului.

A simţit cum. în spatele ei. Aiden şi-a mutat gre»,. Mea şi a suspinat când s-a retras din ea Apoi a auzi» «aşâitul ambalajului.

S-a frecai de ea. pregătindii-ş» penisul. iar *Frankie* $'"[a] depărtat şi mai mult picioarele, invitându-l să intre. A fnst tot ce i-a trebuit.

Aiden şi-a lovit uşor de ea capul penisului, a *prinsa* de şolduri şi a penetrat-o.

Decadent de plină. Frankiea primit cu buc-une invazia. Sunetul pe care el îl *scotea din fundul gatului o* înnebunea. Frankie a ridicat capul, arcuindu-şi spatele.

El i-a prins pârul în pumn şi a ţinut-o nemişcită, în timp ce a început să se mişte chinuitor de lent şi măsurat. Era atât de bucuroasă că nu insistase pentru îngheţată.

Cealaltă mână a lui nu era *niciodată* liniştită, mân- gâindu-i şi strângându-i carnea de parcă ar fi vrut să-i exploreze fiecare centimetru *al corpului. Strânsoarea lui* .Aiden pe părul ei a dispărut, iar când a apucaţ-o de şolduri, Frankie şi-a aruncat părul peste umăr şi s-a uitat înapoi la el.

.Arăta ca un zeu pierdut în chinurile pasiunii. Maxilarul ii era încleştat Venele de pe gât îi ieşeau în evidenţă din cauza încordării. Ochii îi erau întredeschişi.

- îmi *place când mă priveşti* aşa, a spus el printre dinţi.

— Cum?

- De parcă aş fi centrul universului tău.

Acea conexiune între priviri îi ţinea prizonieri.

A accelerat *ritmul,* la început imperceptibil, apoi din ce în ce mai mult Mişcările lui erau atât de puternice, încât o forţau să înainteze până când, în cele din urmă, a rămas pe burtă, *acceptând* toată greutatea lui pe spate.

- Aiden! i-a strigat ea numele.

premergătoare acelui minunat orgasm \ maipomenite.

t-r*11 ten a mormăit încet în urechea ei, pierdut în rit-

Xtic. Primeşfe-md, îi spunea trupul lui. Iar Fran- n1”' ^fericită să se supună. O apăsa cu toată forţa de W fî\ră să-i lase loc de mişcare. Tot ce putea face era să ^¡¡<pisc«» pe care i-o oferea.

Aiden şi-a strecurat mâna între picioarele ei. ţi-'nd-o exact acolo unde avea nevoie de atingerea lui.

nSn _ o să-mi dau drumul şi vreau s-o faci şi tu odată cu mine, i-a ST“5 el , ... ,x . . .

\ împins cu putere, o dată şi încă o data, iar, la a treia •mpingcre, a făcut o pauză şi a strigat victorios. Ea i-a venit în întâmpinare, pereţii ei inchizându-se în jurul lui în timp 'ce trupul ei aluneca într-o cădere liberă spectaculoasă.

- La naiba, Franchesca. Iubito, a gemut el la urechea ei.

Asta nu a făcut decât să îi accentueze senzaţiile. Penisul lui pulsa înăuntrul ei, îi simţea pe gât respiraţia sacadată şi greutatea lui deasupra ei. Degetele ei, care strângeau cearşaful, erau albe, chiar dacă valurile de senzaţii începuseră să se atenueze.

A penetrat-o până când a simţit-o vibrând sub el, apoi s-a prăbuşit deasupra ei.

- Ştiu că te strivesc, a spus el, dar nu e o idee bună să mă mişc acum.

- E în regulă. Am realizat tot ce mi-am propus să fac din punct de vedere sexual. Dacă mor aşa, nu e nicio problemă, a spus Frankie cu capul în pernă. Mama va fi atât de mândră.

- Apropo de mama ta...

- Aiden, eşti încă în mine. Nu-mi place în ce direcţie se îndreaptă conversaţia.

El a râs încet lângă gâtul ei.

- Mai sunt invitat la prânzul de duminică?

Capitolul 29

Frankie nu intenţionase să-l să rămână peste noapte, dar să stea întinsă în pat î" braţele unui Aiden Adonis dezbrăcat era o imagine mult prea eca en ca o strice. în plus, căldura pe care trupul lui ndicol de perfect o degaja era mai mult decât suficientă pentru a-iţine de cald în apartamentul ei în care bătea *o* _ a Ferestrele nu etanşau complet, iar cazanul ini era pe ducă de ani buni. Chiria era însâ accesibilă şi era aproape de părinţi.

Aşa că îşi punea pe ea mai multe straturi şi îngrămădea mai multe pături *pe pat. Patul pe care Aiden* îl dominase cu o seară înainte cu trupul lui masiv. Patul de care fusese prea politicos să se plângă, cu salteaua noduroasă şi arcurile lăsate. Era pe lista ei de lucruri de înlocuit când avea să termine de plătit împrumutul pentru studiile post-universitare. Sigur, făcuse nişte împrumuturi ca studentă, dar cea mai mare parte a taxelor şcolare fusese plătită în avans din buzunarul propriu.

Frankie a *scos* capul din baie şi s-a uitat, în timp ce se spăla pe dinţi, la pagubele provocate de o noapte intensă de amor. *Păturile ei erau* îngrămădite pe podea şi, la un moment dat, *piciorul sau* braţul cuiva răsturnase tot ce era pe noptieră. *Era clar că avea nevoie de o* lampă nouă.

Merita.

, Aiden o sărutase *pe frunte* înainte de a pleca la ora cinci, o oră *inumană.*

a întâlniri devreme şi trebuia să ajungă acasă ' face duş şi a se schimba. Ea, pe de altă parte, ,xIlinl'se în pat, 1* cearşafurile impregnate cu mirosul lui, rÎ,ni ’ând i-a sunat alarma două ore mai târziu. P®nâ l|jăcUSe un duş pe îndelete, apoi se hotărâse să se cu o cafea, cea mai scumpă, la cafeneaua pentru ¡Lteri aflată în drum spre birou.

n – Bună dimineaţa, a spus Frankie, dând buzna pe de sticlă a biroului.

Brenda. recepţioneră şi coproprietară a Centrului tru Dezvoltarea Afacerilor Mici din Brooklyn Heights, aitremurat când a simţit curentul de aer polar care a intrat ¡n încăpere odată cu Frankie şi s-a tras mai aproape de radiatorul de sub birou.

Era un spaţiu vesel, dacă nu chiar şic. Anul trecut, Frankie venise într-o duminică pentru a-i ajuta pe Brenda şi pe soţul ei Râul să vopsească pereţii de un gri industrial intr-un alb frumos şi curat. Au decorat totul cu opere de artă realizate de locuitorii din Brooklyn. Picturi înfăţişând vitrinele magazinelor, schiţe ale siluetei oraşului şi ale străzilor. Brenda a adăugat o adevărată grădină de plante pentru un strop de verdeaţă şi pentru „filtrarea aerului”.

- Fată, o să mori de frig venind pe jos la serviciu, a exclamat Brenda.

Frankie a râs şi şi-a scos eşarfa de lână de la gât, aruncând-o pe cuier. După noaptea trecută, simţea că acumulase suficientă căldură de la Aiden pentru a parcurge pe jos cele şase cvartale.

- îmi *place* să vin pe jos la muncă. Pentru că mersul pe jos îmi permite să fac asta, a spus şi i-a întins Brendei paharul mic de ceai verde pe care îl cumpărase pentru ea.

Femeia şi-a dezmorţit degetele şi a întins mâna după pahar.

- Dă-l încoace! Uită ce-am spus. N-ai decât să mergi pe jos cât vrei. Cui îi pasă de degerături când îmi aduci ceai verde?
I U< M i»RF

— Cum a mers cu cerrctaşii lui Dnisy aseară? a între- bat Frankie. dezbrăcându-şi haina şi punându-şl geanta pr birou.

Brenda fusese solicitat A să albă grijă de trupa nepoa- tei ei Daisy, pentru că liderul cercetaşllor, fiica Brendej, făcuse rost de bilete în primul rând la concertul lui Bon Jovi.

- Am băut o jumătate de sticlă de vin după ce au plecat. Treişpe copii de şapte ani.

Brenda a clătinat din cap şi apoi şi-a mângâiat părul pentru a se asigura că era încă la locul lui. Işi purta părul negru în zeci de mici codiţe împletite încolăcite intr-un coc la baza gâtului.

- Masa mea din sufragerie arată de parcă a explodat pe ea o bombă cu sclipici.

- Te-am avertizat să nu faci activităţi cu sdiptei sau lipici!

- Mi-am învăţat lecţia, a oftat Brenda. Şi tu? Cum a fost întâlnirea ta misterioasă de la cină?

Frankie fusese evazivă în privinţa planurilor ei din seara precedentă, lucru care reuşise să o intrige imediat pe Brenda.

- A fost., bine.
- Mmm-hmm, a spus Brenda.

Frankie a simţit cum obrajii i se îmbujorau. Se îmbrăcase cu o bluză cu guler înalt pentru a-şi acoperi vânătaia dintre gât şi umăr, unde Aiden făcuse exces de zel. *Trebuia să pună piciorul în prag data viitoare: fără urme vizibile de muşcături.*

La gândul că avea să fie o dată viitoare, obrajii i-au luat foc.

- Fato, nuanţele de roz tot mai aprins din obrajii tăi mă fac *foarte* curioasă.

- Am luat cina cu... tipul cu care... iubitul meu?

asta erB* nU'' fi f°St I1*™ m"fi Să . .1 cu care mă văd temporar şi cu care mă simt spun' -"P*.
bincinl wt,', „

_> Iubitul?

Brenda s-a înviorat. A scos capacul

paharului de ceai rt^a'll,la,încL

- Detalii, te rog.

_ trebuie să ne pregătim pentru workshopul de ial media? a întrebat Frankie plină de speranţă, apoi scos laptopul din geantă şi l-a pornit.

' - Cel pe care l-ai predat în fiecare lună în ultimul
an? Cred că l-am adus la rangul de ştiinţă. Varsă tot.

Ce putea să spună ca să nu pară că şi-a pierdut minţile? *Eu şi iubitul meu facem sex până când se plictiseşte q işi găseşte pe altcineva. Dar e grozav pentru că mi-a promis o mulţime de orgasme şi orice vreau.* Nu. Nu ar fi fost o idee bună.

- Numele lui e Aiden şi ne-am cunoscut la nuntă.

- Trebuie să fie un snob dacă a fost la nunta lui pruitt. a opinat Brenda.

— Nu ştiu cu adevărat ce face, a spus Frankie evaziv.

Nu era chiar o minciună. Doar pentru că pernele de pe canapeaua lui costau mai mulţi bani decât avea ea în contul de economii nu însemna că înţelegea exact ce făcea el pentru a câştiga acele mormane de bani.

- Asta nu-ţi stă în fire. De obicei ai un dosar al fiecărui potenţial candidat înainte de a accepta să ieşi cu el la prima întâlnire, a subliniat Brenda.

- Va trebui să mă apuc de dosarul ăla, a promis Frankie.

- Care e numele lui de familie? a întrebat Brenda.

- Kilboum. Aiden Kilboum.

Bomba urma să explodeze.

Brenda şi-a vârât un deget în ureche, deasupra Şirului îngrijit de cercuri mici de aur pe care le purta în lob.

— Imi pane râu Urechilor A<torn bălniiw li s a panit <'A ni spus Aiden Kilboum.

- Ai auzii de el? n înln'M Fn» nlcic nl 77™,?

Evident ci nuzi* <!<■ el. Toi "W"1 *" boum şi de dominaţia lor asupra Mau »« a

|K tastatură. A clătinat din cap »"" prânJ s-a strecurat m chicineta minuscul >

Bună dimineaţa. Rad. a strigat ea prin uşa !ui **deschisă.** »«.„ră mică şi cu suflet mare.

Râul era un bărbat de s ^Qj-j aprinse, şi purta Se imbrăca elegant. în pulovere ¡ntotdeauna ochelari de tocilar. Părul n de .. praguJ şj cursul de azi?

- Sunt gata. Avem zece persoane înscrise, ceea ce înseamnă că probabil vor apărea opt.

Una dintre specialităţile lui Frankie era să predea cursuri de marketing pentru social media patronilor de companii locale sau angajaţilor care aveau sarcina de a administra paginile de Facebook şi conturile de Instagram. Ea administra contul de Facebook al magazinului părinţilor ei, după ce tatăl ei refuzase categoric să înveţe să pornească un calculator. Mama ei se descurca binişor pe iPad. dar nu avea niciun chef să „flecărească despre fiecare afurisit de lucru” pe care îl făcuse într-o zi.

Avea astfel ocazia să cunoască la prima mână cum gândea un patron al unei afaceri mici. Era doar

una dintre activităţile pe care le desfăşura la locul de muncă, dar de obicei era mai distractiv decât să scrie proiecte pentru granturi şi să facă tutoriale pentru programe informatice de contabilitate. Oamenii pe care îi ajuta centrul pentru

.„rea afe«’ri,or nuꞌ?i Pu,ea" P""ꞌꞌ1ꞌ1 "n contabil chiar daci ar fi putut, nu ar fi avut încredere în •‘“"’¿Sile mici erau la fel de diferite de corporaţii cum prankiede Aiden.

s•a strecurat înapoi la birou şi a găsit un teanc de sW„Pro«sp« tipărite. .

r Brenda se apucase să încropească dosarul în locul ei.

Intenţiona să le ignore, dar un titlu i-a atras alen- Şi apoi o poză ai Aiden şi un alt bărbat la o licitaţie de mritate. Acitit raPid l^nda.şi s-a lăsat imediat prinsă în capcană- Aiden era COO la Kilboum Holdings, o megacor- noraţie specializată în fuziuni şi achiziţii şi în finanţare corporativă. Aiden cocheta şi cu domeniul imobiliarelor, deţinând mai multe clădiri. în Manhattan.

Şi încă mai juca polo, dar numai în scopuri caritabile. *Eiident.*

A trecut la o altă poză, o imagine de grup pe covorul roşu al unei gale. Aiden semăna cu mama lui, una dintre femeile care îl ţineau de braţ pe tatăl lui. Acelaşi păr des şi închis la culoare, acelaşi nas patrician. Pomeţi specta- culoşi. Tatăl său avea părul roşcat tipic irlandezilor, care începuse să încărunţească. O familie drăguţă, s-a gândit ea. Părinţii lui Aiden divorţaseră cu ani în urmă, dar se învârteau în continuare în aceleaşi cercuri.

Mama vitregă a lui Aiden şi Elliot Ticălosul apăreau şi ei în poză. Femeile purtau rochii spectaculoase, iar bărbaţii. smochinguri care le veneau ca turnate.

Frankie s-a simţit dintr-odată extrem de uşurată că pusese piciorul în prag cu privire la implicarea în viaţa lui. Nu avea de gând să apară la braţul lui la diverse evenimente. Avusese suficiente joburi la firme de catering ca să-şi dea seama cum funcţiona treaba cu însoţitoarea trofeu. Trebuia să stea acolo

şi să arate bine, dar să-şi lină gura. Să bea, dar nu prea mult. Să nu mănânce nimic care să crănţăne, să se sfărâme sau să strice rujul. Să zâmbească, dar nu prea larg.

HO M OK|.

fîleah!

Nu avea de gând să îşi asume un stíl de viaţă ín cár»» seara de marti era asemenea balului de absolvire.

S-a uitat la ceas. Mai avea o ort înainte de a trebui •să se ducă sus pentru a se pregăti- *etajul* doi aveau o •sală de conferinţe unde găzduiau seminarele educaţionale. Frankié lucra la crearea unui program de *cunun online* pentru patronii care erau prea ocupaţi1 penru *a*1 şi au- timp să participe. Proiectul mergea 1 > M . auZd studiilor sale şi a slujbei de la firma de ca 63 doar câteva evenimente la care

"»A –

visată.

Nu^rSri ee av^a să facă după aceea. I-ar fi plăcut să rămână aici, să lucreze pentru Brenda şi Raul & erau inima comunităţii de afacen din Brooklyn Heights. Bugetul lor era însă deja întins la maximum. *Daci* mai pierdeau o singură finanţare, ar fi trebuit să facă reducen de personal şi, din păcate pentru Franfae, ea era pruna pe listă. Era un alt motiv pentru care voia să se asigure că punea la punct oferta de cursuri online.

Avea să găsească ceva care să-i placă, să o provoace. Şi în cele din urmă avea să reuşească să nu mai trăiască de la un salariu la altul, aşa cum făcuse toată viaţa.

A fost trezită din reverie de zgomotul uşii deschi- zându-se. Un curier s-a ivit în prag, cărând o

cutie neagră mare.

- O caut pe domnişoara Baranski, a spus el, scoţân- du-şi o cască din ureche.

Brenda a arătat cu degetul arătător în direcţia lui Frankié.

- Ai găsit-o.

— Super, a spus, înaintând cu paşi mari, şi a lăsat cutia pe biroul ei. Am nevoie doar de semnătura ta aia.

\ scos⁰ tabletă, iar Frankie a semnat pe ecran cu

ne la cine este? »întrebat.

" la un tip important de la Kilboum Holding», a spus el, salutând rapid înainte de a ieşi.

lfl^krC kie s•a uitat lung la cutie, aproape speriată să Ce ar fi putut să aibă timp să-i trimită în cele când stătuseră goi unul în braţele celuilalt? câteva x Prime nu era atât de rapid. *Oh, Doamne! Dacă ^„”Zeuiurtrii sexuale?*

‘ Brenda s-a aplecat peste biroul lui Frankie.

_ Grăbeşte-te. Mai am puţin şi mor aici!

Murea cu siguranţă dacă era un pachet de dildouri. par nu avea nicio şansă să scape de Brenda până nu deschidea pachetul. Cu grijă, Frankie a ridicat capacul şi s-a uitat înăuntru.

- Ei bine?

Frankie a smuls capacul şi a dat laoparte straturile delicate de hârtie fină de ambalaj. Serios, cine avea un ambalaj pentru cadou la îndemână la prima oră a dimineţii?

- Oooh, a ciripit Brenda în timp ce Frankie scotea haina din cutie.

Era neagră precum cea pe care o avea, dar asemănările se terminau la culoare.

Lână – şi ăla era caşmir? – cu căptuşeală mătăsoasă în carouri.

- E atât de moale, a murmurat ea.

- Pune-o pe tine, i-a poruncit Brenda.

- Sfinte Sisoe! E Burberry.

Şi-a *'3 .ln^esat haina pe ea. Se *simţea* elegantă, talie «în • ma*n^e P^te material. Haina era mulată pe ajungea până la jumătatea pulpelor.

aprobator1"**'* ^a^U'QS' a SPUS Brenda, dând din cap

- Să nu îndrăzneşti să cauţi să nili <'ăl "»Mă,

H NV«.R tizat-o Frankie.

Nu era o haină de o sută de dolari dintr un magazin universal.

Brenda şi-a băgat mâinile în buzunare < ainr i.

— Cc faci?

- Mi uit .şi văd drf « «"'P11" bUZUn"rc,C

diamante. anieţită. Trebuia să accepte

Frankie a ras. Se simţea an *I* asta ca pe un cadou? Cum putea natură?

Brenda şi-a scos mâinile din buzunare triumfătoare.

nrenaa şi a sa . asta, a ea ară.

- Nu sunt diamante, dar am & “”SX'i.»""

î*r»M “■ “*•

ri“1;—X:—>" ““dt înainte ca Brenda să ajungă la el.

Să-ţi ţină de cald când nu sunt lângă tine.

A

La naiba!

— Ce spune? Ce spune? ,

Brenda dansa practic de pe un picior pe altul.

Frankie şi-a dres glasul.

- Spune: „Să-ţi ţină de cald”, a minţit ea.

Brenda a ţipat

— Ce tare! Frankie a noastră a pus mâna pe un miliardar!

Râul a scos capul pe uşa biroului său.

— Cum merge pregătirea cursului? a întrebat el, aruncându-le o privire bănuitoare.

- Minunat, a spus Brenda pe un ton inocent. Mulţumim pentru întrebare!

\i fi bine să mA dur să mă pregătesc. n spus F’ran- I nnlU.şi jos haina IArA tragere de inimă.

kK ’ * pu te. 0 sA-ţi mângâi haina câteva minute.

brankie a pus cafeaua în tăcut în chicinctA şi apta ..,t pe scara îngustA pnnA În etajul al doilea. în sala ''oinfcrinţc. a reglat termostatul şi a pregătit caietele pixurile Apoi s-a lăsat să cadă pe un scaun şi şi-a scos ¡elcfonul.

ftankie: Unde ai găsit o haină Burberry înainte de ora 9.00 într-o marţi?

Aiden a răspuns imediat, iar ea a bănuit că probabil aştepta mesajul ei.

Aiden: Cu plăcere. Ţi-am spus. Orice vrei.

Dar ea nu ceruse aşa ceva. Cadouri de genul ăsta? 0 haina care costa cel puţin o mie de dolari, dacă nu mai mult? Nu avea cum să ţină pasul cu el din punctul ăsta de vedere.

Aiden: îţi place?

Nu-i mulţumise, lucru care o facea să fie şi nepoliticoasă, nu numai săracă. Trebuia să discute cu el despre chestiile astea. Despre faptul că nu se simţea confortabil să beneficieze de pe urma buzunarelor lui adânci. Deocamdată însă era momentul să se arate recunoscătoare.

Frankie: E minunată. Aş vrea să spun că nu o pot accepta, dar cred că şefa mea tocmai mi-a aruncat haina veche la coşul de gunoi odată cu zaţul de cafea. Mulţumesc că te-ai gândit la mine.

Aiden: Am senzaţia că o să mă gândesc mult la tine.

Capitolul *50*

- îl aduci pe tânărul tău cavaler la prânz duminică, nu-i aşa?

Mama lui Frankie o prinsese la telefon între serviciu şi cursuri în seara examenului, garantându-i astfel un nivel maximum de stres.

- Mamă! Are patruzeci de ani. Facem sex, nu mergem la balul bobocilor!

— Şi mai bine. Va dori să se aşeze la casa lui şi să-i dăruiască soacrei şase nepoţi.

- îi torturezi la *fel şi pe* Marco şi Rachel? Ei chiar aşteaptă un copil, a subliniat ea.

— Dacă o mai aud o singură dată pe îngâmfata de soră-mea spunându-mi cât e de deştept micuţul Nicky sau cum abia aşteaptă să îl ducă în parc pe Sebastian, o să-i dau foc.

May Baranski nu era niciodată doar puţin dramatică.

— Nu ştiu dacă poate să rină, mamă, a oftat Frankie, îndreptându-se în fugă spre treptele dădUrii.

Era singurul curs pentru care trebuia să fie prezentă fizic în campus. Celelalte erau online, slavă Domnului. Aşa că, o dată pe săptămână, îşi plimba fundul până în centru pentru cursul de responsabilitate socială corporativă.

A început să urce scările.

— Ei bine, nu vei şti până nu-l întrebi, a pufnit May.

— Bine. 0 să-l întreb.

- Super! Vă aştept pe amândoi duminică.

i ma ei a închis telefonul, iar Frankie a blestemai ..implicaţiile «le.

f«mU Ajunsese cu cinci minute mai devreme şi, în loc să-şi •¿ră notiţele cum ar fi trebuit, a deschis aplicaţia de iVtfi2Ulaswi niesaje-

Aiden: Baftă în seara asta.

Cum de îşi amintise că avea examen? La cât de încăr- presupunea că e programul lui, faptul că ţinea minte piici detalii personale despre ea o încânta şi o neliniştea în acelaşi timp-

Frankie: Mulţumesc. O să ai şi tu nevoie de noroc chiar acum. Ai fost convocat la Prânzul de Duminică al familiei Baranski. Poţi să refuzi. E gălăgie şi înghesuială. Se strigă mult. Pot să-i spun că eşti ocupat să cumperi o ţară sau ceva de genul ăsta.

Cum nu i-a răspuns imediat, Frankie şi-a pus telefonul pe modul silenţios şi l-a băgat în geantă. Era mai bine dacă nu mergea. Ar fi fost o greşeală să-l ducă la casa părinţilor. Mama ei ar începe să viseze cu ochii deschişi şi „în sfârşit" să plănuiască „nunta singurei ei fiice". Iar când totul avea să se termine, când ea şi Aiden aveau să se despartă, May ar suferi mai mult decât ei. în plus, nu dorea să complice lucrurile. Iar familia asta făcea de obicei.

Se descurcau foarte bine menţinându-şi relaţia fără complicaţii. Luaseră cina şi făcuseră sex (fenomenal) marţi, iar de atunci îşi trimiseseră sporadic SMS-uri. Cu excepţia hainei scumpe şi a mănuşilor care îi plăceau atât de mult, încât le purta şi când se uita la televizor în apartamentul ei friguros, aveau o relaţie demnă de Tinder.

Or, asta putea să gestioneze.

Profesorul Neblanski a intrat în sală târându-şi picioarele, cu un caffe latte în mână, şi şi-a aruncat servieta Pe catedră.

- OK, haideţi s-o facem şi pe asta.

r i • « < ilar era dezamăgită că

Frankie ura să recunoască, da vineri

nu reuşise să-l vadă pe Aiden vinen • nH meargi seara, ea avea deja planuri să ia» c sâmbătă, Aiden la un nou bar de vinuri din Clintora .arcea]ajtă jumătate şi-a petrecut jumătate din zi la b,r^ce bărbaţilor bogaţi. jonglând cu responsabilităţile ^nimeni de strân- I-a spus ceva despre o invitaţie a ¿cum era ghemuită gere de fonduri şi o cină cu rulând pe fundal şi pe canapea, cu un film de pe N ^ându-le pe amândouă proiectul de disertaţie în poală, ign pentru a se gândi la Aiden. & comunicare faţă

Compensau prin mesaje i jescopere ca Aiden era în faţă. Frankie a fost încântat amuzant când compunea mesaj

oro iau cina tocmai mi a

Aiden: Persoana cu ca „ lemne. Cum se spus că are pe cap o gra , nd? (Informaţie

cherestea.) • 3

« că trec pe la tine în seara asta şi sa

Aiden: Voiam să trec p te surprind, dar Brooklyn.

de fratele tău.

Şi apoi a venit mesajul din seara asta.

Aiden: Mă pregătesc pentru prânzul de mâine. Care e cel mai bun mod de a-i distrage atenţia mamei tale de la Gio şi de la proaspăta văduvă? Ar trebui să-i spunem că adoptăm un copil sau că înregistrarea cu noi făcând sex a ajuns în presă?

Frantóe izbucnit în râs la ultimul mesaj şi i-a răs-
• Frankie nu i-a plăcut deloc ce a

punspe'o

c-Când ai cunoscut ultima dată

frankie:

A1den: îi cunosc pe majoritatea

citit. Cu sigu- . l' de natură să facă o femeie să se simtă specială,

ranta nu o«

Aiden: Dar simt că presiunea e şi mai mare având în vedere ce am auzit despre mama ta. Care e cea mai bună metodă de a o cuceri? întreb pentru un

prieten.

Frankie a râs din nou. A început să tasteze un răspuns. dar apoi a lăsat prudenţa deoparte şi i-a format numărul.

- Franchesca, a răspuns el pe un ton provocator şi încântat.

S-a simţit ca o adolescentă care vorbeşte la telefon cu iubitul ei.

- Bună, a spus ea, întrebându-se de ce l-a sunat.

Acum trebuia să găsească un subiect de conversaţie.

- Chiar te îngrijorează ideea de a o cunoaşte pe mama? Pentru că aşa şi trebuie. E înspăimântătoare.

- îmi subestimezi farmecul, a insistat Aiden.

Frankie a râs.

- Subestimezi lipsa de raţiune a mamei mele. O să te întrebe despre nunţi şi copii.

— Şi ce să-i spun?

Frankie s-a lăsat pe spate pe perna canapelei.

inse ~ ^cem se*' ceea ce, în opinia ei, cu se 1 Că SUnt Un ^en'u ^abolic Pentru că te-am atras xu pentru ca apoi să te conving să-mi dai un inel.

•^den a râs încet.

'Su e ^ligatoriu să mergi. Aide, i-a amintit ea.

PărinţiîdS^8 nîa,jtarp JH'rsjiectiva ca *el ^ă-i cunoască pând din lfau a tor iu,)iţi Pe care U înce'*

- 'Tea să meig.

. 7 Nu 'nteleg de ce. Sunt *dezordonaţi, gălăgioşi şi cnnoşi şi* o să pleci sigur cu o durere de cap *şi probabil cnercheht şi cu o indigestie. Mania o să-ţi tot umple farfu- na' iai tata o să-ţi toanie un pahar după altul.*

a ~~ *încerci să mă convingi să nu vin? Pentru că mancarea* şi băutura din *belşug au exact efectul opus.*

~~ *Pur* şi *simplu nu va fi una dintre situaţiile cu care eşti obişnuit.*

~~ *Franchesca, doar pentru că nu am încercat încă ceva* nu înseamnă că n-o să-mi *placă. Dar, dacă nu vrei să* V1*n» spune-mi. Fac cum *vrei tu.*

Frankie a făcut o pauză, muşcându-şi buza.

— Vino. *O să-mi cunoşti familia nebună.*

- Voi fi acolo. în plus, cineva trebuie să-l salveze pe Gio de văduvă.

— Eşti extrem de *loial fratelui meu.*

— Omul mi-a făcut un sendviş la care încă mai visez.

— Stai să vezi când o să-ţi fac eu un sendviş. O să uiţi de Gio şi de *salata lui ofilită şi pâinea umezită.*

— Şi tu eşti o artistă a sendvişurilor? E ceva ce nu *ştii să faci? a tachinat-o Aiden.*

Făcea oare aluzie la originile ei muncitoreşti? Se pricepea să facă sendvişuri şi catering?

- Dacă n-ai fi atât de ocupat să câştigi toţi banii ăia, ai putea învăţa să-ţi faci un sendviş acceptabil, a spus ea în glumă.

— A J f0S \ ^Ptimâna ta? a întrebat el, schimbând brusc subiectul.

— A fost bună.

~ Ce-ai făcut? a întrebat-o.
- De ce? a vrut să ştie Franlde, râzând.

- *Ms* *interesează* persoana la

ne-mi *despre săptămâna la. Gum a fosl* J'"' *el* sec. Spu.

Ai» *ei ea* i-a spus, *iar* el a ascil|tll. *enu,?

^freze intenţiile. Era ca ?i cun) ' 7 P»tea « if

ndafie reală. Ea nu-şi *permitea să faci qo ,at ca pe 0*

*„„iască cu discuţiile la telefon noanten^3 ^ *'^.*

a lu. Aiden Kil^un.? tn 9' CU v'^a

atunci andapelunle aveau să înCet ',' a w *evea facJS*

Gândul ăsta îi dădea târcoale n -

«¡7” * a.

Capitolul ¿1

Frankie a aruncat o privi« pe 8«funu.1?i" ftıâ aı casei părinţilor ei pentru a noua oară în ultimele două minute- , . ♦ w

.. v ei a fredonat Marco

— Cineva il aşteaptă pe iubitul într-un falset enervant. ... . . critia lui şi mai nou cea mai

- Taci, Marco, s-a răstit sopa iui bună prietenă a lui Frankie, Rach el.

- Iubito, nu tipa. Doctorul a spus că *nu*. bmpentru copil, a spus Marco, trecandu-şi mana pe p ei rotunjit. A • xc • ,

- Oh, stai aşa, amice. De ce nu încetezi sa faci chestii pentru care trebuie să p’p la tine?..

Rachel era perechea ideală a fratelui ei în toate pn- vinţele... inclusiv în privinţa acutelor din voce.

- Voi doi, încetap’ cu ţipetele că nu-l aud pe Drew.

Tatăl lui Frankie era un tip scund şi îndesat, a cărui ocupaţie preferată era să stea tolănit în fotoliu, cu volumul televizorului dat la maximum. înregistra *Preţul corect* toată săptămâna şi urmărea emisiunile în fiecare duminică.

— Doamne Sfinte, doi dolari? Care-i problema

ta, cucoană, nu-ţi faci singură cumpărăturile? a întrebat dezgustat.

- Mamă? Când mâncăm? a strigat Gio din partea din spate a casei, unde probabil că ciugulea câte ceva din bucătărie.

- Când soseşte iubitul lui Frankie! Ia-ţi mâinile de
, friptura aia!

[1] May Baranski avea un al şaselea simţ când era vorba ce se petrecea în dormitoarele copiilor ei şi în bucătărie pnma dată când Frankie s-a furişat cu un băiat în camera May a trebuit brusc să /împrumute" un pulover de la fiica ei adolescentă şi îl speriase pe tipul care se ascundea în dulap-

-Ele?

May s-a repezit spre canapeaua din faţa ferestrei şi a privit afară.

Familia lui Frankie nu mergea la biserică, dar mama ei credea că ziua de duminică era specială şi purta cei mai buni pantaloni ai ei cu elastic în talie şi un pulover pe gât, ambele cumpărate de la JC Penney în 1989.

Maşina care a oprit valora mai mult decât casa în care se aflau. Cu siguranţă era el. Telefonul i-a sunat, iar Frankie s-a năpustit spre el.

Aiden: Am ajuns. Nu e niciun pericol să intru?

— El e? a vociferat May de pe canapeaua pe care era căţărată pentru a vedea mai bine.

Femeia făcea cursuri de aquagym de trei ori pe săptămână la YMCA şi era într-o formă fizică mai bună decât majoritatea celorlalţi membri ai familiei la un loc.

Frankie: Ies eu să te conduc înăuntru. Ai luat cu tine vreun agent de pază? Mama călăreşte

canapeaua încercând să te vadă mai bine. Nu sunt sigură că pot s-o ţin.

Frankie şi-a lăsat telefonul pe măsuţa de cafea şi s-a repezit spre uşa de la intrare, coborând cele două trepte ale verandei. Aiden a coborât din maşină arătând spectaculos în pantalonii gri-cărbune şi puloverul vişiniu. Mama ei avea să creadă că se îmbrăcase elegant special pentru ei şi avea să-i acorde nişte puncte în plus pentru asta. Frankie

nu voia să recunoască. dar se schiml** d<’ ori, asortase din nou sutienul cu lenjeria intimă $i ae machia*, ca pentru o zi de muncă.

L-a întâmpinat pe aleea îngustă de beton care duce« spre casă şi s-a oprit brusc Tot« membrii familiei. rn excepţia tatălui ei. erau ni siguranţă ni nasu I pit (e gea- mul din faţă. Voia să-l sărute, dar nu avea chef să le ofere un spectacol.

Simţindu-i ezitarea. Aiden i-a zâmbit.

r» x • • . mfinn o să comenteze şi mai

— Dacă inu strângi mana, o mult. „ . .

- îmi cer scuze de pe acum, pentru că asta a fost „

mare greşeală şi îmi pare rău că te-am convins

vii.

- Relaxează-te, Franchesca. Mergem Ia masă, nu la

rtZb∘ – Habar n-ai tu. a pufnit ea. în cartierul ăsta e

de obicei acelaşi lucru. . x

- O să te sărut, a avertizat-o el. Apo> o să mtrâm şt o să luăm prânzul, iar pe urmă o .să te duc acasă şt o să facem

Franlde s-a înfiorat toată când s-a apropiat de ea.

- Bine, dar fără limbă. Ştii că îmi cad pantalonii de pe mine când faci asta.

.Aiden i-a zâmbit cu un fel de bucurie m och. şi a Sărutat-o cast pe gură, după care a făcut un pas înapoi.

— Cum a fost?

- Sunt tot pe punctul de a-mi pierde pantalonii. Hai sâ ne urcăm în maşină, să plecăm şi să trecem direct la sex.

i-a sugerat ea.

- După, a promis el. Mai întâi avem nişte treburi de rezolvat.

I-a arătat florile şi vinul.

- Doamne, Aide. Sper că n-ai adus o sticlă de vin de o mie de dolari, nu-i aşa?

u păreau nici ele să fi 3rini albi şi frunze de auea *să fie încântată.* magazin şi am plătit o stimă respectabilă.

Frankie era îngrozită. Florile r fost cum|)ărate de la supermarket i laur de un vrrde lucios. *Ufl Mama*

- RelMwrt-te. Am fost |a ut)

- Sper că a fost sub o sută de dolari.

- Dacă-ţi spun că aşa a fost, mă laşi să intru în casă? Ea a oftat şi şi-a îndreptat umerii.

- Aminteşte-ţi că ţi-am dat ocazia să scapi.

L-a condus înăuntru prin uşa dublă ruginită care l-a lovit pe Aiden peste fund când Frankie s-a oprit brusc pentru că toţi membrii familiei sale erau înghesuiţi pe cele douăsprezece plăci de ardezie care reprezentau foaierul casei. Doamne, de ce nu observase praful de pe podea? Şi când începuse să se decojească uşa dulapului?

- Oh, ce bine! Staţi toţi la pândă ca vulturii. El e Aiden. Aiden, îţi prezint familia mea.

- Aiden, mă bucur mult să te cunosc, a ciripit mama lui Frankie de parca l-ar fi cunoscut pe Frankie Valii în persoană.

Tatăl ei a mormăit ceva şi s-a uitat peste umăr la Drew Care)-; era felul lui de a spune „îmi pare bine de cunoştinţă”.

- Hei, mă bucur să te cunosc, omule, a spus Marco, întinzându-i mâna. Ea e iubita mea, Rach.

- Soţia de fapt şi viitoarea mamă a copilului său, a spus Rache, arătând spre burtă.

Aiden a strâns toate mâinile şi i-a salutat mai călduros decât credea Frankie că merită.

— Hei, mă bucur să te văd din nou, Aide, a spus Gio, imbrăţişându-1.

— Din nou?

Cum era de aşteptat, May s-a agăţat imediat de afirmaţia lui.

— Deci v-aţi cunoscut deja.

Pa, a zis Gio, ridicând din umeri. Era la Eraₙkjᵣ săptămâna trecută.

~ Şi nu te-ai gândit să menţionezi asta?

Vocea lui May era tot mai ascuţită. Gio s-a ales ni n scatoalcă peste cap.

- Au! Mâinii! Ţî-nm trimis o p<^ ™ ei!

- Am uitat! tmi pure rău! n spus es, pocnindu-l din nou.

Aiden privea scena cu un aer amuzat sau cel p,lţin aşa spera Frankie. Mama ei nu avea toate ţigle e pe casâ.

- Pentru numele lui Dumnezeu, putem, vă rog, să ne comportăm ca nişte oameni normali în după-masa asta? a ţipat Frankie, după care s-a întors spre Aiden. Aş 'Tea să pot spune că nu sunt aşa de obicei, dar asta e familia căreia i s-a interzis permanent accesul la restaurantul Applebee’s de pe Atlantic Avenue.

Aiden a strâns-o de umăr şi a intervenit.

- Doamnă Baranski, mulţumesc că m-aţi invitat să iau masa cu voi astăzi.

Ţinea florile şi vinul de parcă ar fi fost un scut care ar fi putut s-o ţină la distanţă pe italiancă.

- Oh, Doamne! Ce gentleman! a oftat May aprobator. Ce frumos! Voi de ce nu-i aduceţi niciodată mamei voastre flori? a întrebat admirând

crinii şi reuşind în acelaşi timp să îşi facă fiii să se simtă vinovaţi.

Gio şi Marco au bălmăjit nişte scuze, dar s-au ales cu câte o palmă peste ceafă.

— Domnule Baranski, a început Aiden, Gio i-a adus Franchescăi nişte sendvişuri săptămâna asta. A spus că erau de la magazinul familiei. Au fost cele mai bune sendvişuri pe care le-am mâncat vreodată.

Hugo şi-a umflat pieptul plin de mândrie.

— Secretul e carnea. Ai gusturi bune la sendvişuri. Eşti în regulă din punctul meu de vedere.

Acestea fiind spuse, şi-a îndreptat din televizorului. dln nou "Ma

Frankie şi-a dat ochii peste cap.

' Binc ai wnit în de_al - ^lea cerc al infernul,,i a şoptit ea.

Aiden i-a făcut cu ochiul.

- Stai să vezi când o să-mi cunoşti familia.

Capitolul 32

- Ce bine că ai cunoscut-o pe Frankie acum, spunea May în timp ce îşi turna încă un pahar de vin. în câţiva ani o să i se epuizeze ovulele.

— Mamă!

Frankie părea mai mult enervată decât îngrozită.

- Vrei să nu mai vorbeşti despre ovulele mele? Abia am început să ieşim împreună. Aiden ar putea fi un clovn care omoară oamenii cu toporul.

— Nu e un clovn care omoară oamenii cu toporul!

— De unde ştii?

- Pentru că a adus flori şi vin. Clovnii nu au astfel de maniere.

Aiden a tras concluzia că nimeni nu putea contrazice logica lui May Baranski.

- Apreciez încrederea pe care o aveţi în caracterul meu, doamnă Baranski.

- Spune-mi mamă.

— Mamă!

Franchesca şi-a acoperit faţa cu mâinile, iar Aiden şi-a ascuns râsul în spatele berii.

- De ce nu-l introduci deja în testament?

— De îndată ce vei avea un inel pe deget, o voi face, i-a provocat May cu o încăpăţânare pe care o moştenise cu siguranţă şi fiica ei.

- Deci, Aiden. Cu ce te ocupi?

Capacitatea de concentrare a lui Hugo crescuse . ¡ncheierea emisiunii *Preţul corect.* 1U’ Frankie l-a prins de coapsă j>e sub masă. Voia sfl-i nsmitft un mesaj ascuns, dar, din păcate pentru ca, a £| interceptat de penisul lui.

Aiden şi-a dres glasul şi a luat o înghiţitură de bere.

- Şi eu sunt întreprinzător.

Erankie a pufnit lângă el, iar Aiden i-a dus mâna la ^afi şi i-a strâns-o.

pentru el, o afacere era o afacere indiferent de câţi angajaţi sau câte clădiri de birouri avea. Tatăl lui Frankie voia să fie propriul său şef şi să ofere un serviciu comunităţii Aiden putea aprecia şi respecta asta.

— Tată, Aiden este COO-ul companiei Kilbourn Holdings, a explicat Frankie.

Nu părea să se laude, ci mai degrabă îşi cerea scuze.

Marco a fluierat.

- La naiba! Deţii blocuri întregi în centru.

May a făcut ochii mari şi a întins mâna după paharul cu vin.

- Franchesca, poţi să vii până la bucătărie?

Aiden şi Frankie au schimbat o privire.

- Toată mâncarea e deja pe masă, mamă, a remarcat Frankie.

— Acum.

Tonul lui May nu lăsa loc argumentelor.

Aiden a simţit la baza craniului zvâcnetul

surd al durerii de cap pe care i-o promisese Frankie. Acum începe, s-a gândit el. Nu exista nicio mamă pe lume ai cărei ochi să nu se lumineze la gândul că fiica ei a pus mâna pe un Kilbourn.

Frankie l-a strâns de coapsă şi şi-a urmat mama în bucătărie.

- în ce dracu’ te-ai băgat? a strigat May Baranski uin bucătărie.

- Mama are imprrsla că ImrMária *c ¡7/ihtn fr/nir,* a spus Gio

~ ProhaWl o să mal *vrri n Erre,* a prezía Marro.

- Ai putea nr aduci lufitror câte una, a oftat Hugo, ¡mi pare rău, Aiden.

— Ar trehui să mă duc acolo? a-a *Întrebat Rachel.* Braţul lui Marco a miprins-o *pe după umeri.*

— Ar fi un pericol pentru *copil, crcde-mă.*

- în ce m-am băgat? Ce *naiba vrei* să *spui,* mamă? a ţipat şi Frankie.

- E *milionar,* a spus *May. Nu te poţi descurca* cu un astfel de soţ.

- îmi pare rău să-ţi spun, mamă, dar probabil e mai bine spus *miliardar, iar cu nu caut un* soţ. E un tip drăguţ. Ne simţim bine împreună.

Nimeni până atunci nu-l mai *descrisese* vreodată drept un .tip drăguţ".

- Ai treizeci şi patru de ani, Franchesca. Cât mai ai de gând să aştepţi până să te aşezi la casa ta?

- Până găsesc persoana potrivită, mamă! Nu toată lumea are norocul să-şi găsească sufletul pereche la liceu.

Şi Frankie părea să aibă impresia că bucătăria era izolată fonic.

- Face parte din altă lume! Nu te poţi aştepta să fii un partener egal în relaţia asta! a strigat May.

- Mamă! Crezi că există vreun bărbat pe lumea asta căruia i-aş *permite să mă* trateze ca şi cum aş fi mai prejos decât el? a întrebat Frankie.

- Nu-mi *place asta, Franchesca.* Niciun pic. Una e să fii *prietenă cu Pni, dar să* te întâlneşti cu

un bărbat care deţine jumătate din Manhattan?

- Acum exagerezi.

- *Exagerez? Eu? Eu nu* exagerez niciodată!

întotdeauna exagerează, a spus Rachel, zâm-
hindn-i compătimitor.

- Hei. Aide, a intervenit brusc Gio. Ce părere ai despre Knicks?

- Knicks? Cred că au o şansă la semifinale, dacă nu chiar la final* anul âsta-

Aiden era recunoscător pentru mâna de ajutor.

- Eu şi Marco avem un bilet în plus pentru meciul <je marţi. Vrei să vii?

.Aiden a încercat să-şi amintească ultima dată când cineva îl invitase intr-un loc care nu avea legătură cu afacerile. Nu a reuşit.

Strigătele din bucătărie s-au amplificat.

- E un tip drăguţ cu care nu mă căsătoresc, mamă. Calmează-te naibii.

- Nu înjura, Franchesca Mărie!

- Tu eşti cea care te comporţi ca o nebună în faţa unui tip foarte drăguţ care îmi place mult.

- Nu mă comport ca o nebună! Vreau să mă asigur că fiica mea nu se bagă până peste cap într-o relaţie cu cineva care e la alt nivel. Dacă vrea să te ia cu el la Monaco sau St. Barths? Dacă te convinge să te droghezi? Toate celebrităţile au nevoie de dezintoxicare, să ştii.

— Isuse, n-am treişpe ani, mamă! Iar Aiden nu mă conringe să mă droghez.

- Nu vreau să-ţi pierzi interesul pentru studii din cauza unui individ arătos cu buzunare adânci.

- *Mamă!* De când am împlinit douăzeci şi doi de ani îmi spui întruna că trebuie să mă mărit.

- Mă refeream la un tip drăguţ din Brooklyn care să-ţi ofere o familie şi o casă drăguţă pe o rază

de trei străzi de a noastră. Nu la un arhimilionar care să te trateze ca pe un trofeu.

- Oh, nu sunt un trofeu? a întrebat Frankie, urlând cât o ţinea gura.

— Credeam că ai spus că nu te căsătoreşti cu el? a ᵛrut să ştie May.

- Ştii cum sunt eu! Dacă tu spui nu, acum asta vreau să fac!

— Marţi ar fi grozav, a spus Aiden.

— Minunat, a dat Marco din cap.

— Ne vedem la Garden? a sugerat Gio.

- N-am nimic împotrivă, a încuviinţat Marco, dând din cap.

— Nici eu.

- Cine se strecoară acolo să mai aducă un rând de bere? s-a interesat Hugo.

- Oh, Doamne. Mă duc eu, a spus Rachel. ndrcan- du-se de la masă.

- Ai grijă, iubito, a avertizat-o Marco, mai puţin îngrijorat de soarta bebeluşului lor nenăscut când era vorba de bere.

Rachel a străbătut holul ţinându-se cu mana de burtă. ... .

- Toată lumea aude absolut tot ce vorbiţi, le-a anunţat ea.

- N-are cum, au declarat cele două femei.

- Ba da, au confirmat bărbaţii din salon.

— Vezi ce-ai făcut, mamă?

— Eu? Tu eşti cea care a adus un trilionar la prânz!

- încă vă mai auzim, a strigat Gio.

— Ba nu, a insistat May.

Dar ţipetele au încetat şi, după câteva şoapte pe hol, Frankié, Rachel şi May au reapărut. Frankié şi May îşi umpluseră paharele cu vin.

Rachel jongla cu patru beri pe care le-a pus pe masă.

.Aiden a dat pe gât ultima înghiţitură de bere şi a întins mâna după încă una.

- Friptura e delicioasă, a anunţat el.
Marco a pufnit şi s-a înecat.

- Ne bucurăm că eşti aici şi că îţi place, a spus May, zâmbind dulce.

Frankie i-a arătat degetul mijlociul fratelui ei.

Marco i-a răspuns cu acelaşi gest, dar nu fără ca mama lui să-l surprindă. May s-a ridicat de pe scaun şi s-a îndreptat cu dezinvoltură spre fiul ei şi, exact când umerii lui au părut să se relaxeze, i-a tras una peste ceafa.

— Unde-ţi sunt manierele?

- Frankie a început, a protestat Marco.

Frankie i-a arătat din nou degetul.

- Vezi, mamă? Uite!

Frankie şi-a luat furculiţa şi a început să mănânce cu un aer nevinovat.

— Marco, ai halucinaţii.

May l-a pocnit pe Gio peste ceafa în timp ce se întorcea spre scaunul ei.

— Pentru ce a fost asta? a întrebat el.

— Ţi-am văzut degetul zvâcnind, a remarcat ea. A fost o lovitura preventivă.

May s-a aşezat cu graţie. Frankie şi fraţii ei au urmărit-o cu atenţie şi, în clipa în care femeia şi-a îndreptat privirea spre farfurie, trei degete mijlocii au ţâşnit în sus.

- Oh, pentru numele lui Dumnezeu! De când aţi devenit toţi nişte nesimţiţi? a spus Hugo şi a oftat.

— Ce? Ce-au făcut? a întrebat May.

- Nimic, au răspuns în cor cei trei fraţi Baranski.

- Eşti sigur că vrei să ai de-a face cu aşa ceva? l-a întrebat Rachel pe Aiden de pe cealaltă parte a mesei, focă mai ai timp s-o iei la fugă.

Aiden şi-a mascat râsul cu o tuse discretă.

- Nu încerca să-l sperii pe trilionar. E ultima

şansă [41U]> frankie la bebeluşi care nu sunt făcuţi în eprubetă, a glumit Marco.

nrătal lui Marco degetul şi toţi comesenii Aide[n]
i-a a excepţia lui May, care s-a ridicat au
izbucnit m e- şi Va peste ^p.
foarte calmă de pe.
_ Mama’
Sen e tnlionar. Nimeni nu
arată

degetul coborât privirea în farfurie,
şase
degeSîociiautâşnitinsu[5].

Capitolul <53

Când distracţia s-a încheiat, Frankie a trebuit să-l duca pe Aiden cu maşina la ea acasă pentru că el băuse prea mult cu tatăl şi cu fraţii ei cei idioţi. Era simpatic la beţie, făcându-i complimente tot drumul pentru felul în care punea frână şi semnaliza.

Frankie a băgat cheia în broască şi l-a împins în apartament. Şi-a lăsat cheile pe blatul din bucătărie şi şi-a dat jos pantofii.

— A fost un prânz memorabil, a anunţat ea.

— Nu mi-am dat seama. Am trecut? a întrebat el, dându-şi haina jos şi atârnând-o cu grijă în cuierul dubios care se apleca precum turnul din Pisa.

— Ce să treci? a întrebat Frankie, scoţând două pahare din dulapul din bucătărie.

— Inspecţia părinţilor tăi.

Ea a râs.

— Mama ţi-a dat una peste cap. Mai mare binecuvântare ca asta nu există.

— Nu părea aşa având în vedere ce ţi-a spus în bucătărie.

I rankie i-a dat un pahar cu apă şi nişte ibuprofen.

— Ai auzit, nu-i aşa? a întrebat ea, apoi s-a

ghemuit l[x] canapea, vârându-şi picioarele sub ea.

^en s-a lăsat să cadă lângă ea şi s-a uitat lung la Pastilele din mâna lui.

la-le. Eu plec întotdeauna de *°^) 00 0 durere de C*|V * glumit Frankie.

- Eşti foarte grijulie, a sp^ Aiden- “mbindu-i dlllcv.

Frankie a cedat tentaţiei şi şi-a ,recut datele prin pArul hii des.

El s-a rezemat cu spatele de pernele canapele. şi a închis ochii.

- E foarte plăcut a murmurat.

Era era irezistibil la Aiden când era ameţrt de bău-

- Chiar fti pasâ dacă IM plăcut de tine? s-a mtere- sat Frankie. intSu-se dacă nu cumva se juca cu ea

- Sigur că da. a spus el. fcandu-şi capul mt™ parte pent^a o studia. Dacă sunt important, pentru tine, sunt importanţi şi pentru mine.

- Ai dat iama cu tata în bourbon’a .ntrebat Franlae.

- Doar o dată sau de două ori, a spus .Aiden, aple- cându-se spre ea. Hei, ştii ce am auzit că fac unu oameni duminică după-amiaza?

- Cumpără ţări mid? a sugerat Franlae.

Aiden şi-a pus capul pe pieptul ei, iar ea a continuat să-şi treacă încet degetele prin părul lui.

- Ha! Eşti amuzantă. Am auzit că unii oameni trag un pui de somn.

Frankie a strâns pumnul şi l-a tras de păr până s-a uitat la ea.

— Nu ai dormit niciodată duminică după-amiaza?

- Ba da. Când aveam vreo trei ani, a zâmbit el cu superioritate.

— Somnul de duminică după-amiaza e cel mai bun. Iar dacă bogătaşii nu fac asta, nu vreau să fiu niciodată bogată.

Aiden s-a cuibărit lângă ea, cu faţa lipită de sânii ei.

- Vrei să tragi un pui de somn cu mine?

_ Scoate-ţi pantofii. Aide, i-a spus ea.

-OK.

Şi-a dat jos mocasinii marca Ferragamo, care au !*■ rând podeaua.

- Eşti mereu atât de adorabil când bei? l-a tachinat ea. trăgând pătura de pe spătarul canapelei pentru a-l acoperi-

- Beau prea mult, a murmurat el cu ochii închişi.

- Serios?

- Automedicaţie.

- Nu te-am mai văzut niciodată beat, a remarcat Frankie în timp ce îşi potrivea pema la spate.

- Nu-mi place să fiu sentimental, a căscat el.

- Nu eşti o persoană sentimentală, a convenit ea.

- Hei, vrei să vii la o cină cu mine săptămâna asta?

- Unde? a ezitat ea.

- La un muzeu. E o recepţie pentru o organizaţie nonprofit Mama este în consiliul de administraţie.

- Familia ta va fi acolo?

- Da. Toata lumea. Chiar şi idiotul de Elliot.

Frankie a râs încet.

- Va trebui să refuz.

- De ce? a întrebat el aparent nemulţumit.

- Nu cred că e o idee bună, Aiden. Este mai bine să oe păstrăm relaţia... privată.

El şi-a ridicat capul şi a privit-o încruntat.

- Dar tocmai ţi-am cunoscut familia, a subliniat.

- Ştiu. Dar e diferit. Nu cred că ar trebui să mă amestec în lumea ta. Bine?

Iotul era temporar şi nu voia ca niciunul dintre ei să IJIte asta- Să-i cunoască familia era una. O dăduse gata pe mama ei. Misiunea fusese îndeplinită. Dacă îi cunoştea şi a “”fii**, ar fi fost ca şi cum ar fi făcut o declaraţie. Iar ea nu era genul ăsta de femeie.

— Aş vrea să vii. Mi-a plăcut să-ţi cunosc familia, iar a mea nu e la fel de violentă.

Frankie a râs din nou.

— Asta înseamnă doar că mamei i-a plăcut mult de tine.

— Chiar dacă sunt trilionar?

- Nu te-ar fi pocnit dacă nu i-ar fi plăcut de tine.

— Pe cuvântul tău?

— Pe cuvântul meu.

Deşi ştia că nu e o idee bună, Frankie l-a sărutat pe creştetul capului. Avea părul moale şi mătăsos la atingere.

- Ce foloseşti pentru păr? l-a întrebat.

- Mmm, chestii. Putem dormi acum?

— Da, putem dormi acum.

Braţele lui i-au înconjurat talia şi a adormit în câteva secunde.

Frankie a încercat să nu se gândească la cat de bine se simţea. Un pui de somn duminica pe canapea cu iubitul ei sexy. Nu era real, dar asta nu însemna că nu se simţea al naibii de bine.

S-a trezit încet, treptat, simţind o mângâiere uşoară. A ştiut înainte să deschidă ochii că mâinile lui Aiden erau în părul ei.

— Mmm, a oftat ea.

- Nici nu-mi amintesc când am tras un pui de somn ultima dată, a murmurat Aiden.

îşi schimbaseră cumva poziţia în timpul somnului, iar acum Aiden o ţinea în braţe şi îşi trecea mâna prin părul ei des şi neîmblânzit.

- Tu pierzi, a spus ea, făcându-şi plăcerea

de a se întinde din cap până-n picioare.

- Habar n-aveam cât de mult, a spus el, cu buzele lipite de urechea ei.

Ea s-a mişcat puţin şi a simţit recompensa erecţiei lui ieşite din comun.

- întotdeauna te trezeşti aşa? l-a întrebat.

Mâna lui a alunecat în jos pentru a-i prinde sânul prin pulover.

- Când mă trezesc lângă tine.

Părea somnoros, dar nu mai era beat. Şi era ceva irezistibil în buzele lui care se mişcau pe părul ei, pe gâtul ei.

- Eşti sigură că nu vrei să te mai gândeşti la cina de săptămâna asta? a întrebat-o strângând în mână carnea fragedă a sânului ei.

- Mmm... Să-ţi cunosc familia? Să am de-a face cu fotografii? Să stau şi să privesc cum îi impresionezi pe toţi? Nu, mulţumesc.

El a oftat în spatele ei. Era oare dezamăgire sau uşurare?

- Dar poate că pot face ceva ca să mă revanşez, a spus ea, rostogolindu-se cu faţa la el şi întinzând mâna pentru a-i apuca penisul.

Capitolul 34

Aiden şi-a băgat mâinile înmănuşate în buzunare şi a privit mulţimea care se înghesuia să intre la Madison Square Garden. Fraţii Baranski nu-şi făcuseră încă apariţia şi a avut un scurt moment de îngrijorare întrebându-se dacă vorbiseră serios când îi adresaseră invitaţia.

Nu era genul de situaţie care să i se întâmple lui. Nu unei persoane din familia Kilboum. De când se ştia nu fusese nicio zi de naştere, bar mitzvah sau nuntă la care să nu fi fost imitat, dar astfel de invitaţii implicau de obicei tot felul de obligaţii. De aceea aşteptase cu nerăbdare meciul ăsta. Gio şi Marco nu păreau genul de persoane care să îi impună obligaţii. Şi cum ar fi fost să petreacă o seară ca între băieţi?

Frankie fusese amuzant de şocată când îi spusese că nu putea să se vadă cu ea pentru partida de sex din seara aceea pentru că se întâlnea cu fraţii ei. Femeia trebuie să fie tot timpul ţinută ca pe ace, iar în ultimul timp avea senzaţia că Franchesca deţinea tot controlul în relaţia lor. Faptul că o refuzase în seara aceea îl făcea să simtă că făcuse un pas înainte pentru restabilirea echilibrului de forţe.

- Hei, Kilboum!

S-a întors uşurat la auzul numelui său şi i-a zărit pe Gio şi Marco făcându-şi drum prin mulţime spre el.

- Mă bucur să te văd, omule, a spus Gio, bătându-l pe umăr.

S-mi salutat ni toţii. Fraţii purtau haine cu inwm- r|c echipei Knicks. Aidcn, neştllnd care erau regulile de 'tjchelA pentru o întâlnire cu fraţii iubitei, alesese varianta simpli. pnrt*nd W,W »* Mover,

- Suntem gata să scăpăm de frigul Asta oribil? a întrebat Marco, scotocind în buzunarul hainei după bilete.

— Unde stăm? a întrebat Gio, suflându-şi în mâini şi fn«cându-şi palmele.

Aidcn se întreba dacă membrii familiei Baranski işi aminteau vreodată de mănuşi.

- Nu suntem sus de tot, dar nici pe primul rând, a spus Marco, fluturând biletele.

Aiden a cumpănit preţ de o secundă, după care şi-a băgat mâna în buzunar.

- Ba da, a spus el, scoţând biletele.

Nu voia să pară un gest exagerat, dar, când îl invitaseră, fusese chiar entuziasmat şi nu la modul arogant. în afară de Chip, Aiden nu avea prea mulţi prieteni şi era ceva distractiv de normal la fraţii lui Frankie.

- Faci mişto de mine?

Gio a smuls biletele din mâna lui Aiden.

Nu-şi dădea seama dacă avea de gând să-l lovească sau să-l îmbrăţişeze.

- Primul rând? a urlat Marco.

- Sper că nu vă deranjează...

- Să ne deranjeze?

Aiden s-a trezit luat în braţe şi ridicat pe sus.

- E ca un afurisit de vis devenit realitate, a spus Gio, holbându-se în continuare la bilete.

Aiden nu era sigur, dar părea că ochii i se înceţoşaseră puţin.

Marco l-a lăsat jos şi i-a dat o palmă peste umăr fratelui său.

— Nu-i aşa că Frankie ştie să-i aleagă?

- Aş viva sft-i spuneţi şi ei asta, a spus Aiden f

a I A se gândească de două ori înainte.

- îţi face probleme? l-a întrebat Gio, compătimitor.

Aiden a ezitat. Din loialitate faţă de familie, fraţii lui Frankie aveau să fie de partea ei sută la su

— E grozavă, a spus Aiden, evaziv.

- E greu de prins în plasă, a spus Mareo.Dacă vrei să fii cu ea pe termen lung, o să te ^ac

- Ore suplimentare, a adăugat 10.
- E o fiinţă încăpăţânată, a spus Mareo
- Nu-mi dau scama dacă vrea să fie tn relaţ.a asta sau dacă doar aşteaptă să se termine.

Fraţii au schimbat o privire şi au ras.

- ¿-ar fi să intrăm şi să stăm de vorbă la o bere

ş1 şi l-a întrebat:

— Ai bilete?

Puştiul a clătinat din cap.

— Nu am.

— Acum ai.

Gio i le-a întins cu un gest teatral.

- Vorbeşti serios?

Puştiul s-a holbat la biletele pe care le ţinea m mana de parca Moş Crăciun tocmai îi făcuse un cadou neaşteptat.

- Dă mai departe, a spus Marco, vesel. Să mergem.

S-a îndreptat spre intrare, deschizându-ie drumul.

- Mă simt ca Oprah, a cugetat Gio, urmandu-i îndeaproape.

Jocul a fost plin de acţiune pentru un meci de baschet. Când i-a văzut pe Gio şi Marco dându-şi brânci

mina Încântaţi, Aiden şi-a dat seama că locurile de lângă ¡eren $i‘au meritat preţul astronomic-

__ E cea mai grozavă seară din viaţa mea, i-a anunţat Gio când una dintre majoratele echipei Knicks i-a trimis o

- E cu siguranţă în primele zece, a spus Marco, muşcând din sendviş.

Toţi trei i-au luat peste picior pe jucători şi au ovaţionat odată cu mulţimea. Iar Aiden simţea că face parte dintr-un întreg. Nu-şi putea imagina o seară ca asta cu fratele lui vitreg. El şi Elliot nu avuseseră niciodată aproape nimic în comun. îşi erau loiali unul altuia pentru că aşa trebuia, dar nu erau uniţi ca fraţii Baranski.

- Eşti încântat ca vei fi tată? l-a întrebat Aiden pe Marco.

- La naiba, da, a răspuns Marco, ridicând din umeri. N-am crezut niciodată că voi fi. Dar Rachel îmi face viaţa de o mie de ori mai bună decât era înainte. Şi aveam o viaţă al naibii de bună înainte.

- Ştii ce o să fie? a întrebat Aiden.

- Fetiţă, a spus Marco, plin de el, după care l-a ameninţat pe Aiden cu degetul. Dar Rachel vrea să fie surpriza, aşa că nu a deschis plicul. Şi nici eu. Ai înţeles?

Aiden a zâmbit larg.

- Secretul tău e în siguranţă. Franlde ştie?

- Nu încă.

Felul în care Marco a spus asta l-a făcut pe Aiden să creadă că nu existau multe secrete între fraţii Baranski.

Era o dinamică interesantă, s-a gândit el. îşi petrecuse viaţa alături de o familie care lua deciziile, cu prieteni ui care rareori putea avea încredere şi cu

sute de cunoştinţe care l-ar fi vândut fără să stea pe gânduri. Nu semăna eloc cu legătura dintre Gio şi Marco.

Intre seturi, fraţii l-au instruit plini de solicitudine cu privire la principiile lui Frankie.

Trebuie să înţelegi, Frankie caută o relaţie ase. mciieii celd A părinţilor noştri, a spus Marco, terminând sendvişul şi dând pe gât berea mult prea scumpit.

- Un parteneriat, a adăugat Gio. Nu se mulţume*. cu mni puţin.

Mai puţin era exact ceea ce conveniseră.

- Deci cum ar putea dovedi cineva *că* ar fi un partener bun? a întrebat Aiden. .

- tn primul rând, nu te lisa călcat tn picioare. Nu-i da tot ce cere. De exemplu, când o să te sune în seara Ma şi o să-ţi sugereze să te duci la ea, spune-i că nu poţi ş> nu-i da niciun motiv. .

- Asta o s-o scoată din minţi, a ranj.t Mareo tn semn de aprobare. * . w ,

- Nu-mi daţi sfaturi proaste ca să-mi vemţi de hac, nu-i aşa? a întrebat Aiden, ironic.

Marco s-a aplecat spre el extrem de senos.

- După locurile de care ne-ai făcut rost pentru meciul cu Jets? Nici vorbă, omule. Nu te-am ţnmite pe un drum greşit. La naiba, sperăm să vă căsătoriţi şi să aveţi opt copii. .

— Frankie a crescut cu noi. E practic ca un băiat farâ echipamentul necesar, a subliniat Gio, revenind la subiectul dezbătut. Vorbeşte cu ea de parcă ar fi vicepreşedintele companiei tale. Nu-i spune: Jiu acum, iubito, vorbesc cu băieţii.” Pentru

asta ţi-ar pune bilele într-un borcan cu unt de arahide.

Marco a dat din cap.

- Da, e o fată deşteaptă. Vorbeşte cu ea aşa cum se vorbeşte cu o fată deşteaptă.

Mulţimea a explodat când apărarea a contracarat un atac.

Gio şi-a pus mâna pe umărul lui Aiden.

— Ascultă, omule. Nu îţi pierde timpul dacă nu cauţi o relaţie pentru toată viaţa. Vrei să ai doar o aventură? OK

ui te iuca CU ea dacă ni de gftiui sA părăMŞtl corn-

b,M _ Corect, a convenit Aiden.

Nu ştia dacă îşi dorea o relaţie pentru toată viaţa, dar siguranţă nu a>va de gând să termine relaţia săptAmâna ‘irnlătOa Bun. Pentru cA nu mi-ar plăcea să fiu nevoit sA-ţi mamă de bătaie după ce ne-ai făcut rost de locuri u^ă teren, a intervenit Marco. AdicA aş face-o oricum, ¿^probabil aş fi puţin mai reţinut.

- Hei. deci cum e să poţi cumpăra tot ce vrei? a întrebat Gio.

- Bună, frumoaso, a răspuns Aiden la apelul lui Frankie, astupându-şi cealaltă ureche cu un deget, ca să o audă în ciuda zgomotului.

- V-am văzut pe tine şi pe cei doi prostănaci la televizor. i-a spus ea.

- Sper că ai înregistrat.

- Evident. Ba chiar am făcut şi câteva instantanee în timp ce se căţărau pe tine ca pe un copac la coşul de trei puncte din ultima secundă. Sper că îţi aminteşti cu care membru al familiei ai o relaţie, nu-i aşa?

El a zâmbit larg.

— E Frankie? a şuierat Gio.

Aiden a dat din cap. Marco a înşfăcat un pix de la o ospătăriţă şi a mâzgălit ceva pe un şerveţel.

Nu spune da partidei de sex.

- Deci, unde sunteţi? a întrebat Frankie.

- Sărbătorim împreună cu probabil jumătate din Madison Square Garden intr-un bar, i-a răspuns Aiden.

- Bei? l-a întrebat.

Aiden îşi amintea vag mărturisirea pe care i-o făcuse înainte de a adormi duminică după-aniiază. Nu ştia dacă să fie enervat sau mulţumit că ea îi purta de gnjă.

- O bere la meci. O bere aici, a spus el.

— Ce băiat cuminte!

Voia să urască faptul că laud» ei l-a «cut să se simtă excitat, .să îşi dorească s-o vadă, s-o atingă, s-o savureze.

Marco i-a băgat un alt şerveţel su nas.

Nu ceda!

- Scopul meu e să te ştiu mulţumită, a spus el

în

Consternaţi, Mamoş-giau

aer nevinora" E posibil să port o cămăşuţă de noapte dră- guţă şi dantelată. n. •

O cunoştea prea bine ca să creada aşa ceva _Cu slgu ranţă era îmbrăcată în maiou şi colanp şi stătea ghemuită sub un munte de pături. A

- *Nu* cred, dar eşti mai mult decât binevenita să vu în oraş, i-a propus el. - > .

Imaginându-şi-o în dormitorul Im, cu parul ei negru răvăşit pe cearşafurile albe şi luminile oraşului sclipind la fereastră, Aiden îşi dorea ca ea să spună da. îşi dorea asta mai mult decât orice.

— Mă trezesc devreme dimineaţă, a spus ea. Nu sta până târziu.

— Vorbim mâine, a spus Aiden, dorindu-şi ca ea să se răzgândească.

- Noapte bună, Aide.

— Noapte bună, Franchesca.

Capitolul 35

Aiden a deschis uşa apartamentului şi, ignorând florile proaspete de pe masa din foaier, a străbătut holul îndreptându-se spre dormitor. Şi-a pus portofelul şi bufonii în compartimentele lor speciale din dulap. Şi-a scos sacoul şi pantofii, punându-le la locul lor, după care s-a schimbat în blugi şi în hanoracul preferat cu emblema Yale.

Haine confortabile.

Fusese încă o zi grea la serviciu. Consiliul de administraţie se decisese în cele din urmă asupra unuia dintre candidaţi! la postul de CFO care era pe placul tuturor. Cu excepţia lui EUiot, care ieşise valvârtej din şedinţă precum un copil în toiul unui acces de furie. Tatăl lor a ignorat criza de nervi şi a trecut la următorul punct de pe ordinea de zi.

Toţi fuseseră mult prea îngăduitori cu Elliot, igno- rându-i incompetenţa totală. Incompetenţă pe care Aiden o putea tolera. însă prejudiciul deliberat pe care fratele lui vitreg îl aducea familiei şi companiei? Asta era o altă poveste. Cei din familia Kilboum erau în multe feluri. Nemernici manipulatori, ticăloşi lipsiţi de suflet, duşmani ambiţioşi. Niciodată nu întorceau însă spatele familiei.

Aiden abordase subiectul cu tatăl său după întâlnire. Penis il întrerupsese cu un «Nu acum, fiule" şi îl invitase să iasă din birou.

Oricni de mulţi huni ar li fllnit pentru Kilboiim Hol- ’ling*. nririlA valoare ar fi adăugat companiei,

tatăl uu încă il vedea ca pe un copil care trebuie îndrumat.

Har neliniştea care i v instala* în capul pieptului nwa mai puţin de-a face ni munca şi mai mult cu Francheţea. Era reţinută cu el în toate privinţele mai puţin în pal. îl irita faptul că ii tot lansa invitaţii care erau de fiecare dată respinse. Se purta de parcă puţin îi păsa de viaţa lui. dar când erau împreună, ştia că ea simţea acelaşi lucru. Acra atracţie magnetici ce ii ficea să ori>it«e unul înjurai celuilalt. Exista o conexiune şi. deşi ea părea interesată să exploreze acea conexiune doar când făceau sex, nu era suficient pentru Aiden.

Iar asta îl făcea să se simtă neliniştit

A intrat în salon, indreptându-şi pnvtrea spre decan- torul de pe măsuţa aflată în lateral. Devemse un obice. să bea un pahar de îndată ce intra pe uşă. Şi m unu m mp ce lucra o oră sau două în biroul lui de acasă terminând ce nu reuşise în timpul zilei. Şi un al treilea pahar m mp ce citea sau se uita la un meci.

Nu bea ca să se îmbete. Bea ca să se anesteaeze. Nu era durere ceea ce simţea. Era ceva mai confuz. Nemulţu- mire? Plictiseală? Singurătate?

. .   . .

Nu era de mirare dacă aruncai o pnvire pnn în- căpere. Angajase o firmă de design. Oamenii de nivelul lui nu işi alegeau singuri piesele de mobilier. Firma făcuse o treabă destul de bună umplând locul cu lucruri care în general îi plăceau sau la care cel puţin nu trebuia să se gândească prea mult. Canapeaua din piele era puţin prea modernă, puţin prea dură, dar arăta bine în locul respectiv.

Tatăl său spunea întotdeauna că oamenii înstăriţi nu au timp să stea pe canapelele lor. Erau prea ocupaţi să facă bani.

Mama lui Aiden obişnuia să işi dea ochii peste cap la această remarcă şi insista ca Ferris să stea jos şi să vorbească cu ea. De obicei stătea cu ei cinci, poate zece minute

uttK ** * <lr ,Hı ni tnpiţnt <Hn Lwr $i s* *' tabwv* În muncii IVntm tatăl nău. munca e»K totul Succesul «* determinat do numărul do oro pe te 1**™* 01****1^ muncind şl de numărul do zerouri din portofoliul SĂU. Km un mod rece de n privi lumea, iar Akten etanş* în aceeaşi capcană.

Şha plimbat degetul |K maiglnca de marmură a şemineului ta fata văruia nu stătea niciodată. Fotoliile din pic'k' («* îl tlancau nu avuseseră niciodată oaspeţi. Banii <ompte< aprovizionat Incorporat în bibliotecă deservea o singură persoană.

Considerase acest loc ca fiind sanctuarul său, dar astăzi il priwa ca pe o replică bidimensională a unui amin, a unei vieţi.

Privirea i s-a întors spre whisky. Nu se auzea niciun cântec de sirenă venind din sticlă. Era doar un obicei. Ura slăbiciunea, iar faptul că reuşise să-şi creeze un ritual fără să-şi dea seama era jenant. îi mărturisise lui Frankie că avea impresia că bea prea mult. *De ce* îi *spusese asta? De* ce *ii dăduse o astfel de armă?*

Şi-a trecut o mână peste faţă şi s-a îndreptat spre pianul la care nu ştia să cânte. Nu se simţea confortabil împărtăşindu-i lucruri despre el, în condiţiile în care ea lăsase clar să se înţeleagă că era un drum cu sens unic. Nu putea insa să se abţină să nu-i ofere frânturi din viaţa lui. Ofrande aduse unei zeiţe nemiloase, s-a gândit el.

Numai că ea nu era nemiloasă. Nu era dezinteresată. Era... precaută. Şi poate că nu era o idee rea să rămână neîncrezătoare.

A auzit soneria de la uşă şi s-a încruntat. Foarte puţine persoane aveau acces la etajul său. Mama lui ar fi sunat înainte.

A deschis şi l-a găsit pe tatăl lui stând de partea cealaltă a uşii.

Ferris Kilboum a intrat cu mâinile în buzunare

şi cu o atitudine înşelător de relaxată. Ferris şi soţia sa, mama

lui Elliot, locuiau la doul strtzi «listnnl« Intr-un penthoua, superi) cu două etaje, dar, în duda proximi ţii. rareon iţi făceau vizite. ., .

r. • « Aîripn închizând uşa în urma

— Ce surpnză, a spus Aiden,

1U‘ • « hine să stăm de vorbă în

- M-am gândit £ ar fiîncâperea de parcâ afara biroului, i-a spus Ferns, sni

ar fi fost un oaspete plictisit într-un

-Vrei sâbe. ceva? a sugerat Arden.

- Macallan?

— Bineînţeles.

Aiden l-a condus în salon şi a umplut un pahar. A ezitat şi apoi a mai umplut unul. I-a întins unul tatălui său şi s-a aşezat intenţionat pe unul dintre fotolii.

Ferris şi-a descheiat sacoul şi s-a aşezat pe canapea, întinzându-şi braţul pe spătarul acesteia. Aiden semăna cu mama lui, brunet şi cu ochi albaştri. Tatăl lui avea părul roşcat al strămoşilor săi irlandezi, dar chelise m mare parte. Ce-i mai rămăsese era tuns scurt. Era proaspăt ras şi întotdeauna, întotdeauna purta costum. Tatăl lui era genul de bărbat care purta cravată în dimineaţa de Crăciun. Şi nu o cravată haioasă cu Moş Crăciun, căci le prefera pe cele marca Hermes.

Aiden a aşteptat ca tatăl său să îşi adune gândurile. Niciunul dintre ei nu aprecia conversaţiile banale, iar tăcerea implica putere.

— Mă gândesc să mă pensionez, l-a anunţat Ferris fără altă introducere.

— Te gândeşti?

Dacă tatăl lui se decisese să arunce o astfel de bombă însemna că trecuse de etapa analizei şi era în faza de planificare şi implementare.

Pensionarea nu ar fi trebuit însă să facă parte din vocabularul lui Ferris.

Ferris s-a uitat la paharul din mâna sa.

- Mi-am dedicat viaţa companiei. Am realizat ceva ce străbunicul şi bunicul tău nici nu şi-ar fi putut imagina.

nU aj nicio problemă să renunţi la toate astea? a intrebat us paharul neatins pe măsuţa de nuc şi şi-a ţoatele pe genunchi. Mâinile îi atârnau între sp^'ndii genl'ni Eu şi Jacqueline divorţăm, a spus Ferris, arun- liniătoarea bombă de parcă ar fi comentat dezinvolt

- Poftim?

_ Am cunoscut pe altcineva. Relaţia mea cu mama vitregă a ajuns la final. Am vorbit deja cu avocaţii noştri ii lăsăm să încheie o înţelegere.

' - Tată, ce naiba se întâmplă?

Ferris a sorbit din whisky şi a oftat.

- Ar putea fi criza vârstei mijlocii, dar, fiule, niciodată nu m-am simţit mai bine ca acum. Cred că e momentul să mă bucur de viaţă.

- Mă bucur pentru tine, a spus Aiden.

Probabil că aşa era. Nu era absolut sigur. Nu avusese niciodată mai mult de o relaţie superficială cu mama lui vitregă. Iar ea, cum era şi firesc, îl preferase întotdeauna pe fiul său în detrimentul lui Aiden. Nu putea spune că aveau sâ-i lipsească listele ei nesfârşite cu lucruri de făcut despre care trăncănea întruna.

„Trebuie să merg la salon şi pe urmă la dermatolog. Apoi iau prânzul la clubul cutare. Pe urmă mă duc la Soul Cycle. Apoi am şedinţa consiliului de administraţie de la cutare. Pur şi simplu nu ştiu cum o să-mi fac timp pentru cină. Lumea mă întreabă cum mă descurc. Nimeni nu

înţelege că abia mă mai ţin pe picioare!” întotdeauna era o martiră.

— O cheamă Alice şi e designer vestimentar. Nu de Ptese vestimentare de lux, ci de haine sport pentru activi- ţi m aer liber. E deşteaptă şi plină de viaţă. Avem de gând • uăm iahtul şi să facem o croazieră în Bahamas în primăvara şi vara următoare.

LL'CY SCORE

Aiden şi-a pus în minte să contacteze imediat firma de avocatură a familiei şi să Ic ceară să redacteze un contract prenupţial blindat înainte ca Alice să devină doamna Kilboum.

S-a uitat lung la bărbatul care semăna cu tatăl său, dar vorbea ca un străin. Totuşi, aşa cum i înv ase ems, nu era indicat să se arate surprins sau încurca în nicio situaţie. Chiar dacă tatăl lui îşi pierdea minţile.

— Felicitări, a spus Aiden.

Ferris a ridicat paharul pentru un toas .

A . * imneriu. Cred că e timpul să

— Am construit un impen încep să mă bucur de avantaje.

Qnu noate o tumora pe

creier crezi de cuviinţă, a răspuns/Viden.

\- Nu aş face nimic din toate astea daca nu aş fi încrezător sută la sută în capacitatea ‘a de a*ind*¡înlocui în funcţia de CEO. Te-ai pregătit toată

viaţa pentru asta, .Aiden. Ştiu că nu mă vei dezamăgi.

- Cum rămâne cu Elliot? a întrebat Aiden.

- Ştiu că nu eşti mulţumit de felul în care am procedat după situaţia din Barbados...

- A răpit pe cineva, tată.

Ferris a avut măcar bunăvoinţa să pară stânjenit.

- A fost o chestiune de familie care a scăpat de sub control.

- A fost o infracţiune, indiferent unde s-a întâmplat.

- întotdeauna şi-a dorit să fie ca tine, fiule. Şi, din păcate pentru el, nu va fi niciodată. Nu-l poţi învinovăţi pentru că a luat decizii imprudente trăind în umbra ta. Face toate prostiile astea pentru că nu e ca tine şi nu cred că e o idee bună să-l pedepsesc pentru asta.

Flliot nu pune familia pe primul loc. Nu pune afa- 'orimulloc.se gândeşte doar la el.
ce*[a] ** pe aceea mă bazez pe tine să-l îndrumi. Pregăteş-

^e\ină un adevărat Kilboum. Eu sunt primul care ^^stecăeoruşine.

O ruşine? Brusc, Aiden a simţit nevoia să dea pe gât ,1 cu băutură, dar a făcut un efort să ignore senzaţia. paharÎ Nu e doar o ruşine. E un pericol. A vrut să-l anga- Boris Donaldson la compania noastră cu un motiv. e7t Un motiv pe care Aiden nu îl descoperise încă.

- Elliot e inofensiv şi nechibzuit. Am nevoie să-l iei cub aripa ta. Am nevoie să faci asta pentru mine, Aiden. Ştiu ca nu e uşor. Când tatăl meu s-a retras, a trebuit să fac <deu alegeri grele. Face parte din predarea ştafetei. într-o a vei aştepta şi

tu ceva de la fiul tău.

Aiden şi-a înghiţit cuvintele. La naiba, avea patruzeci de ani. Iubito lui nu voia nici măcar să-i cunoască părinţii, deşi nu o putea învinovăţi pentru asta acum. Crearea unei noi generaţii care să poarte greutatea unei moşteniri de familie nu era pe lista lui de lucruri de făcut.

- Sunt departe de a avea o familie, i-a spus tatălui său.

— Nu te vezi cu cineva?

Aiden a ridicat o sprânceană. Tatăl său era mereu la curent cu mersul lucrurilor, indiferent dacă era vorba de afaceri sau de familie.

- Unde ai auzit asta? l-a întrebat.

- Ştiu că în ultima vreme petreci mult timp în Brooklyn.

“$i?

- Eşti defensiv când vine vorba de ea, a murmurat Ferris. Asigură-te că faci alegerea responsabilă pentru

Aiden s-a burzuluit.

- Tată, tocmai mi-ai spus că 10 găseşti soţi,

Wa mondenăpentnio fc ™ eie“^XTnultimii cincizeci^

. _ E“ ISpâ’|o, gândul la familie şi la rev
am, toate deciziile le-am luat cu e Ferris ponsabilitatea
pe care o aveam, femeia Acum e rândul tău. Şi
amando ş nevoie un Kilboum. ski, nu e genul de soţie
de care încrezăton Nu> Frankie
Aiden a clătinat dm cap în
nu era genul de femeie care să stea i * ei era sub

luminile rampei- Aiden.

- îţi cer să faci asta pen ă ^-şi piardă Ferris
nu era genul de
timpul spunând .te rog sau
- îţi cer să pui familia pe p

Capitolul 36

Aiden s-a uitat lung la paharul de pe măsuţă. Tatăl lui plecase acasă să se pregătească pentru un eveniment oarecare cu Jacqueline. Hotărâseră să-şi continue apariţiile împreună până la sfârşitul lunii, după care să se despartă discret. Jacqueline urma să meargă câteva săptămâni la casa din Provence, care nu mai era a familiei ei. Ferris urma să îşi anunţe retragerea şi apoi să o ducă pe Alice la casa din St. Barths. Totul avea să explodeze în lipsa lor.

Iar Aiden trebuia să rămână să adune bucăţile.

A luat paharul şi l-a dus în bucătărie. Era o încăpere cu mobilă din lemn închis la culoare şi marmură albă. O încăpere pe care o folosea rar spre deloc. Din când în când, dacă nu putea dormi, făcea un jambon la grătar cu brânză Brie. Avea senzaţia că seara asta avea să fie una dintre acele ocazii.

Tatăl său îşi pierduse simţul datoriei familiale. îi mărturisise că administrarea companiei îi ucisese sufletul, iar apoi îi predase cheile imperiului fără să se gândească la efectele asupra lui. Nu îi spusese nimic de genul „în viaţă afacerile nu sunt totul, fiule” sau „ai făcut atât de multe Pentru noi, meriţi să faci un pas înapoi şi să te ocupi de ^a ce îţi place”. Dar aşa era tatăl iui: egoist şi incapabil de or>ce proces de conştiinţă. De ce s-ar fi gândit Ferris la alţii ^nd ii

plătea pe alţii să se gândească la el?

Vva asistenţi care îi a<ln<vnu gurii rea de caramel ni migdale de dtipă-amiazA. Avea un bucătar personal care jj pregătea mâncărurile preferate urmând o rotaţie atent stabilită. Avea o soţie care îi organiza agenda socială pentru a include doar evenimentele cele ina* Pro fiţabiţe. Şi avea un tiu care urma să conducă afacerea familiei, în timp ce e| i$i abandona toate responsabilităţii ţ*nt™ 0 nouă iubifă care confecţiona hanorace şi pantaloni e rumeţie.

S-a uitat la pahar, canalizându-şi toată *funa* asupra cristalului şi băuturii. Nu s-a simţit mult mai bine după ce a spart pahanil în chiuvetă. Dar ce puţin nu simţise dorinţa copleşitoare de a-şi îneca ama

S-a gândit la Frankie. La ocazia pe care oferea de a se îndepărta de viaţa asta. Ea n dădea un răgaz de la afacerile familiei Kilboum. De la lupta permanentă pentn. succes. Poate că ar fi putut face ceva ma> product» cu fim- pul sau.

A lăsat mizeria pentru mai târziu, a luat o sticlă cu apă din frigider şi a străbătut holul, indreptandu-se spre biroul său privat.

Dosarul era acolo unde îl lăsase, ocupând locul central pe biroul lui. L-a deschis şi şi-a sprijinit picioarele goale de colţul biroului. Una dintre companiile deţinute de familia sa era o firmă mică de securitate, care făcea o treabă excelentă investigând pe ascuns vieţile oamenilor.

Frankie avea o datorie de douăzeci şi unu de mii de dolari sub forma unui împrumut studenţesc. Nu era rău având în vedere că se întorsese la NYU pentru a-şi lua MBA-ul. Putea face ca datoria ei să dispară în câteva ore. Avea de gând să facă asta dacă vedea cel mai mic interes din partea ei. Era un motiv

de mândrie pentru el să poată avea grijă de cei apropiaţi, dar când unul dintre puţinii aleşi făcea tot posibilul să-l ţină la distanţă, intenţiona să avanseze prudent.

' că i» peltea face un alt dar care să fie mai bene- ^^mândoi? A pus mâna pe telefonul de pe birou şi număr.

gunt ¿¡den Kilboum. Cât de repede puteţi să

Xiden a dat laoparte contractul la care echipa sa de ti bine plătiţi lucrase cu atenţie săptămâni întregi şi J la ce ma* n0' can<todati Pentru funcţia de direc- J IT la o altă companie. Pentru o firmă de software, avea ^echipa de management extrem de învechită. A trimis ' e-mail către actualul CEO, spunând că îi este greu să -readâ câ singurii candidaţi pentru funcţia respectivă sunt bărbaţi albi cu sârsta de peste cincizeci de ani. I-a sugerat reia căutarea cu un grup mai „interesant şi mai dinamic" de candidaţi.

Medul echipei Knicks era pornit pe fundal, atrăgân- du-i atenţia mai des decât de obicei, deoarece se trezise implicat în schimbul de mesaje dintre fraţii lui Frankie despre partidă.

Era trecut de ora zece, nu suficient de târziu pentru a lua în calcul posibilitatea de a se duce la culcare. Dormea în medie cind, poate şase ore pe noapte, dar ziua aceea, seara mai ales, işi spuseseră cuvântul.

Telefonul i-a vibrat de sub un teanc de hârtii. în mod reflex, s-a uitat la televizor pentru a vedea ce se întâmpla cu medul, dar era pauză.

Frankie: De ce sunt trei bărbaţi cu o saltea la uşa mea la 22.30?

Aiden: Patul tău e o ruşine pentru paturile de pretutindeni.

Frankie: E patul meu!

Aiden: Nu eşti singura care doarme în el acum. Frankie: Nu crezi că ar fi trebuit să mă consulţi? Aiden: Uite cum ar fi decurs conversaţia. Tu: Nu Eu. Da. Tu: Du-te naibii, Aiden. Eu: OK, dar o să facem sex pe patul ăsta nou şi frumos king-size. Tu; *ai câteva orgasme în patul nou* OK, putem să păstrăm patul.

Frankie: Eşti nebun.

Aiden: Cu plăcere.

Câteva secunde mai târziu, i-a trimis încă un Era un selfie pe salteaua nouă. mesa

Frankie: Sunt dispusă să dau o şansă patului şi orgasmelor menţionate anterior.

A râs fără să vrea. Ştia de ce avea ea nevoie. Era nerăbdător să îi dea ce voia. Dar cu Frankie totul era o bătălie.

A început să scrie un răspuns, dar s-a răzgândit. S-a hotărât să facă un duş şi să citească până avea să uite tot.

A ajuns doar până în dormitor înainte să-i sune telefonul.

Frankie.

— Bună, a răspuns el.

— Bună, cumpărătorule secret de paturi. De unde ai găsit un pat king-size şi o saltea la ora 22.00? a întrebat Frankie.

— Cunosc un tip, a glumit Aiden.

— Eşti bine? Pari... supărat.

Aiden s-a aşezat pe marginea patului şi s-a întins.

— Nu e nimic cu care să nu mă pot descurca, a

spus cu dezinvoltură.

: . capătul celălalt al firului s-a aşternut o scurtă

Vrei să vorbeşti despre asta? i-a propus ea.

Sici nu aş şti de unde să încep, a recunoscut el.

__ Sper că nu vrei să mă mângâi pe cap şi mă alungi tru ca bărbaţii să poată vorbi de afaceri, nu-i aşa?

Era exact genul de comportament cu care Ferris işi trata soţiile.

-Frumos. ştir mai multe despre afaceri decât nune-

Frankie a râs răguşit, iar el a simţit un junghi în piept.

- Să sperăm că profesorul meu de responsabile socială corporativă gândeşte ca tine. Deci ce s-a întâmplat?

- Tata a trecut pe la mine în seara asta.

- Hmm, nu am suficiente informaţii ca să trag concluzii rapide şi să ofer sfaturi gratuite. Continuă.

Aiden şi-a acoperit ochii cu mâna liberă şi s-a lăsat pătruns de sunetul vocii ei.

- M-a anunţat că se retrage la sfârşitul lunii.

- La naiba! Renunţă la funcţia de preşedinte al consiliului de administraţie?

- Renunţă la tot. Şi, în plus, divorţează de mama mea vitregă.

- Criza vârstei mijlocii?

- Dacă e posibil să ai aşa ceva la şaizeci şi cinci de ani. Are o iubită.

- Era evident. Lasă-mă să ghicesc, e dansatoare? Nu, stai, nu e suficient de stilată. Oh!

Ghid la muzeu?

- Designer de îmbrăcăminte sportivă.

— Grozav! în sfârşit ai de unde să iei toate sutie- e sport pe care le doreşti.

Buzele lui Aiden au schiţat un zâmbet.

— Aş vrea să iii aici.

Cuvintele i-au zburat de pe buze înainte de a |(. putea opri.

Frankie a oftat la telefon.

- Poate cândva. Deocamdată mi-aş dori să fii ajcj în patul ăsta mare, cu mine.

Imaginea ei întinsă pe P*t, cu părul neîmblânzit răvăşit în toate direcţiile, l-a incitat. .. n

— Deci ce înseamnă asta pentru tine. Acum eşti COO, te-am căutat pe Google. Ce se întâmplă în continuare? A .

- Trec ne postul de CEO, îmi asum mai multe res- ponsabilităţi, inclusiv îngrijirea şi întreţinerea numitului Elliot Kilboum.

- Glumeşti' Bărbatul-copil e un nemernic sadea. De ce l-ar lăsa tatăl tău la mai puţin de cinci sute de metri de companie?

- E orbit de Alice, designerul de sutiene sport.

_ Amuzant Deci, tatăl tău îţi cedează ţie toate responsabilităţile ca să facă ce? Să se retragă pe o plajă topless din Boca? , .

- Să străbată mările şi oceanele şi să-şi petreacă vara în Bahamas. ..

- E posibil să se răzgândească? a întrebat Frankie, plină de speranţă. A .

- Nu cred. Vrea ca eu să-i continui opera m afacen şi în familie.

- Oh, a spus ea pe un ton impasibil. Adică

sâ găseşti o debutantă miliardară drăguţă şi să creezi moştenitori perfecţi.

Era uimitor cât de bine înţelegea Frankie cum funcţiona viaţa sa şi ce aşteptări avea lumea de la el.

— Ceva de genul ăsta.

- Mi-ai cumpărat un pat ca să te desparţi de mine? Aiden a râs. iar sunetul a răsunat în camera liniştită.

- Ţi-am cumpărat un pat să facem sex în el fără să ne trezim pe jos.

— Nu sunt bună de amantă, Aide.

- Nu, nu eşti. Tata mai vrea să-l pregătesc pe Elliot pentru un post de vicepreşedinte. Ceva respectabil.

- Vai de mine! Se pare că tatăl tău vrea un inorog de Crăciun. Aşa ceva nu se va întâmpla.

Pentru ea era simplu. Când trebuie luată o decizie, dacă nu e satisfăcătoare, respinge-o, mergi mai departe. Dar viaţa lui era mult mai complicată. Unde era recunoştinţa pentru tot ceea ce construiseră generaţiile anterioare pentru ca el să se bucure acum? Nu trebuia să se sacrifice bucuros pentru acea moştenire, aşa cum o făcuse şi tatăl său?

- Deci, nu eşti în căutarea unei neveste în momentul de faţă? a întrebat Frankie.

— Nu există magazine pentru aşa ceva, a spus el sec.

— Oh, nu ştiu. Totul poate fi cumpărat la un anumit preţ.

- Care e preţul tău, Franchesca?

- Hmm. Presupun că depinde de monedă.

Capitolul 37

Ianuarie a făcut loc temperaturilor glaciale ale lunii februarie. Newyorkezii au petrecut acea lună tremurând în timp ce încercau să ajungă mai repede la adăpostul clădirilor străbătând trotuarele acoperite cu o zăpadă gri p? jumătate topită. Frankie stătea însă la căldură cu Aiden în apartamentul ei cel puţin trei nopţi pe săptămână.

Se înţelegeau mai bine decât şi-ar fi imaginat ea. Era inteligent, şi amuzant, şi îngrozitor de generos. Noul pat fusese inaugurat, iar acum, când Frankie se ducea la culcare singură, dormea în mijloc, îmbrăţişând perna pe care o folosise el ultima dată.

încerca să nu se gândească la numărătoarea inversă. Relaţiile lui durau de obicei între două şi trei luni. Ei erau împreună de şase săptămâni. Era mai mult decât ar fi crezut ea că o să reziste. De fapt, niciunul dintre ei nu dădea semne că s-ar fi plictisit.

Frankie a terminat e-mailul la care lucra şi l-a trimis. Era ziua ei scurtă şi, în condiţiile în care cursul său de seară fusese anulat, se bucura de un lux cu care nu era obişnuită. Avea câteva ore libere. S-a gândit să îi trimită un mesaj lui Aiden să-l întrebe dacă intenţiona să vină la ea în seara aceea, dar, întrucât fusese cu o seară înainte, era

puţin probabil.

S-a întors să privească florile pe care i le trimisese dimineaţă. Lui Râul îi plăcea să glumească spunând că, dacă Brenda transformase biroul într-o seră punând peste

»I0 pi frumoase. iubitul lui Frankie îl transformase tropicală.

,ntT^ gorile azi erau cxot,ce Ş1 co,orate- cu ghimpi

Vfffl r

Sălbatice şi frumoase. Exact ca tine.

A.

Telefonul i-a sunat din sertarul biroului, iar ea l-a

- Măi să fie, e chiar prietena mea căsătorită de când ¡umea- doamna Stockton-Randolph, a răspuns ea.

- Frankie! Spune-mi că nu ai planuri pentru prânz, strigat Pru în telefon. Nu te-am văzut de o mie de ani şi vreau să-mi spui dacă arăt ca o femeie căsătorită de când lumea.

- Trimite-mi un selfie să văd mai întâi. Nu vreau să tiu văzută în oraş cu o babă, a tachinat-o Frankie.

Ca o prietenă ascultătoare ce era, Pru i-a trimis un selfie în care se uita cruciş şi strâmba din nas.

- Da, cu siguranţă nu vreau să fiu văzută într-o asemenea companie.

- Ha ha! E ziua ta scurtă, nu-i aşa?

- Aşa e. Termin în douăzeci de minute.

- Atunci pleacă şi mişcă-ţi fundul până în centru. Vreau să ştiu tot despre tine şi un anumit burlac bine cotat care a fost văzut zâmbind din când în când de când s-a întors de la nunta mea.

- Zâmbind zici? a întrebat Frankie.

Deci, poate că nu era singura care mergea de colo- colo cu un rânjet stupid pe faţă.

- Ne întâlnim la Courtyard într-o oră, i-a ordonat Pru.

- Da, sătrăiţi!

Şeful de sală n condus-o rapid pe Frankie prin restaurantul cu pereţi de bambus şi candelabre artlţtfc lucrate spre zona barului, unde o aştepta Pru. Prietena ef era îmbrăcată cu nişte pantaloni care se mulau pe ea ca 0 a doua piele şi un pulover de caşmir cu guler ¡nalt care o învăluia ca intr-o îmbrăţişare- De sub manşetele largi ale pantalonilor ei bleumarin ieşeau nişte cizme gn moi.

S-au îmbrăţişat de parcă ar fi trecut am, nu doar câteva săptămâni de când nu se mai văzuseră.

- Ei bine, căsnicia îţi prieşte cu siguranţă a glumit Frankie, strecurându-se în separeul tapiţat cu piele

- Aş spune că şi tie îţi prieşte relaţia cu Aiden. a spus Pru, privindu-i haina.

- Da, vorbeşte mai încet, OK?

Frankie a aruncat o privire în jurul ei pnn restaurant. Era unul dintre acele locuri unde erau surpnnse adesea conversaţii importante cu caracter personal pentru ziarele de scandal.

— Spune-mi tot, i-a cerut Pru.

- Nu sunt multe de spus, a minţit Frankie.

Nu era pregătită sa pună în cuvinte sentimentele pe care le avea pentru Aiden. Nu erau uşor de identificat în clipa asta, iar ea nu se grăbea deloc să le discute.

- Te întâlneşti de şase săptămâni cu cel mai râvnit burlac de pe Coasta de Est şi încă nu am văzut nicio poză cu voi doi împreună. Nu aduci niciodată vorba despre el. Când nu vorbeşti despre un bărbat, înseamnă că aveţi intenţii serioase.

- Nu avem intenţii serioase, a spus Frankie.

Doar ne distrăm şi trăim clipa.

Pru a pufnit cu nasul în paharul cu apă plată.

— Oh, sunt sigură că aşa e.

- E grozav, OK? E inteligent şi amuzant, nu e nici x. departe ticălosul superb pe care mi l-am imaginat. Eşti nwltumită[7] a întrebat Frankie.

Ospătăriţa şi-a făcut apariţia şi le-a spus dintr-o miliare specialităţile zilei. Pru a comandat salată de varză lU pui la abur. Frankie a comandat o bere şi un panini de curcan cu cartofi prăjiţi.

- De ce-mi faci asta? Toţi prietenii mei bogaţi şi snobi comandă suc verde şi o porţie de aer, s-a văitat Pru.

Frankie a muşcat dintr-una din grisinele aduse de ospătăriţă.

- Eu sunt prietena ta săracă şi snoabă şi îmi plac carbohidraţii. Credeam că ai terminat cu dieta aia stupidă din clipa în care ţi-ai dat jos rochia de mireasă.

— Am început o dietă nouă, care se numeşte „topeşte rapid kilogramele din luna de miere”.

Frankie i-a băgat grisina în faţă lui Pru şi i-a fluturat-o pe la nas.

— Mănâncă-mă. Mănâncă-măăăă...

— Doamne, mi-era dor de tine, a oftat Pru, smulgân- du-i grisina din mână şi muşcând o fărâmă din ea.

— Eşti o rebelă, a tachinat-o Frankie. Şi mie mi-a fost dor de tine.

— Povesteşte-mi despre Sfântul Valentin. Ce a făcut pentru tine Aiden, burlacul convins?

- A încercat să mă surprindă cu un weekend prelungit la San Francisco. Avea nişte afaceri de rezolvat acolo, dar eu n-am putut să plec, aşa că la întoarcere a venit la mine, am comandat ceva de mâncare şi mi-a dăruit o brăţară.

O brăţară foarte frumoasă. De fapt prea

frumoasă ca s-o poarte, dar deschidea în fiecare seară cutia elegantă şi privea lung diamantele.

- Bijuterii deja? Margeaux ar fi impresionată şi ar muri de invidie. Tu ce-ai făcut pentru el?

- I-am luat o şapcă cu logoul echipei Knicks.

Pni a tftcut aşteptând continuarea.

-Şi?

Erankie a ridicat din umeri.

- Asta-i tot. Mi rog. i-a"> sân" dc >* Scara * incendiu când a ajuns la mine.

Pru a făcut o grimasă de pan* ar fi *mi* os.ceva ciudat. Era acea expresie concen . . de examene e 0 cunoştea bine după câţiva ani de se.

~ Ce e? .. – dar nărui ei blond ca mierea

Pru a clătinat din cap, da P . , ■

nu s-a clintit din cocul elegant de a . ă j

_ Nimic. Hei, hai şi ,

asta! Toţi patru! Putem merge a

5 H î" •* acoI o reporterii dc

la revistele de scandal?

PTrv ■'^TX^nişteantreuri de crab nemaipo-

- Cui n pasă. să yă vă(J pe tme

A«.,, .p-« ridice ochii. E vineri seara. Eşti deja aici. Poţi să rămâi la Aiden. „

— De fapt, nu am fost niciodată acolo, a spus Fran- Ide, luând o muşcătură mai zdravănă din grisină, care i-a rămas în gât.

Pru şi-a lăsat telefonul pe masă cu zgomot.

- Scuze, ce-ai spus? Te întâlneşti cu el de aproape şase săptămâni şi nu i-ai văzut încă apartamentul? Te duce doar la hoteluri ca pe o curvă?

Câţiva dintre clienţii aflaţi la mesele din apropiere s-au uitat la ele.

_ Nu sunt curvă, i-a asigurat Frankie. Repetă replice pentru o piesă.

Toţi s-au întors la mâncarea din faţa lor.

- Poţi să vorbeşti mai încet, te rog?

- Nu-mi vine să cred că nu te-a invitat la el. Chiar am crezut că de data asta lucrurile stau altfel. Chip a spus că nu l-a văzut niciodată pe Aiden aşa de...

- Relaxează-te, Cujo. M-a invitat de mai

multe ori -Şi?

Pru s-a uitat la ea de parcă ar fi vorbit cu un idiot.

- Şi locuiesc în Brooklyn. Până ajung aici şi ne facem treaba, ar trebui să rămân peste noapte sau să merg direct la muncă. Să iau trenul...

A tăcut, simţind o uşoară stinghereală.

- înţeleg. Deci, când vă vedeţi? a întrebat Pru.

Frankie şi-a schimbat poziţia, stingherită.

- Când vine în Brooklyn.

— Şi cât de des înseamnă asta?

- Trei sau patru nopţi pe săptămână, a spus ea. De cinci ori săptămâna trecută.

- Înţeleg, a spus Pru pe un ton afectat. Şi la ce fel de evenimente ai fost cu el? Strângeri de fonduri? Gale? La teatru?

Frankie a clătinat din cap la fiecare sugestie.

- I-ai cunoscut familia? a întrebat Pru.

— Nu. A vrut să mă prezinte, dar nu era un moment bun. El a cunoscut-o pe a mea.

Pru s-a luminat la faţă.

- Serios? Şi cum a mers?

- Păi, am făcut-o în primul rând ca s-o enervez pe mama. Ceva de genul: „Hei, mamă, ţi-l prezint pe tipul ăsta superb cu care ies. Dar ghici ce, doar ne prostim. N-avem niciun viitor împreună. Ia de-aici."

Frankie a râs nervos, dar s-a oprit văzând că Pru nu i se alătură.
i r< t M ORI

Pni s-a ciupit <lr nas.

— Frankie, o să-ţi spun asta frumos pentru ca tₑ iubesc şi vreau să fii fericită. Trebuie să încetezi cu numărul ăsta de Regina Afurisită de Gheată înainte de a strica ceva nemaipomenit.

— Poftim?

Ospătăriţa a reapărut aducându-le mâncarea.

- Poftă bună, a spus ea când tăcerea de la masă a

devenit stânjenitoare. _ ,.

- Regina Afurisită de Gheaţă? a repetat Frankie

- Nu te preface că nu ştii despre ce vorbesc. îl ţii la distanţă pe Aiden. De ce naiba faci asta, habar n-am. dar încerci să sabotezi relaţia asta. Vrei atat de mult să ai dreptate?

Frankie a rămas cu gura căscată.

- Dacă tot vorbesc eu, iar tu mă asculţi, ce zici de faptul că Aiden te-a invitat la el acasă, să-i cunoşti părinţii, să mergeţi la San Francisco? Vrea să-şi împartă viaţa cu tine, toanto. Iar tu practic îi arunci cu nisip în faţă.

— Nu fac...

— Pe naiba! ■■<■■■

Pru şi-a înfipt furculiţa în salată cu ataţa tune, meat Frankie a avut impresia că vede varza zgribulindu-se.

- înţeleg că vrei să te protejezi, dar nu trebuie să-l răneşti pe el ca să fii în siguranţă.

Frankie a înghiţit în sec.

- E doar o aventură, a spus ea pentru a-i aminti lui Pru şi ei înseşi.

- Asta nu e o scuză să-l tratezi aşa cum îşi tratează Margeaux menajera.

Frankie şi-a dus mâinile la faţă. încerca să se protejeze, dar asta nu era o scuză pentru faptul că îl respinsese intenţionat. îl rănise oare pe Aiden? Nu fiisese intenţia ei. Deşi, dacă situaţia ar fi fost inversată...

- Sunt o nemernică.

Recina Afurisită de Gheaţă, a corectat-o Pni cu . ^hemenţă.

ifl» P[1]' E| a făcut totul pentru mine, iar eu nu am făcut * decât să-l resping.

Bun. a spus PrUi >ndreptându-şi furculiţa spre 7 Nevinovăţia pe care vreau 83 0 văd- Nu >t« stă ! tratezi pe cineva în felul ăsta. în n 1 Cum îmi repar greşeala? a întrebat Frankie.

- Începem cu cina din seara asta.

_ fncă mai vrei să mergi cu mine chiar dacă sunt swmica Regină Afurisită de Gheaţă?

pni a privit-o de sus cu un aer reverenţios.

- Draga mea, unii dintre noi ne putem permite să

iertăm.

- Oh, grozav! Acum cine e o nemernică? a întrebat Frankie.

- N-am vrut să te simţi singură în tumul tău de fildeş.

- O să-l întreb despre cina din seara asta, dar o s-o fac în persoană, a decis Frankie.

- Bravo! Mă găseşti la salon după aceea şi o să mergem la cumpărături ca să-ţi iei ceva uimitor de îmbrăcat pentru turneul de cerut scuze.

Frankie s-a uitat lung la sendvişul din mâna ei.

- Se întâmplă cumva să ştii unde lucrează?

- Eşti îngrozitoare.

Capitolul <58

Aiden a părăsit sala de conferinţe simţindu-se uşor enervat. Nu-i plăcea vechea zicală: „Dacă vrei ca lucrurile să fie bine făcute, fă-le singur", dar, având în vedere noile angajări de la departamentele de resurse umane şi mar. keting, simţea că totul ar merge mai repede dacă ar face el treaba în locul lor.

Era ferm hotărât să se întâlnească periodic cu noii angajaţi pe parcursul primului lor an în companie. în opinia sa, nivelarea ierarhiei dintr-o corporaţie ducea la o comunicare mai firească şi la o mai bună integrare în cultura corporativă.

Primele întâlniri erau însă întotdeauna o corvoadă. Nu, Kilboum Holdings nu avea nevoie de propriul pod- cast. Şi nu, nu intenţionau să înlocuiască toate scaunele de birou cu *fotolii* umplute cu polistiren şi mingi de exerciţii şi mei să deschidă un bar de sucuri la parter.

A dat din cap către asistentul sâu, Oscar, un dictator suplu, îmbrăcat mereu la modă, cu accent franţuzesc, care ii gestiona agenda cu o mână de fier bine îngrijită.

— Ei bine, a durat ceva, a anunţat Oscar, uitându-se la ceasul său Rolex, un cadou de la Aiden pentru aniversarea a zece ani de când se

ocupa de dramele familiei Kilboum.

— Presupun că nu mă aştepţi cu prânzul ca un bun asistent, a replicat Aiden.

Relaţia lor era mai apropiată de cea dintre fraţii lui Frankie decât de cea dintre un şef şi un subordonat.

— Ah. ani ceva mai bun de atât care te aşteaptă, a ,s el, arătând spre uşa închisă a biroului lui Aiden. Apropo, ai aprobarea mea.

Aiden s-a încmntat şi a intrat în birou. Când a x-Anit-o pe Frankie în spatele biroului rotindu-se pe scaunul său. a fost atât de şocat, încât a încremenit în loc preţ de o secundă. Oscar a închis uşa în urma lui şoptind:

- Distracţie plăcută!

- Bună, a spus Frankie, încetând să se mai rotească cu scaunul.

- Bună, a răspuns el, încă şocat să o găsească în biroul lui.

Era îmbrăcată de lucru, cu un costum simplu, dar elegant, care îl făcea să-şi dorească să îi descheie nasturii jachetei şi să-şi strecoare mâinile înăuntru. Părea neliniştită. Ceva ce nu era obişnuit să vadă pe faţa ei. Nu era Franchesca lui cea încrezătoare şi energică.

— Sper că nu te deranjează că am trecut pe aici, a început ea, ridicându-se de pe scaun.

— Nu! Deloc! Adică...

Părea incapabil să-şi recapete autocontrolul. Era extrem de fericit să o vadă.

- Sunt foarte fericit să te văd, a recunoscut el.

— Da? l-a întrebat ea, zâmbindu-i larg. Am luat prânzul în oraş cu Pru şi m-am gândit, ne-am gândit... Ai planuri pentru cină?

Avea. O cină de afaceri. Dar faptul că Frankie

era în biroul lui şi voia ceva de la el era mai important.

— Sunt al tău, a spus el, şi vorbea serios.

Frankie s-a îmbujorat şi s-a îndreptat nesigură spre el, cu o pungă de hârtie în mână.

— Speram să poţi să vii la cină în seara asta cu mine, cu Pru şi cu Chip.

I.W V WORF

- Ce-i în pungă?

- Ştiu că nu ai prea mult timp pentru prânz, a că, în caz că nu ai reuşit încă să mănânci, ţi-am adus X sendviş.

- E un sendviş Baranski? a întrebat-o, smulgându-- punga din mână.

Ea a râs.

- Gio a reuşit să te impresioneze, nu-i aşa? Aminteşte-mi să-ţi fac un sendviş mixt la un moment dat. O să mă adori.

Deja o adora.

Probabil că privirea lui a fost destul de sugestivă, pentru că ea s-a uitat în jos la pantofi şi apoi la punga din mâna lui.

- Nu e de la noi, dar e o băcănie la câteva străzi mai încolo care e aproape la fel de bună ca a noastră. Dar să nu afle tata.

- Secretul tău e în siguranţă, a promis el.

- Cum de m-a lăsat Oscar să intru?

— Le-am spus angajaţilor de la pază şi recepţie că poţi să vii şi să pleci după bunul tău plac.

— Când le-ai spus asta? l-a întrebat Frankie.

— A doua zi după ce m-am întors din Barbados.

Ea şi-a muşcat buza şi a lăsat capul în jos.

— E ceva în neregulă? a întrebat Aiden, ridicându-i bărbia să o privească în ochi.

— Era, dar acum nu mai e, a spus ea pe un ton hotărât.

— Pot să întreb ce anume?

Frankie a clătinat din cap.

— Nu. E mai bine să te laşi dus de val.

- Atunci aşa o să fac.

A luat-o de mână şi a tras-o după el înapoi la birou, aşezând sendvişul pe pungă. Friptură caldă de vită, şi simţea oare şi un iz de hrean?

I^-am spus să nu pună ceapă pentru cazul în care • ^ai întâlniri astăzi, a spus Frankie.

11,31 3 jneepuse să îşi muşte din nou buza inferioară. _ Trebuie să-l împart cu tine sau pot să-l înfulec pe 9 a întrebat-o păstrând tonul degajat.

tOt‘ – înfiilecă-l liniştit. Eu am mâncat panini cu

- Strălucesc precum luminile Parisului.

Frankie a oftat şi s-a cocoţat pe marginea biroului.

— Pru arăta foarte bine şi mi-a spus că ochiul lui Chip e complet vindecat. La Oak Leaf la opt e în regulă pentru tine?

Plănuia să facă tot ce era necesar pentru a-şi elibera programul. Oscar urma să se plângă de schimbările de ultim moment, dar Aiden avea în sfârşit o ocazie socială care era mai importantă decât orice afacere.

- E în regulă, a promis el.

- Mai e ceva, a spus ea.

Frankie îi urmărea atentă reacţia.

- E în regulă dacă rămân peste noapte la tine? Din moment ce sunt deja aici şi...

— Mi-ar plăcea mult, a spus el, luându-i mâna şi sărutându-i-o.

Sângele îi fierbea deja în vene imaginându-şi-o pe Franchesca goală în patul său. Franchesca luând micul-de- jun la masa lui. Franchesca relaxându-se pe canapeaua lui sau ciondănindu-se cu el pentru ceva din biroul lui.

Nu ştia ce provocase schimbarea ei bruscă, dar era bucuros.

Ea s-a uitat la ceas.

- Probabil că ar trebui să plec curând. Mă

întâlnesc cu Pru să mergem la cumpărături.

Aiden a întins mâna după portofel şi s-a oprit când frankie l-a împuns în piept cu un picior încălţat în pantofi

cu toc cui. oferindii-i ocazi;« să vadă tot cc era de văzut s fiistaci.

— *Pot* să-mi cumpăr şi singură rochia pentru cin/* Kilbourn.

Nu ştia dacă sA fie extrem de excitat de *piciorul* *Car(.* ¡1 apăsa pe piept sau enervat că îl respingea din nou. $.a hotărât că era în regulă să fie şi una, şi alta.

- La naiba! Franchesca, e singurul lucru pe care pr4 să ţi-l ofer şi, când mă refuzi» mă *deranjează.*

- Aidenî i-a rostit numele şocată şi uşor iritată, dacă nu se înşela.

La naiba! De ce a trebuit să *deschidă gura? Nu* era niciodată o idee bună să-d etalezi vulnerabilitatea în faţa cuiva.

Frankie şi-a îndepărtat *piciorul şi l-a luat prin* surprindere lăsându-se să alunece *pe genunchii lui.*

- *Crezi că portofelul tău şi sexul sunt singurele* motive pentru care vreau să fiu cu tine?

Şi-a simţit penisul întărindu-se la cuvintele ei. Ştia că îl simţea probabil crescând sub ea, aşa cum stătea cu fusta ridicată pe şolduri.

- Asta crezi? l-a întrebat din nou.

Ochii ei erau mai mult albaştri decât verzi în lumina din birou. Şi îi sfaşiau sufletul.

A ridicat din umeri.

— Nu ştiu. *Poate. Da.*

- *înseamnă că* nu am făcut o treabă prea bună ca iubită a ta, a oftat ea.

L-a apucat de cravată, iar penisul i s-a întărit ca piatra sub ea.

— Facem o nouă înţelegere, Aide. Nu mai sunt eu singura care primeşte. începând de acum.

A coborât de pe genunchii lui, iar el a rămas cu mâna întinsă spre ea atunci când i-a împins scaunul mai departe de birou.

Când degetele ei i-au atins cureaua, respiraţia i s-a ut şi a încremenit.

opn \ Ce- nu putem... dacă...

Toate gândurile şi cuvintele i-au părăsit creierul fU u|tima picătură de sânge care s-a dus spre penisul Lms Cum putea o femeie să-l facă să se simtă atât

° în câteva secunde, i-a eliberat penisul din pantaloni.

- Eşti sigur că asistentul tău o să ţină oamenii distanţă? a întrebat Frankie, dar nu se uita la el, ci la

Mădularul lui tare, pe care îl ţinea strâns în mână.

Aiden nici măcar nu găsea cuvintele să-i răspundă, iar Frankie nu părea să aibă nevoie de ele pentru că a deschis gura şi şi-a lăsat limba să alunece peste penisul lui de la rădăcină până la coroana sensibilă.

El s-a lăsat cu spatele de scaun şi a privit fascinat cum ii făcea lucruri glorioase cu gura.

- Vreau să te ating, a spus printre dinţi când ea l-a dus în fundul gâtului.

- Mmm, diseară. Acum totul e doar pentru tine.

Frankie şi-a concentrat gura pe lucruri mult mai importante decât cuvintele.

Era alunecoasă şi fierbinte, iar senzaţia de a fi ajuns până în fundul gâtului ei aproape că l-a dat gata.

în extaz, Aiden şi-a sprijinit capul de speteaza din piele a scaunului. îi masa testiculele şi îşi folosea şi gura, o combinaţie ameţitoare. Intrase în birou frustrat şi obosit şi, în câteva secunde, Frankie îi schimbase întreaga dispoziţie.

1 Jmba ei făcea minuni pe vârful penisului lui, iar el şi-a simţit testiculele strângându-se.

- Franchesca, a şuierat.

- Eşti pe mâini bune, iubitule, a promis ea, sărutân- u'i sexul înainte ca gura ei să-şi reia activitatea.

i.ucy smiu

Mişcările ei nu mai erau lente. Nu. Efortul li ^4^ obrajii şi sugea atât de tare, încât Aiden a început să Vadi steluţe.

Totuşi, nu putea să închidă ochii, foi dorea să o Va(Jâ în genunchi în faţa lui, sugându-l. ÎŞ'(„rea nu ter- mine niciodată.

Aiden şi-a înfipt câlcâiele în covor penlru ma. mul« stabilitate, temându-se câ va deyem uşo ca fulgu „ va p>uti. A sim(i. extazul ac-tmu *laba* ^coloan* vertebrale şi s-a minunat de vraja repede la orgasm. ■ . „„

Renunţând la o£ apa-Je, ^pnna-o de^p. cu miş. dri SffieTa Pierdut în clipa aceea. A tntenţio- na?Z X^dar a ajuns la orgasm cutremurandu-se „ vărsându-şi sămânţa pe gâtul ei. ~ . „_i-

A rămas tăcut în timp ce orgasmul l-a sfâşiat, goiin- du-l pe dinăuntru şi umplându-i ei gura.

Nimic. *Nimic* pe lumea asta nu l-ar fii putui pg pentru imaginea Franchescăi cu penisul lui mgurăjuand tot ce îi dădea fără să ceară nume în schimb S-a cutremurat şi s-a prăbuşit înapoi pe scaun, cu sângele zvacnmdu-i în urechi. ., .. .

S-a ridicat, arătând ca o zeiţă indiferent de poziţia în care se afla. A traversat camera şi s-a

uitat în jur, găsind baia lui privată. Ar fi îndrumat-o chiar Aiden dacă n-ar fi fost doar o epavă în clipa aceea. Doborât de frumuseţe şi dorinţă.

S-a întors cu o cârpă caldă şi umedă şi l-a curăţat bine.

- Nu am fost o iubită prea bună. Sper să-mi îmbunătăţesc scorul, a mărturisit ea, aranjându-i la loc lenjeria intimă. Eşti un om bun, Aiden. Eşti inteligent, amuzant şi incredibil de răbdător. Dacă ţi-aş cere oraşul Cleveland din Ohio, ai găsi o modalitate de a mi-l oferi. Eşti extrem de

surprinzător de dulce şi îmi pare rău că nu am

8pr*\ Neah-

fost singurele sunete pe care a reuşit să le scoată ^”fusese complet doborât.

<W® 1 Aşa că o să mă străduiesc să mă descurc mai bine

' .‘ept să stabileşti un standard mai ridicat.

s.a cocoţat din nou pe biroul lui şi el ar fi putut să că îi mirosea excitarea. Ar fi făcut sex cu ea. l-ar fi dat)ure C -a dnar pentru că îl vizitase. Voia însă să schimbe fehilîn care stăteau lucrurile.

Aiden a reuşit să tragă anevoios aer în piept o dată şi încă o dată, simţind că revenea încet la viaţă.

- Şi eu am un addendum la înţelegerea noastră, i-a spus el.

Frankie l-a privit cu teamă.

— Nu propun o relaţie pentru totdeauna, a început el. Dar aş vrea să lăsăm deoparte aspectul „temporar” al relaţiei noastre.

Ea a încetat să mai respire, încremenind în loc ca un iepure în faţa unui prădător.

Aiden a întins mâna, mutându-şi scaunul

astfel încât să fie în faţa ei.

- Eşti specială pentru mine, Franchesca. Şi nu anticipez un moment în care nu vei mai fi.

- Doamne, a rostit ea, răsuflând adânc. Trebuie să fi fost o experienţă pe cinste.

- Vezi? La asta mă refeream.

- La sexul oral? a întrebat ea pe un ton provocator.

El a ciupit-o.

- Au! Glumeam, a spus ea.

- Pe lângă că eşti incredibil de frumoasă, eşti spirituală şi răutăcioasă când trebuie. Nu ai niciun filtru, u am cunoscut niciodată pe cineva care să nu cântărească cu

t.ucv scont

atenţie fiecare cuvânt. Eşti o gură de fler ProasI,fll în viaţa mea.

- Aide, m-a luat ai tremurat, a raunoscut ea .

- Mergem până la capăt, Frî,n .CJ^a tavan m,n<‘’

Frankie a răsuflat încet şi s'a u,t

— Şi dacă stricăm totul?

Aiden i-a strâns uşor şolduri e •

- Nu o să te las. a .

- Măgarule, a spus ea. spate|e genelor * A văzut strălucirea lacriu

lungi' o •. ,„l sau nimic, i-a spus el.

- îţi cer să aceepU tg ş. a|te femej

— Ai avut vreodată msl ' care ai ieşit? l-a întrebat.

.ăiden a scuturat din c^ mine, Frankie

- Nici măcar pe ap P^ ^.unoscut ea, ducân-

- Simt că mi se face rau, ■>

du-şi mâna la burtă. ,inişte a şi a luat decizia

I-a văzut atunci teama, n *

conştientă de a apăsa pe buton- °

_ N-aş fi crezut^Xriată să incerce să pe Franchesca Mărie Baranski prea spena obţină ce vrea. . la naiba, avea nevoie

încerca să o manipuleze, dar, ia de asta. Avea nevoie de ea.

Frankie a dat din cap, cu buzele strâns .

-OK. Până la capăt. . A

Aiden s-a ridicat şi a strâns-o la piept, ndicand-o de pe birou.

— Nu vei regreta, Franchesca.

Capitolul 39

- Judecând după urmele de pe gâtul tău, lucrurile mers bine cu Aide, a spus Pru, privind-o pe Frankie în
tinip ce se lăsa să alunece pe scaunul de lângă ea.

Frankie era prea epuizată din punct de vedere emoţional pentru a intra într-o discuţie în contradictoriu.

- Ai avut dreptate, iar eu m-am purtat oribil, a recunoscut ea, strâmbându-se în oglindă.

- Când ştii mai multe, te descurci mai bine, a ciripit Pru de sub folia care îi acoperea părul.

- Avem oficial o relaţie „adevărată”, iar eu am vomitat tot ce mâncasem după ce am plecat de la el.

— Ai un stomac de fier, a remarcat Pru.

- Da, bine, deci partea asta nu s-a întâmplat de fapt. Dar, datorită ţie, Aiden şi cu mine suntem un cuplu, a spus ea, înghiţind în sec de câteva ori.

— Ştiu modalitatea perfectă de a-mi mulţumi.

— Tocmai m-am revanşat faţă de Aiden sub biroul lui. Tu ce naiba vrei de la mine?

Pru a arătat spre Frankie.

— Christian! Prietena mea are nevoie să faci ceva cu pămătuful din capul ei.

Un bărbat îmbrăcat complet în negru şi ras în cap, culmea ironiei, a apărut ca prin farmec în spatele ei.

— Scumpo, a spus el, luându-i o buclă şi ţinând-o intre degete. Putem face mult mai mult

decât atât.

«în locurile de genul ăsta t> •* ’n” Pafni s”te f|P dolari doar pentru că ţi-ai aşezat P^^un”, gândit Frankie. A încercat să se ridice, dar Christian avPa ceva muşchi sub tricoul său negru şi strâmt.

— Fac eu cinste, a ciripit Pru.

o. – * • rând faci asta, i-a amintit

- $tn că nu-mi place ,,,r

Frankie. . . _ ..

Christian i-a pus pe umeri o pelerină şt t-apnns-o

. . - «ândim? a întrebat el, prinzân-

- Aşadar, Ia ce n g . jjferile şj uitându-se du-i câteva şuviţe de p^r de creativă. m oglindă de parcă ar fi căuta P

- Ne gândim la o tunsoare drăguţă, a spus

Frankie, sinulgându-şi părul din mana lui.

-OPtÎXÎ?âa ■2â«ne'>PeS,e Picior' Stud"ndu_i- vârfurile

“ -o opt luni de când nu ţt-a, mai ,n8nJ'Xu'crezi că ar arăta superb cu nişte şuviţe? a SUgerÎ Folia aia de aluminiu îţi afectează creierul, a replicat Frankie..

.

- N-o băga în seamă, Chnstian. De obicei nu e aşa de morocănoasă. Şi e din Brooklyn, a spus Pru.

Christian i-a răsucit scaunul şi şi-a pus mâinile pe braţele lui. Erau la câţiva centimetri distanţă unul de altul.

- Trebuie să ai încredere în mine. Nu o să pleci nemulţumită de cum îţi stă părul. Nu fac tunsori proaste. Dacă îţi fac şuviţe, o să-ţi doreşti

să te fi născut cu ele. îţi voi transforma părul într-un miracol, dar am nevoie să ai încredere în mine.

- Fă-o! a şuierat Pru.

Frankie l-a ameninţat cu degetul arătător.

pacă-nd strici .părul, peste câteva luni, când „¿de n>ine’ cân<J0 i"vei să fii liniştit, o să te aştept ¿tidaubrtnciînt pe alee r-un tomberon plin cu $’ .M»mianent. păr şi solu- ţieoe‘7 jar dacă te fac să arăţi ca o femeie care atrage ^ivirile, o să te întorci şi o să mă laşi să-ţi retuşez a negociat el.

$ - Pe acord, a spus ea şi i-a întins mâna.

_ Iubitului ei îi place să fie lung şi ondulat, a adău- t pru pfină de solicitudine.

g – Oh, deci acum am un iubit şi trebuie să-mi aran- iez părul în aşa fel încât să-i placă lui? a ripostat Frankie.

11 pa văzut în oglindă pe Pru şi pe Christian dându-şi ochii peste cap.

- Mă ocup eu, a oftat Pru. Uite care-i treaba, Frankie. Când eşti intr-o relaţie, nu trăieşti doar ca să-ţi mulţumeşti partenerul. Dar cu siguranţă nu trebuie nici să afli ce ii place şi apoi să alergi în direcţia opusă pentru a menţine o aparenţă de independenţă.

Christian şi-a înfipt degetele în părul ei de parcă ar fi spălat rufele la râu, întorcându-i capul în toate direcţiile.

- Unul dintre cele mai frumoase daruri pe care le poţi oferi într-o relaţie e ceva simbolic, care nu te costă nimic.

Ei bine, o costa pe Pru patru sute de dolari.

Minunat! Urma să-i tundă părul versiunea stilată din Manhattan a poetului Pablo Neruda.

A închis ochii şi l-a lăsat să-şi facă mendrele, tresărind la zgomotul foarfecii şi la mişcările pieptănului. Nu putea să nu se gândească la chipul lui Aiden când a găsit-o în spatele biroului

său. S-a luminat ca Times Squ- are. De parcă simpla ei prezenţă ar fi fost un dar.

Se amăgise cu gândul, cu speranţa că Pru se înşela. Că ea şi Aiden aveau doar o aventură, aşa cum conveniseră. Că el nu voia mai mult. Că ea nu spera în secret ca

el sA dispui fi din vlnţn ei dnnr cu «A nd’rt drcplnio. oJlh, gândul cfi n nvul dreptate i-nr fi HnişlH inima rfinitfi <|M nr fi reunii sfi-l nhingc?

Nu era o iwsounA midA şi InsciiNihlIA- Nu era grnul de persoană care «fi slriwiwă pe cineva dnnr ix'iilni cfi ¡j stătea în putere, dar fusese ntAl de holărfllA sfi-l ţlnfi Aiden la distanţă. înefil îl respinsese de fiecare dalfi. Inr <.j nu plecase.

Expresia hú când o v«n« ft«* de bucurie nestă- pánit«. Iar dac« era dispus să fie atât de vulnerabil, putea şi ca să faci măcar atât pentru el.

Dup« ceea ce i s-a părut o eternitate, a s.mţit scau- nul răsucindu-se.

- OK, deschide ochii şi admiră-mi opera.

A deschis un ochi sceptic«, pregătit« să *vădi o* creastă mov sau ceva la fel de ţipător. Era insă păru ei. Cu câţiva centimetri mai scurt, cu buclele ma> bine defi- nite şi cu siguranţă mai strălucitor, dar era păru ei.

- Astea sunt şuviţe caramel? a întrebat, întorcân- du-şi capul.

— Şuviţele caramel sunt pentru amatori, a pufnit Christian, batjocoritor. Astea sunt şuviţe macchiato.

.Arăta elegantă. îngrijită, dar era tot ea. Electricitatea statică a iernii nu mai făcea ce voia cu părul ei.

- La naiba, Christian! Chiar aş fi vrut să te arunc într-un tomberon.

- Aiden o să te târască într-un loc întunecat şi semiprivat la cinci minute după ce o să te vadă îmbrăcată aşa, a prezis Pru, băgându-şi capul în cabina de probă unde era Frankie.

Pentru un magazin de era surprinzătoare

lux, pazei în zona cabinelor de probă.

Frankie s-a întors într-o parte pentru a-şi privi fun- rochia stacojie, li îmbrăţişa curbele, coborând în d“[1] sânilor şi scoţându-i în evidenţă talia şi şoldurile. liliP , Efe*’niarie’Nu pot să port rochie rară mâneci, a "’^'ţ^plus. bucăţica asta de material costa aproape de dolari. Aiden îi strecurase un cârd de credit în 0 "nâ la P,ecare ?i li P01 ™ 6“ 85-l folosească. Dar se ţea... ciudat. O partidă de sex oral şi un cârd de credit? 1 succedaseră prea rapid. Trebuia să se autoconvingă că nu era Vivian din Frumuşica.

- Vei purta haină şi am cerut o masă lângă şemineu. Probabil că vei transpira înainte de sfârşitul cinei, 3 prezis Pru. defilând de colo-colo într-o rochie neagră elegantă.

- De ce sânii tăi nu sunt expuşi să-i vadă toată lumea? a întrebat Frankie, privind în jos la propriul decolteu debordant.

- Sunt o femeie căsătorită şi port cupa B, iubito. Nu prea am ce etala. Şi eşti nebună dacă nu cumperi rochia aia.

Frankie s-a studiat în oglindă, abia recunoscându-se. Părul, rochia, diamantul şi – Doamne, era din platină? – brăţara pe care o avea întâmplător în geantă.

- Ştii de ce avem nevoie acum? a întrebat Pru.

- Sper că o să spui îngheţată, dar am senzaţia că e vorba despre pantofi, a oftat Frankie.

- Pantofi!

Când Pru a intrat înapoi în propria cabină de probă, Frankie a verificat din nou eticheta cu preţul rochiei. I s-a făcut rău.

Şi-a scos telefonul.

Frankie: Când mi-ai dat cârdul de credit, la ce buget te-ai gândit?

I» • \ MURI

Anton: Mă îndoiesc profund c< 'r-'
ceva carp să mă *fac A măcar* r> *(ir*
.. .. hi io* *n rochie. *Pitnci,,*
Frankie s-a uitat din no"
jHirîu?

Frankie: M-aş simţi mai bine dacă mi ai
spunr. o limită pe care să nu *o* drpA^'sf • ¿LJ'
° rochie, dai preţul are mai mu e sunt
obişnuită să văd iar Pru 5can . d f^^. orî' pan tofi.
pantofi" în cabina de probă de alături.

Şi-I mitra imagina râzând pe înfundate de iubita lui venită din m.h.1. «« intră în pantei pentru câ(iv, dolari.

A,den îmi place să văd că te răsfeţiplace şi
mai mult faptul că pot avea şi eu o contr bu^.
Ce ai zice să nu cheltuieşti mai mult de
c.nozeci de mii azi?

Cu siguranţă glumea. Frankie nu-şi putea imagina o lume în care cincizeci de mu de dolari erau bani de buzunar. Desigur, cunoscându-l pe Aiden, spusese o sumă mai mică decât de obicei ca s-o liniştească.

Frankie: Oh, deci nu pot să iau *rochia* asta de
şaptezeci şi cinci de mii de dolari? Păcat.

A adăugat un emoticon cu o faţă dezamăgită.

Aiden: *Poate* că, dacă mi-ai *trimite o poză cu*
rochia, aş putea lua o decizie.

Umorul lui i-a redus puţin din zbuciumul
sufletesc.

Şi poate că îi putea transmite şi ea o stare
asemănătoare. Şi-a făcut un selfie cu sânii şi i
l-a trimis.

Aiden: *Nu mai* avusesem *niciodată o erecţie la*
o întâlnire cu un analist. E interesant.

fhinkie *a ris. Ni, şlin ,* *"" **

i««^*r f> tnnlrtea *. “W g,^ Orrt». s-n maj llşi)r *"* "»'Pul

Uneife“.,*1*» *dndtea de mu erau „ <»r (' ">tdlnlrj*

¡eli. atunci rochia <Hgllţil • ^‘Idnbiln . lr,, <lea rA

-................

Capitolul 40

Frankie a petrecut mai mult timp P^tindu pentru întâlnirea dublă *dm* sea balul de absolvire şi cele dou

nentă în care părea să-i fi contopi .

- Aiden e deja aici, a spus Pru, arătand spre limu zina din faţa lor.

Pentru ea, toate limuzinele arătau la fel, aşa că i-a crezut pe cuvânt.

Frankie şi-a simţit sângele fierbând. Voia să-l vadă aici, pe terenul lui. Să vadă ce ratase. Voia să-i vadă pupilele dilatându-se când o vedea pentru prima dată îmbrăcată cu rochia aia afurisită. Voia să fie mândru de ea.

Şi voia să mănânce naibii ceva.

- Doar doi fotografi, a spus Chip, aruncând o privire pe geam. Probabil că nu l-au văzut încă pe Aiden.

Frankie a înghiţit în sec.

— De ce? Primeşte multă atenţie?

Pru şi Chip au schimbat o privire.

- O să fie bine. Trebuie doar să fii tu însăţi, a spus Chip, bătând-o pe genunchi.

A ieşit primul din maşină şi i-a întins mâna lui Pru.

Frankié a văzut bliţul unei camere şi şi-a dat ochii tc cap- C c onl m’n^e ar s l a în faţa unui resta u- r*nt în februarie doar ca să facă poze altor oameni?

A coborât şi ea din maşină şi a uitat imediat de fotografi- trotuar. în faţa ei, era afurisitul de Aiden Kil- M>m. care se apropia de ea ca un leu de o gazelă lentă şi grasă Privirea din ochii lui îi spunea că şi lui îi era foame, par nu de mâncare.

Frankié a simţit o adiere rece şi şi-a dat seama că uitase să-şi încheie nasturii hainei. Aiden a remarcat şi el asta când vântul i-a dat laoparte haina de caşmir.

.Ar fi putut să jure că s-a lins pe buze, după care i-a simţit mâinile pe trup, apoi gura. Atingerea lui a făcut să-i ia foc fiecare terminaţie nervoasă de parcă amândoi ar fi aşteptat exact momentul ăsta. Era o reacţie chimică, biologică. Ceva care îi lega unul de altul, iar Frankié nu se mai sătura de asta.

A sărutat-o lung, explorându-i gura şi dezmierdân- du-i limba cu a sa, dând clar de înţeles tuturor persoanelor care erau de faţă cui îi aparţinea. Revendicându-şi-o.

Ei nu-i plăcea să se expună. Nu-i plăcea atenţia. Şi i-ar fi spus asta dacă n-ar fi fost atât de ocupată să se agaţe de el ca o viţă-de-vie.

- Noi o să mergem să bem ceva, a spus Chip, arătând spre restaurant şi trăgând-o după el pe Pru, care zâmbea larg.

- Ne vedem înăuntru, copii, a strigat Pru după ei.

- Venim şi noi, a răspuns Aiden fără să-şi ia ochii de la ea.

În jurul lor bliţurile sclipeau, iar Frankié era vag conştientă de întrebările care le erau adresate. Apoi Aiden şi-a petrecut un braţ pe după gâtul ei şi a condus-o spre limuzina sa. A deschis uşa şi a împins-o înăuntru.

- Condu până îţi spun să te opreşti, a poruncit scurt şi a ridicat geamul mat care le oferea intimitate.

— Cum rămâne cu cina? a întrebat brankie, ahi$_{ru}$. când pe banchetă pentru a-i face loc.

— Servim desertul mai întâi, a spus el dintru răs$_{u}$. fiare, dându-i haina jos.

Mâinile lui i-au străbătut rochia, oprindu-se cu evlavie chiar sub decolteul generos-

- Ştii ce s-a întâmpla» după ce mi-ai trimis poza aia azi?

- Ce? a întrebat ea dintr-o răsuflare, simţind ne- voia ca el s-o atingă şi temându-se că, atunci când avea s-o facă, va înceta să mai existe.

$i-a trecut palmele peste coapsele lui.

- A trebuit să ies din întâlnire şi să mă masturbez în baie.

- Te-ai gândit la mine? a întrebat ea. resp>rand sacadat.

- Frumoaso, mă gândesc mereu la tme.

A întins mâna şi şi-a pipăit erecţia pnn pantaloni.

Frankie s-a udat instantaneu.

- într-o limuzină? a şoptit ea.

Nu-i plăcea să recunoască, dar sexul în hmuzină era pe lista ei de dorinţe.

— Trebuie s-o facem acum, altfel o sa mor pana la sfârşitul cinei. Văzându-te îmbrăcată cu rochia asta.

Sinceritatea brutală i se părea la fel de atractivă ca privirea de animal de pradă.

Dornică să intre în joc, Frankie şi-a strecurat un picior peste genunchiul lui, lăsându-i suficient spaţiu să se elibereze din închisoarea pantalonilor. I-a cuprins cu mâna sexul gros.

Picura deja, iar Frankie a simţit fiorul puterii.

Ţinând-o pe genunchi, Aiden s-a întins peste ea şi a scos un prezervativ dintr-un compartiment al limuzinei.

Probabil că făcuse sex în maşina asta de o sută de ori, s-a gândit Frankie. Era însă absolut hotărâtă să facă

aşa fel încât ocazia asta să i se întipărească în minte ^totdeauna.

în timp ce îşi punea prezervativul şi se mângâia ngur. cil ^'cat rochia până i s-a strâns în jurul Ridurilor. Şi-a tras decolteul în V până când i-a alunecat pe umeri pe braţe, materialul atâmându-i precar sub sâni-

Zgomotul profund din pieptul lui era răsplata ei.

S-a aplecat şi şi-a lipit faţa de sânii ei, barba lui aspră zgâriindu-i pielea. Frankie a venit mai aproape, astfel încât mişcările puternice ale mâinii lui să îi aducă penisul acolo unde avea cea mai mare nevoie de el.

- Va fi dur şi rapid, Franchesca, a avertizat-o el. pupă ce intru în tine, nu mă voi opri până nu ajungi la orgasm.

- Fâ-o. Aiden. a şoptit ea cu răsuflarea tăiată.

Era un ordin, o rugăminte.

A prins-o de şolduri, poziţionându-se cu vârful spre centrul ei. chiar la intrare. Cu o mână, i-a dat laoparte lenjeria subţire ca aerul.

Pieptul îi tremura, maxilarul i se încleştase şi nici măcar nu o penetrase. Aiden Kilboum ajuns la limită era o imagine ameţitoare.

A fost ultimul ei gând coerent, apoi el şi-a ridicat şoldurile şi a penetrat-o cu forţă. Nu i-a dat niciun moment să se obişnuiască cu el, să se relaxeze. A pene- ■rat-o cu putere şi a folosit o mână pentru a-i elibera sânii din rochie. Corsajul avea propriul sutien, aşa că nu mai era nimic care să-l despartă de sânii ei grei şi dornici să fie mângâiaţi.

— Aiden. a şuierat ea când i-a prins cu gura un 'iârc şi l-a supt cu putere.

A continuat să se mişte, gemând cu faţa îngropată în sânul ei, mâinile lui prinzându-i şoldul atât de tare, încât a făcut-o să strige din nou.

Asta nu l-a ftcut decât să îşi înteţească mişcările.

Era scăpat de sub control, sugând şi împingând înnebunind-o complet. Erankie şi-n înfiPf mâinile în umerii lui şi s-a ţinut bine.

Nu putea respira, nu putea gândi. Nu putea decât să ia ceea ce îi dădea el. Viaţă. Foc. Dorinţă.

- E atât de perfect, a murmurat el cu buzele lipite de ea.

Rochia asta fusese cea mai bună achiziţie extravagantă din viaţa ei.

L-a simţit îngroşându-se în ea, i-a auzit respiraţia întretăiată şi a ştiut că era aproape. Aproape de orgasm. Mai lipsea foarte puţin. , .

A ţinut-o lipită de el, scurtându-şt marile pentru a se freca de ea. Era o senzaţie frumoas . pnmor ia

l-a lăsat sfârcul şi şi-a îndreptat atenţia spre celălalt sân. cu privirea strălucitoare şt intensă aţintită asupra ei. Frankie l-a privit prinzându-l mtre buze, t-a simţit limba dezmiendându-i-1. Prin vene u curgea aur toptt. Când orgasmul a explodat fără avertisment, lumea et a devenit fierbinte şi strălucitoare.

- Aiden! i-a rostit Frankie numele suspinând în timp ce el a mai împins o dată cu toată puterea.

Geamătul lui a fost profund şi gutural când şi-a dat drumul în ea. Chiar şi prin prezervativ, l-a simţit pulsând în ea, eliberându-şi sămânţa într-un orgasm interminabil.

Frankie a ajuns din nou la extaz în timp ce orgasmul lui încă mai continua. Iar când în cele din urmă a rămas nemişcat sub ea, s-a prăbuşit peste el.

l-a cuprins talia cu braţele şi a ţinut-o strâns, apă- sându-i sânii de cămaşa lui apretată. I-a mângâiat spatele gol cu mişcări liniştitoare ale mâinii. Laudele pe care i le-a şoptit la ureche au făcut-o să roşească.

Iubitul ei avea o gură spurcată. Şi asta o spunea femeia al cărei al doilea cuvânt învăţat fusese o înjurătură.

de parcă cineva o demontase şi o mon- $e sinlSc nu se compara cu plăcerea de a-l simţi Chiar şi acum, după un orgasm care îl I*- • molet. a''ea încă 0 semierecţie'

^iSf M ilţumesc pentru rochie, a şoptit ea, simţin- preairitat ca 85 vorbcască mai tare* dU'i' Aiden a râs încet cu gura în părul ei.

_ Mulţumesc pentru tine.

Capitolul 41

Era clar că Aiden se bucura
Leaf. Şeftil de sală nici nu a clipit când limunnd a opnt pe alee. S-a mulţumit să-i conducă pnn u , _ gă bar, la masa lor, unde Chip ş> P™ “ “rta pnc,na tapas-ului.
. . ..

Frankie a încercat să ignore *pnvirie^oa^* le erau adresate. Era cel mai cunoscu mc i
.. .învins Era normal sa trezească hei Kilboum şi un burlac convins. £■ interesul celor din jur. .

Frankie s-a strecurat prima în separeu iar Aiden a urmat-o, mâna lui prinzându-i coapsa pe sub masă. Ea a luat meniul şi s-a prefăcut că-l studiază, ignorând pnvarea fixă a lui Pru.

- Cum sunt midiile aici? a întrebat cu un aer nevinovat.

- *Salut.* Cum a fost sexul în limuzină?

Frankie s-a uitat în sus la Pru, care îşi sprijinea bărbia în mâini şi zâmbea plină de ea.

- A *fost drăguţ. Nu-i aşa, Aiden? a* spus Frankie cu aroganţă, uitându-se la el.

Părul îi era ciufulit, dar putea trece drept o coafură aleasă intenţionat. Cravata îi stătea strâmb. în rest era, desigur, impecabil. Ea, pe de altă parte, arăta de parcă cineva ar *fi* trecut cu aspiratorul peste ea şi apoi ar ii muşcat-o în câteva locuri esenţiale.

rte drăguţ. Recomand, spus el, intinzând '
^paharul cu apă şi dând pe gât jumătate din

CÎ”^ 4răns^) de coapsă şi şi-a mutat mâna cu un mili- tnl
mai sus.

Tachinându-l, ea şi-a trecut un picior peste tibia lui, ^ndu-şi astfel genunchii.

1 Nimeni nu şi-ar fi dat seama doar uitându-se la el, ea vedea că era deja excitat. Gâtul i se înroşise, iar i se umflaseră. Ar fi vrut să se poată uita la pantalonii lui, căci putea să parieze că avea din nou erecţie. Omul ista era o adevărată minune. Orgasmele lui aveau probabil orgasme la rândul lor.

- Deci... a început Pru cu subînţeles. Cum o mai duceţi?

S-au ospătat cu mâncăruri fabuloase, au băut vin astronomic de scump şi, în general, s-au distrat foarte bine. Frankie a uitat în cele din urmă de privirile curioase şi s-a delectat văzându-l pe Aiden relaxându-se. Aerul lui rezervat dispărea în preajma lui Chip. A râs mai mult, a zâmbit mai mult, etalându-şi ridurile extrem de sexy de la colţurile ochilor. Chiar şi când vorbea cu prietenul lui, •Aiden o atingea constant, jucându-se cu părul ei, mângâin- du-i umărul cu degetul mare sau mutându-şi degetele mai sus pe coapsa ei.

Pru le-a povestit despre luna de miere. Când locu-itorii din L’pper West Side se căsătoresc în Barbados, nu pot să-şi petreacă şi vacanţa acolo. Pru şi Chip petrecuseră încă zece zile în Maldive. Frankie nu era foarte sigură unde «au Insulele Maldive, geografic vorbind, dar pozele de pe telefonul lui Pru erau uluitoare.

Se simţea... normală. Euforică.
că nn b*ne’ c^t normală era posibil având în vedere
de vi • P*5*6 ^Ptezeci şi trei de dolari. O seară
nen cu prietenii. Pentru prima dată, Frankie a simţit

că erau un cuplu. Nu mai era fata săracă din Brooklyn, jar el nu era CEO-ul şi proaspătul numit c«P a arîJ’ ,el

Pur şi simplu era nl ei. Aiden. ««-

gea privirile tuturor femeilor şi rare a am _ radon’? din mâna lui Chip, pretinzând ei ma. • < i-bun-venit acasă, ii aparţinea. un va| de

Frankie a simţit eum " s " â7USe ¡„ partea op,M adolescentină, de parcă tocmai ‘ w(|a anterioară a restaurantului pe John Mayer relaţiei cu JessicaSimpson. g anunţat Pru împjn

- Pauză de baie pent pentru a putea ieşi. Să gându-l pe Chip ^băieţilor ocazia să li se facă mergem, Frankie. Să le dăm dor de noi. . a strivit-o într-o

Pru a târât-o după ea la baie P" îmbrăţişare

feroce întrebat Frankie, bătând-o

- OK. Ce naiba faci/ a muc stângaci pe spate pe

Prieten^‘’ _ a§teptat cu nerăbdare • • ~ !l ‘“^te uid h un bă

rbat CUm “itat

ziua în care să te uiţi ia un Aiden.

— Nu-l iubesc, a protestat Frankie.

— Ai o strălucire aparte, a spus Pru, întorcându-se brusc cu faţa spre oglindă şi verificându-şi machiajul.

— E strălucirea de după orgasm. M-a târât în limuzina lui să facem sex. Nu decorăm case de vară şi nu căutăm nume pentru copii.

— Şi felul în care te priveşte? Jur că mi-a pârlit sprâncenele. Te-ar mânca de vie.

- Opreşte-te. Eşti euforică după nuntă şi vrei ca toată lumea să fie îndrăgostită aşa cum sunteţi voi.

- Ar trebui să face copii în acelaşi timp, a decis

Pru, împrospătându-şi rujul de pe buze. Am putea împărţi bona.

— Te iubesc, Pruitt, dar eşti nebună de legat. Pru i-a zâmbit larg în oglindă.

- îmi place să te văd fericită. Asta-i tot. Promit. Mai nlult te tachinez.

_ Eşti de-a dreptul smintită, a râs Frankie.

- poate că sunt smintită, dar tu eşti fotogenică, a <pus Pru. întinzându-i telefonul.

- Glumeşti?

Frankie a derulat postarea. Era un blog de scandal cu câteva poze în care apăreau Frankie şi Aiden pipăin-du-se pe trotuar.

- Dumnezeule, o să le vadă mama!

- Mama ta şi toată lumea din oraş, a spus Pru cu o veselie care nu lăsa loc compasiunii.

- Chestia asta *abia* s-a întâmplat! Cum de există deja un articol cu... – a derulat mai departe – *...trei* actualizări de când a fost postat?

Pru şi-a dat ochii peste cap.

- Nu predai cursuri de social media?

- Oamenilor de afaceri despre afaceri! a spus Frankie, fluturând braţele către prietena ei. Nu unor cititori anosti care au opinii despre... ce am comandat de mâncare? Ce naiba e în neregulă cu oamenii ăştia?

— Eşti o necunoscută exotică la braţul celui mai râvnit burlac. La ce te aşteptai? a întrebat Pru.

Telefonul lui Pru i-a vibrat în mână, apoi a apărut un mesaj.

- „Cum de are corcitura aia o relaţie cu Aiden Kil- boum?" a citit Frankie cu voce tare.

- Ce? a strigat Pru. Aşa scrie în comentarii?

Frankie a ridicat telefonul.

— Nu. E un mesaj de la cea mai bună prietenă a ta, Margeaux.

— Este cea mai groaznică fiinţă umană din istoria fiinţelor umane. Lumea e norocoasă că nu are nicio ambiţie în afară de a-şi găsi un alt soţ, pentru că, dacă ar avea Teo aspiraţie, ar fi noul Hitler.

— Cum de sunteţi prietene?

- Cu siguranţă nu suntem. Tatăl meu şi ţaţ.. sunt parteneri de afaceri. Am fost la prima ei nuntă cu * dependent de jocuri de nonx- care trigea pe nas coeajJ'" plătea prostituate. Făceau un cuplu minunat.

*

Frankie s-a sprijinit de perete.

- Cineva le-a spus paparazzilor ce am mâncat | cină. Şi sute de persoane au luat-o razna comentând tema asta, inclusiv Bit Ier Junior. Nu sunt pregătită pentri) aşa ceva.

Pru s-a îndreptat spre ea şi a împuns-o uşor cu un deget în umăr.

— Ascultă-mă bine, Franchesca Mărie, poţi s$ te descurci şi o să te descurci. Eşti singura persoană din lumea asta care poate fi complet imună la genul ăsta de atenţie. Şi, daca supravieţuieşti, premiul tău e Aiden. Aşa că taci şi înghite. Te întâlneşti cu un tip care îţi oferă un motiv să ieşi cu mine şi cu Chip în Manhattan într-o seară de vineri. Nu te las să strici chestia asta.

— Nu-mi spune că erai sătulă să-ţi mişti fundul până în Brooklyn pentru pizza ieftină şi filme, a glumit Frankie. simţind însă cum îi revine bine cunoscuta nelinişte.

I se aducea din nou aminte că nu făcea parte din lumea asta. La urma urmei, era doar o fată care se deghizase într-o seară.

Putea oare să supravieţuiască cu un picior m ambele lumi?

Capitolul *'O*

- E încă devreme, a spus Pru, uitându-se ia ceasul lui Chip.

Nu era deloc devreme pentru o cină care se încheiase la ora 23.00, s-a gândit Frankie, înăbuşindu-şi un căscat.

- Vreţi să bem o cafea sau să mergem la un club? a propus Chip.

Frankie a schimbat o privire cu Aiden.

- Nu, mulţumesc, au spus într-un glas.

- Se duc la runda a doua, a explicat Pru, făcându-i cu ochiul lui Chip.

— Nu e o idee rea, a spus el, tăcându-i cu ochiul soţiei sale.

— Ştii, mi-e cam dor de peticul de pe ochi, i-a şoptit Frankie lui Chip.

Aiden i-a trimis mesaj şoferului său să aducă maşina şi a ajutat-o pe Frankie să-şi îmbrace haina. Restaurantul era mult mai puţin aglomerat, dar mulţimea de afară părea mai numeroasă decât înainte. Şeful de sală i-a şoptit ceva la ureche lui Aiden, iar el s-a încruntat şi a dat din cap. Doi bărbaţi în costum şi-au făcut apariţia.

— Ce se întâmplă? a întrebat Frankie.

- Sunt mai mulţi paparazzi afară, a spus Aiden, uitându-se pe geam. Agenţii de pază o să ne deschidă calea.

— Să ne deschidă calea? Cât de mulţi oameni sunt afară? a întrebat Frankie.

Nu nlAl de nmlţi, a spus d sec- Nu sunt solistul uiu’l inijw».

Ill opinin Ini Frankie. era» destui J"'”.[1]

nan pe nfaj-A. Eadevărat că de S

a lamlor. dar clnar ş> nşa mau "' fia, a|>
ţori rannş! ş, şapte ţipi cu a p» «• fl|, ra„lt drl|ni prin
ieşi dm restaurant. Agent» de 1» c-ţiva pa?. nmlpme,
forţându-i pe a“’ieran' b . ,K după umeri şi a poi, în timp ce
Aiden i-a trecut u condus-o spre limuzina care n a? JP #
nevătâmală Bliţurile au orbit-o, dar at în spatele ei, uşa s-a În
secunda în care Aiden s-a s te închis, ferindu-i de
privirile în Q astfel je reac,

- De ce iei masa aici da

ţie? l-a întrebat, sprijinin . încă mai mirosea vag a Partea din spate a hmu

SUdTlTmai interesat, de tine şi de ce însemni tu *bine*

^”pregătească pentru o dezamă- aXst^X--chii lui şi j_a băgat mâna

sub haină fel cum mama ta plesnite

pe toată luîwaEunul dintre lucrurile pe care trebure să le “rankie a râs şi şi-a sprijinit capul de pieptul lui. Se astept^e într-o oarecare măsură, să sară drn nou pe ea -m clETn care urcaseră în maşină, dar şr asta era frumos. Foarte frumos.

— Eşti uluitoare, Franchesca.

— Aide, a spus ea încet.

El a clătinat din cap.

- Nu încerc să-ţi fac un compliment. Te avertizez. O să afle cine eşti. O să vrea să ştie totul despre tine şi să facă toate informaţiile publice.

j-^ee? l-a întrebat.

Pentru că eşti a mea.

. 1 | jn carc a făcut afirmaţia era arogant, dar să fie F dacfl nu i_a p,ăCUt măCflr PU^n Sfl aUÎ,fi reven(li' «"“j1’'',, drepturile asupra ei.

c«n<1 u' (1cschis gura să spună ceva, însă el a întrerupt-o.

Nu te contrazice cu mine, a avertizat-o.

¡xq asta mă pricep cel mai bine, l-a tachinat, jucân- ¿..«cu nasturii căm«şii lui.

1 ’ Nu-mi spune că nu eşti a mea. Eu sunt al tău. < mt al tău. Până la capăt, îţi aminteşti? E valabil pentru aniândo a murmurat Frankie.

Clădirea în care locuia Aiden era în centrul a tot ceea ce era important. Era la doar trei străzi distanţă de biroul lui- ar fi putut merge pe jos dacă ar fi vrut să înfrunte masele, deşi, văzând atenţia pe care o suscita, Frankie nu-l putea învinui că mergea cu maşina. Nu era prea plăcut să te simţi ca un peşte într-un acvariu pe drumul spre birou. în timp ce toţi locuitorii din oraş erau nişte străini anonimi, faţa şi numele lui Aiden erau cunoscute de toată lumea.

Iar acum Frankie păşea de bunăvoie în lumea lui.

Holul era păzit de un portar în uniformă şi de o femeie elegantă, îmbrăcată în negru, care stătea în spatele unei recepţii în formă de U.

- Bună seara, domnule Kilbourn, l-a întâmpinat ea cu un zâmbet profesionist.

- Bună seara, Alberta. Ea este domnişoara Baranski, a spus el, arătând cu capul spre Frankie în timp ce o trăgea după el, fără să încetinească deloc pasul.

- îmi pare bine, domnişoară Baranski, a spus Alberta.

- îmi pare bine să te cunosc, a răspuns Frankie peste umăr, în timp ce făcea jogging P601™ a 1,116 pasul eu el. .

Aiden a târâta spre şirul de liftun de parcă o hartă de hiene ar fi fost pe urmele ion q cheie din buzu

Au păşit înăuntru, iar Aiden a nărui hainei. canide clătinând din cap.

- Să nu-mi spui, a spus F introducând cheja
- Ce să nu-ţi spun? aintr® fcând butonul P. în panoul de control al liftului ş H Nu măcarsă
- Ei, haide! Penthouse-ul. se te prefaci că eşti un tip normal? d

Ochii lui albaştri au Pnvl,ꞌoa)âns vreodată de
- Eşti prima persoană care s P penthouse, a observat el. la hoarda de femei

- Nu ţin neapărat dezbrăcaţi, Aide, pe care le-ai adus aia să vă O P exact? a
- Cu câte femei crea ca am ro. i bat-o, râzând.

- Cu destule. jui Cu butoane, iar în se-
Aiden statea în ţ P j ¿e peretele liftului. cunda următoare a ţmtuit-o cu spatele pt
- Ştii ce n-am făcut niciodată?

Şi-a pus mâinile de o parte şi de alta a capului ei. Era la O şoaptă^distanţă, atât de aproape de a o atinge drn cap până în picioare fără să o atingă de fapt.

-Ce? a şoptit ea.

- N-am sărutat niciodată pe nimeni m liftul asta.

A dezmierdat-o cu buzele de la bărbie până la gât şi înapoi.

- Nu ne văd? a întrebat ea, arătând cu capul spre cameră.

- Contează?

Moliciunea buzelor lui, asprimea bărbii, un contrast de senzaţii.

nlde s-a prins de bara din spatele ei, iar când Fra. au lipit de ale ei, s-a bucurat că are un punct bu^e.. a fost un sărut sălbatic, pasional. A fost ceva de^l

care a atins-o până în străfunduri şi i-a făcut să vibreze.

carfl Sărutul a înflorit ca un trandafir sub razele soarelui. J^ndu-se şi căutând mai mult.

!*** Limba lui a alunecat leneş peste a ei, mângâind,

ritând5ilin'S,indînace,aşitimp-

e _ Mă bucur atât de mult că eşti aici.

\ spus-o ca pe o mărturisire. Una plină de mister.

- Mă bucur să fiu aici. în seara asta pot să-ţi găsesc defect. Poate că eşti un colecţionar maniac. Poate că ai

^fascinaţie oribilă pentru picturile pe catifea. Poate că ai iisprezece pisici, a spus ea şi i-a cuprins gâtul cu braţele. 0 să aflu ce te face uman, Kilbourn.

Uşile liftului s-au deschis, iar Aiden a condus-o de mână într-un foaier spaţios. Totul în jur era alb.

- Hmm, deocamdată nu văd nicio pisică, a constatat ea.

A descuiat uşa şi a împins-o.

- Poate că se ascund toate înăuntru cu colecţia mea de casete din anii 1980.

- Vezi? Ăsta e iubitul meu normal, a spus ea, plesnindu-l peste umăr.

-Versiunea ta de normalitate e îngrijorător de ciudată.

Frankie a scos limba şi a trecut pe lângă el. Foaierul lui, pavat cu aproximativ un hectar de marmură albă lucioasă cu nervuri gri, era de dimensiunea întregului ei apartament. în mijlocul spaţiului era o masă cu picior pe care era aşezată o vază cu flori. A atins o petală. Flori proaspete.

Nu erau scrisori îngrămădite, nici reviste împrăştiate, niciun amestec de chei şi cupoane. Livingul se întindea

în faţa ei. Un spaţiu deschis cu un perete din geam. *ţeles* că avea o privelişte extraordinară.

Erau parte din silueta ora?djn pjele

Mobdierul era închis nat ctl toate băutun* cu mare artă. Avea un bar apro jneu (lin mannurA alcoolice de calitate P°s,Pl. ¿ltograafii înrămate. Totul era Biblioteca adăpostea cărţi şi1 canapea nu erau perne îngrijit, ordonat, dar puţin rece- gros cfl un sau pături. Covorul alb de s 1 şi•a imaginat ea, cu Pereţii erau întunecaţi, m co _ ’ se revărsau probabil albul podelei şi cu razele soarelui prin acel perete de sticlă. era amp|asată pe lun-

A urmat-o în bucătărie, inutilă. Insula care gime. Elegantă, modernă şi P masa era ¡mensă. Dacă despărţea bucătăria de zona fi întins mâjnj|e

peste cap n-ar fi putut sa ai 5 cu picioare meta-

Masa era la fel de pregătite să

lice. Scaune cu spătarinal . rafturi umpleau spa-primească doisprezece oaspep- tablouri în culori alese cu ţiul, mai multe fotografii şi nişte tao

ne hol, dar a decis să rămână în A aruncat o privire pe maJ ^¡ţ <jın ¿or.

living. Cu rochia pe care o purta nu ar mat mitor

până dimine^m d a el. Transmitea însă şi o sentS&on, d^

singurătate iar ea s-a întrebat cându^i¡cravata. Şi-a

desprins de la gat faşta de mătase şi a pus-o pe blat

după ce a făcut-o ghem.

-Ce părere ai? a întrebat.

- E foarte frumos.

Aşa era. Un muzeu. Nu voia să ştie cât valora. Proprietăţile din zona asta a oraşului aveau preţuri astronomice. Ar fi fost mai ieftin să construieşti o casă de vară pe

Ixx?ul avea însă un aer lipsit de viaţă care o întrista. tniag’nea A’den venind singur acasă în locul ăsta fru- care arăta ca Un muteu- Se întreba dacă se simţea "casă aici, dacă se relaxa vreodată.

3 - Mulţumesc, a spus el.

Frankie a luat în mână o ramă aurită. Era o fotografie cu tatăl lui Aiden în spatele biroului său, cu silueta oraşului vizibilă pe fereastră, în spatele lui.

- povesteşte-mi despre familia ta, a spus ea.
- De ce?
- Ca să ştiu în ce mă bag cu gala de săptămâna asta.

Capitolul 43

, persoană care să se bazeze
Aiden nu era genul de pe; vedere, era o cocotă pe noroc. Norocul, din punctul potrivit, pregătirea şi capricioasă. Alegerea momentu cjne
agresivitatea erau de obicei astăzi. Frankie era
ce motiv, cocota capricioasă 11 - în iumea lui.
la el acasă, făcând planuri să p $

Până la capăt. mine acasă şi vrei să

- Eşti pentru prima a . chinat.o Aiden, scoţân- vorbim despre familia mea.

du-şi jacheta. . • s.a delectat cu acea
A văzut dorinţa din o asemenea intensi-
imagine. Să dorească ş. să fie dont cuo e tate era ceva
nou. Şi care indem
-Vrei ceva de băut? i-a ofent el.

- Tu vrei? a contracarat ea.

- Ce zici de apă pentru amandoi.

L-a u^at în bucătărie şi a căutat pnn fngtder şi

Câma – Chiar e ceva de mâncare pe aici, a spus ea,

părând surprinsă. . A o

- La ce te aşteptai? La pungi cu sânge.

— Ha, dieta vampirilor. Nu, vreau să spun că nu eram sigură'dacă *locuieşti* cu adevărat aici.

S-a uitat la ea în timp ce umplea două pahare cu gheaţă.

- Sigur că locuiesc aici.

_ Oh, nu mă îndoiesc că dormi aici. Dar îţi pui • • irele pe măsuţa de cafea? Găteşti ouă la miezul nopţii p,C,°lgazul ăsta cu cincizeci de ochiuri? Plăteşti facturi şi }* a. televizor când joacă Giants? în'uri pefiniţia ei despre viaţă l-a fascinat.

, Dorm aici. Lucrez aici. Din când în când mănânc
Nu-mi amintesc să- ■mi fi pus vreodată
m5su(a de cafea, dar picioarele pe
s-ar ml s-a referit putea să fie din cauză că
la ea folosii aja că designe-
«clama asta mi-a pe podea.

- îţi petreci tot timpul îmbrăcat în costum, stând drept şi numărând monede de aur?

Aiden a râs şi i-a întins un pahar cu apă.

- Mintea ta e fascinantă.

Frankie s-a întors în living şi s-a lăsat să alunece pe canapea. S-a aşezat pe pernă şi şi-a tras picioarele sub ea.

- Nu e cea mai confortabilă piesă de mobilier, s-a plâns ea.

- Canapeaua ta încearcă să-şi înghită victimele cu totul, a remarcat el.

L-a studiat pe deasupra buzei paharului şi a oftat.

- Eşti atât de perfect, încât aş vrea să te demontez şi să văd ce se întâmplă.

- Ce e în neregulă cu mine aşa cum sunt? a întrebat Aiden, amuzat.

- Nimic. Absolut nimic.

S-a aşezat lângă ea şi i-a tras picioarele în poală.

- încerc să înţeleg cum ne putem potrivi împreună. Pentru că, dacă tu crezi că o să mă plimb în rochii sexy şi tocuri de zece centimetri, coafată şi cu unghiile făcute când suntem singuri acasă, vei fi serios dezamăgit.

Aiden a clătinat din cap. Când şi-o imagina aici, nu era în haine de designer şi cu machiaj impecabil. Şi-o imagina în trening şi cu picioarele goale, mâncând de pe

i m y M om

măsuţa de cafea. Sau punândii-şi capul[în] P°[i,,a] hii în tini ce citeau sau se uitau la televizor. Sau goală şi oftand patul lui.

- încerci să afli ce aşteptă [arn]

Frankie a dat din cap. pă[ranti ʼn*nji>ra]

- Franchesca, a spus el. în<mz£"dujL"""[1] Păml după ureche. Vreau să fii petrec timpul cu tine. Nu vreau să fii o c p indigo, celorlalte debutante celebre din ca ier.

Şi-a frecat obrazul de palma lua. -ar el a văzut nefi. niştea pe chipul ei (nunoş^ şj nu doar la'hmu^Mi-a plăcut să te «ot însă mă laud cu tine şi să ne petrecem trmpul cu persoane care Wnt importante pentru amânţo..

Frankte adat dm^

Dar îmi p , im in apartamentul tău răco- explorăm tavernele să *dorm* î™ ros cât o cutie de chibrituri. J>a H să fac toate astea. . <v ,

- O să le mai faci şi acum, chiar dacă am trecut [raU] – Iubito, crezi că o să încetez să te răsfăţ doar pentru că ai început şi tu să faci asta?

Nu ştia care dintre ei a fost mai surprins când ochii ei s-au umplut de lacrimi.

- Hei, ce-i asta? a întrebat el, trăgand-o pe genunchii lui.

Frankie a clătinat din cap, mişcarea facându-i buclele să se unduiască.

- Mă simt îngrozitor. Aş vrea să spun că încercam doar să mă protejez, dar cred ca, într-un fel, voiam să te fac să-ţi înghiţi cuvintele pe care le-ai rostit când ai spus

3 Referire la East River, care desparte Manhattanul de Brooklyn. zona bogăti de cea mai puţin bogati a New Yorkului (n. red.).

oastră e temporară. Am vrut să-ţi dovedesc că r[jrcW]a[n]fiu importantă pentru tine.

puteam * îndeplinit misiunea. Franchesca, eşti foarte

'ntă pentru mine. Nu te îndoi de asta. imp°[n] gresia că am făcut o manevră â la Aiden.

El a râs încet.

_ Nu ştiu ce înseamnă asta.

_ înseamnă că ştiu că îţi place vânătoarea şi te-am să munceşti din greu. Cred că te-am manipulat, Aferent dacă am făcut asta conştient sau nu. [în<nK]_ şj crezi că acum, când vânătoarea s-a terminat, o a-tni pierd interesul, a ghicit el.

- Nu ştiu. Dar nu-mi stă în fire să rănesc pe cineva cu bună ştiinţă. Şi îmi pare rău, Aiden. Chiar îmi pare rău. Cu cât te cunosc mai bine, cu atât îmi este mai limpede că eşti... minunat.

— Minunat?

Frankie a dat din cap, clipind printre lacrimi.

- Absolut minunat.

- Chestia asta nu trebuie să fie complicată, Franchesca, a spus el şi a simţit cum se încordează în braţele lui. Stai puţin. înainte să o iei razna. Vreau să spun că *până la capăt* nu trebuie să fie complicat. Nu trebuie să renunţi la viaţa ta doar ca să fii cu mine şi vreau să ştii ca nici nu ţi-aş cere aşa ceva.

— Nu ştiu dacă o să mă potrivesc în lumea ta.

— Dacă-ţi spun un secret, îmi promiţi că n-o să iasă din apartamentul ăsta?

- Cum îndrăzneşti să numeşti proprietatea asta sublimă din Manhattan apartament? Şi da, promit.

— Nici eu nu mă prea potrivesc.

- Vorbeşti prostii. Familia ta a construit practic lumea asta.

— E adevărat. Străbunicul meu a ajuns la conducerea unei bănci şantajând şi escrocând diverse persoane, iar povestea familiei Kilboum a încep«[1 a,ci]-

hul *u,t hun«ai| meu. a sporit averea familiei părăsi ndu-şi nevasta şt cei doi copii pent™ o moştenitoare^ndu" afi^ obţinând în mod fraudulos CU „ donaţie şt apoi nntuind comisia de a n„ av|lsese nfcj

** I şj mai intrase şi în bucluc de departe rezultate excepţional câteva ori cu comisia de disc p

care o frecventase. trebui ,j revenim ,

- Tu? Ai fost băiat rău. va

acest subiect. «-himbându-i uşor poziţia pe

Aiden i-a zâmbit, •

genunchii săi. din familia Ki|boum suntem

- N-aş zice că, . rioritate afacerilor faţă de sociopaţi, dar aş spune c< indisolubil legată orice altceva. în cazul no , acumularea de de afaceri. Pentru Uta, pe boarea, urmărirea, trofee şi succese. ceilalţi- Am prieteni, cum este uciderea prăzii. P™ cineva le administrează banii, şi Chip, care nu căsătoresc cu femei fru- iar ei pur şi simplu trăiesc, oe ui moaşe, au familii frumoase şi şi le măresc.

— Dar toţi aveţi bani, i-a amintit ea.

_ Da dar ideea e că simt că nu mă integrez. Nu iTcau să stau de vorbă cu cineva despre noul său cal de curse sau despre Van Gogh-ul pe care l-a cumpărat la licitaţie. Nu vreau să compar portofolii sau să fac sex cu o armată de femei. Nu vreau să merg la petreceri cu cârdul negru American Express al tatei ca şi cum aş avea douăzeci de ani. Vreau să câştig.

- De ce? l-a întrebat.

— Pentru că nu ştiu să fac altceva.

Kiibourr» Holdings anunţă că moştenitorul afacerii are o relaţie cu o studentă din Brooklyn

Cinci lucruri pe care trebuie să le ştiţi despre iubita din Brooklyn a lui Aiden Kilbourn

întâlnirea cu părinţii: Aiden Kilbourn îşi prezintă noua iubită familiei

Capitolul 44

- Prea seamănă totul cu scenariul din *Frumuşica,* s-a plâns Frankie din dressmgul lui *n ʼ.*

- Te compari cu o prostituată? a .ntrebat el dm dormitor. ,. x . ...

Frankie şi-a pus rochia şi s-a studrat m oglrndă din cap până-n picioare. Nu avusese trmp să meargă la cumpărături pentru a-şi lua o rocine măcar să afle care era codul vestimentar pentru un astfel de eveniment. Prin urmare, căzuse rn sarcina lui Aiden să găsească rochia potrivită.

Era bleumarin, cu mâneci din dantelă pană la cot şi cu metri întregi de fustă. Şi, evident, era mărimea e>.

- O să-mi îngheţe fundul în seara asta? l-a întrebat.

Aiden a băgat capul pe uşă şi i-a aruncat o privire admirativă în oglindă.

- Să-ţi îngheţe fundul? a repetat el.

- Da. Atunci când ştii că unele restaurante sunt mai răcoroase, te îmbraci mai gros când te duci acolo. Sau că în unele birouri căldura e dată la maximum, te asiguri că ai ce da jos de pe tine ca să nu transpiri îngrozitor.

.Aiden a râs.

- Simţul tău practic e revigorant. Odată am însoţit o femeie care a ales o rochie în care nu putea nici să stea jos. Drumul până la eveniment a fost destul de memorabil.

S-a rezemat de bibliotecă ţeapăn ca un băţ,

^Xcred!

imitând

- Pe cuvântul meu. Anoi a »a^ku . ,
lor douăzeci de minute şi s-a plâns carnere-
zând să mănânce. s 8eri*. *refu-*

- Ufl Ce rost are să porţi ceva dan»
aşezi sau, şi mai rău, să mănânci? nu să te

- Promit să îţi aleg întotdeauna hai„o
permită să le faci pe ambele. a,ne 03 re

- Eşti eroul meu. Deci ce n
Frankie, răsucindu-se în faţa lui P re aL a întrebat

AltoMaprop».«.«,,,-

spate.

- Oh, aşa e mai bine.

Talia îi era mai subţire, sânii îi erau susţinuţi, iar fusta evazată plutea în jurul ei.

— Ai făcut o treabă al naibii de bună, Kilboum.

- Mă pricep sau nu să le aleg?

- Mmm, după cum te uiţi la mine mă întreb dacă vorbeşti doar despre rochie.

Aiden s-a aplecat şi a sărutat-o pe umăr.

— Nu e asta partea în care mă acoperi cu bijuterii în valoare de un sfert de milion de dolari? a glumit ea.

— Acum că zici... a spus el şi a băgat mâna în buzunar. de unde a scos o cutie mică de bijuterii.

- Fugi naibii de aici! Nu te apropia de mine cu orice o fi acolo. O să îl pierd sau o să fiu jefuită ori o să fac urticarie. Pielea asta nu e obişnuită cu platina.

S-a dat cu spatele spre colţul dressingului, ţinân- du-l la distanţă cu mâinile întinse.

— Eşti ridicolă.

— Ai bijuterii scumpe în cutia aia şi e dreptul meu să le refuz. O să fiu un pachet de nervi cu bijuteriile alea sclipitoare pe care le-ai închiriat

pentru eveniment.

A,den a **deschis cutiuţa.**

e_na 7 Oh' a exciam«* ea. *intimând mana. Dacă închb:* sexy[1] U degetele mele, o sâ te *pocnesc în nasul*

* Nici prin cap nu mi-ar trece, îţi *plac?*

Era o pereche de cercei *lungi. Nu erau bătuţi în di*a. mante' ci mai degrabă aveau un curcubeu de *pietre preţ,, ^se strălucitoare.*

~ Aide, sunt superbi.

I i-a întins pe rând, *iar ea şi i-a pus în urechi.*

- Nu sunt închinaţi. I-am văzut şi m-am gândit la tine. Coloraţi. Interesanţi. Calzi.

~~ Oh, Dumnezeule mare, Aide! Ce sumă din banii tăi port acum pe mine? l-a întrebat admirând strălucirea cerceilor în *oglindă.*

— O să facem asta de fiecare dată când îţi cumpăr ceva?

— Da. *în afara cazului în care e vorba despre o bomboană ori o felie de pizza sau orice alt obiect sub zece dolari.*

— Atunci *presupun că va trebui să ne obişnuim cu discuţia asta. Constat însă că ai făcut nişte aluzii clare la mâncare. Trebuie să te hrănesc înainte să plecăm?*

— Categoric.

— O să cer să ne aducă ceva.

S-a oprit în prag.

- Sau pot să-ţi fac brânză la grătar. Frankie s-a înviorat toată.

— Brânză la *grătar? El a dat din cap.*

- *Ar fi perfect.*

plece 'dar ea '_a chemat ~ Hei, Aide? Mulţumesc.

Aiden i-a aruncat acel zâmhet cald ochii. «•) pe care începea sJ rreadj(cS II " increıea rezerva doar pen- mica.

S-a întors spre imaginea ei din <»nnj, ■ iii

în fetaX?“ 45,8 SMră de j0i? ” rnunnurat ea

După ce Kilbourn Holdings dăduse un comunicat de presă în care anunţa că Aiden are o relaţie cu Fran- chesca Baranski, studentă la economie şi expertă în afaceri mici, atenţia crescuse considerabil.

Brenda era nevoită să trieze apelurile lui Frankie la serviciu, iar conturile ei de e-mail şi cele de pe reţelele sociale explodaseră cu cereri de interviuri şi de prietenie. Văzuse chiar şi un fotograf în faţa blocului ei de două ori, dar cartierul în care stătea nu era prea prietenos cu iscoadele. Unul dintre vecinii ei sunase la poliţie, iar problema dispăruse.

Dar nimic din toate astea nu o pregătise pe Frankie pentru frenezia din faţa restaurantului Lighthouse din Chelsea Piers.

Sub picioarele ei era chiar un covor roşu. Iar braţul lui Aiden o ţinea strâns de talie, susţinând-o în faţa spectacolului de bliţuri şi întrebări strigate din toate părţile.

- Aiden, ce legătură ai cu asociaţia care sprijină educaţia în New York?

- Mama este de mult timp o susţinătoare a acestei cauze. Iar familia noastră este mândră să susţină iniţiativele sale educaţionale, a răspuns Aiden ftră să stea pe gânduri.

- Franchesca, ce designer ţi-a creat ţinuta?

Ea s-a uitat în jos la rochia pe care o purta.

— Nu ştiu. Cel pe care l-a ales Aiden pentru mine.

Mulţimea de fotografi a chicotit ca şi CUm o actriţă de comedie în mijlocul unui număr ’r fi ff*t

- Carolina Herrera, a completat Aiden A rog să ne scuzaţi. vă

A tras-o pe Frankie după el departe de fototr

— Vezi? Nu a fost aşa de rău, nu-i aşa? 3 '

- Ar trebui să le răspund atunci când pUn

• bări? a vrut să ştie Frankie, încruntându-se.

n’re।

- Ar trebui să faci ce vrei. Nu o să te tratez ca r» marionetă învăţându-te ce să spui. ** 0

— Dar o să-mi spui dacă e ceva ce nu ar trebui u spun? 88

- E întotdeauna de preferat să eviţi înjurăturile pe covorul roşu.

Frankie şi-a dat ochii peste cap.

- îmi eşti de mare folos.

l-a acceptat braţul şi i l-a strâns cu putere. Dacă nu cădea de pe tocurile cui extrem de sexy şi nu intra cu capul înainte într-o sculptură de gheaţă sau într-un miliardar, avea să fie o mare minune.

în mod miraculos, au ajuns înăuntru nevătămaţi. Aiden a ajutat-o să-şi îndrepte fusta.

— Eşti pregătită?

Frankie a privit dincolo de el, către mulţime. Cel puţin nu era îmbrăcată prea simplu.

- Da, hai s-o facem, a spus ea.

- O să fii grozavă. Ai putea chiar să te şi distrezi puţin. ,A ,

Nu a crezut nicio clipă discursul lui încurajator, dar l-a apreciat oricum.

- Da, şi tu.

— Şi după ce se termină, o să te duc la orice dnve- thru vrei şi o să mâncăm în pijama acasă.

- S-a făcut.

noscut pe Ferris Kilboum din fotografia de I pUţin peste un metru optzeci, iar originile li A^ ^u trădate de părul roşcat care începuse să purta smoching şi părea să se simtă la fel în el ca şi cum ar fi fost în trening. Avea jc ci»nfnrt* ut ţn junl| taliei unei blonde platinate sche- jjnbr'tP6 ja activ cam multe operaţii estetice. Era Jctice- <** auriu şj purta bijuterii cu diamante. inlbrSCa Tata şi ™ama mea vitregă, i-a şoptit Aiden la _he în timp ce se apropiau.

11 _ Nu urmau să divorţeze?

- Aparenţele.
- Desigur.

Tată. Jacqueline, i-a salutat Aiden.

Şi-a îmbrăţişat tatăl şi a sărutat-o solemn pe obraz mama lui vitregă.

- Ea e Franchesca, dar puteţi să-i spuneţi Frankie.
- Frankie?

Jacqueline a privit-o ca pe o gumă de mestecat pe care cineva o scuipase pe trotuar.

- Ce... drăguţ!

Tonul ei dădea de înţeles că i se părea oricum numai drăguţ nu.

Frankie a ignorat înţepătura. Era greu să se supere pe o femeie care fusese schimbată cu un model mai tânăr şi mai modem.

Frankie i-a întins mâna lui Ferris.

- Mă bucur să vă cunosc.
- Am auzit că fiul meu zâmbeşte de câteva săptămâni, a spus Ferris pe un ton amical. Presupun că ţie trebuie să-ţi mulţumim pentru asta.

În loc să-i strângă mâna, Ferris i-a dus degetele la buze.

OK, deci ne-am întors în secolul al XlX-lea.

— Sunt sigură că mai are şi alt® m<)t’ve’a

Prej”ipiis Frankie.

Aidcn şi-a trecut braţul în junii ta,ˈ^eˈ-

- Deloc. Ah. iar doamna aceasta (p ma^a. a spus el. întorcând-o pe Frankie spre o bru e ă drăguţ îmbrăcată în verde. , r ..

- Cecily, FYanchesca. FrancheSCt^,? . . de anÄe"Ä

“■^ÄSÄ^*-**** Pot să-ţi spun Frankie? arctic ingheţat c

Dacă Jacqueline era un era°“a“ -na femeii şi i-a

strâns-o.

- Şi cred că ¡1 cunoşti deja pe fratele meu ntreg, a

spus ^dem tensiunea din vocea lui Aiden şi

brankie a i • Nu avea de d

şi-a strecurat mana pe sub sac spargă mciun nas în seara asta şi puţin nu fără a fi provocată.

EJJiot s-a alăturat grupului, cu mâinile în buzunare şi cu o expresie insolentă *pe* chip.

- Franchesca, a spus el, trecându-şi degetul peste nasul uşor strâmb. Mă bucur să te văd din nou.

- Hei, Elliot. Ce-ţi mai face nasul?

L-a simţit pe Aiden încordându-se lângă ea, care apoi şi-a mascat zâmbetul tuşind.

- Şi l-a spart jucând polo, a declarat Jacqueline cu hotărâre.

Fie era idioată, fie se prefăcea.

Frankie nu era sigură cine a dat tonul, dar în scurt timp toţi membrii familiei Kilbourn râdeau. Nu era râsul sănătos şi autentic, de-a dreptul contagios, din jurul mesei părinţilor ei, ci un chicotit înfundat şi jenat care

C,V*1""1 Hrl *

sâ spună -Ştiuceva ce tu nu ştii" şi r)lrp ,

Jat rf era l,r,,babˈ1 frervenˈ I* malul celălalt .| p™

Rl Familia Kilboum era extrem de civiliza» nişte oameni care fşi făcuseră atât de mult rău .mul >». firea ci frecare işt cunoştea rolul şi „ia)a

_ Şi tu care credeai ci familia mea e ciuda» • jnptit ea la ureche lui Aiden. C,Uda(il- "a

_ Ce-ar fi să ne îndreptăm spre |icilaţia ft *falT? a* *spus Fmro pe un* ton jovial, oferind câte un braţ' atât fostei sale soţii, cat şi viitoarei foste soţii. *

Capitolul *45*

Franchesca l-a lăsat pe domnul Picioare Rapide să o scoată la o nouă rundă pe ringul de dans. Tipul avea puţin peste treizeci de ani şi era foarte energic. Avea însă şi un motiv ascuns. Dacă mai spunea o dată „Cred că Aiden ar fi foarte interesat să afle despre oportunitatea asta de investiţii” avea de gând să-l calce pe picioarele rapide şi să caute nişte tequila.

— Ştii, cred cu adevărat că Aiden ar...

Frankie s-a oprit din dansat.

— Mda, nici măcar nu eşti subtil. Dacă vrei să vorbeşti cu Aiden despre o afacere în care îşi poate investi catralioanele, du-te la el. Nu mă folosi drept intermediar.

Picioare Rapide a părut întristat.

— E o oportunitate foarte interesantă...

— Omule, serios.

Frankie a cercetat mulţimea căutându-l pe ?\iden, iar, când privirile li s-au întâlnit, i-a făcut semn.

- Spune-i ce are de câştigat şi de ce crezi că i-ar plăcea... ce faci tu, l-a instruit ea. Dacă spune nu, îţi fac cinste cu ceva de băut. Dar, pentru numele lui Dumnezeu, nu-mi mai vorbi mie despre asta.

Aiden a ajuns lângă ea.

— Aiden, domnul...

— Finch. Robert Finch, a spus Picioare Rapide.

— Exact, Finch vrea să vorbească ceva cu tine.

i-a ftcut ni ochiul lui Aiden şi s-a îndreptat spre bar.

• teauila era suficient de şic pentru un astfel de ,.'inient elegant.

Cu ce vă pot servi, domnişoară? a întrebat-o bar- ul| cu o atitudine plină de profesionalism.

01311 1 Uite care-i treaba, sunt nouă aici. Există vreo . ...atc sg comand un shot de tequila fără ca jumătate >’ntffcei prezent’ şi mă bârfească?

' Zâmbetul barmanului s-a încălzit cu câteva grade.

- .Aş putea să o tom într-un pahar cu gheaţă ca să nară că e whisky de cea mai bună calitate.

— S-a făcut, a spus ea, lovind barul cu palma şi stre- curând o bancnotă de cinci dolari în paharul cu bacşişuri.

Barmanul s-a dat în spectacol, aruncând sticla peste umăr $i prinzând-o la spate. Ideea unui barman despre flirt.

Frankie l-a privit admirativ şi şi-a ascuns zâmbetul când a văzut că atrăsese atenţia câtorva doamne din mulţime. La evenimentele de genul ăsta exista întotdeauna cineva suficient de beat încât să facă sex cu un angajat intr-o debara sau toaletă înainte de sfârşitul serii.

Frankie primise o grămadă de propuneri la eveni- mentele la care lucrase, astfel încât i se părea ceva banal, în afara cazului în care propunerile respective deveneau prea agresive.

A acceptat paharul pe care i l-a întins cu un gest teatral. Era clar un shot dublu. I-a zâmbit şi a dat din cap, după care l-a lăsat în compania noilor admiratoare.

Evenimentul era ca o nuntă. Totul era alb, de cristal sau din argint masiv. Paradis invemal, aceasta credea că era tema evenimentului. Probabil că biletul costa cinci sute de dolari de persoană, ceea ce o făcea

să se întrebe câţi dintre cei prezenţi ar fi fost mai încântaţi să dea două sute cincizeci de dolari doar pentru privilegiul de a sta acasă.

Presupunea însă că a fi văzut susţinând o cauză nobilă făcea parte din responsabilităţile celor înstăriţi.

LUQ SCOKF

Aiden şi Picioare Rapide stăteau în continuare de vorhă lângă sculptura de gheată de pe bufetul cu aperitive. *fjn* individ în costum s-a strecurat lângă *ea-*

“ Deci, Franchesca, când ai de *gând să-ţi ceri* scuze că mi-ai spart nasul?

Elliot încerca probabil să fie simpatic, dar i-a lăsat impresia unui melc bălos. Era blond ca mama lui, cu trăsături mai fine decât Aiden. Era drăguţ, nu chipeş. *Nici* prezenţa Iui nu era impunătoare ca a lui Aiden. Era mai degrabă ca o completare.

- Poate când o să-ţi ceri şi tu scuze că ai comis o infracţiune şi aproape că ai stricat nunta prietenei mele.

Elliot a ridicat elegant din umerii subţiri.

- Până la urmă nu a fost nicio problemă.

Frankie s-a întors cu faţa spre el.

— Au fost o mulţime de probleme.

- Am venit să lămurim lucrurile. Acum, că faci parte din familie, nu poate să existe nicio duşmănie între noi, nu-i aşa?

— N-am nicio problemă cu duşmănia.

El a râs, dar râsul lui a sunat forţat.

- Cred că ar trebui să dansezi cu mine, a anunţat-o Elliot.

— Ai făcut comoţie cerebrală când te-am pocnit?

— Ideea e să punem în scenă un spectacol.

Elliot a întins mâna spre ringul de dans.

— Nu vrei să demonstrezi că poţi să joci jocul ăsta? Frankie a dat pe gât restul de tequila şi i-a întins paharul gol barmanului. El a dat din cap şi a început să toarne.

— Un singur dans şi nu *o* să mă ciupeşti de fund, n-o să mă scoţi din sărite şi n-o să răpeşti pe nimeni, ai înţeles?

— *Ai* cuvântul meu, a spus el.

A condus-o spre ringul de dans şi a cuprins-« cu 0 mână de mijloc, lucru care nu a încântat-o prea tare. Exista un singur Kilboum ale cânii mâini le dorea în preajma ei-

Frankie l-a urmat, recunoscătoare pentni cele trei săptămâni de cursuri de dansuri de salon pentru începători pe care profesoara de educaţie fizică din liceu îi obligase pe toţi elevii să le urmeze în fiecare an.

- Deci, ce vrei, Elliot?

-Poate că vreau doar să petrec ceva timp cu iubita fratelui meu.

- Sau poate vrei ceva. îmi plac oamenii care trec la subiect şi nu mă fac să-mi pierd timpul cu linguşeli sau ameninţări.

- Am nevoie de ceva de la fratele meu.

- Atunci cere-i, a spus Frankie.

- Nu e atât de simplu, a protestat Elliot.

- Ba da, este.

- Am nevoie de o favoare pe care el nu o să vrea să mi-o facă.

- Şi de ce dansezi cu mine? Ai de gând să mă arunci intr-o dubă şi să mă adormi cu cloroform până o să fie de acord să-ţi dea ce vrei?

- Unde te-a găsit fratele meu?

- Dansând ca o stripteuză la o petrecere de logodnă.

Elliot a râs.

~ Eşti originală.

~ *ar tu sufoci. Nu te folosi de mine să ajungi la en. Fii băiat mare şi vorbeşte cu fratele tău.

EU' Meî°^a s-a terminat, iar Frankie l-a părăsit pe bar°pln,m^<)Cu^ ringului de dans şi s-a îndreptat spre u oi metri înainte de a ajunge, a fost interceptată.

- Franchcsca, draga mea. Aici erai, a apus Ff•rrjs Kilboum. Dă-mi voie. Un pahar de vin pentru domni şoara, a spus el pe un ton cavaleresc.

Frankie s-a uitat cu tristeţe la paharul de tequi|;i care o aştepta în spatele barului.

— Vrei să faci câţiva paşi cu mine? a sugerat Ferris, întinzându-i un pahar cu vin alb.

- Sigur.

l.-a urmat până într-un colţ *al sălii,* unde un zid de ferestre şi uşi dădea spre o curte de piatră. A invitat-o să stea pe un scaun la o masă goală.

Bucuroasă că putea sta jos, Frankie s-a prăbuşit pe scaun şi şi-a scos pantofii pe sub masă.

— Voiam doar să mă asigur că nu te-ai simţit ofensată de dezvăluirile pe care i le-am făcut fiului meu în legătură cu ceea ce mă preocupă, a început Ferris.

Frankie şi-a dat seama imediat încotro bătea.

- Ce te preocupă? a întrebat cu un aer nevinovat.

- Sunt sigur că eşti o fată drăguţă, a început Ferris.

- Sunt o femeie şi mai bună.

Lui Frankie nu-i plăcea când bărbaţii mai în vârstă încercau să o pună în aceeaşi categorie cu verişoara ei de treisprezece ani, care era obsedată de Harry Styles şi Snapchat.

- Desigur. Ceea ce vreau să spun este că nu vreau să iei personal faptul că eu sunt de părere că nu te încadrezi prea bine în lumea noastră. De fapt, aş fi foarte surprins dacă nu ai fi de acord cu mine.

În spatele cuvintelor lui nu era nici urmă de răutate. Manipulare da, dar nicio dorinţă reală de a face rău.

Petrecuse patruzeci de minute machiindu-se pentru asta. Ar fi putut să-şi întindă un fard de ochi

albastru şi un strat de pudră în cinci minute, având în vedere că toatâ lumea işi dădea seama ane era de fapt. O *fată* din Brook- lyn fără portofoliu şi cu un credit studenţesc de achitat.

Atund cred că ai fi surprins. Eu nu sunt pe picior are precum alţi membri ai familiei, a spus Frankie, deI ce cu subînţeles la .Jacqueline, aflată în partea ^Ferris a părut tulburat pentru o clipă.

Vu te fl>'tepttiî *la asta, nu-i aşa, isteţule?*

Aruncase bomba cu Aiden ştiind foarte bine că fiul nu ar fi discutat cu ea despre conversaţia lor. Dar şi ea să se răzbune puţin.

- Chiar nu cred că sunt persoana potrivită cu care să ai această conversaţie. Dacă eşti atât de îngrijorat pentru familia ta, poate ar trebui să te gândeşti să rămâi prin preajmă.

Ferris a oftat şi a ridicat paharul.

- Am dat destul. E momentul să mă bucur de viaţă. Tatăl meu nu a avut ocazia. A făcut infarct în biroul lui la şaptezeci şi unu de ani. Nu vreau să păţesc la fel.

Frankie s-a întors în scaun pentru a-l înfrunta.

- Ferris, nu cred că cineva ţi-ar refuza şansa de a face ceea ce vrei. Dar nu încerca să dictezi în viaţa lui Aiden. E fiul tău, nu doar un partener de afaceri. Ai încredere în judecata lui şi nu doar în privinţa femeilor din Brooklyn.

Bărbatul a oftat.

- Nu mă aştept să înţelegi complicaţiile familiei noastre, a spus Ferris. Afacerea noastră şi familia noastră sunt indisolubil legate. Nu există una fără cealaltă. Fiul meu are responsabilitatea de a face alegeri care să aducă beneficii atât companiei, cât şi familiei noastre.

Wn nou, cuvintele lui erau lipsite de răutate. Era P'lr şi simplu un om care îşi spunea punctul de vedere.

~ Şi în care dintre ele nu mă încadrez? a întrebat Frankie.

re* măcar să te încadrezi? a întrebat-o la rândul sâu Ferris.

~ Vreau să-l văd pe Aiden fericit.

- Uneori, fericirea este un lux pe care nimeni nu Şi-l poate permite.

Frankie a zâmbit.

- Sunt destul de sigură că familia Kilbourn ar Putea găsi o modalitate de a plăti pentru asta.

Dacă buzunarele adânci ale lui Aiden erau un indiciu cu privire la averea familiei însemna că toţi ar fi putut renunţa să mai muncească şi ar fi putut locui intr-o vilă de milioane de dolari din Dubai, fără să se simtă stramtoraţi.

- încerc doar să te scutesc de timp pierdut şi suferinţă, a adăugat el. Nu văd cum o femeie căreia nu-i pasă câtuşi de puţin de aparenţe ar putea să se integreze de bunăvoie în lumea asta. Există aşteptări pe care trebuie să le îndeplinim.

- Lumea voastră chiar s-ar prăbuşi dacă iubita CEO-ului nu ar cheltui cinci sute de dolari pe coafor şi manichiură din două în două săptămâni? Chiar i-ar păsa cuiva dacă mi-aş face apariţia la o masă m familie îmbrăcată în blugi de douăzeci şi cinci de dolan de la Target?

- Sincer, da, a râs el. Există anumite aşteptări pe care trebuie sa le onorăm. Pentru familia Kilbourn, munca este pe primul loc. Am ratat majoritatea zilelor de naştere, meciurilor de baseball, chiar şi câteva Crăciunuri. A fost preţul pe care a trebuit să-l plătesc. Dar am construit ceva de care familia se poate bucura mult timp după ce eu nu voi mai fi. Aiden va face la fel. Şi va avea nevoie de o femeie lângă el care să înţeleagă, să accepte asta, să îmbrăţişeze filozofia asta.

- Te-ai gândit vreodată că poate Aiden ar prefera să te aibă pe tine alături în loc de o moştenire? a sugerat Frankie. Poate că ar prefera să ia cina cu tine în loc ca tu să tragi sforile de pe un afurisit de iaht, pentru că acum trebuie să sufere în următorii douăzeci de ani din viaţă, în timp ce tu

îţi trăieşti în sfârşit viaţa.

— Crezi că sunt *foarte* egoist, nu-i aşa? a întrebat Ferris.

cranki(‘aPl,spahanllj∘S׀

încă nu te cunosc suficient de bine ca să te judec, îouche.

Mulţumesc. Să se consemneze că nu-mi pasă de forţezi sau unde navighezi. Dar, dacă îţi pasă de îtău mai mult decât de o grămadă de zerouri şi clă-
fiu • nrice altceva, nu-l închide în aceeaşi închisoare din tocmai ai ieşit

Ferris a privit-o lung.

- Poate că te-am subestimat.

-De obicei aşa se întâmplă. Dar aşa victoria e mai uşoară.

Ferris a ridicat paharul spre ea.

- Poate că te-ai încadra.

Frankie şi-a ciocnit paharul de al lui.

- Pe viitor, să ştii că prefer tequila în locul vinului.

- Franchesca.

Sunetul vocii lui Aiden a fost ca o mângâiere pe pielea ei.

S-a ridicat, uitând că îşi dăduse pantofii jos.

- Ah, îmi pare rău. Prea multe dansuri, a spus ea, pescuindu-şi pantofii de sub masă.

Aiden a tras-o spre el.

- Aveţi o întâlnire privată? a întrebat precaut.

- Eu şi tatăl tău discutam despre preferinţele noastre în materie de băuturi.

Ferris s-a ridicat.

- Franchesca, a fost... revigorant să vorbesc cu tine.

- Foarte instructiv, a convenit Frankie.

L-au privit îndepărtându-se şi alăturau u . gnip de bărbaţi adunaţi în jurul unui tablou care ce părea o orgie romană.

~ Te-a supărat cu ceva tata?

- N-aş spune asta. Mi-a ţinut foarte politicos d’ cursul „nu eşti suficient de bună pentru fiul meu". ’

Ochii lui Aiden s-au îngustat.

— O să vorbesc cu el.

Frankie a clătinat din cap.

- Nu-i nevoie. l-am spus că ar fi bine să se obişnu iască cu mine pentru că de săptămâni întregi fac găuri ' prezervative şi e doar o chestiune de timp până să aibă uj nepot de care să se ocupe.

Hohotul lui de râs a atras atenţia invitaţilor din junii lor.

- Eşti gata de plecare? a întrebat Aiden, ridicân- du-şi degetele pentru a se juca cu unul dintre cerceii ei.

- Doamne, da. Mă dor picioarele şi, dacă încă un idiot mai încearcă să ajungă la tine prin mine, o să-i sparg o sticlă de Cristal în faţa arogantă.

— Anunţă-mă dinainte ca să-mi sun avocatul.

— De ce nu pot oamenii să vorbească cu tine şi să-ţi ceară ţie ce vor? a mormăit Frankie.

— Pentru că sunt foarte puternic şi intimidant. Şi pentru că văd că ai influenţă asupra mea.

- Pot să te influenţez să iei nişte mâncare thailan- deză în drum spre casă?

Capitolul 46

- A fost o baie de sânge? a întrebat Oscar, întinzându-i lui Aiden un flacon de medicamente pentru dureri de cap când a trecut pe lângă biroul lui.

— Mai rău, a spus Aiden, luptându-se cu durerea care îi izvora din spatele ochilor.

Worthington Financial, o firmă de consultanţă în contabilitate, nu-i luase în serios criteriile de căutare a candidaţilor pentru poziţia de CIO şi îi prezentase aceiaşi candidaţi, toţi bărbaţi albi trecuţi de o anumită vârstă. Chestia asta l-a enervat suficient de tare încât să retragă o echipă dintr-o vânzare în care era implicată pentru a diseca structura corporativă a companiei.

După ce a făcut câteva cercetări şi a pus presiune cu precizie, Aiden a descoperit o adevărată cultură a hărţuirii şi comportamentului misogin. Concediase şapte dintre managerii companiei într-o jumătate de oră. Deşi ameninţările cu procese ale celor proaspăt concediaţi îi răsunau încă în urechi, Aiden a convocat o întâlnire la nivelul întregii companii şi a anunţat o restructurare imediată. Doi asistenţi administrativi au izbucnit în plâns Şi i-au mulţumit, iar un vicepreşedinte recent numit, exact genul de persoană pe care şi-l dorea la conducerea departamentului de 1T, a renunţat la demisia pe

11'< \ st
mu
care o depusese cu două zile în urmă.

A dispus ca o firmă independentă de consultanţă în materie de resurse umane să gestioneze consecinţele pe

plnn intern şi i-a avertizat pe avocaţii de la Kilbourn Holdings că se confruntau cu o problemă.

- l-ai concediat pe toţi? a întrebat Oscar.

Omul Asta iubea două lucruri în viaţă: pe partenerul său Lewis şi bârfele corporative picante.

- Pe cei mai mulţi dintre ei.

Aiden s-a uitat la ceas. Cele două întâlniri de dupâ- amiază fuseseră înlocuite cu o teleconferinţă grăbită în maşină şi o cină târzie, la care durerea de cap l-a împiedicat să pună ceva în gură.

— E târziu. Ar trebui să pleci înainte ca Lewis să vină după tine.

- Mă întâlnesc cu el să bem ceva pentru a sărbători încă o săptămână în care mama lui nu s-a mutat la noi.

Oscar şi-a luat haina din cuier şi s-a îmbrăcat.

- Nu sta până târziu, i-a amintit. Sunt sigur că e o fată din Brooklyn care te aşteaptă pe undeva.

Simplul gând la Frankie i-a ridicat moralul lui Aiden. Avea un contract de catering de onorat în seara aceea, aşa că nu puteau să se vadă, dar asta nu însemna că nu putea s-o sune.

— Du-te acasă, Oscar, i-a spus din nou. Iar mâi- ne-dimineaţă, la prima oră, poţi să începi să cauţi candidaţi noi pentru toate poziţiile de management. Poate că putem face mai întâi o selecţie din propria noastră ogradă.

— Sigur că da. O să mă asigur şi că cei pe care i-ai concediat n-o să mai fie angajaţi în altă parte.

— Eşti un francez răutăcios, nu-i aşa? a spus Aiden, cu un zâmbet slab.

11'< \ st
mu

— Cel mai răutăcios.

Aiden l-a privit pe Oscar îndreptându-se spre lifturi. Restul birourilor erau în întuneric. Era aproape nouă, iar Aiden mai avea câteva ore de muncă de recuperat. Dacă

li putut să scape de durerea de cap... şi să nu se mai [a]- dească la evenimentele din ziua aceea.

gân poi dintre cei concediaţi izbucniseră în plâns la aflarea veştii. Niciunul dintre ei nu era nevinovat, dar nu simţea nicio satisfacţie pedepsind pe cineva care se considera o victimă.

- Te rog, am doi copii la facultate, îl implorase unul dintre ei.

— Atunci n-ar fi trebuit să ceri departamentului de resurse umane să ignore reclamaţiile la adresa ta şi a colegilor tăi, îi spusese Aiden pe un ton ferm.

Era eficient şi rece. Nemilos. Era mai intimidant în felul ăsta, când îi trata pe oameni ca pe nişte insecte care contau prea puţin pentru a se deranja să se enerveze.

Pe dinăuntru, nu era deloc rece. Oamenii ăştia creaseră un mediu de lucru atât de ostil, încât era de mirare că mai avea angajaţi.

A fost decizia corectă. Poate un pic dură, dar avea să dea tonul pentru anul următor. Compania în cauză era o nouă achiziţie şi aceasta era cea mai rapidă modalitate de a transmite mesajul că Kilbourn Holdings nu intenţiona să tolereze decât egalitatea şi corectitudinea.

Faptul că trebuise să se justifice în faţa tatălui său la telefon nu ajutase cu nimic.

Ferris a fost de acord că „ceva" trebuia făcut, doar că nu acum şi cu siguranţă nu făcând o astfel de declaraţie.

- Traversăm deja o perioadă de tranziţie, argumentase el. Nu văd de ce ţi-ai asuma un proiect de asemenea amploare, care nu face decât să îţi distragă atenţia de la lucruri mai importante.

Cu alte cuvinte, Ferris era de părere că femeile ar fi ^ebuit să îndure ceva mai mult, cel puţin până

când el ar fost pe iahtul său fumând un trabuc fără nicio grijă pe lume.

Aiden l-a contrazis nu foarte respectuos.

oia să meargă acasă. De fapt nu. voia să meargă la Franchesca şi să se întindă lângă ea în pat până când lucrurile aveau să se aranjeze.

- Ia te uită, e chiar fratele meu care nu ştie decât să muncească şi nu vrea să se distreze, a spus Elliot pe un ton sarcastic din uşa biroului lui Aiden.

în secunda aceea, seara lui Aiden s-a înrăutăţit.

— Vite ane a încetat să-mi evite apelurile.

De când tatăl lor luase decizia de *a se* retrage. Aiden încercase să stabilească o întâlnire cu Elliot. Până în seara asta, fratele sau vitreg îl evitase.

Era îmbrăcat pentru o ieşire în oraş. Un blazer cu revere de catifea şi un papion elegant în carouri. Arăta ca un idiot răsfăţat.

Elliot şi-a scuturat o scamă de pe umăr.

— îmi pare rău, şefii’. Am fost ocupat.

— Făcând ce. mai exact?

Ferris îi permisese lui Elliot să deţină o funcţie şi să aibă un birou la dispoziţie pentru cazul în care arăta cel mai mic interes pentru afaceri.

Elliot s-a prăbuşit pe scaunul din faţa biroului lui .Aiden şi şi-a sprijinit mocasinii lucioşi pe tăblie.

- Câte puţin din fiecare.

— Să trecem direct la subiect. De acum înainte va trebui să contribui şi tu la activitatea familiei, a companiei.

Elliot a rânjit.

— Vrei să muncesc mai mult? Vreau un birou mai mare şi o asistentă. Vreau să am un cuvânt de spus în operaţiunile companiei.

Aiden a rămas impasibil.

— Lucrurile astea *se câştigă* dovedind că meriţi, nu având numele de familie corespunzător.

— OK. Atunci cumpără-mi partea.

Elliot şi-a încrucişat braţele cu un aer arogant şi a nis o cifră care era prea exactă ca să o fi născocit pe loc.

S – Ăsta e preţul ca să scapi de mine.

- Asta nu e o opţiune.

Oricât de mult şi-ar fi dorit Aiden să-i scrie nemernicului un cec pe loc, îi promisese tatălui său un an. Un an întreg pentru a-i da lui Elliot şansa să încerce să îşi dovedească meritele şi să dea greş.

— Atunci o să-mi vând acţiunile altcuiva.

Aiden l-a pironit pe fratele său cu privirea.

— Ai face bine să te gândeşti temeinic înainte de a face un gest ireversibil. Familia Kilbourn deţine majoritatea. Dacă vinzi procentul tău de acţiuni, situaţia s-ar schimba. Ar pune compania în pericol.

Elliot a ridicat din umeri, dar Aiden i-a văzut broboanele de sudoare de pe frunte. Fratele său avea multe defecte, majoritatea groaznice şi ofensatoare, dar dorinţa lui de a fi recunoscut ca membru de soi al familiei Kil-boum era pe primul loc. Dacă ceva îl speriase suficient de tare încât să-şi vândă singura bucată de plăcintă, probabil că fusese o ameninţare în toată regula. L-a făcut pe Aiden aproape suficient de curios încât să înceapă să facă săpături.

— Dacă vrei să mai vezi bani, trebuie să faci ceva şă-i meriţi. Nu-mi pasă dacă asta înseamnă să faci cafea în sala de recreere sau să goleşti coşurile de gunoi în sala de conferinţe. O să-ţi aduci şi tu contribuţia sau nu ai ce căuta aici.

— Ai vrut să scapi de mine de când m-am

născut, s’a plâns Elliot. Acum e şansa ta.

~ Un an. Ştii încotro se îndreaptă compania. Cum arată viitorul. Ai fi idiot să vinzi acum.

A ~~ Unii dintre noi nu avem de ales, a şuierat Elliot, sandu-şi picioarele pe podea şi aplecându-se înainte pe SCaun- Unii dintre noi nu au fost niciodată favoriţi. Unii

dintre noi au fost nevoiţi să se mulţumească cu resturi $i unii dintre noi fac ceea ce trebuie pentru a supravieţui ~ Ti s-a dat tot ce ţi-ai dorit vreodată, a subliniat Aiden.

~ Nu totul. Iar resturile nu au fost niciodată d< ajuns. Aşa că o să-mi cumperi partea sau mă duc la iubita ta cea drăguţă să îi spun de ce prietenul tău Chip i-a frânt inima prietenei ei în urmă cu mulţi ani.

Aiden a rămas nemişcat pe scaunul său.

— Ce te face să crezi că am avut ceva de-a face cu asta?

Elliot s-a strâmbat.

— Mi-ai ignorat existenţa toata viaţa. Am auzit o mulţime de lucruri în casa aia.

Mâna lui Aiden s-a strâns pe stilou, dar şi-a păstrat o mină impasibilă, dezinteresată.

- Chiar crezi că informaţia asta ar avea vreun efect acum asupra relaţiei mele cu Franchesca? Dacă-ţi aminteşti bine, Chip şi Pruitt au o căsnicie fericită. Nu datorită ţie.

- Ah. dar imaginează-ţi cum s-ar simţi Franchesca dacă ar şti că tu eşti motivul pentru care cea mai bună prietenă a ei a fost aproape internată în spital. Au existat o mulţime de zvonuri pe atunci despre cât de greu a suportat despărţirea. Chip nu şi-a dat seama ce faci, dar eu m-am prins. Recunosc manipularea când o văd. Cum crezi că s-ar simţi ştiind că tu i-ai orchestrat despărţirea?

— Nu ai nimic. îţi ofer şansa de a face în sfârşit parte cu adevărat din companie.

Discursul lui Aiden a fost scurt.

— Ai o săptămână să te hotărăşti. Cumpără-

mi partea sau o să-i spun Franchescăi secretele tale murdare.

Acestea fiind spuse, Elliot a ieşit valvârtej din birou într-un acces de furie.

Durerea de cap a lui Aiden era tot mai puternică. S-a uitat la pictograma mesageriei vocale care clipea, la

•i de mesaje noi din căsuţa de e-mail, la teancul ordo- ^ de contracte care îi aşteptau semnătura şi s-a ridicat. °8 1 până ajungea acolo, probabil că Frankie avea să fie , Q dorea. Avea nevoie de ea. Şi-a sunat şoferul.

aC Mergem în Brooklyn.

Aiden a închis ochii în maşină şi a lăsat întunericul şi liniştea să-l relaxeze. Când a ajuns la treptele din faţă ale casei lui Frankie, era ora zece şi voia doar să se întindă pe patul acela mare, să o înconjoare cu braţele şi să doarmă.

A apăsat butonul interfonului pentru apartamentul lui Frankie şi nu a fost surprins că nu i-a răspuns nimeni. A sunat-o pe doamna Gurgevich de la apartamentul 2A.

- îmi pare rău că vă deranjez atât de târziu, doamnă Gurgevich, a spus Aiden când i-a răspuns.

Lumea se învârtea în jurul lui în cercuri, iar vederea ii juca feste şi îi dădea o senzaţie de greaţă.

- Fata aia nu ţi-a dat încă o cheie? a mormăit ea.

- Nu încă, doamnă.

- Ai încercat cu nişte flori? i-a sugerat ea printre pârâiturile difuzorului.

- O să încerc, a convenit el.

- îţi ţin pumnii.

I-a deschis uşa, iar Aiden a urcat cu greu cele trei etaje pe scări rugându-se să nu-i cadă capul de pe umeri. Pur şi simplu avea de gând să o aştepte pe hol. Ar fi trebuit să-i trimită un mesaj, dar o parte din el voia să o testeze. Avea să fie bucuroasă să-l vadă? Enervată? Trebuia să ştie înainte de a merge mai departe. Se simţea atras de ea şi trebuia să ştie exact cât de departe dorea ea să meargă înainte de a mai da ceva din el.

Uşa de peste hol s-a deschis.

~ Oh, tu erai. Am crezut că e domnul McMitchem tare inii fură ziarul, a spus doamna Chu, aruncând o

privire în jos pentru a se asigura că ziarul |M» care îl pHM ca momeală era încă acolo.

Aiden a zărit un halat roz şi un papuc în formă <|f. căţeluş prin crăpătura uşii.

- îmi pare rău că v-am speriat, doamnă Chu, o aştept pe Franchesca, pe Frankie, să ajungă acasă,

— Dacă stai la pândă aici, domnul McMitchcm mi 0 să acţioneze. Stai puţin.

A dispărut pentru o clipă, apoi s-a întors şi i-a arun cat o cheie.

— Avem o cheie de rezervă.

Trebuia să o ducă pe Franchesca intr-o clădire cu pază mai bună. Vecinii ei erau în stare să deschidă uşa încântaţi unui suspect de jaf armat care ar fi fluturat un AK-47.

S-ar fi simţit însă mai confortabil decât să stea pe hol. A descuiat uşa, i-a înapoiat cheia şi a intrat.

întotdeauna îl uimea contrastul dintre apartamentul lui şi cel al lui Frankie. Al ei părea locuit, chiar dacă era cam dezordonat. Erau vase murdare în chiuvetă, corespondenţă pe masă şi o grămadă de rufe curate pe podea în faţa bucătăriei, ca şi cum scotocise prin coşul de rufe căutând în grabă un anumit articol vestimentar.

A constatat, extrem de recunoscător, că îi spălase şi lui un trening şi un tricou. S-a schimbat de costum, s-a gândit să dea o raită prin frigider, dar apoi a decis că durerea de cap avea să-i treacă mai curând cu odihnă decât cu mâncare. S-a întins pe canapea şi a încercat să se concentreze la problema cea mai recentă. Ştia cum ar fi decurs lucrurile dacă Frankie afla ce făcuse, cum îl determinase pe Chip să se despartă de Pruitt. Iar, din cele câteva comentarii pe care le făcuse

Frankie, se părea că despărţirea o afectase foarte tare *pe* Pruitt.

Cum avea să rezolve totul? A fost ultimul lui gând în timp ce întunericul şi liniştea îl învăluiau.

Capitolul 47

Era întins pe canapeaua ei, cu o pernă pe faţă, iar tricoul ii lăsa la vedere abdomenul sexy deasupra taliei joase a pantalonilor de trening.

Frankie ar fi ţipat când a intrat pe uşă, dar nu avea cum să confunde trupul acela superb şi dumnezeiesc cu un străin care ar fi intrat să o jefuiască şi să o violeze. Aiden Kilboum era oaspetele ei misterios şi, judecând după privirea lui tulbure, nu venise pentru sex.

- Hei, a spus ea încet.

Aiden a făcut o grimasă când a văzut lumina şi a închis din nou ochii.

— Bună, a spus el cu o voce răguşită. Cât e ceasul?

— Aproape unşpe.

- îmi pare rău că am dat buzna.

— Având în vedere că uşa e încă intactă, îmi imaginez că doamna Chu te-a lăsat să intri, a spus Frankie, tre- cându-şi degetele prin părul său negru şi des.

- Ai nevoie de pază mai bună.

Şi-a frecat obrazul de mâna ei, iar Frankie s-a topit pe dinăuntru.

— Te doare capul? l-a întrebat.

— Da.

— Rezistă, ştiu că poţi.

L-a sărutat uşor pe frunte şi s-a îndreptat spre bucătărie. S-a întors cu un pahar cu apă şi

două comprimate.

II 'i \ M »»111

Nn nm |MNlll<*lc bune pp rurr I le n |»n*M rh d<x n, nil Ini l’ni, nMrn mini fflrA reţelfl.

FI N n strAdnll NA BP ridice În capul orwelor,, *iar r*$_{U}$ ţi ;1 d.il Nwimn < A suferea.

- Cum a fost în seara asta? a întrebat-o înghiţind ixistilelecu apA.

PAnil îi era răvăşit din cauza somnului, cu vârfurile ondulate uşor la ceafă. Cum se făcea că Aiden cel arogant şi exigent îi (Acea sângele să fiarbă, dar Aiden cel vulnerabil şi dulce îi înmuia inima rece de oţel?

— A fost bine, a minţit ea.

Nu fusese bine. Fusese *o corvoadă. Resimţise* şocul cultural de a fi oaspete la un eveniment cantabil de proporţii, pentru ca o săptămână mai târziu să fie nevoită să muncească la unul. Simţea că nu mai făcea parte din niciuna dintre cele două lumi.

Poate că era două persoane într-una singură. Fran- chesca, iubita omului de afaceri şi Frankie, studenta la masterat din Brooklyn, care înjura ca un biijar.

— Ziua ta cum a fost?

Şi-a apăsat degetele pe ochi, dar ea tot i-a văzut grimasa.

- Nu trebuie să vorbeşti despre asta dacă nu vrei.

A dus paharul gol înapoi în bucătărie şi a deschis o cutie de Cola.

- Vreau. De asta am venit aici.

Vocea i-a sunat uşor morocănoasă, iar ei i s-a părut adorabil.

Frankie i-a întins cutia.

- Poftim. Să dublăm doza de cofeină.

— Mulţumesc, a murmurat el.

- Hai, a spus ea, trăgându-l uşor de mână. Să mergem.

— Unde mergem?

- în pat.

- Nu ştiu cât de bine o să mă descurc...

- Să dormim, Aide. Doar să dormim. Promit să nu sar pe tine până nu o să te simţi mai bine.

- Oh.

L-a condus în dormitor şi l-a instalat pe partea lui jin patul cel mare. Partea lui. Avea o parte în patul ei, un sertar în baia ei şi poate că era timpul să aibă şi o cheie în loc să depindă de amabilitatea/curiozitatea vecinilor.

Frankie l-a sărutat uşor pe frunte. Când a încercat să se îndepărteze, el a prins-o de mână.

- Unde te duci? a întrebat-o.

- Iubitule, mă duc să mă schimb şi pe urmă vin la culcare.

- Probabil că nu eşti încă obosită.

Nu era. După ce alerga de colo-colo timp de patru ore hrănind oameni nepoliticoşi şi curăţând mizeria lăsată de ei în urmă, se simţea de obicei agitată.

- O să citesc în pat, lângă tine.

— OK, a spus el şi şi-a îngropat fata în pernă.

La naiba! Aiden cel vulnerabil şi deprimat era la fel de sexy şi tot ce îşi dorea era să îl învelească bine şi să-l îngrijească până avea să se simtă mai bine. îi dădea o senzaţie ciudată în piept. De căldură şi... fericire. Nu-i plăcea treaba asta.

S-a spălat pe dinţi şi pe faţă fără să se grăbească. Atunci când s-a întors în dormitor după pijama, el adormise cu o pernă trasă peste faţă.

Bietul Aiden cel indestructibil îşi atinsese limita. Probabil că fusese o zi foarte grea. îi văzuse de câteva ori agenda de lucru. în majoritatea zilelor avea totul programat până la ultimul minut. Aiden Kilboum reuşea să facă mai multe până la ora zece decât reuşeau cei mai mulţi oameni într-o zi întreagă, sau chiar într-o săptămână. A recunoscut însă un tipar.

Munca era viaţa lui şi muncea până la

epuizare, apoi se ridica şi mai muncea puţin.
ii’(\

Era de admirat genul ăsta de dăruire, s-a Frankie. trăgând pătura şi strecurându-se sub ea. S ;, ''“ 11 jinit ni spatele de perne ai eReader-ul în mână. pri

Era ceva ce aveau în comun. Sigur, viaţa lui profc. • • onală implica să conducă un conglomerat de miliarde. ,i dolari. Viaţa ei profesională însemna două locuri de nninf ai jumătate de normă şi studiile. Amândoi erau însă h< râţi să-şi atingă scopul şi niciunul dintre ei nu intenţion * să se dea bătut. Scopul lui era dominarea lumii sau echiv-* lentul corporativ. Al ei era diploma de masterat şi un viitor sigur din punct de vedere financiar.

Era amuzant cât de asemănători puteau fi doi oameni situaţi la polurile opuse ale societăţii.

Aiden s-a foit pe saltea. Fără să deschidă ochii, s-a intors spre ea, cuprinzând-o cu braţele şi apăsându-şi faţa de braţul ei.

Cel mai râvnit burlac din oraş era în patul ei, ţinând-o strâns în braţe, iar inima ei a început să bată cu putere.

— Fir-ar să fie, a murmurat ea.

Era tot mai îndrăgostită de el. Nu avea să fie o aterizare uşoară.

Şi-a luat eReader-ul şi a deschis romanul pe care îl începuse. Cel puţin în cărţi avea garanţia unui final fericit.

Noua iubită a lui Kilbourn e chelneriţă la evenimente?

Informaţie de ultimă oră: O chelneriţă pune mâna pe
un miliardar

Capitolul 48

Frankie şi-a făcut loc prin mulţime cu o tavă de tartine crocante cu pancetta în mână. Era penultimul eveniment la care participa cu firma de catering. Cu banii obţinuţi în seara asta, urma să-şi poată achita aproape toată datoria de pe cârdul de credit, care încă se mai resimţea după nunta lui Pru.

Bogătaşii strângeau bani pentru lamantini sau broaşte ţestoase ori alte vietăţi marine pe cale de dispariţie intr-o galerie de artă din Upper West Side. Mâzgăleau cecuri cu o mână, în timp ce cu cealaltă dădeau pe gât cock- tailuri originale şi ciuperci umplute.

- Astea sunt *divine,* a oftat o femeie într-o rochie cu paiete negre, luând un alt aperitiv de pe tava lui Frankie. Singurul motiv pentru care rin la astfel de evenimente e mâncarea, a mărturisit ea.

Frankie i-a zâmbit.

— în cazul ăsta, nu rataţi aperitivele cu brânză brie.

A dat o tură prin partea opusă a sălii, zâmbind politicos şi îndrumând invitaţii spre toalete atunci când era întrebată. A fost total luată prin surprindere când silueta masivă a Cressidei a intrat în raza sa vizuală.

¿a *naiba!* Sperase să treacă neobservată cât mai mult posibil. Şeful ei de la firma de catering avusese rezer- 'rie sale când se pusese problema s-o trimită pe iubita lui Aiden Kilbourn să servească aperitive noilor ei colegi de

clasă socială. Ultimii) lucru de care avea nevoie era să se întâlnească nas în nas cu oaspeţii de În nunta lui Pni.

Frankie s-a ascuns în spatele unui domn înalt şj adus de spate şi s-a uitat pe după cotul lui Cressida nu era singură. Era la braţul cavalerului de onoare şi geniului speculant la bursă Digby. Frankie era atât de surprinsă, meat nu a observat când bărbatul în spatele căruia se ascunde;, s-a îndreptat spre bar. , . ,.

- Frankie? a întrebat Digby. înclinând capul intr-o parte.

Porcăria porcăriilor!
Frankie a afişat un zâmbet strălucitor.

- Hei. Digbv. Cressida. Mă bucur să vă văd, a spus
. , • «mo dată să fie îmbrăcata intr-o ea, donndu-şi pentru pnma oara s< rochie frumoasă, ţinând în mână un program de strângere de fonduri şi nu o tavă cu gustări pancetta.

Cressida s-a uitat lung la uniforma lui Frankie.

- Munceşti? a întrebat ea. . .

Frankie şi-a îndreptat umerii, provocandu-i

să SPUnâ_ Da Deci, ce vă aduce pe voi doi aici? a

întrebat.

Digbv a luat o bucată de pâine prăjită de pe tavă.

- Cressida e proprietara clădirii, a spus el, meste- când fericit.

— Şi îmi plac lamantinii, a adăugat ea, aratand spre unul dintre bannerele informative

atârnate de tavan.

Blonda cu sânii mari era mogul imobiliar, iar Frankie servea aperitive pentru a-şi câştiga existenţa. Uneori, viaţa pur şi simplu nu era corectă.

Digby a băgat mâna în buzunar.

- Dacă scoţi telefonul, te omor, a spus pe un ton mieros Cressida.

Digby a abandonat ruşinat căutarea şi a întins mâna după alt aperitiv.

_ îl dresez să nu mai fie nesimţit, a declarat rt-ssida. Succes cu dresarea lui Aiden.

C ' – Mulţumesc? a spus Frankie.

Digby a rânjit.

- Am auzit că Margeaux nu a primit prea bine vestea că voi d°i aveti 0 relatie-

- Nu înţeleg de ce crede Margeaux că e treaba ei.

- Individei nu-i place să piardă, a anunţat-o Cres- sida. Acum trebuie să mergem să facem dragoste.

Faţa lui Digby s-a luminat, iar de data asta nu de la ecranul telefonului. Părea să fi renunţat la activitatea de broker pentru altceva.

- Ne bucurăm că te-am văzut, Frankie. Salută-l pe .Aiden din partea noastră, a spus el în grabă, apucând-o pe Cressida de mână şi târând-o spre uşă.

- OK, a spus Frankie, privindu-i cum se îndepărtau.

Poate că fusese ceva în apa din Barbados. îl compătimea profund pe bărbatul care o nimerise pe Margeaux.

A mers mai departe, strecurându-se ca o fantomă prin mulţime până când tava a rămas goală. S-a întors în bucătăria înghesuită pentru a se reaproviziona. Jana a intrat pe uşă cu o tavă cu pahare murdare.

- încă o oră şi începem să strângem, a ciripit ea.

Părul ei blond avea de data asta şuviţe turcoaz.

Frankie abia aştepta ca ora cu pricina să se încheie Şi, odată cu ea, această parte a vieţii ei, pentru a-şi putea asuma noul rol preferat: cel de a-i încălzi patul lui Aiden. Având în vedere că era deja în oraş, era logic să rămână la el în seara asta. Mai ales că a doua zi era sâmbătă. Plănuiseră să doarmă până târziu şi să ia un brunch relaxat ca într-o zi de sâmbătă. Apoi mergeau la cină cu tatăl lui Aiden,

noua lui prietenă şi mama lui Aiden. Ca întotdeauna, membrii familiei Kilboum ştiau să se poarte civilizat. Deşi nu suficient de civilizat încât s-o invite şi pe mama vitregă/viitoarea fostă soţie. Vestea divorţului se răspândise mai devreme, ’ar bârfele circulau peste tot, chiar şi aici.

Se zvonea că Jarqueline fusese F*> lista invitaţii,,, jwiilni scara asia, dar sc simţea prea umilită să se arau- Iıı faţl. Frankie bănuia că *femeia nu ae* simţea nieicfenlm umilită, ci mai degrabă îşi revizuia probabil contractul prcnupţial cu lupa. Era amuzant să servească mâncare unora dintre persoanele cu care dansase cu o săptămână în urmă. Dar, aşa cum se întâmplă de obicei, nimeni nu privea o ospătăriţă în ochi decât dacă voia ceva mai mult decât mâncare sau băutură.

Anonimitatea era mai reconfortantă decât orice. Aidcn nu spusese nimic despre contractele ei de catering. dar îşi imagina că era probabil ciudat pentru el să aibă o iubită care făcea curat după semenii lui.

— Franchesca?

Cecily Kilboum şi-a aplecat capul într-o parte.

— Eşti chiar tu!

Era îmbrăcată într-o rochie galbenă simplă, dar superbă, pe care doar o femeie cu tenul şi ţinuta ei putea să o pună în valoare.

- Doamnă Kilboum. a spus Frankie, aproape răs- tumându-şi tava.

Statutul ei de fantomă tocmai fusese revocat.

- Te rog, spune-mi Cecily, a spus ea cu un zâmbet sincer. Aiden e aici?

— Nu. A lucrat până târziu în seara asta.

- Ah, fiul meu lucrează *mereu,* a oftat Cecily. Seamănă cu tatăl lui la capitolul ăsta.

- Este foarte dedicat, a fost de acord Frankie.

— Este un mod foarte politicos de a spune că trebuie să fie atent înainte de a începe să calce pe urmele tatălui său şi în alte privinţe. Mă bucur mult că te-a găsit. Pare foarte îndrăgostit de tine.

— La fel. Adică şi eu simt la fel.

— S-ar putea să fiu părtinitoare, a spus Cecily, dar chiar ai câştigat lozul norocos.

_ Ne simţim bine împreună, a spus Frankie, neşti- •nd cum să vorbească cu mama iubitului ei când trebuia împartă mini-cocktailuri de creveţi servite în linguri de ceramică.

- Ce-ai mai găsit acum, Ceciiy? O să ai cu cinci kilograme în plus când pleci de aici dacă nu stai departe de mâncare.

Jacqueline, nici umilită, nici cu ochii în contractul prenupţial, s-a apropiat de ele şi a luat o mostră din tava lui Frankie. A gustat şi şi-a încreţit nasul frumos.

- Uf. Dezgustător. Urăsc creveţii.

A aruncat creveţii pe jumătate mestecaţi înapoi pe tavă.

Idioata.

— Unde e fata cu brânza brie? s-a interesat.

— Jacqueline, îţi aminteşti de iubita lui Aiden, Fran- chesca, nu-i aşa? a spus Ceciiy cu hotărâre.

Lui Jacqueline i-a luat un moment să-şi dea seama că Ceciiy vorbea despre Frankie cea care ducea tava, şi nu despre altcineva.

— Eşti *chelneriţă?* a întrebat Jacqueline, râzând.

Sprâncenele ei încercau să se ridice vitejeşte, dar fruntea impecabilă nu îi permitea decât să facă ochii puţin mai mari.

— Printre altele, doamnă Kilboum.

Jacqueline părea că se gândeşte dacă ar trebui sau nu să fie văzută vorbind cu personalul de serviciu.

— Atunci vă las să staţi de vorbă ca între fete, a spus ea, uitându-se aproape cruciş de cât le privise de sus. Trebuie să plec la altă petrecere în curând, aşa că mă duc să-mi iau la revedere.

S-a îndepărtat în rochia de satin cu perle, care foşnea.

~ Să sperăm că următoarea e ceva mai tolerabilă, a oftat Ceciiy.

— Cum a trecut Ferris de la tine 1° ash,:> a ’ntrcbat Franki

Oh, la naiba! Când avea sâ inveţe sii-şi tină gura?

- Probabil a jurat un rol faptul câ era însărcinată Cll copilul lui, a murmurat Cecily. Vai de mine.j-ra un secret de familie. Prefă-te că am spus ceva zen şi c ragu .

- Ai dreptate. Jacqueline este intr-adevăr o comoarô. a spus Frankie.

— Oh, Cecilv! , . , . .

n :„ß«,.rată intr-un şal vişirnu le-a făcut cu

mâna de lângă o statuie înfățișând un nud.

— E o prietenă. Vrei să te prezint? a întrebat ea.

Frankie a clătinat din cap.

— Dacă nu te superi, aş prefera să rămân incognito. Mai am de onorat un singur contract de catering şi este mai uşor dacă nimeni nu cunoaşte... legătura mea cu Aiden.

Cecily a dat din cap.

— Am înţeles. Ei bine, mă bucur că te-am văzut şi abia aştept cina de mâine-seară.

— Şi eu, a spus Frankie.

Şi şi-a dat seama că vorbea serios.

Frankie s-a îndreptat spre bucătărie pentni a arunca creveţii refuzaţi de Jacqueline. Nimic nu uc.de apetitul ca mâncarea mestecată de altcineva.

- Ai văzut cu cine vorbea Cecily?

Frankie a auzit vocea lui Jacqueline într-un grup de femei care zăboveau lângă bar.

- Cu cine? a întrebat cineva, cu o voce din care răzbătea entuziasmul pentru orice bârfa cât de mică.

— Cu o chelneriţă.

- îi cerea o reţetă?

- Chelneriţă e *iubita* fiului ei.

- Nu! s-a auzit o exclamaţie îngrozită.

OK, era o reacţie cam exagerată. Nu era ca şi cum tocmai aflaseră că Aiden mânca la micul-dejun câini vagabonzi.

- Da! a anunţat Jacqueline veselă. Presupun că aşchia nu sare departe de trunchi. Şi el, şi tatăl lui au o înclinaţie pentru personalul de serviciu.

- Şi Cecily a fost chelneriţă? a întrebat o altă femeie.

— Aproape la fel de rău, a continuat Jacqueline. A fost secretară sau ceva de genul ăsta la firma de design interior pe care a contractat-o să-i mobileze casa din Hamp- tons. Vă daţi seama? Biata de ea a crezut întotdeauna că suntem prietene. Dar aşa te porţi cu personalul de serviciu, îi mângâi pe cap, le spui că fac o treabă bună, iar apoi faci inventarul la argintărie după ce pleacă.

Au chicotit toate ca un cârd de găini.

— Aşa se duce de râpă neamul, a oftat cineva.

— Presupun că ar fi trebuit să-i spun fiicei mele să se angajeze la un fast-food sau ca femeie de serviciu când a vrut să-i atragă atenţia lui Aiden cu ani în urmă.

Frankie a fost uimită ca tava nu i s-a rupt în mână din cauza presiunii pe care o aplica. A făcut un calcul rapid. Cât de grave ar fi fost consecinţele dacă ar fi pocnit-o pe viitoarea fostă doamnă Kilbourn în cap cu tava?

I-a naiba! Destul de grave. Simţea că fierbe. *OK, violenţa fizică ieşea din discuţie, dar nu avea de gând să treacă peste asta aşa uşor.*

Frankie a înşfăcat o scobitoare de la bar şi s-a strecurat în mijlocul grupului de hiene.

— Poftim, Jackie. Ţi-a rămas nişte spanac

în proteza dentară, i-a spus, întinzându-i scobitoarea. N-aş vrea să râdă lumea de tine pe la spate.

Hohotele de râs s-au oprit brusc. Jacqueline i-a aruncat o privire rece.

— Oh, şi sunt mândră de tine că ţi-ai făcut apariţia în seara asta. Eu nu ştiu dacă aş fi putut să-mi arăt faţa în Public dacă soţul meu m-ar fi părăsit pentru o femeie cu

cincisprezece ani mai tânără. Bravo ţic, scumpo Vita cin« mâine-seară s-o cunoşti pe noua doamn/ir Şl odată cu restul familiei?

Gura lui Jacquelinc atârna undeva între măriţi când Frankie s-a îndepărtat agale. Sanli

OK, s-ar fi simţit mai satisfăcută dacă ar fi Iw în faţă, dar fusese destul de bine şi aşa. ’

S-a întors valvârtej în bucMrîe, şi-a lual 0 , două minute, apoi a afişat un zâmbet profesionist " întors la invitaţii din ce în ce mai puţin numeroşi. ,jH<.(’’ line dispăruse şi părea că majoritatea amicelor ei pier seră cu ea. Probabil pentru a le dovedi că nu purta nroh ■ dentară. 1

Toată lumea era însă cu ochii pe ea şi lăsa bacşişuri grase când trecea cu tava. Uf, îi prefera când se simţeau prea importanţi să îi arunce o privire. Vorba se ducea repede mai departe în înalta societate. *Iubita lui Aiden Kil- boum purta şorţ şi servea aperitive vineri seara. încotro se îndrepta lumea asta?*

— Aş vrea o bucată din ce ai acolo.

Vocea era mieroasă, cu un ton seducător atent exersat care a făcut-o pe Frankie să dea un pas înapoi.

— Ciuperci umplute? a spus punând tava intre ei.

Era musculos şi slab, aproape de aceeaşi înălţime cu ea. Bănuia însă că avea cu cel puţin cinci kilograme mai mult decât el.

Era ceva insolent în felul în care a studiat tava din mâna ei înainte de a băga în gură o ciupercă umplută şi de a-şi linge degetele tacticos.

— Apropo, sunt Lionel.

- Bună, Lionel, a spus ea, neinteresată să continue prezentările.

- Sunt sigur că Aiden ţi-a vorbit despre mine. De obicei îl bat pe terenul de polo, a spus Lionel, dându-şi lao- parte smocul de păr blond de pe fninte. Ne place să concurăm unul împotriva celuilalt în toate privinţele.

Civulenil CM d,

nniMfe şi-a coborât vocea de parcă i-ar fi împărtăşit

un seCrel – Bravo ţie. a spus ca, încercând să-l

ocolească, dar nnăt-o, blocându-i calea.

a U – Eşti foarte frumoasă, să ştii. Te-am văzut din

par- , ,a cealaltă a sălii şi pur şi simplu nu mi-am

putut lua ochii lie 13 tW Treci la subiect, Lionel, i-a

cerut Frankie cu puţina noliteţe de care mai era în

stare.

Ura faptul că slujba îi cerea să dea dovadă de profesionalism. . A A. , ,

A întins mâna şi a mangaiat-o cu degetul pe obraz.

- Cred că ţi-ar plăcea să fii în patul meu mai mult decât în al lui Kilboum. Ce spui?

La naiba. Du-te dracului. Du-te şi unge-te cu seu de vită şi intră în bârlogul urşilor grizzly.

- Nu, mulţumesc.

- Poate că ai nevoie de ceva muncă de convingere, îmi place când o fată se lasă greu.

- îmi vorbeşti aşa pentru că fac parte din personalul de serviciu sau pentru că portofelul iţi da impresia că poţi?

El şi-a dat capul pe spate şi a râs.

- Ce sălbatică eşti! Haide! Uită de Kilboum. Bea un pahar cu mine. Te plătesc pentru restul turei.

Lionel a făcut o greşeală fatală apucând-o de încheietura mâinii şi trăgând-o spre el.

Capitolul 49

Aiden s-a încruntat văzând mesajul de la ea.

Frankie: Nu pot ajunge în seara asta. 0 lăsăm pe altă dată?

Ultima dată când vorbiseră erau amândoi nerăbdători să îşi petreacă noaptea împreună. Aiden a bătut darabana cu degetele pe birou, o teamă crescândă insta- lându-i-se în capul pieptului. Oare Elliot îşi dusese la bun sfârşit ameninţarea? îl subestimase oare pe fratele său cel leneş şi plângăcios? Faptul că Elliot avea nevoie de bani era evident. Motivul pentru care avea nevoie era în continuare un mister care îl scotea din sărite.

Investigaţia lui Aiden era abia la început şi nu reuşise încă să descopere legătura dintre Elliot şi Donaldson.

Pornise de la premisa că era o ameninţare deşartă. Elliot era o persoană indezirabilă din multe puncte de vedere, dar dorinţa de a fi apreciat de tatăl său era principalul lui scop în viaţă. Iar Aiden se baza pe acest lucru pentru a câştiga puţin timp. Trebuia să se gândească cum să îi dea de ştire lui Frankie că din cauza lui prietenii lor cei mai buni trăiseră câţiva ani de coşmar.

Putea să facă asta fie satisfăcând nevoile financiare ale lui Elliot, fie eliberându-se de angajamentul asumat faţă de tatăl său.

Pe scurt, era într-un mare bucluc.

lefonul a sunat, iar Aiden l-a înşfăcat. Era mama.

- dit pentru o clipă să lase mesageria vocală să preia S'8S'dar s-a răzgândit.

ape 1 îmi pare rău că te sun aşa de târziu, a spus Cecily ton vioi. Dar ştiam că nuince?ti oricum- Voiam să-ţi L?ELIN î m-arn întâlnit cu Franchesca la un eveniment în spun ca »

ara asta. Lucra.

‘ - întâmplător a fost şi Elliot?

\iden s-a ciupit de nas sperând să primească o veste bună.

- Nu l-am văzut. Dar mama lui era.

Buzele lui Aiden au schiţat un zâmbet la auzul tonului uşor sarcastic al mamei. Ar fi trebuit să fie ridicată la rangul de sfântă pentru bunăvoinţa cu care îi acceptase pc Jacqueline şi pe Elliot după trădarea tatălui său, dar, cum căsnicia se terminase, Cecily fusese eliberată din lanţurile politeţii şi ale prefăcătoriei.

- Franchesca este atât de diferită de orice altă femeie cu care te-am mai văzut, Aiden. Şi am vrut să ştii că îmi place foarte mult de ea. încă dinainte de a vedea cum a pus-o la punct pe Jacqueline, care a spus că atât tatăl, cât şi fiul au o slăbiciune pentru „personalul de serviciu".

Aiden a înjurat încet. A simţit două împunsături. Una de uşurare şi una de teamă. Chiar şi la muncă, Fran- kie nu scăpa de familia lui. Şi, deşi la mijloc nu fusese Elliot care să-i spună secretele lui, Jacqueline era în stare la rândul ei să facă suficient rău.

- Ce a spus Jacqueline mai exact? a întrebat pe un ton glacial.

Cecily a râs.

- Nu e nevoie să porneşti la luptă. Prietena ta s-a escurcat suficient de bine, iar Jacqueline a plecat cu

coada între picioare. Faceţi pereche bună, Aiden.

- 1 ata nu pare să creadă asta, a recunoscut Aiden.

— Tatftl tău are nevoie doar să i se lărgească orizon turile. Sper că o păstrezi.

— Ieşim împreună doar de două luni. Ai comandat deja invitaţiile la nuntă?

— Două luni e termenul maxim |>entru majoritatea relaţiilor tale, dragul meu fiu. Şi nu v (,ntrp

semnele obişnuite care să arate că te-ai p ic isi e ea.

Nu. ar fi putut spune că era mai fascinat şI mai * □ * trecea Iar cineva din cercul îndrăgostit cu fiecare zi care trecea jatnri- i • * * în asta« Era de datoria 1j său o supărase pe Frankie în seara Să0P-Unde a fost evenimentul ăsta de strângere de fonduri Salvaţi Naiba Ştie Ce?

A i JÎ« urmă într-un bar din apro-

A găsit-o, m ce * ioC "strângerea de fonduri, pierea locului în Frankie stătea singură la Mulţimea se împrăştiase, ia Paterin£ şi privind

b„. u. “"««-X“»«rs: x»

posomorâtă intr-un *paha* ?j lambriurile întunecate, ilu atentia sa artă de sub lămpile subtile de alamă Toata atenţia sa ^îndreptată asupra ei, asupra umenlor cazuţr, părulu, răvăşit şi buzelor strânse.

- Anulezi întâlnirea cu mine casă bei singura. ■ întrebat-o, aşezându-se pe scaunul de lângă.

Frankie nu a ridicat privirea, iar părul său lung n acoperea faţa. Aiden putea fi răbdător când situaţia o cerea. I-a făcut un semn barmanului şi a

comandat un whisky.

Asta a făcut-o să reacţioneze.

— Deci bei din nou? a întrebat ea.

— Beau un pahar cu tine. O femeie frumoasă nu ai trebui să bea singură.

Frankie a clătinat din cap şi şi-a ridicat faţa, l-a văzut ochii roşii, obrajii pătaţi de lacrimi şi s-a simţit pregătit de atac. Cineva o rănise şi avea să plătească.

- Ce s-a întâmplat? a întrebat el cu voce joasă.

- în primul rând, trebuie să ştii că plâng de furie. E o mare diferenţă faţă de plânsul de supărare. Nu sunt slabă.

— Franchesca, a spus el, întorcându-i scaunul spre el şi reţinând-o între picioarele lui. Nu e nicio persoană pe planeta asta care ar putea să folosească numele tău şi cuvântul „slab" în aceeaşi propoziţie.

Telefonul i-a vibrat în buzunar semnalând un apel primit.

Ea s-a uitat în jos la pumnii ei strânşi.

— Am fost concediată.

Aiden i-a luat mâinile în ale sale.

— Şi eşti furioasă.

Ea a dat din cap.

— Am auzit de Jacqueline, a insistat el. Ea a făcut asta?

Telefonul i-a sunat din nou în buzunar.

Frankie a clătinat din cap.

— Uitasem de asta. Ştiu că, teoretic, este încă mama ta vitregă pentru câteva săptămâni, dar sper că nu sunt obligată să fiu drăguţă cu ea. Probabil că ar fi trebuit să te întreb mai întâi.

- Franchesca, nu vreau să simţi vreodată că trebuie să fii drăguţă cu cineva care nu te tratează

aşa cum meriţi să fii tratată.

S-a uitat lung la el şi ochii i s-au umplut de lacrimi.

— La naiba, iubito. Spune-mi ce s-a întâmplat.

— Oh, pot face mai mult decât să-ţi spun.

Şi-a retras o mână din strânsoarea lui şi i-a pus telefonul în faţă.

Aiden a aruncat o privire spre ecran şi apoi a hiaţ telefonul în mână ca să vadă mai bine.

Poza i-a atras atenţia. Frankie era pe P[l,n]^u* de a arunca cu o tavă în mandibula pătrată a unui ip ond.

Iubita lui Aiden Kilboum U atacă pe rivalul lui în afaceri la strângerea de fonduri.

— Cine este şi ce a făcut?

Frankie a făcut ochii mari.

— Vorbea de parcă voi do *• Ani* prati Lex Luthor şi Superman.

- Sunt mulţi oameni care ere relaţia mea cu ei e mai importantă decât este în ^>ta^

Daca telefonul nu înceta gând să-l arunce în chiuvetă.

— Au!

- Tu, pe de altă parte, continui să minimalizezi importanţa relaţiei noastre, a remarcat el.

- Frumoasă ieşire din încurcătură. De ce nu te enervezi? Apropo, e Lionel Goffhian. Rivali pe terenul de polo şi în afaceri, a spus ea, citând din articol.

Aiden îşi amintea vag de el.

- Ce a făcut, Franchesca?

- A sugerat că ar trebui să încerc patul lui în loc de al tău. Trebuia să fiu politicoasă şi profesionistă la muncă. Aveam nevoie de slujba asta. Aveam nevoie de bani. Dar m-a apucat...

— Te-a atins?

Vocea lui Aiden era periculos de calmă, dar nu a păcălit-o nici măcar o secundă.

- Nu face pe cavalerul ca să înrăutăţeşti

situaţia, Aide.

- Ce a făcut mai exact?

— M-a prins de braţ şi a început să tragă de mine. Mi-a spus că \Tea să-mi facă cinste cu o băutură şi să mă plătească pentru restul turei.

Aiden s-a uitat din nou la telefon.

— I-ai spart nasul?

Frankie a oftat şi a luat paharul.

- Există şi un videoclip, a murmurat ea.

- Poftim? a întrebat el, trăgându-se mai aproape.

- Există şi un videoclip. Derulează în jos.

A făcut cum i s-a spus şi a văzut-o pe Franchesca lui avertizându-l pe individul care nici nu bănuia ce-l aşteaptă.

- Nu ai dreptul să mă atingi! De fapt, nu ai dreptul să atingi nicio femeie fără permisiunea ei.

Lionel nu era însă dispus să asculte. A apucat-o din nou de mână.

— Ascultă-mă, hai să bem paharul ăla...

Frankie a clătinat din cap şi a ridicat tava. Cu o mână, l-a lovit în cap de parcă tava era un chimval. Ameţit, Lionel a făcut un pas înapoi şi s-a împiedicat, căzând înfund.

- Pentru cultura ta generală, Aiden Kilboum e mai bun decât ai putea visa tu vreodată să fii. Iar dacă mai insinuezi vreodată că nu e aşa, o să am grijă de tine!

îşi ieşise din fire şi nu mai era cale de întors. A înşfăcat o tavă cu pahare pline cu şampanie de pe o masă din spatele ei şi i-a trântit-o pe toată în cap.

— Ia de aici băutură, nenorocitule!

Exclamaţii şocate şi câteva hohote de râs s-au auzit din mulţime, în timp ce Lionel încerca să se ridice, lipicios şi umilit.

— O să te contacteze avocaţii mei!

Aiden a lăsat telefonul jos şi şi-a simţit propriul telefon vibrând din nou în buzunarul de la jachetă. Dacă

blogul Bursa Zvonurilor publicase deja ştirea, cu sign. ranţă era peste tot. Gestionarea consecinţelor avea fie... interesantă.

$i-a luat paharul şi, spre surprinderea amândurora, a izbucnit în râs.

Frankie s-a uitat la el de parcă şi-ar fi pierdut minţile.

- Cum poţi să râzi de situaţia*i asta?* ti am umilit întreaga familie. Factura ta de < ■ ono- mică luna asta.

Dar nu se putea opri din râs. 1ıranc ’5 Lin mam« juca în echipa lui. Niciun concurent necm ’ d

vitregă răutăcioasă, niciun frate idio n anr ip? • o *• * onvitie Iar loialitatea ei apriga sperie. S-a menţinut pe poziţie.

era şi faţă de el acum.

Aşa cum inima lui îi aparţinea ei. A

., • -«/io ci pândeste-te a cat de mult

— A den. nu mai rade şi ganuvşic

rău am făcut. Amiubiţi ta e nu e suficient de rau, acum toa

Cheıne" A fost, a corectat-o el. Ai fost ^ncediată.

Frankie a fost atât de şocată, încât era să cadă de pe scaun.

- Nu e amuzant!

_ Nu mai e nimeni ca tine pe lume, Franchesca. Mă bucur atât de mult că eşti a mea.

- Aide! Ce mă fac? 0 să fiu dată în judecată? 1 re- buie să-mi cer scuze? Pentru că n-am de gând să fac asta. Ştii cât de mult o să-mi ia să achit datoria de pe cârdul de credit doar din venitul de la centrul de dezvoltare?

Şi-a lăsat capul pe tejgheaua barului, buclele negre revărsându-i-se în jur ca o cascadă.

— Franchesca, nu o să te dea nimeni în judecată.

— Ai văzut sfârşitul videoclipului în care începe să urle despre avocaţi?

Aiden a oftat şi şi-a scos telefonul. Douăsprezece
• ri mtate. A trecut peste cele de la mama şi

tatăl lui şi * jaOscar şi a sunnat la firma de PR*

1 _ Michael, a spus în loc de salut. Aşteaptă să o sun d pe Hillan-
' A sunat-o pe avocata sa preferată dintre cei ai

familiei-

- Hillan ? Sunt pe fir cu Michael. Uitaţi care e situaţia. Vreau ca un apel să fie pregătit şi gata de depus, daca nemernicul ăsta de Goffman e suficient de prost încât să continue. Mai vreau să redactaţi o declaraţie în care să spuneţi că domnişoara Baranski şi cu mine analizăm ideea de a formula acuzaţii de agresiune. S-a simţit ameninţată fizic de propunerile lui şi a gestionat situaţia cât a putut de bine pentru a contracara ameninţarea.

Frankie s-a uitat la el cu gura căscată.

- .Aş dori să adaug în continuare o declaraţie despre poziţia recentă a Kilbourn Holdings cu privire la hărţuirea sexuală şi la actele de intimidare. Câteva fraze standard despre modul în care acest comportament nu va fi tolerat, indiferent dacă are loc într-un cadru de afaceri sau social, şi despre faptul că suntem mândri de Francesca şi de alte femei asemenea ei care se opun comportamentelor patriarhale învechite şi le denunţă ca atare. Obiceiurile învechite menite să favorizeze un sex în detrimentul celuilalt nu îşi au locui în zilele noastre.

- Am înţeles, l-a asigurat Michael. Mă voi coordona cu Hillary şi îţi vom trimite un draft înainte de a-l publica mâine-dimineaţă.

- Bun. Aveţi grijă să menţionaţi că

domnişoara Baranski este reprezentată de Hutchins, Steinman şi Krebs.

Abia aştept să tăbăcim nişte funduri, a declarat Hiuaiy.

Ai(. • |M?ntm *orele suplimentare, a*

sp,

întrerupt apeM p,s

¡ Afonul îi stmn deja din nou. *Era tatăl lui. A ignn.*

.. «HX'lul. Pe ecrnn nu apărut două mesaje de În

Oscar

' •rnii caiduri de ecran de ţx? alte *bloguri de scandal.*

~ latAI tău o sA niA urască *şi mai mult, a gemut* •'ranchcscii.

... – Singurul Killxmni pentru care *trebuie să-ţi faci k'iji* sunt cu. Iar eu sunt mândru de tine că te-ai *apărat, Şi* îţi datorez nişte scuze. Relaţia *noastră e motivul pentru ean'* te confrunţi cu această *problemă şi nu pot să-ţi spun* cat de rău îmi pare pentru asta. *Dar o să îndrept lucrurile.*

— *Oh,* l^amne. *N-o să-l răpeşti, nu-i aşa?*

— *Tise pare că sunt Elliot?*

Erankie i-a zâmbit timid.

— *Deci* nu eşti supărat?

- Sunt *furios. Dar* nu pe tine. *Niciodată pe tine.*

— *O ascunzi bine. Eu am trăiri intense, explodez* şi pe urmă regret o zi sau două.

Telefonul ei, aşezat pe *tejghea, a sunat, iar ea l-a ridicat tresărind.*

— *Oh, Doamne! Brenda, şefa mea. Nu pot să-mi pierd şi slujba asta.*

— *Lasă-mă să-ţi achit eu cârdul de credit.*

Aiden şi-a dat seama că a făcut o greşeală în *clipa în care cuvintele i-au ieşit pe gură, dar putea să facă asta pentru* ea, să-i ofere *lucrul ăsta.*

Ea clătina deja din cap.

— *Nu. în niciun caz.*

pnotesTaU? dOar m ne 6 o n mica Oa,ă a

Nusunt^tUmŞ^Şi ,. tU Că Pentru mine e 0 Problemă, b w u .XX,*"'"—

*

_ f_n primul rând, nu semăn deloc cu părinţii tăi.

_ n_a ha. Nu vreau banii tăi, Aide.

- Ai fi dispusă să-i iei pe ai lui Lionel?

, poftim?

__ Ai lua banii de la Lionel dacă ar veni sub formă scuze pentm purtarea lui?

- Oh, sigur că da.
- Atunci o să obţin de la el ce îţi datorează.

Care e suma dc plată?

Frankie a menţionat o cifră atât de derizorie, încât \iden a trebuit să închidă ochii şi să respire adânc.

- Eşti în situaţia de a nu te descurca de azi pe mâine, dar nu vrei să mă laşi să fac nimic în privinţa asta?
- Eşti furios pe altcineva, nu pe mine. îţi aminteşti?
- O să-mi dai o durere de cap.
- Oh, sigur. îl pocnesc în cap cu tava pe unul dintre amicii tăi şi îl stropesc cu şampanie şi nu ai nicio problemă cu asta, dar îţi refuz miliardele şi ai o migrenă, a spus ea, imbufnându-se.
- Dacă ar fi ceva de care aş avea nevoie cu disperare şi ar sta în puterea ta sa îmi dai asta fără niciun efort?
- Cu banii e altceva. Banii înseamnă putere şi control şi vreau banii mei, nu pe ai altcuiva.

Nu-i plăcea să recunoască asta, dar

înţelegea punctul ei de vedere extrem de greşit şi de înverşunat.

- OK. O să-ţi dau banii lui Goffman.

Frankie a clătinat din cap şi a râs încet.

- Eşti o figură, Kilbourn.

~ $i tu la fel, Baranski. Putem să ne uităm din nou ia rideoclip?

Iubita lui Aiden Kilbourn are o viaţă sec re
în domeniul serviciilor de caterlng şl[8] 'os k
sexual...

Iubita lui Aiden Kilbourn agresează un
strângerea de fonduri din
UpperWestSide...

aduce bătăile
din Noua iubită a lui Aiden K11 bour
foncjurj de la o
barurile din Brooklyn la strânger galerie de
arta...

Aiden Kilbourn îl ameninţă cu uni praes. şi
cu o p gere pe agresorul iubitei...

Capitolul 50

— Am un nume, a mormăit Frankie cu ochii în ecranul calculatorului.

Brenda şi Râul hotărâseră că era mai bine pentru toată lumea ca ea să lucreze de acasă până la aplanarea scandalului şi a interesului pe care îl stârnise în presă.

- Bineînţeles că ai un nume, a aprobat-o Marco la telefon.

— Iubita lui Aiden Kilboum, a pufnit Frankie. Toate publicaţiile astea îmi spun iubita lui Aiden Kilboum.

- Dacă nu ştiau cum te cheamă, o să afle acum.

- Mănânci?

- Mmm, da. Came de vită.

— Presupun că nu faci livrări la domiciliu.

- Nu când toată lumea din cartier trece pe Ia noi să o bârfească pe Frankie B a noastră, a pufnit Marco. De obicei facem vânzările astea doar în preajma sărbătorilor, dar tu ne-ai făcut cunoscuţi. Suntem năpădiţi de vecini şi reporteri.

- Oh, Doamne! Sper că nu vorbeşte nimeni cu reporterii, a gemut Frankie.

- Doar minciuni elogioase despre bunătatea ta. Ai fost supranumită Sfânta Franchesca.

— Vorbeşti numai prostii.

— Relaxează-te. Ştim ce avem de făcut, a spus

^larco, muşcând din ceva ce Frankie nu putea decât să presupună ca era un castravete murat. în plus, Aiden şi
I U(V SiVKh

tipul de la PR au trecut pe aici la începutul săptămânii şj ne-au dat instrucţiuni.

— Aiden a trecut pe la băcănie? a întrebat frankie Fusese atât de ocupat în săptămâna care a urmai -incidentului’'. încât nu se văzuseră prea mult. Iar el nu menţionase nimic despre o astfel de vizită.

- Da. a mâncat un sendviş cu friptură ^ă la prânz şi a luat unul la pachet. Nu ai văzut ¡xizele cu el ţinând în mână o pungă de la băcănia Barans i. astfel de publicitate e nepreţuită. Un dezvoltator imobiliar ne-a sunat şi ne-a întrebat dacă ne-am gândit să deschidem o locaţie în centrul oraşului.

Aparent se complăcuse în propria ruşine şi fune şi nu se mai gândise Ia nimic altceva. ,

- N-o să facem asta. Familia Baranski e din Brook-
lyn. Dar a fost frumos să am ocazia e a spune – u. mulţumesc". t „

- Ce altceva am mai ratat? Papa a trecut pe acolo să mănânce un sendviş cu came de curcan şi să stea de vorbă cu tata?

Marco a izbucnit în râs. .....

— Ha! Mi-a lipsit simţul tău ciudat al umorului. Mai vino şi tu pe aici, OK? Adu-ţi şi iubitul.

Frankie a oftat.

— O să vin. Mulţumesc pentru ajutor.

- Suntem o familie. Ne auzim mai târziu, Frank.

— Pe mai târziu, Marco.

Frankie a verificat alertele Google pe care le

primise în ultima săptămână şi a găsit o fotografie. Aiden apărea în toată gloria lui de om de afaceri bogat, îmbrăcat într-un costum bleumarin sexy, cu ochelari de soare şî o pungă de la băcănia Baranski. Văzându-I în jxiză, i-a fost greu să accepte faptul că împărţea patul cu tipul ăsta. Arăta de parcă tocmai coborâse dintr-o postare pe Pinterest intitulată Bărbatul Perfect.

Ştia de ce Aiden muncise atât de mult săptămâna asta. Rezolv» problemele create de ea şi îşi ftcuse timp să se asigure că familia ei era pregătită. Aşa cum ar proceda un membru al familiei.

A doua zi urma să o ducă la un eveniment caritabil pentru finanţarea unui spital pentru copiii bolnavi de cancer. găzduit de mama lui la reşedinţa ei din Long Island. A\ea să fie prima lor apariţie" după „incident", iar Frankie simţea deja presiunea. Nu-i spusese nimic despre reacţia părinţilor lui la scurtul ei moment de pierdere a raţiunii. Tot ce ştia era că cina în familie de duminica trecută fusese anulată, probabil pentru că Aiden era ocupat să-i rezolve problemele. Sau pentru că părinţii lui erau îngroziţi de comportamentul ei.

Ei bine, avea să afle destul de curând.

A mai derulat câteva imagini, găsind câteva cu ei doi împreună. Ea şi Aiden ieşind din blocul ei după o noapte de sex sălbatic. Aiden conducând-o în clădirea unde îşi avea biroul cu o mână pe spatele ei. Ei doi sorbindu-se din priviri la coadă la o cafenea.

Cum se schimbase atât de mult viaţa ei? Era în atenţia tuturor fără ca măcar să se fi pregătit pentru asta. Acum apărea în reviste. Decizia de a-l pocni pe Lionel cu tava fusese dezbătută într-un talk-show matinal. Atenţia era apăsătoare. Şi tot ce putea face era să aştepte ca următoarea celebritate sau victimă predilectă a rubricii de bârfe să facă ceva scandalos pentru ca restul oraşului să uite de ea.

—>■■■■ ■

- Vino să luăm prânzul împreună, i-a propus Pru.

— Nu îmi arăt faţa în cartierul ăla până când cineva celebru nu e arestat pentru prostituţie.

— Nu poţi să-i laşi să te oblige să te ascunzi. Eşti Franchesca Baranski, fir-ar să fie! Tu nu te ascunzi de oameni! a spus Pru, încercând să imite

discursul motivational al unui antrenor de fotbal la pauză.

- Nu mă ascund, a protestat Frankie. încerc să nu ies în evidenţă ca să nu fiu dată în judecată de un nemernic care îşi plăteşte avocatul mai mult decât m-a costat pe mineMBA-ul.

Dumnezeule! Nu mai era în siguranţă mc hen. Profesorul ei de responsabilitate socială corpora ivi o luase deoparte şi o întrebase dacă domnul Kilbouniar în ere- sat să vorbească în faţa studenţilor despre ui rea sexuală la locul de muncă la nivelul managemen u ui.

Se simţea precum una dintre acele insecte de tablă albă cu ace înfipte în efe- Aduna e (degete lacome.

— Chiar ai de gând să laşi puţină atenţie să te împiedice să-ţi trăieşti viaţa? Sau ai de gând să îngroşi obrazul, să-ţi pui o rochie superbă şi să vii să iei prânzul cu mine?

— Nu las pe nimeni să mă împiedice să fac nimic.

- Bun. Atunci mişcă-ţi fundul şi urcă-te în tren.

— Pni...

— Aiden îşi face griji pentru tine. Crede că ţi-a distrus viaţa. îţi dau ocazia să-i demonstrezi că ai o coloană vertebrală mai puternică decât pare.

— Manipularea e cumva materie obligatorie la şcolile private? a întrebat Frankie.

- Dacă vii la prânz, o să mănânc o chiflă.

— Uf! S-a făcut.

Prin urmare, Frankie şi-a pus fără tragere de inimă rochia roşie cea frumoasă, s-a machiat puţin şi s-a plimbat ţanţoşă pe Fifth Avenue alături de Pru. Erau câţiva fotografi care i-au strigat întrebări, dar Frankie i-a ignorat din spatele ochelarilor de soare supradimensionaţi.

Şi să fie a naibii dacă nu s-a simţit bine. Destul de bine încât să comande două bucăţi de plăcintă cu mere la pachet.

- Eu mănânc o chiflă cu multicereale, iar tu ai de gând să dai gata o plăcintă de o mie de calorii? a întrebat-o Pru, cu ochii la cutiile cu bunătăţi la pachet.

Nu sunt pentru mine, a rfispuns Frankie. râzând. >ntm Aiden şi asistentul lui. li le duc la birou.

Sunt ' pnl ¡-a aruncat o privire arogantă.

_ Ce e? a întrebat Frankie.

__ îţi plaaaace de el. a fredonat ea.

_ pan?ă zici că eşti la liceu, a oftat Frankie. Credeam â am stabilit deja că îmi place de el.

- Dă-mi voie să mă bucur, a insistat Pru. Ştiam că doi vă veţi potrivi de minune.

Frankie s-a lăsat pe spate în scaun şi şi-a încrucişat braţele.

— E posibil să fi menţionat ceva de genul ăsta.

- Abia aştept să fiu doamna ta de onoare, a spus Pru. .Am primit deja o propunere de la un organizator de petreceri pentru petrecerea miresei.

- Ne întâlnim şi facem sex, nu ne căsătorim, a insistat Frankie.

Ideea unei petreceri ca a lui Pru, cu femei răutăcioase care îşi declară printre dinţi una alteia cât de mult se urăsc şi cadouri inutile şi prea scumpe de genul unor linguri de îngheţată din platină, îi dădea fiori pe şira spinării.

- Mai vedem noi, a murmurat Pru, ridicându-se şi punându-şi haina.

Frankie şi-a ignorat prietena şi şi-a încheiat haina. Când erau pe punctul de a ajunge la uşă, s-a oprit brusc. Pru s-a împiedicat de ea.

- Hei, a mormăit prietena ei.

Frankie a arătat spre ceea ce îi atrăsese atenţia. Ascunşi într-un colţ liniştit în faţa

ferestrei erau Elliot Kil- boum şi Margeaux, Doamna Dragon.

Elliot îi cuprinsese faţa lui Margeaux în mâini şi se pregătea pentru ceea ce promitea a fi un sărut interzis minorilor.

- Ce scârbos! a şuierat Pru. Să plecăm înainte să ne vadă!

« n>. e[AU] ^.^kitedin restaurant, *privind drept* *inaîm*' ‘ 'au °Pni decât când au ajuns la jumătatea *străzii *’*

~ Se potrivesc de minune, a spus Frankie pe

Un tOfj

~ bine zid. a aprobat Pru. *Fetişcana* diabn. scutierul ei. Ar trebui sâ le dăm un nume de cunk Elgeaux? Marcel? P ”

Franlde s-a cutremurat $i a strâns *plăcinta* cu mere >a piept. Nimic bun nu putea *ieşi dintr-o astfel de relaţie.*

Capitolul 51

Aiden şi-a sprijinit mâna pe coapsa goală a lui France, în întunericul de pe bancheta din spate a limuzinei. Alesese o ţinută de culoare violet-închis, cu spatele gol, care îl făcea să îşi dorească cu disperare să i-o desfacă. Tot ce stătea între el şi trupul gol şi dornic de mângâieri al Franchescăi erau două ore la evenimentul organizat de mama sa şi un scurt discurs. Mai era şi drumul până acasă din Long Island până în Manhattan, dar cu peretele despărţitor al limuzinei şi prezervativele stocate în micul compartiment de sub bar nu era neapărat o problemă.

- îţi place rochia? a întrebat-o Aiden, trecându-şi vârful degetelor peste interiorul coapsei ei.

A privit-o îndepărtându-şi genunchii pentru a-i primi atingerea.

După prânzul cu Pru de la începutul săptămânii, Frankie se declarase vindecată de orice grijă cu privire la ce ar fi putut spune despre ea nişte străini cu camere de fotografiat şi abonamente la bloguri de scandal. Ceea ce însemna că nu auzise de fenomenul pe care paparazzii îl numeau Dress Gate.

- E foarte frumoasă, a spus ea, jucându-se cu tulul fustei.

Era mulată pe talie, după care continua cu o fustă <Unplă, care amintea de eleganţa anilor 1950. Era uimitoare, atractivă, maiestuoasă.

— îţi place coafura mea? a întrebai ea, un ac la loc. 1 gi”ı

Era prins într-o masă ondulata, lăsAndii-i gâi,(| – Foarte mult, a recunoscut el.

— Am urmărit un hitorial pe Yotihibr, a spils mândră.

— Ai făcut-o singură? a întrebat el, *ridicând djn* sprâncene.

— Nu am avut timp de salon azi.

— Ce va spune lumea când va *alia că* îţi faci singură părul? a tachinat-o Aiden.

Ea şi-a dat ochii peste cap.

— Nu-mi pasă ce spune. E o prostie să arunci câteva sute de dolari pe săptămână doar pentru ca altcineva să-ţi înfigă ace în cap. în plus, ai crede că lumea are lucruri mai importante pentru care să-şi facă griji.

— Aşa ai crede, a încuviinţat el.

Era una dintre puţinele persoane din lume care putea fi complet imună la avalanşa de critici din presă. Supravieţuise interesului suscitat de incidentul cu Goff- man. deşi se îndoia că presa avea să renunţe la ştirea asta, mai ales după ziua de azi.

Dar putea să treacă peste. Franchescăi Baranski nu-i păsa ce avea de spus un străin din spatele unui ecran de computer despre stilul ei. Şi era reconfortant. Aiden văzuse cum comentariile negative de pe bloguri le afectaseră săptămâni întregi pe femeile cu care ieşise înainte. „Cum au putut să spună că pe ea stătea mai bine?" „E retuşată în Photoshop”, urlau la ecran în timp ce îşi sunau agenţii de presă.

Era de aşteptat când lumea te considera

important.

Franlae nici măcar nu se ostenea să citească aiurelile astea. Nu o interesa nici dacă lumea îi cânta osanale, nici dacă o făcea praf.

Rămânea de văzut ce părere avea să aibă despre ajutorul său. Aiden a băgat mâna în buzunarul jachetei şi a scos cecul.

— Poftim, a spus el. întinzându-i-1.

- Ce-i asta? a întrebat ea, încercând să distingă scrisul în întuneric. Două mii cinci sute de dolari? Aiden, ţi-am spus că nu vreau banii tăi.

- Nu sunt banii mei, a spus el, arătând cu degetul în partea de sus a cecului.

A privit-o în timp ce un zâmbet uşor se desena pe chipul ei.

- Lionel Goffman. Cum ai reuşit asta?

Aiden şi-a dres glasul. Aveau multe de vorbit, dar maşina intra deja pe aleea din faţa casei mamei sale.

— O să vorbim despre asta mai târziu, a promis el.

Frankie a băgat banii în poşetă şi s-a aplecat să-şi ajusteze cureluşa de la pantofi. Sânii aproape că i s-au revărsat din topul cu bretele, implorând să fie eliberaţi.

Aiden s-a foit incomod, simţindu-şi penisul întărindu-se. Avea să înceteze vreodată să aibă acea reacţie în preajma ei?

Ignorându-i privirea lascivă, Frankie s-a ridicat şi şi-a retuşat rujul. Roşu-închis, sexy. Voia să vadă buzele acelea pe penisul lui, ochii ei mari uitându-se în sus la el în timp ce îl ducea la limita raţiunii cu gura ei magică.

— La naiba, a mormăit el.

- Ce s-a întâmplat? a întrebat ea, închizând pudri- era şi punând-o la loc în geantă. Sper că nu te doare capul, nu-i aşa?

- Mă doare altceva.

Nemulţumindu-se să-l creadă pe cuvânt, i-a pipăit erecţia prin pantaloni.

- U naiba, Franchesca! Nu mă ajuţi.

- înghiţi pastihiţe albastre cu pumnul la micul dejun? Eşti excitat douăzeci de ore pe zi. Nici măcar nu ţi-am făcut nimic... încă.

Maşina a oprit în faţa casei mamei sale. A observat-o privind impresionată opulenţa care o înconjura. Coloane groase de fildeş împodobeau faţada casei. Aleea circulară era făcută din scoici zdrobite şi în< onjura o fântână mare cu statui albe în diferite ipostaze care transmiteau ideea de suferinţă sau înfăţişau o orgie ciudată. Maşinile care erau deja parcate făceau ca aleea să arate ca un showroom de automobile de lux.

- Nu-mi spune ce se întâmplă după „încă", a implorat-o Aiden. închizând ochii şi forţându-ş. corpul să S6 relaxeze.

- Nu-ţi spun că o să-mi ţin sânii aşa, a spus ea, strângându-şi sânii, şi o să te las să te joci cu ei.

A răsuflat adânc şi a întins mâna spre ea, dar ea a scăpat din strânsoarea lui.

- Să nu îndrăzneşti! Cineva o să deschidă uşa în următoarele cinci secunde şi ar fi bine să fim amandoi îmbrăcaţi.

Şi-a pus haina pe umeri.

— Nu te juca cu mine, Franchesca.

- Sau ce? a întrebat ea cu un aer nevinovat. O să ejaculezi în pantaloni?

Aiden a gemut şi a întins din nou mâna spre tunau ei bine făcut. Ea era călăul lui, îngerul lui, duşmanul lui.

Portiera maşinii s-a deschis, iar Frankie i-a făcut cu ochiul şi s-a strecurat în faţa lui.

Avea să plătească pentru asta. Nu exista nicio

îndoială. Dar deocamdată el era cel care avea de suferit.

A ajuns-o din urmă pe trepte şi a luat-o de braţ.

- Mai încet, iubito, să nu-ţi rupi vreo gleznă.

— Ai grijă să nu cazi, că s-ar putea să-ţi rupi altceva, a murmurat ea.

_ De îndată ce se termină chestia asta, o să ţi-o trag atât de tare, încât n-o să mai poţi sta jos mâine.

- promisiuni, promisiuni, a spus Frankie.

- Dacă mi-aş băga mâna sub fusta ta acum, vtei să-mi spui că nu aş descoperi că eşti udă toată? a întrebat-o.

Ea a tras adânc aer în piept, iar Aiden şi-a dat seama că nu era singurul care abia aştepta să se termine evenimentul. Erau norocoşi dacă ajungeau cu bine înapoi la limuzină.

- Frumoasă casă, a spus ea cu o voce încordată.

Haina i s-a deschis, iar Aiden a zărit un sfârc întărit sub satinul rochiei.

— Spune-mi că porţi sutien.

— Credeam că nu trebuie să ne spunem minciuni.

— Dumnezeule! Franchesca! Cum o să rezist două ore ştiind că singurul obstacol între gura mea şi sânii tăi perfecţi e o bucată de satin?

Ea a ridicat din umeri de parcă n-ar fi avut nicio grijă pe lume.

- Bănuiesc că va trebui să te gândeşti la baseball.

A lipit-o cu spatele de cărămida roşie de la intrare şi şi-a împins şoldurile în ea, ca să poată simţi cât de tare era. Frankie a scos o uşoară exclamaţie şi s-a cuibărit la pieptul lui.

Aiden şi-a strecurat mâna sub haina ei şi i-a băgat-o pe sub rochie. Sfârcul ei îi pulsa în palmă. I-a strâns sânul şi şi-a trecut degetul mare peste sfârc.

- La naiba, Aiden, a şoptit ea.

— Exact, iubito. O să mă implori să ţi-o trag, i-a promis el. O să te călăresc până când nu vei mai avea orgasme. Până n-o să te mai poţi mişca. Am de gând să te distrug.

Părea năucită, iar Aiden a simţit că deţinea din

nou controlul.

v nm hn> 'An'Wm în"''W '

sp',s *'' «„rnvmirt W *'c 'M'rrte c'nd e' ' "n P»s s".'" „ . '.

„cercat şi Riseasci o ponţie mai win înapoi.

Telefonul i-a Mrâit şi s-a uitat

Jurcro^sa în iw

Cfr"' * Ce s-a & a întrebat Frankie. în<lreptân du-şi rochia.

- Mama îmi aminteşte că aici sunt camere

<|e supraveghere.

- Serios? a rostit ea şi a înjurat posomorâtă. Probabil mă urăşte deja pentru că m-am dat în spectacol, iar acum îl călăresc pe fiul ei pe uscat în faţa uşii!

— Nu a fost nici pe departe pe uscat, Franchesca, a rânjit Aiden cu un aer poznaş.

— Eşti diabolic.

Frankie şi-a încrucişat degetele.

- Stai departe de mine cu penisul tău magic ş feromonii tăi.

Aiden a râs şi a deschis uşa

Capitolul 52

Mama sa limitase numărul reprezentanţilor presei la câţiva reporteri de ştiri mondene şi bloggeri. Presa avea acces doar în holul de la intrare, o încăpere înaltă cât două etaje, în nuanţe de ivoriu şi bej, cu scaune şi mese bogat ornamentate.

Era un birou de presă foarte civilizat pe teren propriu. Aiden o ţinea pe Frankie lipită de el. Mama lui dăduse instrucţiuni clare presei că nimeni nu avea voie să discute despre Lionel Goffman. Au fost bombardaţi cu aceleaşi întrebări o dată şi încă o dată. Cum v-aţi cunoscut? De cât timp vă vedeţi? Şi, cu fiecare rundă, o simţea pe Frankie din ce în ce mai agitată.

- Abonaţii mei nu m-ar ierta dacă nu aş aduce în discuţie subiectul Dress Gate.

Bloggeriţa avea ochelari groşi şi şuviţe roz în păr şi i-a adresat întrebarea lui Frankie.

- Ce este Dress Gate? a întrebat Frankie.

- Dezbaterea despre faptul că ai îmbrăcat aceeaşi rochie roşie Armâni, pe care ai purtat-o la cina de la Oak L*af, la prânzul de săptămâna asta.

— Faci mişto de mine? a întrebat Frankie, şocată.

Bloggeriţa i-a adresat un zâmbet prietenesc şi a aşteptat.

Frankie a ridicat privirea spre Aiden. Practic vibra lângă el.

El a deschis gura să vorbească, dar ea a clătinat H cap. u,n

— Oh, mă descurc şi singură. Nu aveţi lucruri importante de făcut cu timpul vostru? F. o *rochie frumoasă'* îmi place. O voi purta de mai multe ori, *nu o* voi arunca Obişnuiţi-vă ai ideea. De ce nu mă întrebaţi despre ¡niţj ativa cu privire la afacerile mici pe care primăria încearcă să o promoveze sau despre faptul ci rata de supravieţuire a copiilor care luptă cu leucemia este cu cinci procente mai mare la acest centru decât oriunde în ţară? Sau, *cel puţin* întrebaţi-l şi pe Aiden ce creator de modă îi semnează ţinuta.

Lui Aiden i-a trecut prin minte că Frankie era periculos de aproape de a sparge un alt nas.

Şi-a trecut braţul în jurul *taliei ei.*

— *Am amintiri foarte* frumoase despre prima dată când a purtat-o. Sper să o văd de mai multe ori în viitor. Şi, vorbind despre viitor, sper ca întrebările adresate prietenei mele îi reflectă atât inteligenţa, simţul responsabilităţii sociale, cât şi implicarea în comunitatea de afaceri.

A tras-o *pe* Frankie după el înainte ca ea să mai poată adăuga ceva.

— Ce naiba e asta? Dress Gate? Vorbesc serios? a şuierat ea.

— Aiden! Franchesca?

Cecily Kilboum, îmbrăcată în argintiu din cap până în picioare, s-a îndreptat spre ei arătând strălucitoare.

— Mamă, a spus Aiden, aplecându-se să o sărute pe obraz.

- Mă bucur că aţi reuşit să ajungeţi înăuntru, i-a tachinat Cecily.

Frankie s-a făcut stacojie, iar Aiden a tras-o spre el şi a sărutat-o pe creştetul capului.

- îmi pare rău pentru spectacolul erotic, a spus el, adresându-i nişte scuze deloc sincere.

_ Mă bucur să văd că eşti fericit, a spus Cecily, l^dii-le cu ochiul. Acum, daţi-mi voie să vă prezint nişte persane.

A fost ultima dată când a pus mâna pe Frankie. Ea a fost nevoită să facă faţă prezentărilor şi să bea vin, în ¿mp ce Aiden saluta la rândul său alte persoane. Mama lui pusese la dispoziţie biblioteca, salonul şi sala mare pentru ^•eniment. A încercat să stea în aceeaşi cameră cu Frankie, dar, când au sosit Pruitt şi Chip, şi-a dat seama că nu făcea decât să o urmărească dintr-o cameră în alta.

A găsit-o cu uşurinţă în mulţime când s-a ridicat să-şi ţină discursul. A vorbit despre familie şi comunitate şi despre responsabilitatea pe care o aveau de a oferi oamenilor un viitor mai bun. Dar se gândea la Franchesca, goală şi zvârcolindu-se sub el.

Ea i-a zâmbit de pe scaun. Buzele acelea roşii curbate păcătoase!

Gura ei îl obseda. Să asculte cuvintele pe care le striga sau gemea sau implora când era înăuntrul ei. Să îi privească buzele cuprinzându-i penisul şi ducându-i-l în gât. Gura aceea murdară, inteligentă, amuzantă.

Renunţase să mai încerce să anticipeze ce urma să spună. Avea tot timpul o glumă pregătită şi era mai spirituală decât orice altă persoană pe care o cunoştea. Franchesca lui avea şi o inteligenţă care o făcea şi mai atrăgătoare decât curbele ei de zeiţă.

Nu era doar sexul. Niciodată nu fusese aşa cu Franchesca. îi plăcea să o privească. îi plăceau discuţiile la ţdefon noaptea târziu pentru a se pune la curent reciproc. I' plăcea să ştie că urma să o vadă şi savura anticiparea ureroasă. îi plăcea... *ea.*

Gândul i-a răsunat în cap, rezonând ca dangătul

unui clopot. Rezonând ca adevărul.

Oamenii aplaudau, dar numai ea exista pentru el.

A coborât de pe platforma pe care mama lui o p|a. sase la capfttul sălii mari şi s-a îndreptat direct spre Pa Ignorând încercările altor persoane de a-i atrage atenţia, a ajuns la ea şi a ridicat-o de pe scaun.

— Vino cu mine, i-a poruncit, trăgând-o după el p»> holul pustiu.

- Aide, mai încet, a spus cu răsuflarea tăiată în spa- tele lui.

A încetinit pentru ca ea să poată ţine pasul.

- Ce se întâmplă acolo? a întrebat ea cu ochii la şli- ţul lui.

Aiden a întins mâna şi şi-a aranjat erecţia care ame- ninţa să-i iasă din pantaloni.

S-a întors spre ea.

- Asta îmi faci, Franchesca. Faci praf un reporter, îţi încrucişezi picioarele alea lungi şi frumoase, comanzi o pizza şi îmi provoci *o* erecţie.

- Păcat că suntem înconjuraţi de o sută de oameni care nu au venit să se uite la un film porno, a spus ea.

Şi apoi a făcut o greşeală. A întins mâna şi l-a prins prin materialul pantalonilor.

A prins-o de braţ, cu putere.

- Nu mă tachina, Franchesca.

Aiden a văzut acea scânteie în ochii ei şi a recunoscut-o. Franchesca iubea provocarea aproape la fel de mult ca el. Poate chiar mai mult.

- Sau ce? O să mă pedepseşti? a întrebat ea şi şi-a trecut degetele peste penisul lui. O să mi-o tragi? Unde o să mă ducă invitatul de onoare...

Nu a lăsat-o să termine fraza. Nu ar fi supravieţuit Ţinând-o strâns de braţ, a tras-o după el pe hol.

Ea alerga să ţină pasul cu ei, paşii ei scurţi pe tocuri făcându-i sânii să salte în închisoarea lor. Dacă nu găsea o cameră goală în următoarele şase secunde, curăţătoria avea să aibă o problemă serioasă de rezolvat.

Bucătăria şi camera de dimineaţă erau prea expuse, prea multă lume trecea pe acolo. Biblioteca era locul unde afla banii şi, de obicei, atrăgea mulţi oameni pe parcursul unei seri. Dar camera de muzică cu uşile din sticlă şi interiorul întunecat? Asta mergea.

A tras-o înăuntru şi a închis uşa cu piciorul în urma lui.

— .Ai de gând s-o încui? a întrebat Franchesca cu o voce răguşită.

— Nu are cheie, a spus el, trăgând-o prin camera întunecată spre canapeaua albă Chesterfield. Dacă intră cineva, o să mă vadă cum ţi-o trag pe canapeaua asta. O să-ţi vadă sânii săltând de fiecare dată când o să intru în tine.

Riscul exhibiţionismului a excitat-o. A văzut asta în sclipirea din ochii ei.

întotdeauna reuşea să îl surprindă.

A sprijinit-o pe braţul canapelei. A întins mâna spre ceafa ei şi, dintr-o mişcare rapidă, i-a desfăcut cordonul rochiei. Era exact motivul pentru care o cumpărase pentru ea. Accesul rapid. O mişcare rapidă şi sânii ei i-au căzut în mână.

Erau grei şi cu vârfurile de caramel, sfârcurile înmu- gurindu-i doar la gândul buzelor lui peste ele. Şi-a trecut degetele mari peste ele şi i-a auzit respiraţia şuierată.

Da, asta era dragoste, şi nevoie, şi multe alte lucruri. A sprijinit-o pe canapea şi a aplecat capul să se hrănească, mai intâi la un sân şi apoi la celălalt. Ea l-a zgâriat, strecu- rându-şi mâinile sub jachetă şi trecându-şi unghiile peste materialul cămăşii.

— Nu am prezervativ, Franchesca, a spus el, desfă- cându-şi cureaua.

— Nu-mi pasă, Aiden.

' Sper că eşti sigură, a avertizat-o el. Pentru că nu mă voi opri.

Răspunsul ei a fost să-i prindă penisul prin pani. Ioni cu o mână. în timp ce cu cealaltă se lupta cu fern^ * ’

Penisul lui era destul de dur încât să scape j»inRUr din închisoarea pantalonilor, atârnând greu spre ea. * să o simtd cu adevărat în scara asta. Fiecare senzaţie avPa să fie accentuată. Avea să ii simtă fiecare contracţie niciun obstacol intre ei.

Nu intenţiona să îi ofere un preludiu sau alte suh. tilităţi. Avea de gând să o ducă la extaz în camera în care suferise vara tortura lecţiilor de muzică. Avea de gând să se reverse în ea şi să o marcheze din interior.

Aiden i-a tras rochia în sus până când degetele lui au atins satinul umed.

— Eşti pregătită pentru mine, iubito, nu-i aşa?

Frankie a dat din cap incapabilă să rostească un cuvânt, cu o privire înceţoşată, în timp ce Aiden îşi strecura degetele în chiloţii ei minusculi. îşi desfăcuse deja picioarele ca să-l primească. I-a tras lenjeria de satin până la genunchi şi a lăsat-o apoi să cadă. S-a oprit o clipă şi şi-a mângâiat penisul flămând, în timp ce Franchesca îl privea cu ochi plini de dorinţă cum şi-l prindea în pumn. în timp ce se mângâia, lichidul i s-a adunat în vârf ca nişte lacrimi de satisfacţie întârziată.

— Eşti atât de perfectă, a lăudat-o el, ghidându-şi capul penisului între picioarele ei. O să ţi-o trag în picioare, ca să pot să mă uit la tine când ajungi la extaz.

Ea a dat din cap, iar el a simţit că redobândise controlul. Câştigase. Şi cât de dulce era victoria când capul penisului lui împingea pielea ei udă şi catifelată.

— Aşa o să ţi-o trag în seara asta în casa mamei mele cu o sută de oameni de cealaltă parte a uşilor de sticlă. Oricine te-ar putea vedea. Oricine te poate urmări în timp ce ajungi la orgasm.

- Aiden!

Numele lui era un strigăt sugrumat pe buzele ei.

Cu o mână ţinându-i şoldul şi rochia, a tras şi a împins *n ace^a^’ timP- Unghiul l-a împiedicat să meargă niai adânc. Dar a fost de ajuns. De ajuns pentru a simţi cum contracţiile lacome îl mulgeau ca un pumn. De ajuns ca ea să îl strângă cu şoldurile şi să implore să primească mai mult.

Nu era niciun obstacol intre ei şi era minunat. Carnea ei moale îi ţinea erecţia într-o strânsoare puternică.

— Eşti deja atât de aproape, iubito.

— Cine ar fi zis că o să-mi placă să primesc ordine? a murmurat Frankie, un râs uşor strecurându-i-se printre cuvinte.

Avea nevoie de mai mult de Ia ea. Să fie complet îmbrăcat, cu penisul atâmându-i din pantaloni nu era suficient, dar era de ajuns cât să termine treaba. Cu o mână i-a strâns şoldul mai tare, iar cu cealaltă i-a ridicat sânul. Grei şi plini, sânii ei erau o fantezie personală. Voia să sugă, să lingă, să o facă să ţipe, dar, cu diferenţa de înălţime dintre ei, trebuia să se mulţumească să o tragă cu degetele de sfârcul perfect.

Frankie a răspuns lipindu-se mai tare de el şi cuprin- zându-l şi mai mult cu şoldurile, călărind din picioare penisul lui rigid. Aluneca înainte şi înapoi pe el, înaintând câţiva centimetri de fiecare dată.

— Aide. Nu mai rezist, a gemut ea.

Nu era nimic mai important pentru el decât să o

simtă pe Franchesca pierzându-se cu firea pe penisul lui gol. Nu-i păsa că de pe hol se apropiau paşi. Nu-i păsa că au văzut-o pe Maijorie Holland, moştenitoarea unei averi provenite din comerţul cu cafea, pe holul puternic luminat, în timp ce trecea pe lângă uşă.

— Doamne, a şuierat Frankie.

Avea nevoie ca ea să ajungă la orgasm. Dând dm- ,¹”il poalelor rochiei, Aiden şi-a vârât mâna sub ele şi şi-a olosit degetul mare pentru a trasa mici cercuri rapide pe clitorisul ei.

Frankie a izbucnit ca o rachetă, umerindu-l şi strân. gându-l ca un pumn. Iar în timpul ăsta el a imitat mişcare valurilor, trăgând-o de sfârc cu degetele.

- Ohdoamne, ohdoamne, ohdoamne, a spus ea într-o şoaptă uşoară şi disperată.

A vrut să-i spună chiar atunci, când buzele ii rămăseseră întredeschise, iar ochii împăienjeniţi i se uitau şocaţi şi bucuroşi în ai lui. Te iubesc. Putea să-i spună asta chiar acum. Dar un Kilboum nu-şi arăta niciodată toate cărţile deodată.

încă tremura de plăcere când a întors-o şi a aplecat-o peste braţul canapelei.

Şi-a făcut drum înăuntrul ei, flămând să fie primit din nou. De data asta, a pătruns-o în întregime. Frankie a scos un gâfâit ascuţit pe care l-a simţit în vârful penisului. Nu avea să reziste mult. Nu cu ea sprijinită pe braţul unei canapele pentru plăcerea lui. Nu cu sânii aceia frumoşi atârnând şi sfârcurile mângâind pernele cu ciucuri.

Aiden a strâns-o de şolduri şi a ieşit pe jumătate din ea. Frankie a scâncit şi i-a trezit acea parte primitivă a creierului care era responsabilă cu sexul. L-a distrus. Şi-a pierdut orice control când a intrat din nou în ea. I-a folosit corpul pentru a ajunge la orgasm fără nicio fineţe. Şi-a simţit testiculele încordându-se şi contractându-se, a simţit furnicături la baza coloanei vertebrale.

Sunetul cărnii lui lovindu-se de a ei era ca o muzică pentru urechile lui de om al cavernelor. împingea cu brutalitate, dar când s-a aplecat peste ea să îi ia sânii în mâini, Franchesca şi-a dat capul pe spate şi a scos un ţipăt tăcut de extaz. Orgasmul ei i-a luat pe amândoi prin surprindere şi l-a distrus. Nu a putut să mai prelungească momentul. Şi-a dat

drumul în ea, penetrând-o cu putere şi savurând plăcerea de a exploda în interiorul ei.

Asta era ceea ce îi lipsise. Era ceva la care nu mai putea să renunţe.

Aiden s-a încovoiat mormăind încet la fieraw. . gere. sărutand-o de nenumărate ori pe spatele ed PınI

_ Fmrnoasa m«, Franchesea. Eşti a mea acum

- Sunt sigură că eram şi înainte să mi n , „n litni de spermă în camera de trabucuri a manS“

_ Camera de muzică, a corectat-o el

- Mă mg. De acum înainte, numesc camera asta camera secretă a orgasmului la petrecere. ‘

.Aiden s-a retras încet din ea şi d-a n« •* picurând din vaginul ei, alunecându-i udă sa fieJh-P! nna coapse. A găsit o cutie de şerveţele *i* un inutil şi s-a întors la ea. Franchesca părea să nu°Xă nevoia să se ridice şi să se aranjeze la kv r.. „A • , 3

introducă penisul încă erect din nou în ea. 5
peste totNid gândeŞti ıa aSta’ Ki)boun>- Curiţă

*

-Vreau să-ţi petreci restul nopţii cu sperma mea în

Aiden Kilbourn, extaziat de iubita lui la strângerea de fonduri pentru un spital...

Cel mai râvnit burlac din Manhattan a ieşit oficial de pe piaţă?

Dragostea e în aer pentru Aiden Kilbourn...

Capitolul 53

Fericirea lor a durat până luni

Franchesca a trecut ca o vyehe pe lângă recepta făcând ca ochii tuturor angajaţilor sei ea.

Când Oscar s-a ridicat de la b.rou, ea a clătinat dm cap.

— Bine ar fi să fie înăuntru şi să nu ne întrerupă nimeni, a spus Frankie, ameninţându-l cu degetul.

Oscar a dat din cap.

— Da, doamnă!

A împins uşa şi a intrat, ignorând expresia încântată de pe chipul lui Aiden. Nu avea voie să fie încântat. .Ar fi trebuit să tremure de *groază.*

Frankie a trântit pe birou în faţa lui iPad-ul cu articolul ofensator.

- Nu poţi cumpăra o companie pur şi simplu pentru că un tip s-a purtat urât cu mine!

Privirea lui Aiden a coborât spre titlu şi apoi s-a întors spre ea.

- S-a purtat urât cu tine? Franchesca, a pus mâna pe tine.

- Aşa că i-ai cumpărat compania şi l-ai *concediat?*

— E norocos că nu am făcut mai mult de atât.

— Nu mă băga pe mine la mijloc în confruntarea voastră. Un tip a crezut că te poate învinge, aşa că îl distrugi?

- Un tip a crezut că te poate atinge, te poate lua je la muncă $i te poate insulta, iar eu ce ar trebui să fac? Nimic?

Frankie s-a lăsat să cadă pe scaunul de piele pentru vizitatori. Gio o sunase când era în drum spre serviciu să-i .nună că îi plăcuse de la început de Aiden şi că îi aproba metodele. Stătuse la birou doar cât să verifice informaţia, după care îşi luase o zi liberă şi venise furioasă cu trenul până în centru.

A derulat articolul şi a citit în continuare.

- Oh, Doamne! S-a internat la *dezintoxicare?*

Aiden părea atât de netulburat de faptul că distrusese viaţa unui om, încât Frankie era îngrozită.

- N-o să mă convingi că ar fi trebuit să-l las în pace, a spus el, rece. Şi nu sunt singurul care crede asta. Fraţii tăi...

- Dacă eşti de aceeaşi părere cu fraţii mei, atunci avem o problemă. Sunt nişte idioţi.

- Ei te apără, iar eu fac acelaşi lucru.

— Ai mers prea departe, Aiden!

Frankie s-a ridicat şi a început să se plimbe prin birou.

— Te-ai simţi mai bine dacă ţi-aş spune că a hărţuit mai multe femei? Că le-a dat bani celor care îl acuzaseră? Că firma lui era la câteva săptămâni de faliment şi toţi acei oameni şi-ar fi pierdut slujba?

S-a lăsat din nou pe scaun, brusc epuizată.

- Tu şi cu mine, Franchesca, suntem în aceeaşi barcă. Ne aparţinem unul altuia. Iar dacă cineva te atacă, o să regrete. Aştept acelaşi lucru de la tine.

Frankie a ridicat din sprâncene.

— Deci se presupune că trebuie să-ţi mulţumesc?

Uşa biroului lui Aiden s-a deschis brusc. Ferris Kil- hourn a intrat cu paşi apăsaţi şi cu Oscar imediat

în urma lui.

— Trebuie să vorlx'sc eu tine, l-n anunţul Frj-ris săgetându-l cu privirea pe Aiden. aflai în spatele birou|Ut

- îmi pare rău. i-a şoptit Osca» hii Fninkie.

— De ce naiba ţi-ni lua pe cap o mizerie ca firma lui Goffman? a întrebat 1'erris. trântind un ziar pe birou ac<,|r> unde Frankie îşi pusese tableta cu doar eateva minute mai devreme.

— Nu gândeşti cu creierul, fiule.

Aiden s-a ridicat şi şi-a încheiat nasturii sacoului.

Oscar a ieşit din încăpere şi a închis uşa fără să facă zgomot.

- Dacă tu crezi că o să te las să strici tot ce a construit familia asta pentru o fată...

Frankie şi-a dres glasul şi s-a ridicat de pe scaun.

- Dacă ai o problemă cu felul în care Aiden conduce compania, poate că nu ar fi trebuit să i-o pui în cârcă, s-a răstit ea.

- Nu te băga în afaceri de familie, Franchesca, a spus Ferris cu răceală.

- Ai grijă cum vorbeşti cu ea, s-a răstit Aiden pe un ton atât de rece, încât Frankie s-a înfiorat.

- Nu poţi să te prosteşti implicându-te în proiecte personale, Aiden. Ai o moştenire de dus mai departe. Oamenii se bazează pe tine. *Eu* mă bazez pe tine.

— Dacă ai o problemă cu prestaţia mea ca CEO, prezint-o în faţa consiliului de administraţie, i-a sugerat Aiden.

Frankie s-a dus lângă el.

— Sau ai putea să ai încredere în fiul tău că va face ce trebuie pentru tine şi pentru companie, a spus Frankie. Poate că nu înţelegi sau nu eşti de acord cu unele dintre deciziile lui, dar *tu* l-ai pus în funcţia asta. Acum e momentul să ai încredere că o să facă ce trebuie pentru familie.

— Eu ştiu ce e mai bine pentru familie. Iar tu nu eşti asta.

Frankie şi-a încrucişat braţele.

- Spuse tipul care i-a pus în braţe un imperiu fiu- lui său Ş! i-a spus: .Succes, ai grijă cum îl conduci Oh fi încearcă să 11 transformi pe fratele tău vitreg sociopat intr-un adult responsabil. Eu o să fiu în Caraibe.”

- Am dat totul pentru compania asta, a strigat Ferris.

- Ce i-ai dat fiului tău în afara unei responsabilităţi imposibile? a strigat la rândul ei Frankie. îi datorezi mai mult decât o fimeţie. Şi ştii ceva? Chiar dacă nu era fiul tău ce sens are să îi predai frâiele şi apoi să te aştepţi să facă totul cu o mană legată la spate? ÎI sabotezi pentru că te îndoieşti de tine însuţi.

Ferris i-a săgetat pe amândoi cu privirea şi a smuls ziarul de pe birou.

- *Ai* face bine să te gândeşti serios la alegerile pe care le raci.

Cuvintele îi erau adresate lui Aiden, dar a îndreptat ziarul împăturit spre Frankie.

Mesajul era clar. Alege între familie şi iubita care creează probleme.

A simţit mâna lui Aiden pe spatele ei.

- Ei bine, a fost plăcut, a spus ea pe un ton sec după ce Ferris a ieşit valvârtej. Eşti bine?

Aiden şi-a pus mâinile pe umerii ei şi a strâns.

- Haide, a spus el, împingând-o spre uşă.
- Unde mergem?

— Am nevoie de aer. Şi de cafea.

— Aer şi cafea sună bine.

L-a privit în timp ce îşi punea pe el haina lungă de lână, admirându-i costumul făcut pe comandă, maxilarul puternic şi privirea indescifrabilă.

— Dacă ne întâlnim cu tatăl tău la lift?

Atunci jxiţi să-l pocneşti cu o tavă, i-a pn)nijs Aiden.

Oscar stătea în spatele biroului său, prefăcându-se foarte ocupat.

— Oscar, mergem la o cafea. Vrei să-ţi aducem ceva? s-a oferit Frankie.

— Espresso dublu cu soia, a spus Oscar fără să stea pe gânduri şi fără să-şi ridice ochii din documentul word gol în care se prefăcea că scrie. Te rog.

Frankie nu era sigură care dintre ei doi – ea sau Ferris – îl speriase mai tare pe Oscar.

Au luat liftul în tăcere, iar Frankie l-a lăsat pe Aiden să *o* conducă prin hol şi au ieşit să înfrunte prima zi friguroasă a lunii martie.

O ţinea de mână, dar a rămas tăcut pe dnimul până la cafenea. Neliniştea lui Frankie era aproape palpabilă. Oare o ducea în altă parte pentru a-i explica politicos că lucrurile nu mai mergeau între ei? Că se simţiseră bine împreună o vreme, dar familia era pe primul loc?

A înghiţit în sec. Nu-l putea învinovăţi de nimic. Ea fusese un dezastru încă de Ia început. După întoarcerea din Barbados, îi agresase fratele, îi insultase mama vitregă, îi făcuse de ruşine întreaga familie cu o ceartă în public, iar acum era vina ei că Aiden folosise banii companiei pentru a se răzbuna pe cineva care îndrăznise să se comporte ca un nemernic în prezenţa ei.

Poate că trebuia să preia ea iniţiativa. *Mulţumesc pentru sexul extraordinar şi pentru că ai fost un iubit grozav, inteligent, amuzant şi protector, Aiden, dare timpul să mergem mai departe...*

Inima îi bătea atât de tare în urechi, încât nu l-a auzit din prima când a întrebat-o ce voia să comande.

— Franchesca?

- Oh, scuze. Ceai. De ghimbir.

Avea nevoie de ceva care să-i calmeze stomacul întors pe dos.

Aiden a comandat pentru amândoi şi a condus-o . o masă mică din colţ. Plin de solicitudine, a ajutat-o ^"işi dea haina jos. Dacă o lăsa să-şi scoată haina însemna i-ă se pregătea să îi dea papucii în tihnă? Ea ar fi preferat ţj SInulgă pur şi simplu bandajul şi să lase puroiul să se scurgă-

Scârbos.

- Franchesca, a început el.

Frankie a închis ochii strâns, pregătindu-se pentru despărţire.

Dar nu s-a întâmplat nimic. Nimeni nu spunea nimic. A deschis un ochi pentru a arunca o privire. Aiden o privea amuzat.

- Ce faci?

- Mă pregătesc.

— Pentru ce?

— Pentru discursul „mi-a făcut plăcere să te cunosc”.

— Asta crezi? a zis el, râzând. Mă mir că nu ai încercat să mă iei la bătaie şi să mă părăseşti în hol.

Ea a roşit.

— Te-ai gândit la asta? a întrebat el, uimit şi amuzat în acelaşi timp.

— Nu ştiam care e treaba. Credeam că eşti supărat. Voiam... taci din gură, OK?

Barmanul a strigat numele lui Aiden, iar el a ridicat comanda râzând pe înfundate.

I-a întins ceaiul şi s-a aşezat înapoi pe scaun.

— Mulţumesc.

— Pentru ce? Nu am făcut altceva decât să provoc dezastre de când ne-am cunoscut.

— Pentru că ai făcut ceea ce nimeni altcineva în toată riaţa mea nu a avut curajul să facă. L-ai înfruntat pe tata.

— Dar mama ta? l-a întrebat Frankie, sudând în

aburul care se ridica din ceaşcă.

— Mama încerca să-l convingă, să-l linguşească N'ţ| a ţipat niciodată la el. Nu i-a făcut niciodată reproşuri

— Vezi? De asta unii oameni se transformă în nişte nemernici. Sunt protejaţi de conturile (lin bancă sau de turnurile de sticlă ori de titluri, iar toţi ceilalţi sunt prea speriaţi să le spună că au devenit nişte monştri.

— Dar tu spui lucrurilor pe nume?

- Ce o să facă? O să deschidă o băcănie lângă cea a părinţilor mei şi o să-i scoată din afaceri? O să-l răpească pe unul dintre fraţii mei? Eu sunt o persoană neînsemnată. Nu merit să-şi irosească energia cu mine.

Aiden a clătinat din cap.

- Dar eşti importantă pentru mine. Asta te face importantă pentru el.

- Doar nu sugerezi că tatăl tău ar aplica o strategie â la Elliot, nu-i aşa?

- Cei din familia Kilboum sunt nemiloşi, i-a amintit Aiden. Ţi-am mai spus.

- Nemiloşi sau nu, rănindu-mă pe mine nu ar face decât să te rănească pe tine. Şi, oricât de oribilă este atitudinea lui acum, nu cred că tatăl tău vrea să te rănească.

- Cum adică mă sabotează pentru că se îndoieşte de el însuşi? a întrebat Aiden, studiind-o pe deasupra cănii cu cafea.

- Puţină psihologie. Nimeni nu-şi părăseşte imperiul fără să-şi facă griji dacă a luat decizia corectă. Nu ştie cine va fi dacă nu mai face parte din acel imperiu, iar noua realitate ¡1 izbeşte.

- Deci ai apăsat butonul?

- Am aplicat o strategie â la Aiden.

- Când ai început să joci atât de murdar? a întrebat Aiden, luându-i mâna în a lui şi trecându-şi degetul mare peste palma ei.

— Când am început să îmi dau coate cu familia Kil- bourn cea nemiloasă şi pusă pe jaf.

Capitolul 54

Aiden şi-a verificat telefonul să vadă dacă primise \-ean mesaj de la Franchesca în timp ce se îndrepta spre maşina care îl aştepta. Tocmai încheiase o nouă rundă de întrevederi cu echipa de management a firmei de dezvoltare de aplicaţii a lui Goffman şi se simţea entuziasmat. Cu câteva modificări ale structurii corporative, o revizuire a politicilor existente şi un rebranding sub umbrela Kilboum, putea întrezări un viitor luminos pentru companie.

Tatăl lui avea să fie nevoit să-şi înghită cuvintele în cele din urmă.

Tocmai deschidea mesajul de la Frankie când s-a ciocnit de cineva.

- îmi pare rău, a spus el, întinzând mâna pentni a o ajuta pe femeie.

— Oh, Aiden!

Margeaux, domnişoara de onoare răutăcioasă de la nunta lui Chip şi Pru, îl privea cu ochii plini de lacrimi.

I'intre toate persoanele peste care putea să dea pe ir^srOtUar ?^omerat' trebuia să fie cea care probabil era ca St.d-'1e1să dea ,n judecată sau să încerce să-l şantajeze sâ,'bage în patul ei.

ind-y a' lov*t? a 'ntrebat-o pe un ton tăios, studi- ,n(1-o rapid.

Purta o haină de lână de culoarea părului <L cămilă. Părul blond îi era ondulat în bucle mari care ii atârnau pe umeri. Sprânceana lipsă îi crescuse la |fM. aproape în întregime.

L-a prins de reverele hainei şi s-a aruncat la

pjen. tul lui.

— Am nevoie de o fată prietenoasă, a spus ea cu o voce tremurândă.

Aiden s-a uitat spre maşină şi a oftat. Atât de aproape.

— Nu ştiu ce să fac! M-am certat cu iubitul şi m-a lăsat aici, a spus ea cu o voce plângătoare.

Aiden a strâns din dinţi. Era o fiinţă oribilă, dar o fiinţă oribilă care avea nevoie de ajutor.

— Pot să te duc undeva cu maşina? a întrebat-o.

Margeaux a dat din cap, uitându-se la el de parca era eroul ei personal. Lui Aiden nu i-a plăcut. Era ceva alunecos la femeia asta. Parcă era o anghila. Nu credea că femeia ar fi apreciat analogia.

I-a deschis portiera şi, aruncând o privire peste umăr, s-a strecurat lângă ea. Margeaux s-a apropiat mult, sprijinindu-se de el.

— Unde să te lăsăm? a întrebat Aiden imediat.

— Oh, la intersecţia dintre Fifth şi East 59. Te rog.

A adăugat cuvintele de parcă tocmai i-ar fi venit în minte. Sunau ca în altă limbă când erau rostite de ea.

Se juca cu telefonul, stând în continuare prea aproape de el. Şi-a scos şi el telefonul, împingând-o cu cotul pentru a o ţine la distanţă, şi a derulat mesajele. Frankie ţinea din nou cursul de social media şi, datorită asocierii sale bine cunoscute cu Aiden, numărul înscrierilor crescuse vertiginos, proprietarii de mici afaceri sperând că averea familiei Kilboiirn avea să se răspândească prin osmoză.

ankie: Cred că se aşteaptă să intri pe uşă şi să începi să împărţi pungi cu bani.

Aiden Ar trebui să trec pe acolo cu pungile mele L) bani. Se pare că am prea mulţi având în vedere că iubita mea nu mă lasă să-i cheltuiesc cu ea.

Frankie: Eşti amuzant. Trebuie să învăţ nişte oameni cum să selecteze reclamele de pe Facebook din punct de vedere geografic.

Aiden: Ne vedem diseară, frumoaso.

Ea a răspuns cu un emoji în formă de inimă, iar Aiden l-a privit simţindu-se ca un rege. Frankie nu ştia asta, dar se îndrăgostise de el. Trebuia doar să aştepte momentul potrivit pentru a-i atrage atenţia. Şi, eventual, pentru a-i mărturisi că ajunsese la aceeaşi concluzie cu câteva săptămâni în urmă.

Era îndrăgostit şi, pentru prima dată în viaţă, se gândea la paşii următori într-o relaţie.

A aruncat o privire spre Margeaux. Stătea sprijinită de spătar în partea opusă a banchetei, cu un zâmbet viclean pe faţă, în timp ce degetele îi zburau peste tastatura telefonului.

- Deci te-ai certat cu iubitul tău? a întrebat Aiden, fără să-i pese cu adevărat, dar aveau cincisprezece străzi de parcurs, iar schimbarea ei de atitudine l-a neliniştit.

- Hmm? a spus ea, ridicând ochii din ecran. Oh, da. Ne-am certat. Şi e ultima dată din punctul meu de vedere. Merit mai mult şi o să am grijă să primesc ce merit.

— Mmm, a murmurat Aiden, rezervat.

Din puţina sa experienţă cu Margeaux, merita să [1] * toarne suc de lămâie pe răni în fiecare zi pentru tot fastul vieţii ei mizerabile. Dar cine era el

să judece?

0 avea pe Frankie şi asta era tot ce conta. Nu aV(.a de gând să mai schimbe o iubită cu alta, o moştenitoare cu alta. Avea ce-şi dorea. în sfârşit.

Aiden a cochetat pentru scurt timp cu ideea de trimite lui Cxoffman o felicitare de mulţumire pentru că fusese un nemernic.

Se simţea încrezător în viitor. Franchesca îşi ter- mina MBA-ul în următoarele două luni şi discutaseră despre planurile ei profesionale de după aceea, perase că va lua în considerare o poziţie în compania lui. I-a râs în faţă când i-a sugerat asta. Avea însă putere de comun- gete. Putea să o facă să cedeze. Ş> l-ar fi fost de ajutor. Chiar dacă nu voia să lucreze cu el direct, achiziţ.onase o serie de mici companii care ar fi avut nevoie e o persoană energică. îi plăcea domeniul micilor afaceri. Poate că putea crea o companie pe care să o gestioneze ea.

Intenţiona să deschidă din nou subiectul peste o săptămână şi să testeze apele.

- Am ajuns, domnule, a anunţat Moms din spa-
tele volanului.
a

Orice treabă avea Margeaux, era intr-un hotel Art Deco de lux. Morris s-a grăbit să deschidă portiera din spate. Aiden a ieşit şi i-a întins mâna lui Margeaux.

- îţi doresc mult noroc, Margeaux, i-a
spus.

— Nu am nevoie de noroc, a spus ea cu un zâmbet superior, apoi s-a ridicat pe vârfuri şi l-a sărutat razant pe gură. Ne mai vedem.

A intrat în hotel. Aiden a clătinat din cap.

Morris s-a cutremurat.

- Tipa asta e diabolică, a declarat el.

— Nu te înşeli deloc, l-a aprobat Aiden.

< «vaierul **firi r|e onoare**

Burlacul tot burlac rămâne

Aiden Kilbourn a fost prins strecurându-se într-un botei cu o femeie din lumea bună

Iubita lui Aiden Kilbourn e devastată de aventură

Capitolul 55

Frankie a încuiat uşa centrului de dezvoltare în spatele ei şi şi-a pus geanta pe umăr. Era frig şi întuneric. O seară de martie deprimantă obişnuită. Dar peste câteva ore îl aştepta pe Aiden şi urmau să comande ceva de mancare. Intenţiona să lase gândul ăsta să îi ţină de cald pe drumul spre casă.

Telefonul i-a vibrat în buzunar, dar, înainte de a putea să-l scoată, o siluetă întunecată s-a desprins de zid cu un magazin mai sus.

- Ia te uită, e chiar vechea mea prietenă Franchesca, a spus Elliot Kilboum cu viclenie, potrivindu-şi pasul cu al ei.

- Ce-ţi face trompa, Elliot? l-a întrebat ea pe un ton degajat.

Nu putea exista decât un motiv ca Elliot să o aştepte. Necazuri.

- Acum sforăi, din cauza ta.

— Consideră asta un suvenir care să-ţi amintească să nu mai răpeşti oameni.

— Ştiai că nu sunt singurul Kilboum cu secrete murdare? a întrebat el.

Tonul lui vesel a pus-o în gardă.

Frankie s-a oprit brusc.

- Uite care-i treaba. Hai să terminăm cu asta, OK? Am avut o zi lungă. Lasă ocolişurile şi spune ce ai de spus.

.. Ani venit să-mi prezint condoleanţele, a spus el, • ind diabolic de parcă ar fi savurat fiecare cuvânt. Ştirea ^rine virală chiar acum.

l-a întins telefonul, iar Frankie a aruncat o privire apăsătoare spre ecran.

Burlacul tot burlac rămâne. Aiden Kilbourn şi-a abandonat iubita pentru o aventură la un hotel cu o femeie din lumea bună.

Poze. Dumnezeule, poze! Aiden cu Margeaux Faţă de Bidon în braţe pe un trotuar din oraş. Capetele lor erau înclinate unul spre celălalt, iar expresia feţelor era serioasă. Părea un moment... intim. Aiden în limuzina lui cu Margeaux cuibărită lângă el. Ea îşi ţuguia buzele pentru selfie, în timp ce el se uita în telefon. Apoi Aiden şi Margeaux coborând din maşină în faţa unui hotel, iar Margeaux sprijinindu-se de el şi sărutându-l pe gură.

Frankie era gata să ucidă pe cineva. Pur şi simplu nu era sigură cu cine să înceapă.

Fără să scoată un cuvânt, i-a întins telefonul lui Elliot.

— Nu e aşa cum l-ai crezut, a spus Elliot. Este egoist şi crud şi nu îi pasă decât de el.

Frankie a dat să se îndepărteze. Avea stomacul răvăşit de furie, durere şi confuzie.

- E şi un videoclip pe Snapchat, dar probabil nu e cazul să-l vezi, a spus el, potrivindu-şi din nou

pasul cu al ei. Şi mai e ceva.

Frankie a strâns din buze. Avea să vomite. Sau să ţipe. Sau ambele.

- Aiden e motivul pentru care Chip a părăsit-o pe prietena ta cu ani în urmă.

— Ce-ai spus?

Frankie s-a oprit brusc.

— El şi Chip obişnuiau să stea de vorbă acasă la părinţii mei. Nu ştiau că sunt şi eu prin preajmă. Nu mă observau niciodată.

Frankie a văzut amărăciunea din ochii lui Elliot.

— Chip a menţionat că intenţiona să se căsătorească în scurt timp, dar lui Aiden nu i-a plăcut ideea. l-a spus lui Chip că nu crede că Pruitt e potrivită pentru el. Că nu avea să fie partenera de care avea el nevoie. Chip nu şi-a dat seama ce urmărea, dar eu da.

— Ce urmărea? . « * *

Telefonul i-a vibrat din nou şi a ştiut fără să se uite

că era Aiden. „ . ,. . .

- Mânuia sforile ca un păpuşar. Cei din familia Kilboum învaţă asta de la naştere Cumi sa-faci pe oameni să facă ceea ce 'Tei tu să facă, -a . P[6] Chip către aceeaşi concluzie, spunan u-i ca era prea imatură, prea disperată după atenţie. Nu avea sa fie partenera potrivită pentru el.

- De ce ar fi făcut aşa ceva? a întrebat Frankie cu

un glas abia şoptit. , , . n r.

De ce ar fi distrus Aiden fericirea lui Chip. De ce i-ar fi provocat atâta suferinţă şi durere lui Pruitt am mtre81- Cine ştie? a spus Elliot, ridicând din umeri. Poate că o voia pentru el? Poate că nu suporta să-şi vadă prietenul fericit? Ideea este că

nu e omul pe care l-ai crezut.

- Du-te acasă, Elliot, a spus Frankie încet.

O tonă de cărămizi parcă ii căzuse în cap. Iar lucrul cel mai rău era că nu fusese pregătită pentru aşa ceva. Ar fi trebuit să ştie mai bine.

- îmi pare rău că ţi-am dat veşti proaste, a spus el, continuând să zâmbească victorios după ce tocmai o înjunghiase şi o lăsase să sângereze.

- Nu, nu-ţi pare rău.

Frankie s-a îndepărtat, iar de data asta nu a mai oprit-o. A plecat fluierând un cântecel vesel.

T lefonul i-a vibra» din nou' L'a scos din 8eanlă-

A^0- deja de patru ori. A sunat-o şi Pru. Dar ea ^Una ătită să vorbească. Trebuia să meargă undeva. n"e^rm''1'aieraooptiune- Iara wlo ar fi găsit-o.

* a întors şi a intrat dm nou în biroul întunecat.

.• ce a încuiat cu grijă uşa în urma ei, s-a dus cu lap- tPpS la etaT în sala de conferin^e' şi a rămas aco,° în nt ,nT deschis primul blog de ştiri mondene care i-a venit în cap şi s-a forţat să citească articolul şi să se uite la poze.

- Oh, la naiba! Chiar e şi un videoclip, a murmurat pentru sine.

Frankie nu se considera nici pe departe o persoană laşă, dar tot i-au trebuit aproape cinci minute să apese pe butonul de play.

Era Margeaux, ticăloasa aia nesuferită, întinsă pe bancheta de piele a unei limuzine. Capul ei era în poala unui bărbat. Bărbatul purta un costum gri. exact precum cel al lui Aiden din imagini. Se juca cu cravata lui, mân- gâindu-i coapsa. „Mergem la Manchester să ne desfatăm puţin în după-amiaza asta”, a şoptit ea pe un ton seducător. Frankie a simţit impulsul de a sparge laptopul, de a-l face bucăţi şi de a-i da foc. Orice numai să-şi scoată din cap imaginea lui Margeaux şi a lui Aiden. în videoclip se 'edea cum o mână o mângâia pe Margeaux pe bărbie.

I rankie s-a încruntat şi a apăsat pe pauză. A făcut ''copie de rezervă a videoclipului şi l-a vizionat din nou. P iU ceasu*- ^den purta un ceas marca

j 'PP6 care costa mai mult decât casa părinţilor cadfan<.° cumP^raseră cu patruzeci de ani în urmă. Un pust- snnlinienta* ostentativ de la tatăl lui când înce-Cartiî ucrcze la companie. Bărbatul din videoclip purta

Fir-ar sâ fie!

A derulat înapoi la imagini. Prima de pe trotuar Poza era făcută în aşa fel încât sâ scoată în evidenţă chipul lui Margeaux privind în sus spre Aiden. Faţa h era înclinată. Cu siguranţă era el. dar era ceva aparte ¡n fotografie. Nu era fotografia neclară a unui turist sau un cadni grăbit făcut de un paparazzo. Arăta precisă, clară, profesionistă. Era oare o înscenare?

frankie şi-a frecat tâmplele. Telefonul i-a vibrat din nou pe masă. Era Gio.

— Ce vrei? a răspuns ea.

— Nu ştiu care e problema, dar .Aide mai are cinci secunde până să dărâme Brooklynul cărămidă cu cărămidă căutându-te.

— Ai văzut ştirile? l-a întrebat.

— Da. am văzut, a spus Gio, părând mai mult enervat decât furios.

— Primul rând la un meci al echipei Km'cks e suficient pentru a-ţi cumpăra loialitatea? l-a întrebat Frankie.

— Doamne, Frankie. Tipul din videoclip are manichiura făcută. Nu e Aiden. Omul e pe punctul de a-şi pierde minţile, surioară. *Ştiu ca o să mă* urăşti pentru asta, dar cred că cineva i-a înscenat totul.

Ajunsese *deja la* aceeaşi concluzie, dar asta nu explica *imaginile celelalte.* îmbrăţişarea, sărutul. $i mai era şi cealaltă problemă, faptul că îi distrusese fericirea celei mai bune prietene a ei.

- Nu sunt încă pregătită să vorbesc cu el, a spus Frankie.

— Pot măcar să-i spun că eşti bine?

- Bine. Cum vrei. Trebuie să închid.

— Eşti bine? a întrebat-o Gio.

Pentru prima dată, *a* simţit lacrimile inundându-i >chu.

- Nu chiar, a spus ea cu o voce frântă.

Gio a înjurat.

.Ascultă. Ştii că sunt de partea ta, nu? Indiferent llt’SltU,ţpa. Ştiu, a spus ea, găsind o fărâmă de mângâ- iere,nfam^

A închis şi a sunat singura persoană care ar fi putut $¿4 spună adevărul.

'Ml

.... „,v.,„(| ,M| («-fi 1« p-l«p.> ..p ,uu pu(„|„.| rf|,K1|, (1||'M'|(U « J 'W n-| | |A juqud un |mi| || *||M ■ipln n-w .>|ifuiu,| jup •«., .ud, „IIVIII „„„ „)(, v' inifíílllll ll.l.llipnyM||(|

|lf|.»|(llll<M II *iril|Alfll| H.| pl lp (| yh ipp p, a| (|| (MJ *ppi|f<|H| 11.» |II|.M.I II

N y.> *.ii<k y *.»XIIII|<I y.» iwjyd lA .mpii .ip ||ii.M»p n # N|NII iiiiym

Hldyw .»p ir.»4|ii|viii[ydiip *IM* jp.id |iip my u(|

diM ii|p |iip w Utipiv (|(||Mldlll| UO|

llii .Ml IM *vilik* II ‘.IflMJ IIIIIN |II|XIIIII| tiplin

***"'.III p V »* |/|lf|»<MJ4 >»p«»l.i IM|lld III |/.l IM>lp| p**

ll| .M.lp.iJ,>||(yipll yn ’I/.WIKIIIII.I | l/tt IM IM »l|IIA»lll lllMV p.Híj j»i vndii ii

'»i|Mi |/.»,M un *I/ I* *|’*i »»uiidw ij.MhutliK .Hl yn IIMVJIII* V|HA.M/'II p iMiqp ll|f|

ll JHp 'IM *.Htlu* IIIII/III wll||ll| V '•IIIIIII>|W H| pH UH I|)lll|h II *‘"I* 'ppi«(*w 1 1,11 n’I‘*

***>w’*dM| W *N ‘llldlú* II ’ll.HMlpllHIJ**

’iuiyi|y.ip upynhi|iip |4 ypi/liu

'.uiuikii >>i>* .»dírzii’i« O |/V'/ U| AI|II|||M >ip unnpid yiM/p {6 w/(.M/ ziipH *ni

i/nyd yii||d ypiiMX o *n,i* 'u|ii|d np *•niif.vltfiiif i.vl¡/Hifiin/ în/lf^* V *'VPhhff^if |i*

ptuiiiiiiiii minőin ii/op y./ *i/iiiiilti i* yw »wwi/iw *|l ni)il>ihil U| np unni ni iii(| | min*

i6wd IM *liflim II* (6 *(llin* «HilW»ipiliHl »All t»fi|.Hiiip *II lliipiy*

DfJlni^lldnj

fi fost în regulă. Nu se puteau minţi unul pe altul când se atingeau.

— Te cred, a spus ea simplu, iar nodul din stomacul lui Aiden s-a dizolvat.

S-a lăsat în genunchi în faţa ei, aruncând whiskyul pe covor, şi şi-a trecut mâinile peste coapsele ei.

- îmi pare atât de rău. Nu ştiu de ce Margeaux a făcut aşa ceva. Pentru atenţie sau...

- Din răzbunare, a completat Frankie. Ştiai că are o relaţie cu Elliot?

Aiden a înţepenit. Alcoolul i-a îmbibat pantalonii în dreptul genunchilor. Elliot. Problema nu era Margeaux şi falsul scandal stârnit de ea. Problema era Elliot şi ce îi spusese el.

— Nu ştiam, a început el, aşteptând ca ea să-i decidă soarta.

— Nu vreau să mai fac asta, Aiden.

Vocea îi era atât de calmă, atât de impasibilă.

- Franchesca, nu poţi să pleci.

Nu putea să facă asta. Era fizic imposibil să plece. Inima lui era în stăpânirea ei. Dacă pleca, avea să-i ia şi inima.

Frankie a clătinat din cap şi, când i-a întâlnit privirea, a văzut furia din ochii ei.

- Nu-mi spune că nu pot. M-am săturat de circul ăsta afurisit

S-a ridicat, iar el a apucat-o de şolduri, punându-şi fruntea pe abdomenul ei.

- Franchesca.

L-a forţat să se ridice.

- Uită-te la mine, Aiden, i-a poruncit ea.

El a făcut ce i s-a spus şi i-a luat faţa în mâini. Ea a închis ochii pentru o clipă, iar când i-a deschis,

Aiden şi-a seama că o pierduse.

- Vreau să înţelegi că ştiu că nu ai avut o aventură cu Margeaux. Ştiu că nu mi-ai fi făcut asta.

— Atunci de ce... a început el.

Ştia de ce. Voia doar ca ea să spună cuvintele pe care merita să le audă.

— Vreau să te aud pe tine spunând de ce.

Cuvintele ei reflectau propriile lui gânduri.

— Vreau să-mi spui.

Aiden şi-a încleştat maxilarul. Se simţea neputincios. Era oare karma pentru toţi anii în care manipulase pe toată lumea, căutând succesul cu orice preţ? Ar fi putut să aibă totul, iar acum rămânea cu tot ce avea înainte. Ironia făcea însă ca asta să nu însemne nimic fără Franchesca.

— Mi-a fost teamă că nu era potrivită pentru el. Părea atât de tânără, atât de imatură. El a fost primul meu prieten adevărat şi am avut grijă de el. La acea vreme, nu credeam că e partenera potrivită pentru el.

Frankie a tresărit la auzul cuvintelor lui, iar el i-a simţit durerea ca şi cum ar fi fost a lui.

— Continuă, a spus ea, impasibilă.

— Abia terminase studiile şi se gândea să se logodească. Am crezut... Am crezut că era o greşeală. Nu mi-am dat seama cât de puternice erau sentimentele ei pentru el. O văzusem pe Pruitt doar de câteva ori. Am crezut că îi fac o favoare.

— Ştii cât de distrusă a fost? a întrebat Frankie cu vocea joasă şi încordată.

— Habar n-am avut până nu ai menţionat asta la nuntă. Când s-au împăcat, păreau mult mai potriviţi unul pentru celălalt. Ea era mai stabilă, mai matură. Era persoana potrivită pentru el. Am crezut că despărţirea fusese justificată.

— Nu voia să mănânce, Aiden. Nu se putea

ridica din pat. Ar fi trebuit să fie internată în spital, dar părinţii ei au îndopat-o cu medicamente antidepresive şi i-au pus o asistentă cu normă întreagă. Credea că îşi întâlnise sufletul

»rti he. Credea că viitorul ei abia înce|)ea, dar hi i l-ai dis- ¡nis l*ntni că nU era suficicnl l>unfl-

Vocea i s-a ridicat brusc.

— Franchesca, iubita mea. îmi pare atât de rău. Nu vrut niciodată să provoc vreun rău. Aveam grijă de un nrieten şi, dacă aş fi ştiut cât de profunde erau sentimentele lui Pruitt pentm el, nu aş fi spus niciodată nimic.

— Dacă ea nu era suficient de bună, eu cum sunt, Aiden? Dacă Pruitt „Sânge Albastru" Stockton nu e suficient de bună, de ce ai pierdut atât de mult timp cu mine?

A prins-o de braţe.

- Tu eşti totul pentru mine, Franchesca. Tot ce nu ştiam că îmi lipsea, fără de care nu mai pot să trăiesc. Te iubesc.

A citit în ochii ei şocul şi groaza.

— Ce-ai spus?

Tonul ei nu mai era deloc impasibil şi monoton.

— Am spus că te iubesc, fir-ar să fie!

— Nu poţi să mă manipulezi cu cuvintele astea! Nu poţi să le scoţi şi să le pui pe masă când ai probleme pentru că i-ai rănit pe oamenii pe care îi iubesc. Nu poţi folosi dragostea ca pe un instrument pentru a obţine ceea ce îţi doreşti.

Panica ii urca în gât.

- E adevărat, Franchesca. La naiba! Nu mă pricep la asta. Nu i-am spus niciodată altcuiva în afară de mama că...

- Nu mai vorbi, Aiden! Dumnezeule! Sunt o persoană obişnuită. Oamenii obişnuiţi nu sunt urmăriţi de fotografi sau de ticăloşi bogaţi care încearcă să le distrugă relaţiile. Oamenii obişnuiţi nu folosesc dragostea ca pe o armă.

— Ce vrei să fac? Spune-mi şi o voi face, i-a cerut Aiden.

Vreau să-mi dai drumul, a strigat Franchesca.

-Nu!

Ar fi ftcut orice pentru ea. Orice în afară de asta.

- Nu poţi să decizi că rămânem împreună. Mi-ai rănii prietenii. M-ai rănit pe mine. Şi nu mi-a’ spus u a e- vănil. A trebuit să îl aud de la ciudatul de ra e au care mă pândea în faţa biroului. Oriunde mă duc. apa boum care îmi spune că nu sunt suficient e u

- Elliot e problema mea. Mă ocup eu e e

- El a pus la cale asta. El şi Margeaux. Aş pana pe LI a pus ia caie asw. •? văzut impreună contai tău mare şi gras. Eu şi câ au 0 relaţie când am fost să luăm prânzul. Crea amoroasă, dar, de fapt, complotau._

- Elliot vrea să-i cump P .. jacă nu încheiem spus că o să-ţi spună despre Pru ş> P afacerea.

— Şi de ce nu ai făcut-o? l-a întrebat Frankie.

— Credeam că e o cacealma.

— Răspuns greşit, Kilboum!

— E adevărat! a urlat Aiden.

- Ştiu că e adevărat! Asta e problema! Nu pot să mai suport asta, Aiden. Nu vreau să-mi petrec viaţa înşelată sau minţită sau ameninţată în mod constant ori folosită din cauza familiei tale. Vreau un *parteneriat.* între noi nu există aşa ceva.

A făcut o mişcare spre geantă, dar el a oprit-o, apucând-o de braţ.

— Putem avea asta. îţi jur, Franchesca.

- Ai spus că eşti dispus să îmi oferi tot ce îmi doresc, a spus ea, privindu-l acuzator.

— Orice, totul.

- Dar nici măcar nu ai put Spune-mi, când Elliot ţi-a spus C(prin cap să mărturiseşti tot? Să-mi şi să

ut să fii sincer cu mine.

* ştia, ţi-a trecut măcar spui? Să îţi

accepţi vina

Oare se gândise la asta? Sau se hotărâse pur şi sim plu să se ocupe de problemă?

_ Totul este un joc de putere pentru tine, a spus ea încet. Iar eu m-am săturat să fiu jucăria la.

A încercat să se elibereze din strânsoare, dar el a ţinut-o şi mai strâns.

- Mă răneşti.

- *Tu* mă răneşti *pe mine,* Franchesca. Hai să vorbim despre asta. Lasă-mă să repar lucrurile!

Dacă ieşea pe uşa, ştia că nu o să se mai întoarcă. Era ca şi cum ar fi încercat să ţină în loc mareea, dar trebuia cel puţin să încerce.

- Nu mint când spun că te iubesc. Am simţit asta şi am ştiut ce este acasă la mama. M-am uitat la tine stând printre spectatori şi nu te-am văzut decât pe tine. Tu eşti tot ce vreau să văd în fiecare zi pentru tot restul vieţii mele Te rog, nu lăsa asta să ne despartă, Franchesca.

- Ştii că mă iubeşti de atâtea săptămâni şi nu te-ai gândit să-mi spui? Era ca un as în mânecă? Un atu care să te scoată din necaz? Nu-ţi dai seama cât de aiurea e totul?
Crezi că asta e ceea ce merit?

- Nu, sigur că nu. Nu am mai fost niciodată îndrăgostit, Franchesca, aşa că îmi pare rău dacă nu ştiu cum să gestionez chestia asta. A fost o adevărată luptă doar ca să te conving să ieşi cu mine. Nu ştiam cum ar fi fost să-ţi spun acele cuvinte şi să nu aud nimic în schimb decât tăcere. Nu eram pregătit.

-Cine a spus că n-ai fi primit niciun răspuns, idiotule?

Furia şi lacrimile i-au umplut ochii.

— Cine a spus că erai singurul care avea astfe t e sentimente?

Aiden a prins-o de braţe.

- Ce vrei să spui?

— Vreau să spun că şi eu te iubeam. Idiotule!

Iubeam? Cum putea *nă ÎOIOHMCA dintr-odati timpul trecut?*

- *Dece nu mi-aispus?*

- *Pentru că eşti Aiden* Kilboum, burlac convins şi

Afemeiat. Eşti căsătorit cu munca ta. şi nu >tiam cum să [0] Apun. Nu am păstrat asta pentru a *înclina balanţa* la momentul potrivit. Pur şi simplu nu ştiam cum să-ţi spun forfl să-mi frâng inima. M M

— Franchesca, putem face relaţia noastr . mearga. Ne iubim.

— Nu e destul.

- Trebuie să fie. M i •

A clătinat din cap şi s-a eliberat din ransoa ea UJ,

ridicând mâinile când el a făcut un pas inain e.

- Uită-te la mine. înţelege-ml Nu vreau şi fiu a<a

şi nu vreau să vii cu mine. o a

- De ce nu putem vorbi despre asta. De ce nu mă

laşi să repar lucrurile? .. .

- Pentru că o echipă rezolvă lucrurile rmpreuna, Aiden. Iar noi nu suntem o echipă şi nu suntem impreun

Aiden a făcut un pas înapoi de parcă ar fi pnmit o lovitură reală. Lucrurile nu se puteau termina aşa. Dar Frankie şi-a luat geanta şi s-a îndreptat spre uşa. S-a opnt cu mâna pe clanţă.

- Nu vorbi cu mine. Nu veni să mă vezi. Nu mă suna.

Dumnezeule, vorbea serios. Nu o văzuse niciodată atât de serioasă, atât de rănită. Şi el era de vină pentru asta.

- Şi încă ceva. Elliot încearcă să te distrugă, Aiden. Ai grijă.

A ieşit, închizând încet uşa în urma ei, şi lumina s-a stins în universul lui.

Capitolul 57

înapoi în apartamentul ei, în patul pe care îl împărţiseră, a lăsat în sfârşit lacrimile să-i curgă pe obraji. Fierbinţi şi sărate, i-au făcut cărări pe obraji şi au udat perna pe care stătea. Perna lui. Ştiuse, nu-i aşa, că aşa se va termina? îşi luase măsuri de precauţie, dar, în cele din urmă, nimic nu i-ar fi putut feri inima de Aiden.

Se uitase la ea atât de distrus când a plecat. îi simţea durerea răsunând în ea. Amândoi erau de vină. Ea pentru că se îndrăgostise de el şi el pentru că o dezamăgise. El avea să caute întotdeauna o modalitate de a ieşi câştigător. Era în firea lui.

Frankie s-a răsucit, strângând perna la piept, şi a plâns până a adormit. Dimineaţa de iarnă cenuşie şi monotonă nu a ajutat-o deloc să se ridice din pat. O văzuse pe Pru în abisul disperării din cauza lui Chip şi îşi promisese că nu va lăsa niciodată un bărbat să o distrugă aşa. Şi iată că acum simţea o durere profundă şi avea ochii umflaţi de câte lacrimi vărsase.

Azi nu putea. Nu putea să iasă în lume, nu când ştirea despre Aiden şi Margeaux era răspândită pe fiecare blog şi site de ştiri din oraş. Nu când trebuia să înfrunte adevărul că era singură.

I-a trimis un mesaj Brendei, cerându-şi scuze că nu se simte bine şi nu poate veni astăzi.

Grozav. Nici măcar riscul de a-şi vedea veniturile afectate nu o putea ispiti să se ridice din pat. Era

oficial o

If'înri«' dlMninâ. Nici măcnr mi voia să mănânce. Voia doar sA fir IAnııIA în pun».

Ih' parcă universul j-ar fi auzit gândul, a auzit o l'Alnir puternică În uşă. Inima a începui sA-i bată cu putere la Rândul că ar putea fi Aiden, care găsise în mod miraculos cuvintele potrivite pentru a-i curma suferinţa. Şi-a tras o |x*rnă peste cap şi s-a prefăcut că lumea nu există.

Din păcate, lumea avea o cheie de la apartamentul ei. Două trupuri masive s-au aruncat pe sa tea, mghion tind-o pe sub pătură.

— Plecaţi. .

Perna, cea care mirosea a şamponul lui Ai en o , Dumnezeule, şamponul lui de o mie de mi ioane e o an era încă la ea în baie – i-a fost smulsă de pe faţă.

Marco i-a zâmbit.

— Aici era, a spus el vesel.

— Ieşiţi.

- Fie veneam noi, fie mama, iar ea stă ghemuită în poziţie fetală, plângând după toţi bebeluşii Kilboum minunaţi pe care nu-i va putea ţine niciodată în braţe, a anunţat-o Gio de la picioarele patului.

Frankie a făcut ultimul lucru pe care fraţii ei se aşteptau să-l facă. A izbucnit în lacrimi. în toţi anii ei de adult, nu plânsese niciodată în prezenţa lor. Nici măcar atunci când unul dintre verii lor glumeţi îi rupsese mâna jucând fotbal american de Ziua Recunoştinţei.

- Oh, la naiba, a şoptit Marco.

— Ce facem? a întrebat Gio.

- încă vă aud, idioţilor, a suspinat Frankie, smulgând perna din mâna lui Marco şi punându-şi-o

pe cap.

- încearcă să se sufoce?

- 0 sun pe Rach. Ea o să ştie ce e de făcut.

— Nu suni pe nimeni! Sunt bine! a bocit Frankie.

Dacă tot se umilea, măcar să facă o treabă bună. Cel niţin avea să-şi înveţe minte fraţii să mai intre în apartamentul ei vreodată fără să fie invitaţi.

Nu că ar fi putut întrerupe ceva. Avea un plan nou ¿e viitor: intenţiona să îmbătrânească urât şi să salveze o mulţime de pisici care într-o bună zi aveau s-o mănânce în somn.

Frankie l-a auzit pe Marco vorbind la telefon în salon prin pereţii subţiri ca hârtia.

— Nu am mai văzut-o niciodată aşa, spunea el.

- Ce putem să facem, Frankie? a întrebat Gio. Vrei să mergem să-l ciomăgim?

— Nu, nu vreau să-l ciomăgiţi! a spus ea, ridicân- du-se în capul oaselor.

Gio s-a încruntat.

— Vrei s-o ciomăgim pe ea?

- Poate, a răspuns, apoi a clătinat din cap. Nu, nu vreau ca nimeni să ciomăgească pe nimeni. Nu era adevărat. I s-a înscenat toată povestea, dar tot nu mai suntem împreună. OK?

— Nu mai înţeleg nimic.

Frankie s-a lăsat să cadă la loc pe pat şi şi-a pus perna peste faţă.

Marco s-a întors în cameră.

— Rach mi-a dat o listă foarte concretă. Mă duc să iau ce trebuie. Tu stai aici şi n-o lăsa să se uite pe fereastră.

- De ce? a întrebat Frankie, ridicându-se din nou în capul oaselor.

- La naiba! Credeam că nu mă auzi prin pernă.

- De ce să nu mă uit pe fereastră?

Frankie a dat să sară din pat, iar Gio s-a repezit după ea< dar a reuşit să-l ocolească. Şi-a lipit faţa de geamul murdar.

— Cred că e o glumă.

- Paparazzii ăştia nenorociţi, a oftat Gio.

- Ik ce sunt cameramani în faţa clădirii mele?

— Bănuiesc că nu ai văzut ştirile azi.

— Ce naiba s-a mai putut întâmpla?

- Aiden a dat-o în Judecată pe tipa aia. Margoat sau cum o cheamă, şi toate blogurile şi siteurile de ştiri care au publicat povestea. Cele mai multe dintre ele au publicat deja retractări.

— Cum de a ajuns viaţa mea să fie aşa? a murmurat pentru sine.

- Ies pe alee. Mă întorc repede, a spus Marco, punându-şi din nou haina.

Frankie a tras jaluzelele, aruncând apartamentul în întunericul sumbru pe care îl simţea în inima. S-a lăsat convinsă de Gio să se ridice din pat şi să-şi periepărul, dar, când a zărit pieptănul lui Aiden şi o pereche de boxeri rătăciţi în coş, şi-a pierdut orice dorinţă de a se comporta ca un om.

S-au tolănit pe canapea şi s-au uitat la o emisiune în reluare până când s-a întors Marco.

— OK, avem nişte reviste lucioase care nu spun nimic despre iubitul tău pe copertă, a spus vărsând conţinutul pungii pe măsuţa de cafea. Nişte şerveţele pentru cazul în care chestia aia care s-a întâmplat acolo se va întâmpla din nou. Şase feluri diferite de ciocolată. Două cutii de îngheţată, pentru că mai mult de atât te-ar face să te urăşti mâine-dimineaţă. Şi un litru de supă de pui cu tăieţei.

- Ce e în cealaltă pungă? a întrebat Frankie, trăgân- du-şi nasul.

— Am cumpărat o grămadă de Bluray-uri pe care le putem viziona. Iar dubiţa cu tacos era la două străzi mai încolo, aşa că am luat câţiva.

— Mulţumesc, Marco, a spus ea. Mulţumesc,

Gio.

Gio i-a ciufulit părul proaspăt periat şi i-a arătat degetul.

— Suntem o familie.

Aiden nu minase. (And În MAişll 11 HVIII wirnjnl să jl pornea«* telefonul, aven dnilspmzeer H|>cliirl rafale de |a d, dar de dinainte dej*nnfnintnn*a din pentlioiiMe. De atunci nu o sunase, Dar ii trimisese mwije.

Aiden: Şt iu că ai spus să nu te sun. Dar nu ai spus explicit să nu ţi trimit mesaje. Dorl, până nu mi spui altceva, voi continua să-ţi trimit mesaje Mi e dor de t ine. Imi pare rău.

Aiden: Am exact ce aveam şi înainte de tine, dar acum mă simt de parcă n-aş avea nimic.

Aiden: Mi-aş dori să fim pe canapeaua ta. Tu cuibă ntă lângă mine. Eu jucându-mă cu părul tău. Mâncarea răcindu-se pe masă. Mi-e dor de tine.

Aiden: Dau în judecată o grămadă de oameni astăzi. Am crezut că ar trebui să ştii. Nimeni nu scapă nepedepsit după ce te-a rănit, Franchesca. Nici măcar eu. Sunt nefericit fără tine.

A doua zi dimineaţa au început cadourile. F'ără contact direct. Doar mici cadouri cu felicitări scrise de mână livrate prin curier. Marţi, i-a trimis acasă un teanc de romane de dragoste şi un cârd cadou consistent la salonul Christian’s. Miercuri, când s-a întors în sfârşit la muncă, a trimis ciocolată caldă pentru ea, Brenda şi Râul. Frankie nu voia să afle de unde ştia că s-a întors la muncă. Dacă ii mai monitoriza încă rutina zilnică însemna că încă mai spera. Spre deosebire de ea.

•Joi, Frankie a găsit un pachet de şosete pufoase, lungi până la genunchi, în faţa uşii apartamentului. Genul J»care ii plăcea să le poarte în cizme.

Vineri a primit o pijama moale şi mătăsoasă. Nu lenjerie sexy, ci genul de pijama pe care o porţi după o

săptămână lungă, când îţi petreci weekendul acasă. S-a îmbrăcat imediat cu ea şi s-a ghemuit pe canapea cu hanoracul lui Aiden cu emblema Yale, pe care îl scosese din coşul de rufe ca să nu-şi piardă mirosul.

«e mai înrăl-macrS ninindată.

Toată săptămâna a fost nevoită să spună nu comentez" în (rarele) ocazii în care s-a aventurat în pub ic şi sunt bine" la muncă şi la masă la ai săi. Se simţea mg eţa pe dinăuntru, de parcă ar fi purtat iarna în su e şi nu avea s

Şi în fiecare seară adormea pe canapea fără să pornească televizorul, evitând patul mare şi frumos şi amintirile

Capitolul 58

Aiden s-a uitat pe fereastra biroului, ignorând mormanul de hârtii care îi solicita atenţia. Nu avea nimic de dat. Doar efortul de a veni la birou îl epuiza. Era lipsit de energie, nu avea chef de nimic, iar asta îi afecta munca. Oscar mergea ca pe coji de ouă în preajma lui. întâlnirile erau reprogramate ca prin farmec pentru date ulterioare. Cu o seară în urmă, mama lui luase cina cu el şi afişase un zâmbet compătimitor.

Iar Aiden nu fusese în stare sa arate vreun interes.

Telefonul de pe birou a sunat scurt.

- Da?

— Doi domni vânjoşi din Brookivn vor să te vadă, l-a anunţat Oscar.

— Intrăm, Aide, a auzit el vocea lui Gio prin uşă.

Minunat! Exact ce îi trebuia. Fraţii Baranski veniseră să îl ciomăgească.

— Pofteşte-i înăuntru, a oftat.

O secundă mai târziu uşa s-a deschis, iar Gio şi Marco au intrat în birou. Probabil încercau să pară calmi pentru ca Oscar să nu cheme imediat paza.

Marco s-a prăbuşit pe unul dintre scaunele vizitatorilor, în timp ce Gio a început să se plimbe prin birou. Aiden nu-şi putea da seama dacă admira priveliştea sau căuta camerele de supraveghere.

A aşteptat ca unul dintre ei să vorbească primul, să arunce cu ameninţări sau acuzaţii, să se repeadă la rotula

lui sau hi orice altă parte a corpului pe care fraţii Baranski aveau de gând să i-o rupă |x*ntni sora lor ma» nucă.

- Ifrate, ce naiba? a întrebat Marco, rupând tăcerea. Trebuie să ai grijă cu fetele de genul ăsta.

— Ce fete? a întrebat Aiden, cahn.

n intervenit Gio, spnjmm-

— Tipa aia, Margeaux. a intervt.

du-sc dc colţul biroului. â Mă mir că i-ai

- Sevededclaopoştăcăedia *

căzut în plasă şi ai lăsat-o să-ţi

oftat Marco. nu s_a jntâmplat

— Să-mi însceneze? Mă cred t nimic?

Gio a pufnit. superioară şi vrei să

- Frankie e marfă de caiitat ?.

credem că te-ai duce la drive-thru P

ahtiată după bărbaţi? Iliati |a bătaie? a vrut să

- Deci nu aţi venit să mă map

ştie Aiden. . au izbucnit în râs,

Fraţii şi-au dat capul pe spa * dar nu i-au dat un răspuns clar.

Telefonul i-a sunat scurt şi a arunca, P ecran.

Oscar: Trebuie să chem paza?

Aiden: Doar *dacă mă auzi plângând după mami.*

Şi-a îndreptat din nou atenţia asupra celor doi fraţi.

— Atunci de ce ap’ venit?

- Frankie e distrusă, l-a anunţat Gio.

- Ne-am gândit că probabil nici tu nu te simţi prea bine, a intervenit Marco.

- Aşa s-ar zice, a spus Aiden, privind la dezordinea de pe biroul lui. Trebuie să o aduc înapoi.

Marco a oftat şi şi-a trecut o mână prin părul des.

— Nu ştiu ce să zic, omule.

Aiden şi-a frecat fruntea.

- N-aveţi niciun sfat, nicio soluţie magică să o fac să mă ierte?

- Ţi-a povestit vreodată despre vărul nostru Mattie? a întrebat Gio.

Aiden a clătinat din cap.

- Mda. pentru că nu vrea nici să-i rostească numele, l-a pus gumă în păr când avea nouă ani, iar mama a trebuit să i-o scoată cu foarfecă. Nu a mai vorbit cu Mattie până anul trecut, la nunta lui.

- Frankie nu e genul care să ierte uşor, a spus Marco. Niciodată.

- Nu se poate ca totul să se fi terminat, a spuse Aiden. împingându-şi telefonul pe birou.

Frankie nu răspunsese nici măcar o dată la unul dintre mesajele sau cadourile lui. Disperarea îl făcea să simtă un junghi în piept

- .Ah, la naiba, a oftat Gio, scărpinându-se la ceafă. Uite care-i treaba. Nu poţi să continui să-i trimiţi mesaje şi cadouri. OK? Orice ai face o să para război psihologic.

— Vrei să renunţ pur şi simplu? a întrebat Aiden.

— Nu, omule, a spus Marco. Trebuie doar să *pară* că ai renunţat.

— Băieţi, n-am dormit prea bine în ultimul timp. Nu înţeleg ce Încercaţi să-mi sugeraţi, a spus Aiden.

- Frankie a noastră e fată deşteaptă. încăpăţânată, dar deşteaptă, a început Gio.

Marco s-a foit pe scaun.

- Ai dat-o în bară destul de rău. Dar şi ea a greşit.

— Ea n-a făcut nimic, a protestat Aiden.

— Pe toată durata relaţiei voastre a stat pe picior de ducă pentru că şi-a imaginat că o să se termine rău. I-a fost frică, dar. dacă îi spui vreodată asta, o să te distrug şi pe

unnA o să spun că nu e adevărat, a spus Oio, ameninţân- (lu-I ai degetul.

— Căuta doar o scuză, a spus Aiden ca pentru sine.

— Da. dar având în vedere cât e de nefericită acum, dacă îi dai puţin spaţiu, îşi va da seama că nici ea nu este nevinovată în toată povestea asta.

— Cât spaţiu? a întrebat Aiden.

Avea nevoie ca ei să-i spună clar. Ideea de a-şi abandona eforturile, de a renunţa la control, era terifiantă, dar o mică scânteie de speranţă i s-a aprins în piept.

— Tot spaţiul, a spus Marco.

— Fără mesaje, fără cadouri, fără nimic, a adăugat Gio.

Aiden şi-a acoperit ochii câteva clipe, încercând să înţeleagă ideea de a renunţa la luptă şi de a spera că lucrurile se vor termina cu bine. Era total împotriva firii sale să lase lucrurile la voia întâmplării.

— Mă gândeam să-i achit împrumuturile studenţeşti, a recunoscut el.

Micile lui atenţii nu îi atrăseseră interesul. Poate că o atenţie mai mare ar fi reuşit să facă asta. Ar fi fost cel puţin nevoită să vină la birou şi să ţipe la el.

— Oh, Dumnezeule, în niciun caz! a spus Marco, părând îngrozit.

— Nu ar fi deloc încântată, omule, a aprobat Gio. Repet, nu-i arunca în faţă lui Frankie grămezi de bani. Pur şi simplu o să le dea foc.

— Deci să renunţ pur şi simplu? S-o las în pace?

— Fă să *pară* că ai renunţat, a spus Marco, de parcă ar fi fost vreo diferenţă.

— Dacă foc asta, credeţi că există vreo şansă să

mă ierte?

— Da, a spus Gio, încurajator. Aşa cred.

— Dna mică de tot, a intervenit Marco.

A ridicat din linieri când fratele său i-a aruncat o privire acuzatoare.

— Ce e? Nu vreau să-şi facă prea multe speranţe dacă ea decide să pună capăt definitiv relaţiei.

- Ascultă, trebuie să te gândeşti la altceva, Aide. Tu eşti pregătit să o ierţi? Te-a abandonat în loc să te sprijine – din nou, dacă îi vei spune asta vreodată, o să-ţi stric mutra asta simpatică şi probabil şi costumul elegant –, iar dacă vei lăsa asta să te macine, nu ai nicio şansă.

Filozofii din Brooklyn stăteau în biroul lui, dându-i sfaturi şi o mică farâmă de speranţă.

— N-o să las asta să mă macine, a promis el.

— Bun.

Cei doi fraţi au dat din cap.

— Ai un locşor frumos aici, a spus Marco, aruncând o privire în jur.

— Acum facem conversaţie? a întrebat Gio.

— Sunt doar politicos.

Marco i-a dat un picior în genunchi lui Gio, care îşi sprijinea picioarele pe birou.

— Au! Idiotule!

Oscar: Ce am auzit a fost o lovitură?

— în fine, a spus Gio, uitându-se la ceasul de pe telefon.

Aiden s-a crispat. Nu voia ca ei să plece. Erau singura lui legătură tangibilă cu Frankie.

— Vrei să ieşim să bem ceva? Poate şi la o friptură? l-a întrebat Marco pe Aiden.

Aiden a dat din cap, cuprins de o senzaţie de uşurare. Nu îl abandonau.

— Da. Da, vreau.

Capitolul 59

- Nu ştiu cum să-ţi spun asta, Frankie, a început Râul pentru a treia oară, dregându-şi glasul.

Brenda stătea lângă el la masa de conferinţe, şter- gându-şi lacrimile cu un al treilea şerveţel.

Frankie şi-a văzut dosarul de personal pe masă şi a pus lucrurile cap la cap la cinci secunde după ce a intrat în birou.

— Ne-am pierdut grantul, a anunţat-o Râul. Două dintre ele, de fapt. Nu se mai acordă finanţare pentru ele, deci nu se pune problema sa fi făcut tu vreo greşeală la scrierea grantului. Nu a fost nici problema noastră ca organizaţie, a fost doar... ghinion.

Viaţa ei nu fusese altceva decât un şir de ghinioane în ultimele săptămâni.

— Ceea ce încerc să spun – Râul a tras adânc aer în piept – este că închidem biroul. Nu putem continua sa susţinem comunitatea de afaceri fără aceste fonduri şi am vorbit despre retragere de ceva vreme.

Brenda şi-a suflat nasul zgomotos.

— Iar asta înseamnă că şi contractul tău de muncă încetează.

Râul şi-a terminat fraza cu greutate şi s-a întins după cafea, reuşind să o verse aproape pe toată.

— Am înţeles, a spus Frankie, prea amorţita pentru a procesa ceva.

Traiectoria vieţii pi înregistra o cădere lilieră Dacă tendinţa asta continua, peste o săptămână avea să-şi încălzească mâinile la focul iadului.

- îmi strâng lucrurile şi plec.

Suspinele Rrendei s-au transformat intr-un bocet în toată regula.

— Ne pare foarte rău, scumpo! După tot ce ai indurat...

Frankie s-a ridicat şi i-a îmbrăţişat mecanic pe amândoi. Fuseseră mentorii, părinţii adoptivi şi prietenii ei. Iar acum şi aceştia ieşeau din viaţa ei.

— Putem să te invităm la prânz sau... ceva? a întrebat Râul.

Frankie a clătinat din cap.

— Nu, mulţumesc.

— 0 să-ţi trimitem banii de concediu împreună cu ultimul salariu, a spus el, privind posomorât masa.

— Mulţumesc, a spus Frankie, oprindu-se la uşă şi aruncând o ultimă privire în încăpere.

La parter, a îndesat tot ce a putut de pe birou într-o cutie goală de coli de hârtie şi a ieşit sub razele batjocoritoare ale soarelui. Sfârşitul lunii martie dădea semne ale primăverii ce urma. Nimic nu putea topi însă gheaţa din ea.

S-a aşezat pe bordură sub o rază de soare care se strecura printre crengile copacilor. Oare ajunsese la fund? Rămăsese fără slujbă cu şase săptămâni înainte de terminarea masteratului şi trebuia să aleagă între chirie şi taxele de şcolarizare. Ah, şi vorbind despre şcoală, slujba asta şi atelierele de social media făcuseră parte din proiectul ei de disertaţie. Prin urmare, nu se

mai punea problema să absolve în primăvara asta.

Iar cel mai rău lucru era că Aiden încetase să mai dea vreun semn de viaţă cu o săptămână în urmă. De parcă dispăruse de pe faţa pământului. Dar era încă aici.
Continua să lucreze. Continua să existe. Continua sfi îşj trăiască viaţa.

Ştia asta pentru că nu se putea abţine să deschidă nenorocitele de e-maihiri cu alerte Google în fiecare dimineaţă.

Mergea la serviciu în fiecare zi, lua cina în oraş, participa la evenimente. între timp, ea încetase să mai vorbească cu toată lumea. Cu părinţii, cu fraţii ei, cu Pru. Evita contactul uman pentru că nu se mai simţea umană.

Mânia, durerea făcuseră loc unui nou sentiment. Unul pe care nu îl înţelegea. Vinovăţia.

— Frankie!

A tresărit auzind glasul vesel. Nu putea să-i facă faţă lui Pru acum. Era incapabilă până şi să se prefacă bucuroasă că îşi vede prietena.

— Bună, a spus Frankie pe un ton plat.

— De ce stai pe trotuar cu o cutie de... Oh!

- Am fost concediată. Se închide centrul, a spus

Frankie. .....

- Atunci ai timp să-mi onorezi invitaţia la prânz, a anunţat-o Pru, văzând imediat partea plină a paharului. Să mergem.

A ajutat-o pe Frankie să se ridice şi a luat cutia.

- Am chef de pizza.

Frankie era să se împiedice.

— Mănânci pizza de bunăvoie? Chiar aşa de rău arat?

— Arăţi ca un zombi. Vie pe dinafară, dar moartă şi dezgustătoare pe dinăuntru.

— Mulţumesc.

Pru s-a îndreptat spre una dintre pizzeriile preferate ale lui Frankie, pălăvrăgind despre vreme şi ultimele bârfe. Frankie nu se obosea să-i răspundă. Ar fi trebuit să depună un efort prea mare.

pru s-a strecurat prima în separeu şi şi-a încrucişat degetele, zâmbind încurajator.

— Am câteva lucruri pe care trebuie să ţi ie spun.

— E totul în regulă? a întrebat Frankie, uşor îngrijorată.

prietena ei a încuviinţat din cap.

- Cu ce pot să vă servesc, doamnelor? a întrebat Vinnie, patronul, sprijinindu-se de masa lor cu un gest deopotrivă cuceritor şi nerăbdător.

— Cea mai mare şi mai unsuroasă pizza cu pepperoni pe care o poţi face, a decis Pru. Şi ce-ai zice şi de câteva rulouri cu usturoi?

Frankie a ridicat din sprâncene. Prietena ei exagera cu carbohidraţii astăzi.

Vinnie le-a luat comanda de băuturi şi s-a întors în spatele tejghelei.

- Sunt însărcinată, a anunţat-o Pru.

Frankie a rămas cu gura căscată. Creierul ei nu era pregătit pentru o informaţie nouă de asemenea proporţii.

- Ce...?

- însărcinată. O să am un copil cu soţul meu, a spus Pru, zâmbindu-i larg. Mulţumesc, Vin, a adăugat când Vinnie s-a întors cu sticlele de apă.

Frankie a dat pe gât jumătate din sticla ei, încercând să-şi repună creierul în mişcare.

- 0 să ai un copil?

Pru a dat din nou din cap.

- Am rămas însărcinată în luna de miere, ceea ce a fost o surpriză. Dar suntem foarte încântaţi.

Frankie putea să vadă încântarea de pe chipul prietenei ei. Şi, chiar dacă propria viaţă era distrusă, a simţit un val de fericire pentru Pru.

— Uau! Felicitări! Chip e probabil încântat.

— Oscilează între încântare şi panică. A comandat şaisprezece cărţi de parenting. despre sarcină şi bebeluşi şi vrea să înceapă să caute bonă de |>e acum.

— Uau! a repetat Frankie.

O avalanşă de amintiri a copleşii -o. I ni îmbrăcată precum Carmen Miranda intrând în (a,n(ra (,r e la cămin de Halloween. Pru dansând pe masa a . a vio s după prea multe pahare de mărgărită. Pru Pro n P60 ru prima dată rochia de mireasă. _ . . s

- Ştiu că nu o arăt, dar sunt foarte fencită pentru tine. . * .

Pru s-a întins peste masă şi i-a luat mana m a e ei.

— Ştiu că viaţa ta e mizerabilă în ipa a • J o_sa fii mătuşă şi asta e ceva. Şi vreau să nu uiţi c cu mătuşa în timp ce o să-ţi spun ce am e sp

-OK.

Frankie şi-a făcut curaj.

— De ce nu ai vorbit cu Aiden? a întrebat-o Pru. Frankie a simţit cum se închide din nou în ea.

- Uite ce e, Pru. Sunt lucruri pe care nu le ştii. Nu, nu m-a înşelat cu individa cu o singură sprânceană. Dar mai era ceva. Ceva mult mai grav.

— Ştiu, a spus Pru, strângându-i mâna. Mi-a spus. A vorbit cu mine şi cu Chip săptămâna trecută.

— Ţi-a spus? a întrebat Frankie, uimită.

— A tras *sforile pentru ca Chip să se despartă de* mine.

- Şi nu ai nicio problemă cu asta? V-a privat pe amândoi de ani întregi de fericire, Pru. Doar pentru că a crezut că nu eşti suficient de bună

pentru prietenul lui.

— A crezut că sunt imatură şi frivolă şi, ca să fiu sinceră, e posibil să fi avut dreptate, chiar dacă nu aş recunoaşte asta în faţa lui. Abia terminasem facultatea şi nu visam decât inele cu diamante. Habar n-aveam ce înseamnă de fapt căsătoria. Voiam doar un inel sclipitor şi

o petrecere mare. Dacă nu ne-am fi despărţit şi nu ne-am h maturizat amândoi puţin, nu ştiu dacă am mai fi încă împreună. $i Ştiu sigur bebeluşul ăsta cu conţinut scăzut de carbohidraţi nu ar creşte în mine. Sunt mai puternică decât eram atunci. Mai fericită. Poate un pic mai matură. $i, la urma urmei, Aiden avea doar grijă de prietenul lui. prieten care a luat decizia fără niciun fel de constrângere, aş putea adăuga.

- Te-a *rănit,* a subliniat Frankie.

- Iar eu l-am iertat. Ar trebui să încerci şi tu cândva. Frankie a pufnit şi şi-a înfipt paiul în paharul cu
gheaţă.

- Dacă mă păcăleşti o dată, să-ţi fie ruşine. Dacă mă păcăleşti de două ori...

— Crezi că o relaţie înseamnă să n-o dai niciodată în bara? a întrebat Pru. Eu am fost cea ofensată, cea care a avut de suferit, iar eu l-am iertat. Tu de ce nu poţi?

- Pentru că întotdeauna ai avut o inimă bună. Dacă aş fi fost în locul tău, nu l-aş fi iertat niciodată pe Chip.

— Şi unde aş fi atunci? Nu aş fi căsătorită cu un bărbat care mă face să râd în fiecare zi. Nu aş alege mostre de vopsea pentru camera copilului. Nu aş sta faţă în faţă cu cea mai bună prietenă a mea încercând cu disperare să-i arăt ce uşi deschide iertarea. Aş fi putut să aleg varianta sigură. Aş fi putut să mă căsătoresc cu un tip plictisitor care să mă lase să iau toate deciziile. Dar ce fel de viaţă e aia în care nu există riscul să fii rănită?

Frankie a rămas cu ochii ţintă la masa din faţa ei, dorindu-şi ca vorbele rostite de Pru să nu fi nimerit direct la ţintă.

- Mi-a fost foarte greu să am o relaţie cu Aiden, a spus ea fără convingere.

— Nu ţi-ai făcut niciun fel de favoare. Te-ai răzvră-

tit împotriva lui la fiecare pas. Abia aşteptai să te dezamă- ^‘«'iscă, să-ţi dea scuza de care aveai nevoie ca să pleci.

— Nu-i adevărat, a protestat Frankie.

I UC.T S(X)R|

~ Acum te minţi singură.

Ţ Până la capât, a şoptit Frankie.

. (h’ar fusese dispusă să meargă până la capăt? l ăaise promisiunea, dar o şi pusese oare în practică?

- Eşti cea mai loială persoană *pe care o* cunosc, I rankie. De ce nu poţi să-i fii loială şi lui? De ce nu poţi lupta pentru el? Pe cine are Aiden lângă el pe care să se bazeze? Cine il susţine? Ar fi trebuit să *fii acolo şi să* o ataci pe Margeaux. în schimb, te-ai ascuns şi te-ai pus fa adăpost.

Vinnie s-a întors cu o pizza aburindă şi le-a pus în faţă farfuriile.

— Poftă bună, doamnelor.

Frankie s-a uitat lung la sosul care acoperea brânza fierbinte.

— îl iubesc atât de mult, încât mă sperie, a recunoscut ea cu un glas grav şi tremurând.

Şi-a ridicat privirea.

—îl iubesc atât de mult, încât nu pot să respir pentru că simt că o parte din mine lipseşte.

— Eşti atât de încăpăţânată, a spus Pru cu o urmă de compasiune. Ai fi în stare să strici totul doar ca să ai dreptate.

Vinovăţia din sufletul lui Frankie s-a ridicat în poziţie de drepţi şi a salutat.

— Sentimentele pentru el mă îngrozesc. Trăiesc un coşmar. Şi e prea târziu. A încetat să îmi mai trimită mesaje, a încetat să-mi mai trimită daruri. Parcă nici nu mai exist pentru el.

Pru şi-a pus o felie în farfurie şi a întins mâna după oregano.

— Atunci poate că e timpul să-i reaminteşti că

existşti.

Capitolul 60

l-au trebuit douăzeci şi patru de ore să conceapă un plan. Când totul a fost clar în mintea ei, a început cu Pru. A strâns nume şi numere, a făcut conexiuni. A luat prânzul cu persoane din lumea bună, s-a întâlnit cu ospătari, şi menajere, şi asistente personale pe alei dosnice, lângă coşurile de reciclare, şi şi-a pledat cauza.

Nu toată lumea a fost de acord, dar mulţi dintre ei da. Iar ceea ce i-au dat ar fi trebuit să fie suficient pentru a demara planul.

în caz de forţă majoră, când exista o şansă reală de retribuţie karmică, femeile făceau front comun.

A ascultat tot ce i-au spus şi, dând deoparte notiţele pentru proiectul de disertaţie devenit acum inutil, a început un proiect nou-nouţ.

A adăugat fiecare cuvânt pe care l-a tastat şi fiecare informaţie pe care a adunat-o în puzzle-ul mai amplu şi s-a simţit din ce în ce mai plină de speranţă şi mai stăpână pe situaţie. Iar, când a avut în sfârşit certitudinea că avea destule informaţii, a mai dat un telefon.

— Davenport, sunt eu, Frankie. Mai ai materialul ăla video din Barbados?

Frankie nu a putut să doarmă, verificându-şi întruna telefonul să vadă dacă blogurile de ştiri mondene

preluaserA ştirea. Când în sfârşit i-a apărut în newsf(.. ora şapte, a dansat de bucurie în bucătărie. (* '*

Pe ecranul ei şi al tuturor persoanelor din ora« Margeaux strigând obscenităţi şi certându-se beatV-” piscină cu Taffany. Erau sute de comentarii şi cu minut care trecea apăreau tot mai multe. ar<>

Frankie s-a îndreptat în paşi de dans spre tabla alM pe care o instalase în salon. 8 W

Pasul unu: Discreditarea lui Marge.

L-a bifat cu o înfloritură şi s-a uitat la pasul doi Avea nevoie de o armură pentru asta.

A scos cârdul cadou şi a format un număr de telefon.

— Bună, mă întrebam dacă aş putea găsi un loc astăzi la Christian? Mă duc la război.

O oră mai târziu, se afla într-un scaun rotativ în faţa unei oglinzi cu rame aurite, într-un salon pe care nu şi-l putea permite. Christian s-a încruntat, trecându-şi degetele prin buclele ei.

— Trebuia să vii luna trecută, a mustrat-o el.

— Luna trecută nu a trebuit să intru în luptă. Fă-mă superbă şi invincibilă.

Christian a pocnit din degete.

— Trusa de machiaj!

A stat cu ochii pe geanta pe care o pusese lângă staţia de lucru a lui Christian, în timp ce el şi colegii săi se străduiau să o înzestreze cu armele feminităţii. Machiaj *smokey eyes,* pomeţi conturaţi, superbe şuviţe mai închise la culoare şi, la sfârşit, o coafură care o ajuta să pună şi mai mult în valoare rochia roşie. Dacă asta nu era suficient să-şi strivească inamicul ca pe o insectă şi să pară irezistibilă în faţa lui Aiden, avea să treacă pe la adăpost şi să ia primele două pisici... iar apoi sa

îl întrebe pe Gio dacă se putea muta cu el, deoarece nu îşi mai permitea să plătească chiria fără loc de muncă şi fără diplomă.

Minunat! Planul B era grozav. Spera să nu aibă însă nevoie de el. Îşi pusese multe speranţe – toate, de fapt – în Planul A.

— Christian şi făcătorii lui de minuni? a spus ea, privind-o pe străina din oglindă. Sunteţi nemaipomeniţi.

A bătut palma cu toţi şi a întins cârdul cadou de la Aiden. Christian i-a pus în mână o hârtiuţă cu programarea viitoare.

— Ne vedem peste şase săptămâni.

— O să vin, a spus ea, hotărâtă.

Atitudine mentală pozitivă. Trebuia să câştige sau avea să se ghemuiască în poziţie fetală şi să se lase mâncată de pisici.

— Uraţi-mi succes!

— Succes! au strigat după ea în cor în timp ce ieşea pe uşă pregătită de luptă.

O aştepta la bar. Avea deja în faţă un pahar cu o doză dublă de băutură, în ciuda faptului că era abia unsprezece dimineaţa.

— Bună dimineaţa, Elliot, a spus ea, aşezându-se pe scaunul de lângă el.

Cel mai tânăr membru al familiei Kilbourn s-a îndreptat în scaun, holbându-se la decolteul ei.

— Aveam o bănuială că o să ne mai vedem. Ce pot să fac pentru tine? Vrei să te ajut să te răzbuni pe scumpul meu frate? a spus şi şi-a îndreptat cravata.

— Oooh. Mă tem că o să fii foarte dezamăgit, a spus Frankie, scoţând un dosar din geantă şi împingân- du-l în faţa lui.

Poftim. Asta e pentru tine.

Afişând în continuare prea multă încredere, Elliot a deschis dosarul. I-au trebuit patru secunde să înţeleagă ce conţine. A făcut ochii mari, iar pupilele i s-au dilatat.

- Ce-i asta? a întrebat el.

- Sunt toate mizeriile pe care le-am putut afla despre tine din ultimii zece ani. Nu ştiu cu ce te are la mână Boris Donaldson, dar aş putea să pun pariu că informaţia există undeva în dosarul ăsta.

- De unde ştii despre Boris? a întrebat trecând rapid în revistă fotografiile, fotocopiile şi interviurile.

— Ai făcut presiuni să fie numit CFO în ciuda faptului că este cercetat pentru fraudă şi, de circa zece minute, şi pentru delapidare.

— Poftim?

A întins mâna după pahar şi l-a dat pe gât.

— Ce fel de investigator aş fi dacă nu i-aş cerceta pe duşmanii iubitului meu? Tu şi cei de teapa ta n-o să pricepeţi niciodată că subordonaţii voştri văd şi aud lucruri pe care banii voştri murdari nu le pot ascunde. Apropo, site-ul cu informaţii anonime al SEC e foarte uşor de accesat. Acum să vorbim despre tine.

Elliot răsfoia documentele, culoarea feţei schimbându-i-se de la roşu ca sfecla la cenuşiu.

- Ai fost un băiat foarte neastâmpărat. Ţi-ai folosit contul de cheltuieli deductibile să cumperi medicamente cu reţetă şi dansuri erotice. Ca o paranteză, de fapt fetelor alăora nu le place de tine. Mai sunt şi cazurile alea delicate de lipsă a consimţământului, pentru care ai scos bani din buzunar. Orice altceva în afară de „da” înseamnă „nu”, Elliot. Toate astea aproape că le aşteptam de la tine. Dar ceea ce m-a surprins până şi pe mine a fost că ai adus un prostituat în apartamentul iubitei tale de atunci şi...

Elliot a izbit tejgheaua cu palma.

— A semnat un acord de confidenţialitate! Am

plătit-o!

— Oh. scumpule, a spus Frankie pe un ton prefăcut compătimitor. Ea a semnat un acord de confidenţialitate. dar portarul, menajera şi bucătarul ei nu.

Bărbatul a înjurat.

— Te dau în judecată. Te dau în judecată pentru defăimare.

— Atunci Chip o să te acuze de răpire. Apropo, asta e infracţiune. Şi nu cred că apărarea ta va reuşi să aducă martori care să îţi elogieze caracterul. Nu cu tot istoricul tău, a spus ea, arătându-i dosarul.

El a luat dosarul şi l-a rupt în două.

Frankie a oftat.

— Asta e o criză de nervi? Pentru că ştii că am copii ale copiilor.

Frankie şi-a sprijinit coatele pe bar şi şi-a prins faţa în mâini, nesimţind nici cea mai mică vină pentru ceea ce făcuse.

— Ce vrei? a întrebat-o.

— Mă bucur că ai întrebat. E foarte simplu. Vreau să-l laşi pe Aiden în pace. Permanent. Nu mai trebuie să dai bani unuia care te şantajează. Apropo, cu plăcere. Aşa că poţi să începi de la zero. Pleacă de la companie, nu te mai purta ca un idiot şi nici măcar nu mai arunca vreo privire spre Aiden, cu excepţia unei cine de familie incomode din când în când. Ai înţeles?

— Daca fac ce vrei tu, ce o să faci cu asta? a întrebat el, arătând spre hârtiile rupte.

— O să le păstrez şi n-o să spun nimic. Dar, dacă faci un singur pas în direcţia greşită, dacă mai profiţi de o singură femeie sau mai

UJCy
SCORE

cumperi un flacon de pastile, o să aflu. Şi o să mă duc la toţi bloggerii de scandal şi la toţi jurnaliştii de ştiri mondene din ţară cu pacheţelul ăsta plin cu mizerii. Gândeşte-te ce ar spune mama ta. Sau, mai rău, tatăl tău. Eşti la mâna mea. Şi, având

în vedere că SFC i e 5 ™ d'n JOC ** cel care ie f câştigat la
Practic ai câştig-i
loterie azi. Nu-ţi bate joc de asta.

a n icat de pe scaun şi şi-a îndreptat rochia.

' Ne-am înţeles? ba întrebat.

ot a dat din cap, mohorât.

– Bun. Mai e un singur lucru.

~a luat paharul cu băutură şi i l-a aruncat în faţă.

- Asta e pentru toate femeile alea. *Poartă-te frumos de* acum înainte.

Capitolul 61

- Persoana cu care trebuia să te vezi la ora unu este aici, a anunţat Oscar, băgând capul pe uşa biroului lui Aiden.

- Poftim?

.Aiden s-a uitat la agenda deschisă de pe monitor. Cu cine naiba trebuia să...

Ea a intrat purtând rochia roşie care îi bântuia visele.

Aiden nici măcar nu şi-a dat seama că se ridicase de la birou atât de brusc, încât scaunul a zburat învârtindu-se în spatele lui.

— Franchesca?

îşi pierduse în cele din urmă minţile? îi era atât de dor de ea, încât acum avea vedenii în loc să îi simtă doar parfumul şi să îi audă ecoul râsului?

- Pot să intru? l-a întrebat.

A fost ca şi cum un fulger ar fi lovit covorul dintre ei. încăperea era încărcată cu electricitate. Şi-a dat seama după felul în care şi-a întredeschis buzele şi după expresia precaută de pe chipul ei că şi ea a simţit acelaşi lucru.

Era jalnic cât de recunoscător se simţea doar să o revadă. Inima îi bătea cu putere în piept de parcă ar fi ştiut că totul se decidea în următoarele câteva minute din viaţa lui- Iar el nu deţinea controlul.

Franchesca era cea care controla situaţia.

Oscar a închis încet uşa, iar Aiden şi-a dat seama cât (ie greu i-a fost să facă asta.

— Bineînţeles, a spus Aiden cu vocea răguşită.

Voia să se ducă spre ea, să o ia în braţe şi să-şi îngroape faţa în părol ei, dar s-a mulţumit să-i facă semn către unul dintre scaunele din faţa biroului.

- Te rog. Ia loc.

S-a aşezat, punând cu grijă un picior peste celalalt, iar el s-a simţit imediat excitat. Penisul lui nu avea nicio ruşine. Femeia care il distrusese, care ii transformase întreaga viaţă într-un iad încă îi mai trezea dorinţa.

S-ar fi târât până la ea dacă ar fi crezut fie şi lM‘ntru o clipă că ar fi dat rezultat. Frankie nu voia insă un bar ><it care să se târască.

— Am o propunere pentru tine, a început ta. scoţând o mapă din geantă.

I-a întins-o peste birou, iar când degetele li s-au atins, a avut convingerea că femeia din faţa lui nu avea să-i mai iasă niciodată din inimă. O furtună se forma intre ei, iar el nu putea decât să spere că, atunci când urma să izbucnească, nu avea să fie singur.

— Ascult, a spus el cu un glas mai aspru decât intenţionase.

Şi-a tras scaunul şi s-a aşezat.

Dacă ea a remarcat ceva, nu a lăsat să se vadă. Frankie şi-a dres glasul.

- OK, a apărut o oportunitate în zona serviciilor pentru companiile mia din Brooklyn. Cunosc cartierul, îi cunosc pe proprietarii companiilor. Au nevoie de îndrumare, de mentorat. Au nevoie de instruire. Au nevoie de împrumuturi şi de granturi.

îi făcea o propunere de afaceri?

— Te cunosc, Aiden. Ştiu că te interesează antrenr#*-

noriatul la toate nivelurile sale. Şi ai putea începe aici, a spus ea şi a căutat o pagină în dosarul din faţa lui, apoi a bătut cu degetul pe harta cartierului unde locuiau părinţii ei. Şase localuri sunt de vânzare doar pe strada asta.

432

Clădirile au nevoie de ceva lucrări, dar structura lor e hună. Majoritatea apartamentelor sunt închiriate.

I-a vorbit despre oportunităţi imobiliare şi revita- lizare. iar Aiden a simţit că îi trezeşte interesul, în ciuda dezamăgirii profunde.

Avea fotografii ale străzii, hărţi detaliate ale parcărilor din cartier, anunţuri imobiliare, potenţialul unităţilor de închiriat şi chiar şi o listă detaliată a tipurilor de magazine care lipseau din cartier.

I-a vorbit despre pieţele de weekend ale fermierilor, despre petrecerile stradale şi restaurantele cu terasă. I-a pictat un tablou idilic.

— Ai putea face o diferenţă luând-o treptat, stradă cu stradă. Aici, în Manhattan, nu ai acelaşi potenţial imobiliar. Nu mai e cum a fost. Gândeşte-te la comunităţile pe care le-ai putea construi, la micile afaceri pe care le-ai putea susţine şi urmări cum se dezvoltă. Va fi nevoie de un centru de dezvoltare, care să poată îndruma noile afaceri şi să-i ajute pe proprietarii mai în vârstă să profite de noile tehnologii.

— Şi cine ar urma să îl conducă? a întrebat el.

— Eu.

Aiden şi-a ridicat privirea spre chipul ei.

— Îmi ceri un loc de muncă?

Nu ştia dacă să fie impresionat sau furios.

- Oh, Aide, vreau să-mi dai mult mai mult decât atât.

Capitolul 62

Inima nu încetase să-i bată cu putere încă de când intrase. îi fusese greu să-l vadă. Atât de greu. Era la fel de frumos ca întotdeauna. între ei era însă un zid. L’n zid pe care îl ridicase ea şi pe care numai ea putea să îl dărâme.

Frankie a tras adânc aer în piept şi a făcut pasul decisiv.

— Te-am dezamăgit, Aiden. Şi nu găsesc puterea de a mă ierta.

— Şi crezi că, dacă îţi dau o slujbă, o să te simţi mai bine? a întrebat-o, încurcat.

Nici măcar nu părea supărat. Fusese însă nevoită să apeleze la toate laturile lui, începând cu cea de antreprenor de succes care vrea să câştige cu orice preţ.

— Ai nevoie de mine, Aiden. Şi eu am nevoie de tine. Nu de banii tăi. Nu de relaţiile familiei tale. De tine.

El o privea acum cu atenţie, iar ea l-a privit la rândul ei, observând raza de speranţă ascunsă cu grijă în spatele acelor ochi albaştri reci.

— Eşti atent. Ştii să asculţi cu adevărat. Eşti inteligent, şi fermecător, şi amuzant, şi surprinzător de dulce. Eşti atât de generos, încât mă tem că o să

ai de suferit.

Nu-şi putea trage răsuflarea. Cuvintele se revărsau tot mai rapid de pe buzele ei. A băgat mâna în geantă şi a prins între degete partea următoare a planului ei.

- Nimeni nu m-a atins vreodată aşa cum o faci tu. Nimeni nu m-a iubit ca tine. Şi nu am iubit niciodată pe nimeni aşa cum te iubesc pe tine.

Vocea i s-a frânt şi l-a văzut strângându-şi pumnii până când i s-au albit degetele.

Respirând greu, s-a ridicat de pe scaun şi a ocolit biroul, simţindu-şi picioarele ca de gelatină. A îngenuncheat în faţa lui şi a ridicat cutiuţa de bijuterii.

Faţa lui nu lăsa să se întrevadă nimic, aşa că a deschis capacul cutiuţei, scoţând la iveală inelul simplu de aur.

— A fost al bunicului, a şoptit ea. Nu e cine ştie ce. Dar înseamnă familie, loialitate, dragoste. îţi pot oferi toate astea. Căsătoreşte-te cu mine, Aiden. Vreau să fim împreună. Vreau să-mi dai eternitatea.

Şi-a ţinut respiraţia şi a clipit pentru a-şi opri lacrimile care ameninţau să se reverse.

— Cum rămâne cu Chip şi Pru? a întrebat el, uitân- du-se la inel.

— Adevărul e că mi-a fost mai greu să mă iert pe mine decât să te iert pe tine. Căutam o scuză să pun capăt relaţiei, să am dreptate, pentru că nu voiam să sufăr. Şi am reuşit să ne provoc suferinţă amândurora. Iar Pru mi-a spus că sunt varianta de papă-lapte din Upper West Side şi nu suport când are dreptate.

A văzut o urmă de zâmbet la colţurile gurii lui şi inima i-a tresăltat plină de speranţă.

- Dar familia mea? a întrebat el. Vor fi întotdeauna o problemă.

— Am senzaţia că vor fi mai puţine drame. Am descoperit că mă descurc destul de bine cu trădătorii manipulatori.

- Va trebui să îmi explici afirmaţia asta criptică, a spus el, întinzându-se şi prinzând-o de mâini.

S-a ridicat, trăgând-o şi pe ea în picioare.

— Mai întâi răspunde-mi, te rog. Pe urmă îţi spun tot ce vrei. Te căsătoreşti cu mine, Aide? Mă accepţi aşa
cum sunt? Mă ierţi că am fost atât de încăpăţânată şi orgolioasă şi că am greşit atât de tare? La naiba, Aiden, te potri veşti în viaţa mea de parcă ai fi piesa care lipsea. Şi eu pot să mă potrivesc în viaţa ta. Vreau să fii aliatul, partenerul meu. Am greşit ţinându-mi în frâu sentimentele, am gre şit încercând să caut o calc de a evada. Şi îmi pare atât de rău? Dar îţi promit că de acum înainte voi fi partenerul tău şi putem construi ceva frumos împreună. Şi jur că întotdeauna, întotdeauna o să te susţin.

Tremura de dragoste, de frică, de speran ţă.

Aiden i-a ridicat bărbia şi a privit-o în ochi.

— Nu putem să fim amândoi nişte papâ-lapte, nu-i aşa?

— Aide, dacă nu-mi spui imediat da sau nu, jur că o să-ţi distrug viaţa aşa cum am distrus-o pe cea a fratelui tău.

I-a zâmbit larg, facând-o să simtă că îi tremură genunchii.

—întotdeauna a fost da cu tine, Franchesca. Nu există nicio altă persoană pe care aş vrea să o am alături.

— Da? a repetat ea.

El a dat din cap.

- Da. Şi, cu cât mai repede, cu atât mai bine.

— Nu trebuie nici să ne mişcăm *prea* repede, a început ea, simţind cum ezitarea o cuprinde din nou.

— Ai îngenuncheat pe ambele picioare...

— Nu pot să îngenunchez pe un singur picior în rochia asta! Te-ai fi holbat sub ea în timpul discursului meu dulce şi emoţionant!

Aiden a început să râdă şi a ridicat-o în braţe, l-a simţit erecţia pe şold şi a tăcut, creierul ei trecând imediat în modul sexy.

- Te iubesc, Franchesca, i-a şoptit el cu gura lipită de bărbia ei.

- Te iubesc, Aiden, încăpăţânatule şi...

l-a acopent gura cu a lui, reducând-o la tăcere cu un sărut. S-a zbătut o jumătate de secundă, hotărâtă să-şi spună punctul de vedere, apoi şi-a pierdut minţile când limba lui i-a dezmierdat gura. Şi-a înfipt degetele în părul lui, strângând şuviţele mătăsoase care îi lipsiseră atât de mult. Cu gura lipită de a lui, i-a repetat de nenumărate ori cât de mult il iubea.

- Cum o să sărbătorim? a întrebat el, eliberându-se pentru o secundă.

- 0 să mă apleci peste biroul ăsta şi o să-mi aminteşti de tot ce mi-a lipsit.

- Sunt cel mai norocos om de pe planetă.

A muşcat-o uşor de gât şi şi-a înfipt o mână în părul ei des.

- Bineînţeles că eşti.

“Epilog

(0 lună mai târziu)

— Păzea!

Franchesca s-a întors pe o parte să îl privească pe Aiden, care stătea lângă uşa deschisă a terasei. Perdelele albe transparente se umflau în adierea brizei tropicale. Era gol, aşa cum fusese aproape tot timpul în cele douăsprezece ore de când fuseseră declaraţi soţ şi soţie. Inelarul ei purta greutatea şi strălucirea angajamentului pe care şi-l luaseră unul faţă de celălalt. Un angajament pe care îl făcuseră pe plajele cu nisip alb unde începuse totul şi continuase în acelaşi pat în care descoperise prima dată potenţa lui Aiden Kilbourn.

— Mmm, a oftat ea, întinzându-şi braţele deasupra capului. M-aş putea obişnui cu priveliştea asta pentru tot restul vieţii.

Aiden i-a aruncat un zâmbet arogant peste umăr. Spatele lui musculos şi fundul superb etalau urmele dinţilor şi unghiilor ei de după noaptea care se încheiase.

- Nu sunt sigur că aş vrea să văd priveliştea asta în fiecare zi, a comentat el. Tatăl tău tocmai s-a aruncat în apă pe deasupra lui Marco şi Gio şi a stropit-o pe Rachel.

Frankie a pufnit.

- Nu era nevoie să-i inviţi şi pe ei. să ştii.

- Fac parte din familie.

Marco şi Gio au strigat ceva şi s-a auzit rum cineva a împroşcat din nou apa cu zgomot.

- Antonio! Nu mai stropi! tar voi. ¡(Hoţilor, nu l mai încurajaţi, dacă nu vreţi să ne dea afară de aici, a ţipat May Baranski la taximetristul preferat al lui Frankie şi la fraţii ei.

Frankie s-a lăsat pe spate pe pernă.

- Nu poţi scoate Brooklynul din familia Baranski. Când ziceai că pleacă? a întrebat ea.

— Mâine, cu Chip şi Pru şi cu părinţii mei.

- încă nu-mi vine să cred că tatăl tău a venit la nuntă, a spus Frankie.

S-a dat jos din pat şi a traversat camera până la frigiderul mic, de unde a scos o sticlă cu apă.

— Se obişnuieşte cu ideea de a mă lăsa să iau propriile decizii. Peste încă cinci ani, s-ar putea chiar să te placă.

Frankie a râs.

- îmi voi ţine respiraţia în aşteptarea evenimentului. I-ai spus despre Elliot?

Aiden a clătinat din cap şi s-a apropiat de ea, mâna lui mângâindu-i sânul şi coborând până la curba şoldului. J-a străbătut tot trupul de parcă i-ar fi făcut inventarul.

- E mai bine ca unele lucruri să rămână între fraţi, l-am spus doar că am cumpărat partea lui Elliot din companie.

- Un nou început, a oftat Frankie.

l-a simţit erecţia atingându-i fesele.

— Eşti insaţiabil.

A întins mâna spre el, apucându-i membrul de la bază.

- Acelaşi lucru îl pot spune şi despre tine, soţia mea.

— Oh, uite! De aici se vede camera lui Frankie! I lei, Frankie!

May s-a ridicat de pe şezlong şi a făcut cu mâna.

— Oh, Doamne!

Frankie l-a tras pe Aiden din raza vizuală şi |.a împins pe podea.

— Nu-i pot duce nicăieri pe oamenii ăştia!

— Presupun că putem să socializăm până mâine, a oftat el, dezamăgit.

Frankie era însă deja întinsă deasupra lui, iar penisul lui era dur şi pulsa între coapsele ei.

— Poate că am putea să mai întârziem câteva minute, a sugerat ea, încălecându-i şoldurile.

Era întins peste vălul şi rochia ei mototolită de mireasă, pe care i le scosese cu o seară în urmă.

Refuzase să îi spună cât costase rochia, dar ea găsise o estimare pe blogurile de scandal. Era tipic pentru •Aiden să cheltuiască atâţia bani pe un articol vestimentar pe care l-a purtat doar câteva ore.

Ochii lui albaştri erau plini de dorinţă. Era o privelişte frumoasă şi îi aparţinea în întregime. S-a ridicat uşor, ducându-şi buzele spre sânul ei, iar mişcarea i-a scos în evidenţă muşchii abdominali.

în timp ce sugea şi tachina, Frankie l-a condus înăuntru cu o singură mişcare languroasă.

- Doamne, eşti atât de frumoasă, a murmurat el cu gura lipită de ea, jucându-se cu un sfârc.

— Eşti tot ceea ce nu ştiam că vreau. Aide, a spus ea, respirând adânc.

Şoldurile lui s-au ridicat pentru a le întâlni pe ale ei, legănându-se într-un ritm lent şi constant.

Ea a gemut, iar el i-a pus o mână peste gură.

- Taci, iubita mea. Avem public afară.

Frankie a gustat din metalul verighetei lui şi a

simţit mişcările lui în interiorul ei, pe pereţii ei tremurători.

*7 Nu va fi niciodată de ajuns, a şoptit el. N-o să mă satur niciodată de asta cu tine, Franchesca.

Cuvintele lui, dulci şi tensionate, i-au răsunat în cap, în inimă. Şi-a înfipt degetele de la picioare în podea, legănându-şi şoldurile deasupra lui.

El a şuierat, iar ea ar fi putut jura că l-a simţit pulsând în ea.

— Ai face bine să fii cu mine, a spus el cu un glas răguşit şi s-a rostogolit, prinzând-o între rochia ei de mireasă şi trupul lui neclintit.

A intrat cu putere în ea, mâna lui încă acoperindu-i gura. Dar nu aveau nevoie de cuvinte. Nu când se priveau în ochi, nu când sufletele lor erau ca unul singur, iar trupurile lor aveau nevoie unul de celălalt. A simţit prima explozie fierbinte a eliberării lui în timp ce îi strângea penisul, iar propriul orgasm a înflorit ca un boboc de floare.

— Da, Franchesca. Da.

I-a şoptit jurăminte dulci şi murdare în timp ce stăteau îmbrăţişaţi.

Până la capăt. Pentru totdeauna.

“Nota autoarei pentru cititor

Dragă cititorule,

De unde să încep? Ca întotdeauna, am început să scriu cartea cu o idee despre unde voiam să ajung. Credeam că o să fie doar o comedie romantică uşoară şi amuzantă, a cărei acţiune urma să aibă loc într-un paradis. Apoi Frankie şi Aiden au căpătat mai multă profunzime, conflictul lor a devenit mai intens, iar familiile lor tot mai complicate. Practic, m-am îndrăgostit până peste cap de cei doi şi de relaţia lor bizară şi dificilă.

Eram foarte sigură că lui Frankie avea să i se frângă inima şi să fie abandonată, dar în cele din urmă ea a fost cea care a pus capăt relaţiei. E ca şi cum nu aş avea niciun control asupra personajelor! Sper că ţi-au plăcut la fel de mult cum mi-au plăcut mie!

Am plasat nunta în Barbados pentru că este unul dintre locurile mele preferate, în care îmi place să merg cu domnul Lucy. Ne-am dus special acolo ca să pot face cercetarea pentru această carte... şi pentru puţin soare. Şi pentru rom. Pentru plajele cu nisip alb, apa turcoaz, microbuzele care asigură transportul public. E extraordinar!

Oricum, dacă ţi-a plăcut de Frankie şi Aiden, poţi să intri pe Amazon şi să laşi o recenzie elogioasă. Dacă nu

•i'(r s< ()R|.

ţi-au plăcut şi totuşi citeşti această notă, W admir tenacitatea.

reşte-mă V orbă Şl să ne *împrietenim? Urmă-*
tură: Lucv Sen • ?I a^tură-te *clubului meu de* lec- vrei
să Drimp^r^r8'11^ Readers Anonymous. *Iar dacă* $i
conţinut «ml- ,nformatii *des P^ precomenzi şi* vânzări
abonez k SUpI mentar de *excepţie,* trebuie neapărat să te
newsletterul meu! Sper să ne *mai vedem!*

Xoxo,
Lucy

“Mulţumiri

Lui Dawn şi Amanda, pentru extraordinarul talent editorial.

Domnului Lucy, pentru că a ignorat dorinţa mea de a primi de Crăciun o pereche de UGG-uri false şi mi-a cumpărat prima pereche autentică... iar apoi nu a ţipat la mine când am reuşit imediat să le pătez cu grăsime. (Oare UGG-urile pot fi duse la curăţătorie??)

Lui Jodi, pentru că a reuşit din nou să-mi transforme prezentarea oribilă în ceva interesant şi care merită citit.

Lui Joyce şi Tammy, pentru că sunt nemaipomenite atât în Binge Readers, cât şi în viaţa reală.

Pentru sushi.

Pentru reluarea serialului Will & Grace.

Pentru tacos. întotdeauna pentru tacos.

“Despre autoare

Lucy Score este autoarea romanului *Pretend You’re Mine,* bestseller *Wall Street Joumal* şi Amazon. A crescut intr-o familie cu înclinaţii literare, care insista că lectura este potrivită la cină, şi a obţinut o diplomă în jurnalism. Se dedică scrisului în casa din Pennsylvania pe care o împarte cu domnul Lucy şi cu pisica lor nesuferită, Cleo. Când nu petrece ore în şir fabricând eroi cuceritori şi eroine puternice, Lucy îşi petrece timpul pe canapea, în bucătărie sau la sală. Speră ca într-o zi sa poată scrie de pe un iaht sau dintr-un apartament de pe malul oceanului ori de pe o insulă tropicală cu o bună reţea Wi-Fi.

Unde o găseşti pe Lucy

Abonează-te la newsletterul ei şi fii la curent cu ultimele noutăţi despre cărţile lui Lucy.

Urmăreşte-o pe:
Website: Lucyscore.com Facebook: lucyscorevvrites Instagram: scorelucy X: LucyScorei
Blog: lucyscore.com/blog

Book+Mai n: bookandmainbites.com/lucyscore

MIDNIGHT BOOKS

„Am veşti pentru tine. Pe mine nu md *cumperi, idiotule.* Md câştigi.”

Mireasa e o păpuşa. Mirele este gentlemanul absolut. Dar restul invitaţilor? Sunt de coşmar. Bogaţi? Bifat. Plicticoşi? Da. Aroganţi? Bineînţeles. Şi cavalerul de onoare? E mai degrabă un cavaler fără de onoare.

însă domnişoara de onoare Franchesca îşi ia îndatoririle foarte în serios. Un ginere răpit? Se rezolvă. Invitaţi nepoliti- coşi? Se descurcă ea cu ei. Un cavaler de onoare cu multe pretenţii şi cu încă şi mai mulţi bani? Nu, nu o sâ-i permită unui individ snob şi veşnic nemulţumit să-i distrugă nunta celei mai bune prietene, indiferent cât de sexy arată în costum.

Aiden Kilbourn nu este făcut pentru relaţii de durată. Este prea ocupat să cucerească lumea afacerilor pentru a căuta o femeie pe care să o poată tolera mai mult de o lună, poate două. îi place să cucerească tocmai ce nu poate fi cucerit şi, până acum, a reuşit de

fiecare dată. Dar Franchesca Baranski?
Ei bine, această fată îndrăzneaţă din Brooklyn s-ar putea sâ îi
dea toate planurile peste cap.

MIDNIGHT BOOKS